

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
ปวีณา ยอดสิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
สิงหาคม 2559

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
ปวีณา ยอดสิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

สิงหาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

บทคัดย่อ
ของ
ปวีณา ยอดสิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
สิงหาคม 2559

ปวีณา ยอดสิน. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู. ปรินญาณพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์,
รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งแสง อรุณไพโรจน์, อาจารย์ ดร.อุทัยวรรณ สายพัฒนา.

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐและในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 420 คน ผู้ให้ข้อมูลคือ อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 7 คน และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า (1) การกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.19–3.50 และด้านสภาพที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.39–4.54 (2) ระดับความต้องการจำเป็นในแต่ละองค์ประกอบของการกำกับกับการเรียนรู้มีค่า $PNI_{modified}$ ระหว่าง 0.29-0.41 ผลการเรียงลำดับองค์ประกอบตามระดับค่า $PNI_{modified}$ สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่ การตั้งเป้าหมาย การร่วมมือในการเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสะท้อนตนเอง การสังเกตตนเอง การวางแผนและการปรับการเรียนรู้อยู่ร่วมกัน (3) ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า การกำกับกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้อและการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดี มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การวิจัยระยะที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนำผลการวิจัยในระยะที่ 1 และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้อยู่มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง เพื่อใช้ในการสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และการออกแบบกิจกรรมระหว่าง 0.80-1.00 และผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูก่อนนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 3

การวิจัยระยะที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 34 คน (2) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจำนวน 56 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มถูกแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การใช้สถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า (1) ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มทดลองมีการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ โดยนิสิตนักศึกษาได้อธิบายถึงลักษณะในการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเองการสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการเป็นครูที่ดี มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

THE DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE
REGULATION OF LEARNING AMONG PRE-SERVICE TEACHER STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
PAWEENA YODSIN

A large, faint, circular watermark seal of Srinakharinwirot University is centered in the background. The seal features a central emblem with a cross-like design and Thai script around the perimeter.

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Doctor of Education degree in Philosophy Program in
Research and Development on Human Potentials
at Srinakharinwirot University
August 2016

Paweena Yodsin. (2016). *The Development of Learning Management Model to Promote Regulation of Learning among Pre-Service Teacher Students*. Dissertation, Ph.D. (Philosophy Program in Research and Development on Human Potentials). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Pasana Chularut, Assoc. Prof. Dr.Rungsang Arunpairojana , Dr.Uthaiwan Saipatthana.

This research into the development of learning management model to promote regulation of learning among pre-service teacher students can be divided into 3 distinct phases.

The purpose of the first phase was to study needs assessment about teacher students' regulation of learning. The sample consisted of 420 first year teacher students at the Public and Autonomy University and at Rajabhat University in Bangkok metropolitan area. The key informants were 7 teachers who educated pre-service teachers student and had expertise in learning management for their subject, as well as 17 teacher students. The instrument consisted of a Need Assessment about Teacher Students' Regulation of Learning Questionnaire as well as Semi-Structured Interview Form on Needs Assessment of Teacher Students' Regulation of Learning. The mean, standard deviation, $PNI_{modified}$ and content analysis were used for data analysis. The findings revealed that: (1) The mean in terms of the actual state about teacher students' regulation of learning was between 3.19–3.50 and the mean in target state was between 4.39 – 4.54. (2) $PNI_{modified}$ of regulation of learning components was 0.29-0.41. Ranking regulation of learning components by $PNI_{modified}$ were goal setting, collaborative learning, self-motivation in learning, self-reflection, self-observation, planning and co-improvement based learning. (3) The results of the content analysis showed that regulation of learning were necessary in terms of the learning development of first year teacher students in the context of teacher education and professional teacher development.

The purpose of second phase was to develop the learning management model for promoting teacher students' regulation of learning. The findings of the first phase and the information about promoting regulation of learning were used to develop the learning management model comprised of 12 learning activities designed to promote self-regulated learning and co-regulated learning with pre-service teacher students. The index of item-objective congruence of learning activities was between 0.80-1.00. The learning management model was tried with pre-service student teachers, then used to study with subjects in the third phase.

The purpose of the third phase was to study the effects of using the learning management model for promoting teacher students' regulation of learning. The sample was comprised of first year teacher students, in two groups; (1) 34 teacher students at Kasetsart University and (2) 56 teacher students at Nakhon Pathom Rajabhat University. The sample in each group were used to form the experimental and control group. The key informants were 10 teacher students who were in experimental group. The instrument used were The Teacher Students' Regulation of Learning Test and Semi-Structured Interview Form about Using Learning Regulations. The mean, standard deviation, t-test and content analysis were used for data analysis. The findings revealed that: (1) After experimenting on both samples of Kasetsart University and Nakhon Pathom Rajabhat University, there were significant differences found in terms of scores between the experimental group and control group at a level of .05. (2) There were significant differences in terms of scores on pretest and posttest in experimental group at a level of .05. (3) The results of the content analysis revealed that the key informants in the experimental group used both of self-regulated learning and co-regulated learning. Teacher students reported the detail of goal setting, planning, self-motivation in learning, self-observation, self-reflection, collaborative learning and co-improvement based learning. The learning regulations also make a positive contribution to the learning development and professional teachers development.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
ของ
ปวีณา ยอดสิน

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์) (รองศาสตราจารย์สิริวรรณ สารณะ)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งแสง อรุณไพโรจน์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุทัยวรรณ สายพัฒนา) (รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งแสง อรุณไพโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุทัยวรรณ สายพัฒนา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยเป็นอย่างสูง

ปริญญานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จได้ความเมตตาและความอนุเคราะห์จากผู้มีอุปการคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งแสง อรุณไพโรจน์ และอาจารย์ ดร.อุทัยวรรณ สายพัฒนา คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ท่านได้เสียสละเวลาในการถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำอันมีค่ายิ่งเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยให้มีความถูกต้องและมีคุณภาพ รวมถึงช่วยสร้างเสริมกำลังใจให้ผู้วิจัยมีความพากเพียรในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สิริวรรณ สาระนาท ประธานสอบปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์ ประธานสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์และกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำอันมีประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล ที่ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละเวลาในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.ชอลัดดา ขวัญเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสิทธิกุล รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์ รองศาสตราจารย์จินตนา ณ สงขลา อาจารย์ ดร.นิรุทธิ์ วัฒนภาส ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา บุญมาโฮม และอาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร ขอกราบขอบพระคุณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย รวมถึงขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ได้สละเวลาในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ของภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณพ่อประครอง-คุณแม่อุดมทรัพย์ ยอดสิน ที่ได้ส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนและเป็นกำลังใจที่มีค่ายิ่งของผู้วิจัย ขอขอบคุณ ดร.นภาพรณ ยอดสิน ที่เป็นแบบอย่างในการศึกษาเล่าเรียน ดร.ณวิชา อ่อนใจเอื้อ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจอย่างดียิ่งมาโดยตลอด รวมถึงอาจารย์วรรณ สุจิตจรจุล และผู้ให้ความช่วยเหลือทุกท่านในการจัดทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ปวีณา ยอดสิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
สมมติฐานของการวิจัย.....	13
 2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 14
การกำกับการเรียนรู้.....	14
การกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	16
พัฒนาการและความสัมพันธ์ของแนวคิดการกำกับการกำกับตนเอง	
และการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	16
ความหมายของการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	18
แนวคิดการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	20
คุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	34
ความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอน	
เพื่อพัฒนาการกำกับการกำกับตนเอง	37
ความสำคัญของการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ต่อการเรียนรู้	
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	38
การกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	39
ความหมายของการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	39
แนวคิดการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	40
ประโยชน์ของการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	41
แนวทางในการศึกษาการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	42
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	43
ความแตกต่างและความสัมพันธ์ของการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้	
และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
ความสัมพันธ์ของการกำกับการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	46
แนวคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้.....	47
แนวคิดของเลย์และยัง.....	47
แนวคิดของเคลียร์และซิมเมอร์แมน.....	48
แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย.....	49
แนวของคิตของชิน.....	50
แนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ.....	51
แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน.....	52
การวัดการกำกับการเรียนรู้.....	55
แนวทางของเฟอร์มินและมาเรีย.....	55
แนวทางของโบเคียร์ทและโครโน.....	57
แนวทางของคาซาน.....	58
แนวทางของเคลียร์และคนอื่นๆ.....	59
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	62
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	62
เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	63
แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	68
งานวิจัยต่างประเทศและในประเทศเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้.....	73
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
การออกแบบการวิจัย.....	85
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	87
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้	
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	108
ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้	
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	134
ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้	
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	151

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	181
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	181
สมมติฐานของการวิจัย.....	181
วิธีดำเนินการวิจัย.....	181
สรุปผลการวิจัย.....	185
อภิปรายผลการวิจัย.....	193
ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้.....	206
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	206
บรรณานุกรม.....	208
ภาคผนวก.....	218
ภาคผนวก ก รายชื่อและประวัติของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	219
ภาคผนวก ข ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	224
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ในแต่ละองค์ประกอบ.....	247
ภาคผนวก ง รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	255
ภาคผนวก จ ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย.....	319
ภาคผนวก ฉ ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.....	322
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	332

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน.....	24
2 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามของพินทริช.....	25
3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้.....	33
4 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะและผู้ที่ไม่มีทักษะการกำกับตนเอง ในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน.....	34
5 ความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับ ตนเองตามแนวคิดของแพง.....	37
6 ความแตกต่างของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้.....	44
7 ความแตกต่างระหว่างการใช้วิธีการวัดเชิงปริมาณและวิธีการวัดเชิงคุณภาพใน การวัดการกำกับการเรียนรู้.....	60
8 จำนวนประชากรในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	88
9 โครงสร้างของการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการ กำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	94
10 แบบแผนการทดลอง.....	102
11 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	106
12 สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็น ของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	110
13 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	111
14 ผลการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการ เรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	136
15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบ กิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	150
16 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง.....	152

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง.....	152
18 การเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่ม ทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	153
19 การเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่ม ควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	154
20 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่าIOC) ของข้อคำถามในแบบสอบถาม ความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	225
21 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่าIOC) ของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	229
22 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่าIOC) ของข้อคำถามในแบบวัด การกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	231
23 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (ค่า r) ของข้อคำถามใน แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	235
24 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่าIOC) ของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู.....	239
25 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	242
26 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย.....	248
27 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบด้านการวางแผน.....	249
28 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้.....	250
29 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบด้านการสังเกตตนเอง.....	251

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบด้านการสะท้อนตนเอง.....	252
31 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของ ในองค์ประกอบด้านการร่วมมือในการเรียนรู้	253
32 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ ในองค์ประกอบด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน.....	254
33 รายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม การทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	257
34 ข้อมูลอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	320
35 ข้อมูลนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	321
36 ผลการเปรียบเทียบระดับการตั้งเป้าหมายของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	323
37 ผลการเปรียบเทียบระดับการวางแผนของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	324
38 ผลการเปรียบเทียบระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	325
39 ผลการเปรียบเทียบระดับการสังเกตตนเองของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	326
40 ผลการเปรียบเทียบระดับการสะท้อนตนเองของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	327
41 ผลการเปรียบเทียบระดับการร่วมมือในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	328
42 ผลการเปรียบเทียบระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง.....	329
43 ผลการเปรียบเทียบระดับการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในระยะก่อนการทดลอง.....	330

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
44 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในระยะหลังการทดลอง.....	331

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
2 ปัจจัยสามประการของการกำกับตนเองตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน.....	21
3 วงจรของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน.....	21
4 โมเดลการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของวินนี่.....	27
5 กระบวนการกำกับตนเองของซารอนและคนอื่นๆ.....	32
6 การศึกษาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้.....	43
7 การออกแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน.....	86
8 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็น ของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	89
9 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู.....	102

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคลเป็นหนึ่งในเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ ซึ่งเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555 - 2559 ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะรัฐมนตรีว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชนและสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554:11) เพื่อให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ดังกล่าว คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตไว้ว่า บัณฑิตระดับอุดมศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2549: 1) ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รัก การเรียนรู้ตลอดชีวิต ใฝ่ศึกษาเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มุ่งพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ ของตนเองและเป็นผู้ที่มีความสุขกับการเรียนรู้ (นรินทร์ สังข์รักษา. 2552: 17; สุขุม เฉลยทรัพย์. 2551: ออนไลน์; วิจารย์ พานิช. 2554: คำนิยาม) จากเป้าหมายในการพัฒนาประเทศและการจัดการศึกษาดังกล่าวที่ เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของทรัพยากรบุคคลในประเทศ และการมีความสามารถในการ ก้ากับการเรียนรู้ส่งผลต่อความกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในสังคมต่อไปในอนาคตด้วย (Emmi et al. 2015: 44) การพัฒนาการก้ากับการเรียนรู้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้จัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูควรให้ ความสนใจ เนื่องจากการก้ากับการเรียนรู้เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งช่วงที่อยู่ในสถานศึกษาและการพัฒนาตนเองหลังจาสำเร็จการศึกษา ไปแล้ว (Vrieling; et al. 2012: 103; citing Boekaert. 1999; Zimmerman. 2002: 65-66)

จากการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการก้ากับการเรียนรู้พบว่า ในอดีตที่ผ่านมา การก้ากับการเรียนรู้เป็นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้นโดยมีการเชื่อมโยงกับ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรู้คิดและการตั้งเป้าหมายเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จใน การเรียนรู้ (Hadwin; et al. 2011: 65; citing Mayer;& Tunner. 2002; Winter;& Azevedo. 2005: 192) จากความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การก้ากับการเรียนรู้มีขอบเขตเกี่ยวข้องกับเฉพาะกับตัว บุคคลเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนี้การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการก้ากับการเรียนรู้ได้ขยายความหมายและ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า การพัฒนาการก้ากับ

การเรียนรู้มีแนวโน้มให้ความสำคัญทั้งในด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning)

การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักสำคัญของการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งการกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ มีความสามารถในการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ มีความพยายามในการสังเกตตนเองเพื่อนำมาใช้ในการประเมินตนเองและนำไปสู่การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง เช่น การชื่นชมตนเองเมื่อบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้หรือการลงโทษตนเองเมื่อไม่สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ ผู้ที่มีความสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้จะไม่เพียงประสบความสำเร็จในการศึกษาในปัจจุบันเท่านั้น แต่จะมีความพยายามในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในอนาคตให้ดีขึ้นด้วย (Pintrich. 2000: 453; Arsal. 2009: 85; Eric. 2011: 2) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้มีพัฒนาการมาจากแนวคิด การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ของแบนดูรา (Bandura. 1986: 336-375) ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาแนวคิดการกำกับตนเองในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (Avi. 2008: 479; citing Fox; & Riconscente. 2008) เช่น แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของซิมเมอร์แมน (Boekerts; et al.2000: 13-34; citing Zimmermann.1989) ที่ได้เสนอกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการคิดล่วงหน้าประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การวางแผนกลยุทธ์และการจูงใจตนเอง (2) ขั้นการปฏิบัติประกอบด้วย การควบคุมตนเองและการสังเกตตนเอง และ (3) ขั้นการสะท้อนตนเองประกอบด้วย การตัดสินตนเองและการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง และแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของพินทริช (Pintrich. 2000: 451-494) ที่ได้เสนอกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการวางแผน (2) ขั้นการสังเกตตนเอง (3) ขั้นการควบคุมตนเอง และ (4) ขั้นการสะท้อนตนเอง นอกจากสองแนวคิดที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นยังมีนักการศึกษาและนักวิจัยคนอื่นๆ ได้พัฒนาและนำเสนอแนวคิดที่หลากหลายเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้และได้นำแนวคิดต่างๆ เหล่านี้ไปใช้ในการศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแพร่หลาย (Winne. 1996; Paris. 2003; Schraw; et al. 2006; Christopher. 2010; Sharon; et al. 2011)

การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบหลักสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เป็นกระบวนการในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในทางบวกและมีการช่วยเหลือด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (Roll; et al. 2011: 176; Hadwin; et al. 2011: 182; Allal. 2011: 332) จากการศึกษาพบว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการกำกับการเรียนรู้ได้มากขึ้น เนื่องจากกลุ่มบุคคลได้แลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับวิธีการในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ประการแรกคือ

การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยให้บุคคลเกิดความกระจำเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้นและประการที่สองคือ การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยให้บุคคลได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของตนเองและช่วยให้ทราบถึงสิ่งที่ควรปรับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง (Hadwin; et al. 2011: 178; Nicole. 2012: 26-29) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมทักษะ สมรรถนะและอุปนิสัยในการเรียนรู้ โดยเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเองและจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้กำกับการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้แนวคิดการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ยังมีความสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ครูและอาจารย์พัฒนาตนเองโดยการศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รู้จักเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น (National Institute of Education. 2009:11; สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. 2553: ออนไลน์)

ความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ทั้งด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้มีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการกำกับการเรียนรู้ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เรียนร่วมกัน (Emmi; et al. 2015: 44) แต่จากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามาเป็นเวลานานกว่า 5 ปี และปัจจุบันได้มีโอกาสสอนนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูพบว่า นิสิตนักศึกษาบางคนยังไม่สามารถกำกับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ยังไม่ชัดเจนและการปฏิบัติตนในการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและพบว่า นิสิตนักศึกษาบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ซึ่งส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและส่งผลต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูในอนาคต โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในช่วงของการปรับตัวโดยเปลี่ยนจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีครู-อาจารย์ดูแลอย่างใกล้ชิดมาเป็นการเรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องกำกับควบคุมการเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของแอนนามารีและคนอื่นๆ (Annamari; et al. 2012: 455) ที่ได้ศึกษาการกำกับการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า จำนวนร้อยละ 50 ของนิสิตนักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนยังมีความเห็นว่า การพัฒนาการกำกับการเรียนรู้จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และช่วยสร้างเสริมคุณลักษณะความเป็นครูที่มีคุณภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลการวิจัย เช่น จากการศึกษาผลการวิจัยของเทอร์รี่ (Terry. 2009: 1) ที่ได้ศึกษาการกำกับตนเองของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนพลศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการกำกับตนเองส่งผลต่อประสบความสำเร็จในการเรียนของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และจากการวิจัยของเอมมีและคนอื่นๆ (Emmi; et al. 2015: 44) ที่ได้ศึกษาการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของ

นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้กับเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการเรียนรู้ที่มีความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่าการที่นิสิตนักศึกษาเรียนรู้โดยการทำกับตนเองเพียงอย่างเดียว

จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยยังพบว่า นักการศึกษาและนักวิจัยต่าง ๆ ได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยนำเสนอแนวคิดที่ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เช่น แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย(Fermin;& Maria. 2004: 17-20) ที่ได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการทำกับตนเองในการเรียนรู้ประกอบด้วย (1) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ (2) การสังเกตตัวแบบ (3) การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (4) การกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกตติดตามตนเอง (5) การฝึกการสะท้อนตนเอง และ(6) การให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงชาออนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011: 9-13) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับตนเองในการเรียนรู้ประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ (2) การฝึกการวางแผนในการเรียนรู้ (3) การให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (5) การฝึกการสังเกตตนเอง (6) การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ และ (7) การฝึกการประเมินตนเอง นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาและนักวิจัยคนอื่นๆ ได้เสนอว่า แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ซึ่งองค์ประกอบของการเรียนรู้ร่วมกันประกอบด้วย (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่ผู้เรียนนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่ผู้เรียนนักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่ผู้เรียนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้ทักษะสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่ผู้เรียนมีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่ผู้เรียนมีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น (อังคินันท์ อินทรคำแหง. 2547: 52-58; ทิศนา ขแมณี. 2555: 98-107; เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. 2554: 435-445) ซึ่งจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของแนวคิดเหล่านี้สามารถพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้(Nicole. 2012: 25; Olakanmi; et al. 2010: 1)

ผลจากการสำรวจปัญหาดังกล่าวข้างต้นรวมถึงผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูโดยจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเหล่านี้ได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในบริบทของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู รวมถึงพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในยุคปัจจุบันซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำกับการเรียนรู้(Emmi; et al. 2015: 46;

Kremer.;& Tillema.1999: 509) แต่จากการศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ที่ผ่านมามีพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูยังมีจำนวนน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้แก่ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูต่อไป นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่ผ่านมาเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการนำรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณมาใช้ในการศึกษาระดับการทำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำรูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) มาใช้ในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในองค์ประกอบด้านการทำกับตนเองในการเรียนรู้และองค์ประกอบด้านการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งระดับการทำกับการเรียนรู้และลักษณะการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบงานวิจัยเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีลักษณะอย่างไร
3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมได้หรือไม่ อย่างไร โดยมีคำถามย่อยคือ
 - 3.1 นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการทำกับการเรียนรู้หรือไม่
 - 3.2 นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีลักษณะการทำกับการเรียนรู้หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ในด้านระดับและด้านลักษณะการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการจัดการศึกษาให้กับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู
2. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์และนักจิตวิทยาได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
3. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ทั้งด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

1.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 10,262 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แห่ละ 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ รวมจำนวนทั้งสิ้น 420 คน

1.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 โดยใช้การสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 17 คน และ (2) อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน

2. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 227 คน ประกอบด้วย (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 108 คน และ(2)นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 119 คน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนิสิตนักศึกษา 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 16 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 18 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 56 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษากลุ่มทดลอง ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 5 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ตัวแปร คือ ความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูประกอบด้วยตัวแปรจัดกระทำและตัวแปรตาม ดังนี้

2.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการ เรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2 ตัวแปรตามคือ

2.2.1 ระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2.2 ลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กัน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง โดยการนำผลการสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวแบบ (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง รวมถึงการนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางในการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การฟังพาทีก่อกลไก (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก (4) การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม ในแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม แนวคิดในการจัดกิจกรรม องค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์และการประเมินผล และในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมและขั้นสรุป

2. การกำกับการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ และ (2) การกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้

2.1 การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูของตนเองโดยการระบุถึงจุดมุ่งหมายที่มีความชัดเจน มีความใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตนเอง มีความท้าทายและมีความเชื่อมโยงกับการประกอบวิชาชีพครู รวมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

2.1.2 การวางแผน หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคิดเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ซึ่งประกอบด้วย การคิดถึงสิ่งที่ต้องปฏิบัติ การจัดช่วงเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

2.1.3 การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูให้ความสำคัญกับพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงเวลาของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู การมีความ

คาดหวังในการประสบความสำเร็จและมีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู

2.1.4 การสังเกตตนเอง หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูหมั่นทบทวนตนเองในด้านการแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต รวมถึงการทบทวนความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการจดบันทึกรายละเอียดผลจากการสังเกตไว้อย่างชัดเจน

2.1.5 การสะท้อนตนเอง หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตน ประเมินสาเหตุของความก้าวหน้า อุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู

2.2 การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1 การร่วมมือในการเรียนรู้ หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ร่วมกันวิเคราะห์ถึงแนวคิดของสังคมที่มีต่อการประกอบวิชาชีพครู รวมถึงการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2.2.2 การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนำข้อมูลและความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนกันมาปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มเพื่อนในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเตรียมพร้อมสู่การประกอบวิชาชีพครู

3. ความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ หมายถึง ความแตกต่างระหว่างการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพจริงและการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพที่คาดหวัง โดยแสดงถึงลำดับความสำคัญในองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

4. ระดับการกำกับการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคะแนนที่ได้จากแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

5. ลักษณะการกำกับการเรียนรู้ หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสะท้อนถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมในการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ โดยแสดงถึงลักษณะในการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

6. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิตในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ และในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิตในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐและนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กัน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวเอง (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง และผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การฟังพาทีก่อกลุ่ม (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก (4) การใช้ทักษะสื่อสารระหว่างบุคคล และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม

หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และการศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้การสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาการกำกับการเรียนรู้ทั้งในด้านการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ใน 7 องค์ประกอบ คือ (1)การตั้งเป้าหมาย (2) การวางแผน (3)การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การสังเกตตนเอง (5) การสะท้อนตนเอง (6)การร่วมมือในการเรียนรู้และ (7) การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน แสดงดังภาพประกอบ 1

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1 คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการศึกษาการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านสภาพที่เป็นจริงและในด้านสภาพที่คาดหวัง รวมถึงการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะที่ 2 คือ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะที่ 3 คือ การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น ดังนั้นจึงมีสมมติฐานการวิจัยในระยะที่ 3 ดังนี้

1. กลุ่มทดลองมีระดับการทำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่า

กลุ่มควบคุม

2. กลุ่มทดลองมีระดับการทำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

สูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นประเด็นหลักดังนี้

1. การกำกับการเรียนรู้
2. การกำกับตนเองในการเรียนรู้
3. การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้
4. ความแตกต่างและความสัมพันธ์ของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้
5. แนวคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้
6. ความสัมพันธ์ของการกำกับการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
7. แนวทางในการวัดการกำกับการเรียนรู้
8. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา
9. งานวิจัยต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้อง

1. การกำกับการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้พบว่า การกำกับการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลในด้านพฤติกรรม ความคิดและแรงจูงใจของบุคคล รวมถึงมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคม เช่น การร่วมมือกัน การสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การกำกับการเรียนรู้ยังเป็นความสามารถที่สำคัญของบุคคลสำหรับการศึกษาเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 (Hadwin; et.al. 2011: 65; Christopher. 2010: 7-14) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การกำกับการเรียนรู้มีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1.1 การกำกับการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการ กระบวนการของการกำกับการเรียนรู้ประกอบด้วย การวางแผน การสังเกตตนเองและการควบคุมตนเอง ซึ่งในการสังเกตตนเองบุคคลจะเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับสภาพที่มุ่งหวังหรือมาตรฐานของเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ส่งผลให้บุคคลรับรู้ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ หลังจากนั้นบุคคลจะทำการตัดสินใจตนเองว่าประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ นำไปสู่การกระตุ้นตนเองให้มีการปรับกลยุทธ์หรือวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.2 บุคคลจะต้องกำกับการเรียนรู้ของตนเองทั้งทางด้านพฤติกรรม ความคิดและแรงจูงใจ หรือความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ โดยที่บุคคลจะต้องติดตามสังเกตและควบคุมความคิดแรงจูงใจและ พฤติกรรมของตนเองรวมถึงการปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และมีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

1.3 การกำกับการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมโดยการกำกับการเรียนรู้มีความ เกี่ยวข้องกับการที่กลุ่มบุคคลร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม จากการศึกษา งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น รายบุคคล แต่ในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีผลต่อ การกำกับการเรียนรู้ ซึ่งวิจัยเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมที่กลุ่มบุคคลมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ต่อกันเป็นปัจจัยสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีการกำกับการเรียนรู้จะมีความสามารถในการ แสวงหาความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น มีทักษะกระบวนการกลุ่ม มีทักษะในการจัด การสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถแสวงหาความร่วมมือและความช่วยเหลือจากบุคคล อื่นเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผล ต่อการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล มีดังนี้

1.3.1 การเลียนแบบ (Modeling) คือ การที่บุคคลได้สังเกตวิธีการกำกับการ เรียนรู้ของตัวแบบ การสังเกตตัวแบบช่วยพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลโดยช่วยให้บุคคล ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของตัวแบบและเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ที่ ตัวแบบได้รับ ซึ่งประสิทธิภาพของตัวแบบที่ใช้จะส่งผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมในการกำกับการ เรียนรู้ของบุคคล

1.3.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คือ การให้ความช่วยเหลือ ด้านการเรียนรู้กับบุคคลเมื่อมีความจำเป็น ซึ่งถือว่าการประยุกต์ใช้แนวคิดพื้นฐานเชิงสังคม ในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ เช่น เมื่อผู้เรียนไม่สามารถตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมได้ ครูหรือผู้ที่มี ความรู้ความสามารถมากกว่าอาจจะช่วยให้คำแนะนำในการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนแสดง ให้เห็นว่า การเสริมต่อการเรียนรู้มีส่วนช่วยในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล

1.3.3 การสนับสนุนของผู้อื่น (Other Support) คือ การที่บุคคลได้รับการสนับสนุน หรือความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อช่วยพัฒนาการกำกับการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จากเพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง เป็นต้น และยังรวมถึงการกำกับการเรียนรู้โดยได้รับความช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถมากกว่า

1.4 การกำกับการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับความสามารถของบุคคล เนื่องจากสิ่งสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ของบุคคลคือ การเอาชนะความท้าทายใน การเรียนรู้โดยการสร้างแรงจูงใจและการมีพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น สภาพแวดล้อมใน การเรียนรู้ที่มีความท้าทายจึงมีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ซึ่งความร่วมมือกัน ของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทาย

1.5 การกำกับการเรียนรู้เป็นความสามารถที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยบุคคลจำเป็นต้องมีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่นที่มีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม มีความเคารพในความสามารถของผู้อื่นและการร่วมมือกันในการกำกับการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเกิดเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันนี้ที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตลอดเวลาทั้งในสถานศึกษาและในการดำเนินชีวิต

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้สรุปได้ว่าการกำกับการเรียนรู้ในปัจจุบันจะต้องประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบหลักสำคัญคือ การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภายในตัวบุคคลและการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การให้ความสำคัญกับทั้งสององค์ประกอบจะช่วยส่งเสริมการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษารายละเอียดของแนวคิดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และแนวคิดการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้

2. การกำกับการตนเองในการเรียนรู้

2.1. พัฒนาการและความสัมพันธ์ของแนวคิดการกำกับการตนเองและการกำกับการตนเองในการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า แนวคิดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) นั้นมีพัฒนาการมาจากแนวคิดการกำกับการตนเอง (Self-Regulation) ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอพัฒนาการและความสัมพันธ์ของทั้งสองแนวคิด ดังต่อไปนี้

จุดเริ่มต้นที่สำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับการกำกับการตนเอง (Self-Regulation) คือการที่แบนดูรา (Bandura. 1986: 336-375) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่ได้เป็นผลของการเสริมแรงและการลงโทษจากภายนอกเพียงอย่างเดียวแต่บุคคลมีความสามารถในการกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเอง การกำกับการตนเองตามแนวคิดของแบนดูราประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญคือ

2.1.1 การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) การตั้งเป้าหมายนั้นเป็นขั้นตอนแรกที่มีความจำเป็นและสำคัญมากซึ่ง ชุงค์ (Schunk. 1991: 73) ได้เสนอว่าเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพในการกำกับการตนเองควรมีลักษณะดังนี้

2.1.1.1 เป็นเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเป้าหมายกว้างๆ และสามารถวัดความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจน

2.1.1.2 เป็นเป้าหมายระยะสั้นซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่เห็นผลได้ในระยะสั้นและการที่บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายระยะสั้นนั้นจะช่วยสร้างแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวด้วย

2.1.1.3 เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายซึ่งจะส่งผลให้บุคคลทุ่มเทความพยายามในการบรรลุเป้าหมายได้มากขึ้นถึงแม้ในช่วงแรกบุคคลอาจไม่มั่นใจในตนเองในการบรรลุเป้าหมายที่มีความท้าทาย แต่การสังเกตความก้าวหน้าในการกระทำของตนเองจะช่วยให้บุคคลมีความมั่นใจในการบรรลุเป้าหมายที่ท้าทายมากขึ้น

2.1.2 การติดตามหรือสังเกตตนเอง (Self-Monitoring) การสังเกตตนเองเป็นขั้นตอนที่บุคคลทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของตนเองเพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้รู้ว่าตนเองกระทำพฤติกรรมในลักษณะใด ตนเองควรจะทำอะไรต่อไปเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการสังเกตตนเองจะทำให้บุคคลได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น

2.1.3 การตัดสินตนเอง (Self-Judgment) การตัดสินตนเอง เป็นขั้นตอนของการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของตนที่ได้จากการสังเกตตนเองกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ผลจากการตัดสินจะส่งผลต่อการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองและช่วยให้บุคคลมีแรงจูงใจในการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป

2.1.4 การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองเป็นขั้นตอนที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อผลการตัดสินพฤติกรรมของตนเองซึ่งสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะคือ การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองทางบวกและการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองทางลบหรือการลงโทษตนเอง

ตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมา นักวิจัยจำนวนมากได้นำแนวทางการกำกับตนเองของแบนดูราไปใช้ในการวิจัยหลากหลายด้านรวมถึงในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาจากพื้นฐานแนวทางการกำกับตนเองของแบนดูราดังกล่าวต่อนักทฤษฎีที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการกำกับตนเองจึงได้พัฒนาแนวทางการกำกับตนเองที่เน้นในบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (Schraw; et al. 2006: 112; Avi. 2008: 479; citing Fox;&Riconscente. 2008) ซึ่งแนวทางการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) ที่ได้พัฒนาขึ้นมานั้นมีความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการกำกับตนเองกับโครงสร้างทางด้านแรงจูงใจและด้านการรู้คิด (Pintrich. 2000: 451) เช่น แนวทางการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของซิมเมอร์แมน (Boekerts;& et al.2000: 13-34; citing Zimmermann.1989) ซึ่งเป็นแนวคิดในระยะเริ่มแรกที่น่าเสนอเกี่ยวกับโครงสร้างการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Eric. 2011: 2) โดยซิมเมอร์แมนได้เสนอกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการคิดล่วงหน้าประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การวางแผนกลยุทธ์และความเชื่อในการจูงใจตนเอง (2) ขั้นการปฏิบัติประกอบด้วย การควบคุมตนเองและการสังเกตตนเอง (3) ขั้นการสะท้อนด้วยตนเองประกอบด้วย การตัดสินตนเองและการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ซึ่งทั้ง 3 ขั้นนี้เป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นวัฏจักรและสามารถนำไปใช้ในพัฒนา

การกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจาก การกระบวนดังกล่าวช่วยให้บุคคลมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง สามารถควบคุม พฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนได้มากขึ้น สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ถึงการใช้กลวิธีใน การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีการจูงใจตนเองเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ ต่อมาพินทริช (Pintrich. 2000: 451-494) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งเป็น แนวคิดที่ระบุถึงผู้เรียนจะต้องปฏิบัติโดยการเปลี่ยนแปลงตนเองและการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใน การเรียนรู้ของตนประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ (1) การตั้งเป้าหมายและวางแผน (2) การสังเกตตนเอง (3) การควบคุมตนเอง และ (4) การสะท้อนตนเอง ความคล้ายคลึงกันระหว่างแนวคิดของซิมเมอร์แมน กับแนวคิดพินทริชคือ ทั้งสองแนวคิดมีพื้นฐานมาจากแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและ ทั้งสองแนวคิดระบุถึงกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกันคือ เริ่มจากขั้นการ ตั้งเป้าหมายเป็นขั้นตอนแรกและให้ความสำคัญกับขั้นการสะท้อนตนเอง (Eric.2011: 4) นอกจากนี้ทั้งสอง แนวคิดที่กล่าวมาแล้วนั้นจากการศึกษายังพบว่า นักทฤษฎีต่างๆ ได้มีการพัฒนาและนำเสนอแนวคิดการ กำกับตนเองในการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น (Winne. 1996; Paris. 2003; Schraw; et al. 2006; Christopher. 2010; Sharon;et al. 2011)

จากการศึกษาแนวคิดการกำกับตนเองและแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า แนวคิดการกำกับตนเอง (Self-Regulation) นั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการศึกษา หลากหลายบริบทในขณะที่ยังคงเน้นการกำกับตนเองในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) เป็นการศึกษาในบริบทที่เน้นทางด้านการศึกษาและการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Avi. 2008: 479) ซึ่งรวมถึง ในบริบทของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูด้วย แต่ความแตกต่างของ การกำกับตนเองและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ การกำกับตนเองเป็นกระบวนการที่เน้น การกำหนดสภาพแวดล้อมภายนอกโดยผ่านกระบวนการสำคัญคือ การสังเกตตนเอง การตัดสินใจตนเอง และการตอบสนองตนเอง ในขณะที่การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนกระตุ้น การรู้คิดและพฤติกรรมของบุคคลอย่างเป็นระบบเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ (Schunk.2008: 464)

2.2 ความหมายของการกำกับตนเองในการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของการกำกับตนเองในการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า นักการศึกษาและนักวิจัยต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ไว้ อย่างหลากหลาย ดังนี้

พินทริช (Pintrich. 2000: 451-494) กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการตั้งเป้าหมาย มีความพยายามในการติดตามสังเกตและควบคุมการรู้คิด แรงจูงใจและพฤติกรรมของตน โดยใช้เป้าหมายเป็นแนวทางในการควบคุมตนเองและสภาพแวดล้อม

แพริส (Paris. 2003: 3) กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคคลโดยมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน รวมถึงการใช้กลยุทธ์การรู้คิดและแรงจูงใจในการเรียนรู้

ชิน (Chin. 2006: 2) กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควบคุมแรงจูงใจ การรู้คิดและพฤติกรรมของตน

ชรอว์ (Schraw; et al.2006: 111) กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ ความสามารถของผู้เรียนในการเข้าใจและควบคุมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ รวมถึงการใช้กลยุทธ์การรู้คิดและการมีแรงจูงใจ

อีริค (Eric.2011: 2) กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ มีการวางแผนการเรียนรู้ การเลือกกลยุทธ์และติดตามกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงมีการประเมินผลการเรียนรู้และการจัดสิ่งที่รบกวนการเรียนรู้ของตน

ชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon;et al. 2011: 4)กล่าวว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนจัดการกับความคิด พฤติกรรมและอารมณ์เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

จากการศึกษาคำนิยามดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะที่สำคัญของความหมายของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

1. การกำกับตนเองในการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการซึ่งการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนจะส่งผลต่อการปฏิบัติขั้นตอนต่อไป
2. ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและควบคุมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การกำกับตนเองในการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภายในของบุคคล เช่น การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจ การสังเกตและควบคุมการรู้คิด เป็นต้น และพฤติกรรมภายนอก เช่น การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ เป็นต้น

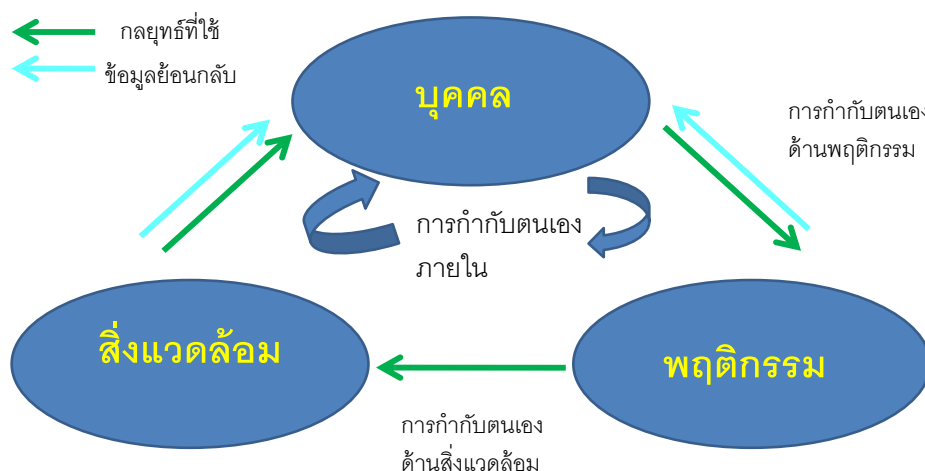
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายและวางแผนในการเรียนรู้ มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ สามารถควบคุมตนเองทั้งด้านพฤติกรรมและการรู้คิดเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ซึ่งบุคคลจะต้องสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกของตนเองเพื่อนำมาใช้ในการประเมินตนเอง รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

2.3 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า นักการศึกษาและนักวิจัยต่างๆ ได้นำเสนอแนวคิดที่หลากหลายเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับต่างๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่สำคัญมีดังนี้

2.3.1 แนวคิดของซิมเมอร์แมน

ซิมเมอร์แมน (Boekerts; et al.2000: 13-34;citing Zimmerman.1989) ได้กล่าวถึงแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่า ในมุมมองของแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา มองว่า การกำกับตนเองเป็นกระบวนการที่แสดงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมในการจัดการตนเองและสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่การกำกับตนเองยังรวมถึงความรู้และความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการเรียนรู้และการตอบสนองทางอารมณ์ นอกจากนี้การกำกับตนเองในการเรียนรู้ยังมีลักษณะเป็นวงจรที่แสดงถึงการที่บุคคลใช้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลของการแสดงพฤติกรรมที่ผ่านมาในการปรับเปลี่ยนการแสดงพฤติกรรมในครั้งต่อไปซึ่งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวมีความจำเป็น เนื่องจากปัจจัยด้านบุคคล พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ การกำกับตนเองในด้านพฤติกรรมนั้นได้รวมถึงการสังเกตการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง เช่น วิธีการหรือกลยุทธ์ที่ตนเองใช้ในการเรียนรู้ เป็นต้น ในขณะที่การกำกับตนเองด้านสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นการสังเกตและการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เหมาะสม ส่วนการกำกับตนเองภายในคือ การติดตามหรือสังเกตตนเองในด้านการรู้คิดและสภาวะอารมณ์ของตนเอง ซึ่งการติดตามสังเกตตนเองทั้งสามด้านมีผลต่อการประเมินประสิทธิภาพของกลยุทธ์หรือวิธีการที่ใช้ในการเรียนรู้และการได้รับข้อมูลย้อนกลับจะช่วยเพิ่มความกระตือรือร้นในการแสดงพฤติกรรม ดังนั้นการกำกับตนเองเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัย 3 ปัจจัยสำคัญนี้เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยสามประการของการกำกับตนเองตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน

ที่มา: Zimmerman.(Boekerts; et al.2000 ;citing Zimmerman. 1989). *Handbook of Self- Regulation*. p.15.

นอกจากนี้ซิมเมอร์แมนยังได้เสนอกระบวนการในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนอกจากจะเป็นแนวทางที่ผู้เรียนใช้เพื่อพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แล้วยังเป็นวิธีการที่ครูสามารถนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมนให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะที่แสดงถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้และการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นการคิดล่วงหน้า ขั้นการปฏิบัติและขั้นการสะท้อนตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นวงจรดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 วงจรของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน

ที่มา: Zimmerman.(Boekerts; et al.2000 ;citing Zimmerman. 1989). *Handbook of Self- Regulation*. p. 16.

2.3.1.1 ขั้นการคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การวิเคราะห์งานและความเชื่อในการจงใจตนเอง

1) การวิเคราะห์งาน ประกอบด้วย

- การตั้งเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงสำหรับตนเองคือการที่บุคคลตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป้าหมายที่บุคคลได้ตั้งไว้จะส่งผลต่อผลลัพธ์ที่ตามมาจากการบรรลุเป้าหมาย

- การวางแผนกลยุทธ์ คือการที่บุคคลได้วางแผนหรือคิดวิธีการในการแสดงพฤติกรรมที่จะช่วยควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ การวางแผนที่ดีจะส่งผลให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้น

2) ความเชื่อในการจงใจตนเอง ประกอบด้วย

- การรับรู้ความสามารถของตนเองคือ ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับการมีความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองจะส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายของบุคคล ถ้าบุคคลมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงจะส่งผลให้ตั้งเป้าหมายในระดับสูงและการรับรู้ความสามารถในตนเองยังเป็นปัจจัยที่ช่วยให้บุคคลลงมือปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

- การคาดหวังในผลลัพธ์ คือ ความคิดของบุคคลเกี่ยวกับผลลัพธ์จากการลงมือปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตน

- การให้คุณค่า/ความสนใจที่แท้จริงเป็นปัจจัยที่ช่วยผลักดันให้บุคคลลงมือปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตามมา

- ความเชื่อในเป้าหมาย คือ การคงไว้ซึ่งแรงจูงใจและพัฒนาการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

- กลยุทธ์ในการเรียนรู้ คือ การคิดถึงเทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยในการเรียนรู้และการลงมือปฏิบัติโดยการเลือกกลวิธีในการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การจดโน้ตย่อหรือการอ่านสรุปใจความสำคัญ เป็นต้น

2.3.1.2 ขั้นการปฏิบัติ (Performance Phase) เป็นขั้นของการลงมือกระทำตามแผนที่บุคคลได้วางไว้ประกอบด้วย การควบคุมตนเองและการสังเกตตนเอง ดังนี้

1) การควบคุมตนเอง คือ การที่บุคคลควบคุมให้ตนเองปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ ประกอบด้วย

- การสอนตนเอง คือการที่บุคคลสั่งให้ตนเองกระทำพฤติกรรมต่างๆ โดยอธิบายต่อตนเองถึงกระบวนการทำงานหรือการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้

- การสร้างภาพในใจเป็นอีกหนึ่งวิธีการในการควบคุมตนเองที่จะช่วยในการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้

- การเพ่งความสนใจจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความสนใจกับสิ่งที่กำลังปฏิบัติและช่วยในการลดหรือขจัดสิ่งที่รบกวนการเรียนรู้ออกไป

2) การสังเกตตนเอง คือ การที่บุคคลติดตามสังเกตตนเองในด้านการแสดงพฤติกรรม เงื่อนไขในการแสดงพฤติกรรมและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแสดงพฤติกรรมของตนเอง ประกอบด้วย

- การบันทึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองเป็นวิธีการที่ช่วยให้บุคคลได้ข้อมูลที่มีความหมายต่อตนเองและการรับรู้ถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตน รวมถึงการสังเกตความคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ของตนเองด้วย

- การทดสอบตนเอง คือ การถามตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้หรือสิ่งที่ปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติของตนเองมากยิ่งขึ้น

2.3.1.3 ขั้นการสะท้อนตนเอง หลังจากบุคคลได้ข้อมูลจากการสังเกตตนเองแล้วจะเชื่อมโยงมายังขั้นการสะท้อนตนเองซึ่งประกอบด้วย การตัดสินตนเองและการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ดังนี้

1) การตัดสินตนเอง คือการที่บุคคลประเมินการกระทำและสาเหตุของผลที่เกิดขึ้นจากการแสดงพฤติกรรมของตนเอง ประกอบด้วย

- การประเมินตนเอง คือ การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองกับมาตรฐานของเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ความชำนาญในการเรียนรู้ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ผ่านมากับพฤติกรรมในปัจจุบันการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของสังคมและความร่วมมือ

- คุณลักษณะของสาเหตุ คือ การประเมินถึงสาเหตุของผลที่เกิดขึ้นซึ่งการทราบถึงสาเหตุจะช่วยให้การพัฒนาพฤติกรรมในการเรียนรู้ของบุคคลให้ดีขึ้น

2) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ประกอบด้วย

- การแสดงความพึงพอใจหรือความรู้สึกต่อตนเอง คือ การที่บุคคลรับรู้ถึงความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจซึ่งเป็นผลกระทบจากการแสดงพฤติกรรมของตนและจะส่งผลกระทบต่อการแสดงพฤติกรรมในครั้งต่อไป เนื่องจากบุคคลส่วนใหญ่จะเลือกกระทำสิ่งที่ส่งผลให้ตนเองได้รับความพึงพอใจต่อไปและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ส่งผลให้ตนเองเกิดความรู้สึกไม่พอใจ

- การปรับการเรียนรู้ คือ การตระหนักถึงสิ่งที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนในการเรียนรู้หรือการแสดงพฤติกรรม ซึ่งการปรับเปลี่ยนนั้นมีความสำคัญมากเนื่องจากจะช่วยให้บุคคลสามารถทำกับพฤติกรรมใหม่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม เช่น การปรับเป้าหมายให้สูงขึ้นหรือการเลือกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นต้น

กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของซิมเมอร์แมนดังที่ได้อธิบายข้างต้นสามารถสรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน

วงจรของขั้นตอนการกำกับตนเอง		
ขั้นการคิดล่วงหน้า	ขั้นการปฏิบัติ	ขั้นการสะท้อนตนเอง
การวิเคราะห์งาน	การควบคุมตนเอง	การตัดสินใจตนเอง
- การตั้งเป้าหมาย	- การสอนตนเอง	- การประเมินตนเอง
- การวางแผนกลยุทธ์	- การสร้างภาพในใจ	- การวิเคราะห์สาเหตุของ
ความเชื่อในการตั้งใจตนเอง	- การฟังความสนใจ	ผลลัพธ์
- การรับรู้ความสามารถของตนเอง	- การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้	การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง
- การคาดหวังในผลลัพธ์	การสังเกตตนเอง	- การแสดงความพึงพอใจ/
- การให้คุณค่าความสนใจที่แท้จริง	- การบันทึกตนเอง	ความรู้สึกต่อตนเอง
- ความเชื่อในเป้าหมาย	- การทดสอบตนเอง	- การปรับการเรียนรู้

ที่มา: Zimmerman. (Boekerts; et al.2000; citing Zimmerman. 1989) *Handbook of Self- Regulation.* :16.

จากการศึกษาแนวคิดของซิมเมอร์แมนสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดของซิมเมอร์แมนให้ความสำคัญกับการกำกับการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนและเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นวัฏจักร เนื่องจากผลจากการสะท้อนตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ในปัจจุบันจะส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ในครั้งต่อไป นอกจากนี้เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบในกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า แนวคิดของซิมเมอร์แมนให้ความสำคัญทั้งในด้านความคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมในการเรียนรู้ของบุคคล

2.3.2 แนวคิดของพริทริช

พริทริช (Boekerts; et al.2000: 451-494 citing Printrich: 2000) ได้นำเสนอแนวทางการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยระบุถึงผู้เรียนที่จะต้องปฏิบัติในบริบทของการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.2.1 ขั้นการวางแผน (Planning Phase) การกำกับตนเองในการเรียนรู้นั้นเริ่มต้นด้วยการวางแผน ซึ่งในขั้นการวางแผนนี้รวมถึงการตั้งเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องผู้เรียนต้องปฏิบัติ การมีความรู้ในเมตาคอกนิชัน (การคำนึงถึงอุปสรรคที่อาจจะพบในการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ที่ต้องใช้และสิ่งที่ต้องปฏิบัติในการแก้ปัญหาและอุปสรรค) การกระตุ้นแรงจูงใจของตน (การรับรู้ความสามารถของตนเอง การให้คุณค่ากับงานและความสนใจส่วนบุคคล) การวางแผนการใช้เวลาและการเรียนรู้เกี่ยวกับบริบทของงานและบริบทของสิ่งแวดล้อม

2.3.2.2 ขั้นการติดตาม/สังเกตตนเอง (Self-Monitoring Phase) คือ การตระหนักและสังเกตตนเองในด้านการรู้คิด แรงจูงใจ อารมณ์ การใช้เวลา การใช้ความพยายามและด้านสภาพแวดล้อมที่เป็นเงื่อนไขในการเรียนรู้ของตน เช่น การที่ผู้เรียนรู้ตัวว่าตนเองไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ซึ่งอาจเป็นผลจากการอ่านที่รวดเร็วเกินไป ผู้เรียนจะต้องสังเกตเนื้อหาที่ตนกำลังอ่านและมีการตั้งคำถามกับตนเองเพื่อให้รู้ว่าตนเองเข้าใจเนื้อหาที่กำลังอ่านหรือไม่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่ผู้เรียนตระหนักเกี่ยวกับแรงจูงใจของตน การให้คุณค่ากับเป้าหมายหรือแผนที่วางไว้สำหรับการปฏิบัติของตน การตระหนักในพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งผลจากการสังเกตตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติต่อไป เช่น การรู้ว่าตนเองควรใช้เวลากับการเรียนรู้นานขึ้นหรือการรู้ว่าตนเองกำลังต้องการความช่วยเหลือ

2.3.2.3 ขั้นการควบคุมตนเอง (Control Phase) ในขั้นของการควบคุมตนเอง ผู้เรียนจะควบคุมการรู้คิด และการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน รวมถึงการควบคุมเวลา การใช้ความพยายามในการเรียนรู้และควบคุมบรรยากาศของสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

2.3.2.4 ขั้นการสะท้อนตนเอง (Reaction and Reflection Phase) คือการที่ผู้เรียนมีการตัดสินใจและประเมินตนเองถึงสาเหตุของการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการคำนึงถึงสิ่งที่เป็นสาเหตุของสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงการประเมินเกี่ยวกับงานและสภาพแวดล้อมในการเรียน

แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของพริทริช ดังที่ได้อธิบายข้างต้น สรุปได้ดัง

ตาราง 2

ตาราง 2 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของพริทริช

ขั้น	การรู้คิด	แรงจูงใจ/ความรู้สึก	พฤติกรรม	สภาพแวดล้อม
1.การวางแผนและการคิดล่วงหน้า	-การตั้งเป้าหมาย -การกระตุ้นการมีความรู้ที่สำคัญ	-การมีความต้องการบรรลุเป้าหมาย -การรับรู้ความสามารถของตนเอง -การรับรู้ถึงความยากของงาน -การให้คุณค่ากับการเรียนรู้	-การวางแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้ -การวางแผนการสังเกตพฤติกรรมของตนเอง	-การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ -การรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
2.การสังเกตตนเอง	-การตระหนักในความคิด -การสังเกตการรู้คิด	การตระหนักและการสังเกตแรงจูงใจหรือความรู้สึกของตนเอง	-การสังเกตการใช้เวลา -การสังเกตพฤติกรรมของตนเอง	การติดตามความก้าวหน้าและเงื่อนไขในการเรียนรู้

ตาราง 2 (ต่อ)

ขั้น	การรู้จัก	แรงจูงใจ/ความรู้สึก	พฤติกรรม	สภาพแวดล้อม
3.การควบคุมตนเอง	การเลือกและปรับกลยุทธ์การรู้จักเพื่อใช้ในการเรียนรู้	-การเลือกและปรับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ -การสร้างแรงจูงใจและความรู้สึก	-การเพิ่มหรือลดความพยายาม -การขอความช่วยเหลือ	การเปลี่ยนแปลงงานหรือสภาพแวดล้อม
4.การสะท้อนตนเอง	การตัดสินใจรู้จัก	การกระตุ้นการตอบสนองต่อความรู้สึก	การเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนรู้	การประเมินผล การเรียนรู้และประเมินสภาพแวดล้อม

ที่มา: Pintrich. (2000) *Handbook of Self- Regulation*. :16.

นอกจากนี้ชังก์ (Shunk. 2005: 85-88) ได้วิเคราะห์แนวคิดของพินทริชในบทความชื่อ “การกำกับตนเองในการเรียนรู้ : มรดกทางการศึกษาของพินทริช” โดยได้กล่าวถึงแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของพินทริชที่มีสมมติฐานที่สอดคล้องกับแนวคิดการกำกับตนเองอื่นๆ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากกว่าการเป็นเพียงแค่ผู้รับความรู้
2. ผู้เรียนมีศักยภาพในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง
3. ผู้เรียนมีเป้าหมายของการแสดงพฤติกรรมซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ในการประเมินความก้าวหน้าของตน
4. กระบวนการกำกับตนเองเป็นตัวเชื่อมระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและผลลัพธ์ของพฤติกรรม

จากการศึกษาแนวคิดพินทริชสรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของพินทริชให้ความสำคัญกับการกำกับตนเองทั้งในด้านความคิด แรงจูงใจพฤติกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยในแต่ละขั้นตอนของการกำกับตนเองในการเรียนรู้บุคคลจะต้องกำกับตนเองทั้ง 4 ด้าน ซึ่งจะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

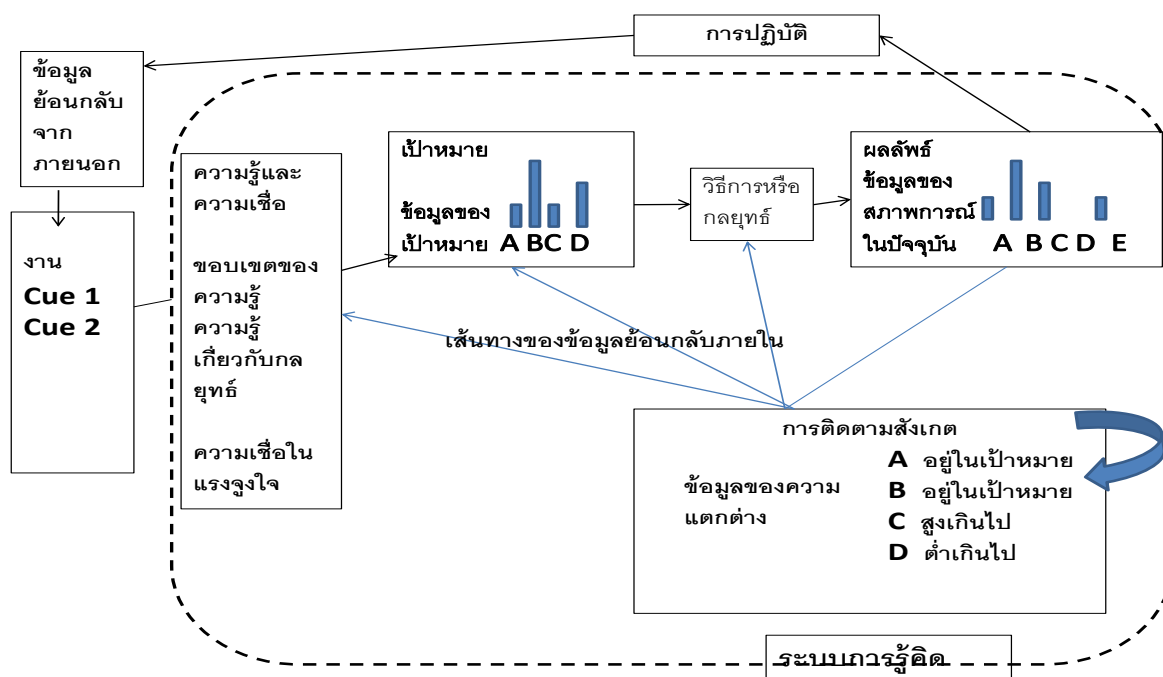
2.3.3 แนวคิดของวินนี

วินนี (Winne.1996: 330-333) ได้อธิบายถึงกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย 2 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

2.3.3.1 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับงาน รวมถึงการตั้งเป้าหมายและการวางแผนเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเริ่มต้นด้วยการที่ผู้เรียนหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของงาน พิจารณาทัศนคติและแรงจูงใจของตนเองที่เกี่ยวกับงาน ระบूपสรรคและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริบทของงาน ในขั้นตอนนี้รวมถึงการมีแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและการใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การประเมินประโยชน์ของแต่ละกลยุทธ์ในการทำงานซึ่งจะนำไปสู่การเลือกกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้

2.3.3.2 การกำหนดวิธีการหรือกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงในการวางแผนการเรียนรู้โดยผู้เรียนจะต้องระบุถึงกลยุทธ์ที่ช่วยให้งานสำเร็จ การใช้กระบวนการรู้คิดที่นำไปสู่การสร้างความรู้ด้วยตนเองและการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากภายนอก ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกการควบคุมการรู้คิดในระหว่างการเรียนรู้โดยผู้เรียนอาจจะเพิ่มการติดตามเมตาคอนิชั่นเพื่อเพิ่มรับรู้ถึงประโยชน์ของวิธีการหรือกลยุทธ์ที่เลือกตนใช้ นอกจากนี้การติดตามสังเกตตนเองจะทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการตั้งเป้าหมายในครั้งต่อไปและช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนและรู้ถึงวิธีการจัดการกับปัญหา เช่น วิธีการในการทำงานให้สำเร็จ ระดับความมั่นใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ วิธีการที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ เป็นต้น

แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของวินนีที่ได้อธิบายข้างต้นแสดงดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ4 โมเดลการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของวินนี

ที่มา: Winne. (1996). *A Metacognitive View of Individual Differences in Self-Regulated Learning*. p. 331.

จากการศึกษาแนวคิดวินนีสรูปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของวินนีให้ความสำคัญกับการรู้คิดของบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 แนวคิดของแฟริส

แฟริส (Paris, 2003: 3-4) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

2.3.4.1 การตระหนักในความคิดของตนเองหรือเมตาคอกนิชัน คือ การที่บุคคลตระหนักในความคิดของตนเองต่อการเรียนรู้และวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้ความคิดของตนเอง

2.3.4.2 การใช้กลยุทธ์ คือ การที่บุคคลรู้ถึงการใช้กลยุทธ์ที่ตนเองต้องใช้ในการเรียนรู้การตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมในการเรียนรู้และการลงมือปฏิบัติ ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้และรู้ถึงความแตกต่างของการใช้แต่ละกลยุทธ์ ในองค์ประกอบนี้บุคคลจะต้องคำนึงถึงการมีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ใน 3 ด้าน ดังนี้

1) การมีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์โดยบุคคลจะต้องรู้ว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้คืออะไร

2) การมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้กลยุทธ์ โดยบุคคลจะต้องรู้ว่าจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้อย่างไร

3) การมีความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขของกลยุทธ์ โดยบุคคลจะต้องรู้ว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ควรถูกใช้เมื่อไหร่และใช้อย่างไร

2.3.4.3 การสร้างแรงจูงใจแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลมีความพยายามซึ่งแรงจูงใจที่ควรสร้างขึ้นได้แก่ แรงจูงใจที่เกี่ยวกับเป้าหมายในการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ถึงความยากและคุณค่าของงาน และผลที่ได้จากการประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่บุคคลสะท้อนแรงจูงใจของตนเอง

จากการศึกษาแนวคิดของแฟริสสรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของแฟริสให้ความสำคัญกับการตระหนักในความคิดที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเอง การเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่เหมาะสมและการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

2.3.5 แนวคิดของชรอว์และคนอื่นๆ

ชรอว์และคนอื่นๆ (Schraw; et al. 2006 : 111-116) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย

3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.3.5.1 การรู้คิด องค์ประกอบด้านการรู้คิดประกอบด้วย

1) กลยุทธ์การรู้คิดคือ วิธีการคิดต่างๆที่ผู้เรียนใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การที่ผู้เรียนตั้งคำถามก่อนหรือระหว่างการอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มความตั้งใจในการอ่านของตนเอง หรือการใช้วิธีการอื่นเช่นการเขียนกราฟหรือตารางเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ เป็นต้น

2) กลยุทธ์การแก้ปัญหา คือ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาการแก้ปัญหา หรือการฝึกการใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการเรียนรู้

3) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือการที่ผู้เรียนระบุถึงแหล่งที่มาของ ข้อมูลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล การสะท้อนถึงข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้และการเขียน ข้อสรุปของตนเอง

2.3.5.2 เมตาคอกนิชัน องค์ประกอบด้านเมตาคอกนิชัน คือ การที่ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับการรู้คิดของตนซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียนเองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้ของตน ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการหรือกลยุทธ์ในการเรียนรู้และความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขว่า ควรใช้แต่ละกลยุทธ์เมื่อไรและใช้อย่างไร ผู้เรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขการใช้กลยุทธ์จะมีความสามารถในการประเมินสถานการณ์การเรียนรู้ได้ดีและสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1) การวางแผน คือ การตั้งเป้าหมายและการบริหารเวลา

2) การทดสอบตนเอง คือ การตรวจสอบตนเองเพื่อควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

3) การประเมินตนเอง คือ การประเมินผลงานและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

2.3.5.3 แรงจูงใจ องค์ประกอบด้านแรงจูงใจประกอบด้วย

1) การรับรู้ความสามารถของตนเอง คือ ความมั่นใจของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมในการเรียนรู้หรือความสามารถในการบรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และส่งผลต่อความพยายามในการเรียนรู้ที่ท้าทาย ผู้เรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงจะมีความพยายามในการเรียนรู้เรื่องที่ยากได้มากกว่าผู้เรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ การรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้จากตัวแบบและการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียนซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงทักษะและการพัฒนาการในการเรียนรู้ของตน

2) การมีความเชื่อในความรู้ คือความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับที่มาและพื้นฐานของความรู้ซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะส่งผลต่อการแก้ปัญหาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษาแนวคิดของชอร์วและคนอื่นๆสรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของชอร์วและคนอื่นๆให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในของบุคคล เช่น การรู้คิด แรงจูงใจ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมในการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล

2.3.6 แนวคิดของคริสโตเฟอร์

คริสโตเฟอร์ (Christopher. 2010: 3) ได้อธิบายถึงแนวคิดพื้นฐานในการสร้างโมเดลการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

2.3.6.1 ผู้เรียนต้องมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และมีทักษะในการเรียนรู้ซึ่งรวมถึงการมีความสามารถและทัศนคติทางบวกต่อการเรียนรู้

2.3.6.2 การตั้งเป้าหมายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติตามที่ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายไว้และใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือสิ่งแวดล้อมเพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3.6.3 ในการกำกับตนเองในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากกว่าการเป็นเพียงผู้ที่รับข้อมูลจากผู้สอนหรือผู้อื่นเท่านั้นและผู้ที่ศักยภาพในการเรียนรู้จะสามารถจัดการการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.3.6.4 การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นตัวเชื่อมระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ที่แท้จริงคือ การที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยมีการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้และมีผลการเรียนรู้ที่ดี

นอกจากนี้ คริสโตเฟอร์ (Christopher. 2010: 4-7) ได้กล่าวถึงกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นการคิดล่วงหน้า คือ การที่ผู้เรียนได้วางแผน วางเป้าหมาย การคิดล่วงหน้าถึงสิ่งที่ต้องปฏิบัติและการมีความรู้ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ เช่น ผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาในหนังสือ ผู้เรียนจะต้องพิจารณาว่า ต้องอ่านอย่างไรถึงจะเข้าใจเนื้อหา ต้องเรียนรู้หัวข้ออะไรบ้าง และวางแผนว่าจะอ่านที่ไหน เป็นต้น ในขั้นนี้ยังรวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองและการมีแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายด้วย

2) ขั้นการติดตามหรือการสังเกตตนเอง คือ การที่ผู้เรียนตระหนักถึงความก้าวหน้าในการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของตน เช่น ในขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่านหนังสือ ผู้เรียนจะตระหนักว่า ตนเองเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านหรือไม่ ตนเองมีความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

3) ขั้นการควบคุมตนเอง คือ การคงไว้หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเพื่อให้การเรียนรู้ของตนเองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ถ้าผู้เรียนทราบว่าตนเองไม่เข้าใจในเนื้อหาที่กำลังอ่านอยู่ในขณะนี้ ผู้เรียนอาจตัดสินใจปรับเปลี่ยนเลือกกลยุทธ์ใหม่ในการเรียนรู้โดยการการใช้ปากกาสีต่างๆ ชีตเส้นใต้เนื้อหาที่สำคัญหรือการอ่านทบทวนใหม่อีกครั้ง เป็นต้น

4) ขั้นการทบทวนตนเองและการสะท้อนตนเอง คือ การคิดทบทวนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของตนและการคิดย้อนกลับถึงการเรียนรู้ที่ผ่านมาในอดีต

เช่น การที่ผู้เรียนรู้ว่าตนเองไม่เข้าเนื้อหาในหนังสือซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการอยู่ในสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมหรือมีเสียงดังรบกวน เป็นต้น ผลที่ได้จากการทบทวนและการสะท้อนตนเองจะถูกใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดของคริสโตเฟอร์สรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของคริสโตเฟอร์ให้ความสำคัญกับการที่บุคคลมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถกำกับตนเองให้มีพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายและวางแผนไว้

2.3.7 แนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ

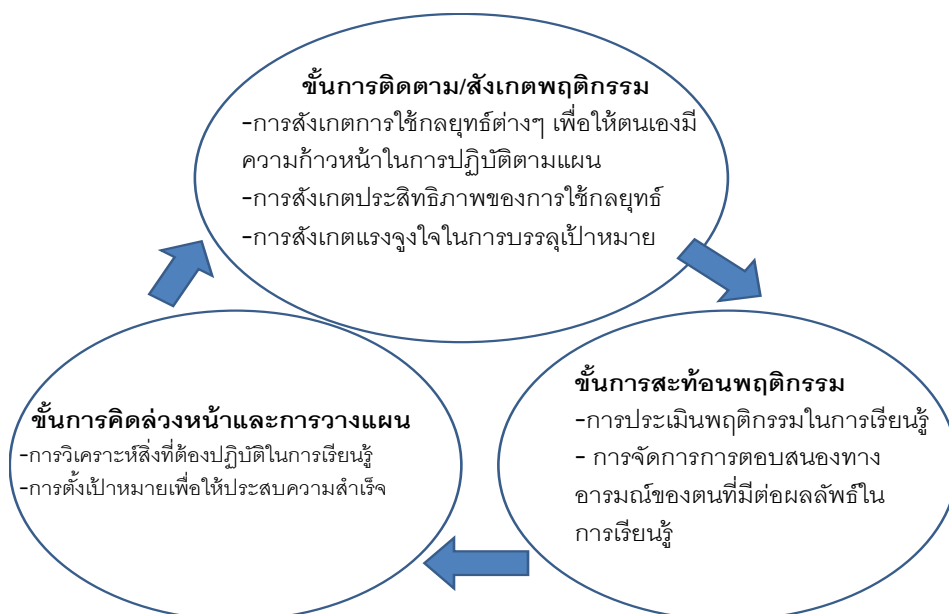
ชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011: 4-7) ได้กล่าวถึงกระบวนการการกำกับตนเองในการเรียนรู้ว่า ประกอบด้วย 3 ชั้น ดังนี้

2.3.7.1 ชั้นการคิดล่วงหน้าและการวางแผน ในชั้นนี้ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ตนต้องปฏิบัติและการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งในบางครั้งเมื่อผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ในเนื้อหาที่ตนเองไม่คุ้นเคยผู้เรียนอาจจะไม่สามารถตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมได้ ดังนั้นผู้สอนหรือผู้อื่นที่มีประสบการณ์มากกว่าจะสามารถสอนการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนได้

2.3.7.2 ชั้นการติดตามหรือสังเกตพฤติกรรม ในชั้นนี้ผู้เรียนจะต้องใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามแผนและการติดตามประสิทธิภาพของวิธีการที่ใช้ รวมถึงการติดตามแรงจูงใจของตนเองในการบรรลุเป้าหมาย ผู้สอนควรสอนกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียนและการให้เวลาเพื่อฝึกกลยุทธ์ที่ได้เรียนรู้ใหม่เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและการติดตามสังเกตอย่างใกล้ชิดของผู้สอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ใหม่ที่เรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว

2.3.7.3 ชั้นการสะท้อนพฤติกรรม ในชั้นนี้ผู้เรียนจะประเมินพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนในด้านประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ตนเลือกใช้ ในระหว่างชั้นนี้ผู้เรียนจะต้องจัดการอารมณ์ของตนที่มีต่อผลลัพธ์ในการเรียนรู้ นอกจากนี้การสะท้อนตนเองยังมีผลต่อการวางแผนและการตั้งเป้าหมายต่อไปในอนาคต

กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ มีลักษณะเป็นวงจรดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ5 กระบวนการกำกับตนเองของชาอรอนและคนอื่นๆ

ที่มา: Sharon; et al. (2011). *Encouraging Sef-Regulated Learning in The Classroom: A Review of Literature*. p. 6.

จากการศึกษาแนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ สรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ ให้ความสำคัญกับการกำกับตนเองอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนจะส่งผลต่อขั้นตอนต่อไป เช่น การที่บุคคลได้วางแผนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองจะส่งผลให้บุคคลนั้นสังเกตตนเองในด้านการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ เป็นต้น

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ทั้ง 7 แนวคิดดังที่ได้นำเสนอมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักที่สำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้

แนวคิด / องค์ประกอบ	Zimmerman (1989)	Pintrich (2000)	Winne (1996)	Paris (2003)	Shraw; et al. (2006)	Chistopher (2010)	Sharon; et al. (2011)
การตั้งเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การรับรู้ความ สามารถของตนเอง	✓	✓			✓		
การวางแผน	✓	✓	✓		✓	✓	✓
การสร้างแรงจูงใจ	✓	✓	✓	✓			✓
การควบคุมตนเอง	✓	✓				✓	
การสังเกตตนเอง	✓	✓				✓	✓
เมตาคอกนิชัน		✓		✓	✓		
การแสดงปฏิกิริยา ต่อตนเอง	✓						
การจัด สภาพแวดล้อม		✓					
การให้คุณค่ากับงาน	✓	✓					
การแสวงหา ความช่วยเหลือ		✓					
การสะท้อนตนเอง	✓	✓			✓	✓	✓
การได้รับข้อมูล ย้อนกลับ			✓				
การคิดอย่างมี วิจารณญาณ					✓		
ความเชื่อในความรู้					✓		
การใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้				✓			

จากตาราง 3 ที่แสดงถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ จากทั้งหมด 7 แนวคิด พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ องค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจ การสังเกตตนเองและการสะท้อนตนเอง

จึงแสดงให้เห็นว่า 5 องค์ประกอบดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหลักที่มีความสำคัญต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของบุคคล

2.4 คุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้พบว่า นักวิจัยและนักการศึกษาหลายคนได้นำเสนอถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

2.4.1 ซิมเมอร์แมน (Schunk;& Zimmerman.1998;citing Zimmerman.1998) ได้เปรียบเทียบถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้กับผู้ที่ไม่มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังตาราง4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะและผู้ที่ไม่มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน

คุณลักษณะของผู้ที่ไม่มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้	คุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้
ไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน	มีเป้าหมายเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน
มุ่งสู่เป้าหมายในการปฏิบัติ	มุ่งสู่เป้าหมายในผลการเรียนรู้
มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง
ไม่สนใจในการเรียนรู้	มีความสนใจจากภายในต่อการเรียนรู้
ไม่สนใจในการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามแผนวางไว้
ขาดการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของตนเอง	มีการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของตนเองอยู่เสมอ
หลีกเลี่ยงการประเมินพฤติกรรมของตนเอง	มีความพยายามประเมินพฤติกรรมของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
มีการสะท้อนตนเองในทางลบ	มีการสะท้อนตนเองในทางบวก
ไม่มีการปรับการเรียนรู้	มีการปรับการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ที่มา: Zimmerman. (Schunk;& Zimmerman. 1998 ;citing Zimmerman. 1998)

Self-Regulated Learning. From Teaching to Self- Reflective Practice.:6.

2.4.2 เฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004: 3-4) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ดังนี้

2.4.2.1 เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การรู้คิดซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการเรียนรู้ เช่น การจัดระเบียบข้อมูลและการมีความเข้าใจข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้ เป็นต้น

2.4.2.2 เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผน การควบคุมตนเองและการใช้กระบวนการเมตาคอกนิชันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของตน

2.4.2.3 เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจและสามารถปรับอารมณ์ที่เหมาะสมในการเรียนรู้ เช่น การมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง การมีเป้าหมายในการเรียนรู้การพัฒนาอารมณ์ทางบวกในการเรียนรู้ เป็นต้น

2.4.2.4 เป็นผู้ที่มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้ มีความพยายามในการทำงานและรู้ถึงโครงสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ การแสวงหาความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครูเมื่อประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนรู้ เป็นต้น

2.4.2.5 เป็นผู้ที่มีความพยายามในการควบคุมและกำกับการเรียนของตนเอง รวมถึงเพื่อนร่วมห้องและการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

2.4.2.6 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์เพื่อเพิ่มความตั้งใจในการเรียนรู้และการหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้ไขว่เขวจากการเรียนรู้

2.4.3 ชารอนและคนอื่นๆ (Sharon;et al. 2011: 6-7) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ดังนี้

2.4.3.1 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น

2.4.3.2 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจูงใจตนเอง

2.4.3.3 เป็นผู้ที่สนใจในการตั้งคำถามระหว่างการเรียนรู้

2.4.3.4 เป็นผู้ที่ค้นหาแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมเมื่อต้องการเรียนรู้ในเรื่องสำคัญ

2.4.3.5 เป็นผู้ที่สามารถจัดการสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เช่น การขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำเพื่อได้ข้อมูลเพิ่มเติมและการสังเกตเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีผลการเรียนรู้ที่ดี

2.4.3.6 เป็นผู้ที่มีผลการเรียนที่ดีและประสบความสำเร็จในการเรียน

2.4.4 คลาร์ก (Clark. 2012: 222) ได้สรุปลักษณะนิสัยและวิธีการปฏิบัติในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

2.4.4.1 เป็นผู้ที่ประเมินตนเองอยู่เสมอ โดยการประเมินคุณภาพหรือความก้าวหน้าในการแสดงพฤติกรรมของตนเอง

2.4.4.2 เป็นผู้ที่ตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอ โดยการรวบรวมข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ของตนเอง

2.4.4.3 เป็นผู้ที่แสวงหาความช่วยเหลือจากผู้อื่นตามสมควรโดยการขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากครู พ่อแม่ หรือเพื่อน

2.4.4.4 เป็นผู้ที่มีเป้าหมายและมีการวางแผนในการเรียนรู้โดยการตั้งเป้าหมายและจัดลำดับเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว

2.4.4.5 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารเวลาโดยการจัดตารางเวลาในการเรียนรู้ของตนเอง

2.4.4.6 เป็นผู้ที่สามารถใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายโดยการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดอินเทอร์เน็ต ฯ

2.4.4.7 เป็นผู้ที่มีความพยายามในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายโดยการมีความพยายามทุ่มเททำงานถึงแม้ว่าจะเป็นงานที่ยากหรือมีอุปสรรค

2.4.4.8 เป็นผู้ที่มีการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองโดยการให้รางวัลตนเองเมื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Schunk;& Zimmerman. 1998;citing Zimmerman. 1998; Fermin;& Maria. 2004: 3-4; Sharon; et al. 2011: 6-7; Clark. 2012: 222) ดังที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์คุณลักษณะภายในและคุณลักษณะภายนอกของผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. คุณลักษณะภายในของผู้ที่กำกับตนเองในการเรียนรู้

- 1.1 เป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ชัดเจน
- 1.2 เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจภายในต่อการเรียนรู้
- 1.3 เป็นผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง
- 1.4 เป็นผู้ที่สังเกตพฤติกรรมของตนเองอยู่เสมอ
- 1.5 เป็นผู้ที่ประเมินพฤติกรรมของตนเองอยู่เสมอ
- 1.6 เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การรู้คิด
- 1.7 เป็นผู้ที่มีความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้
- 1.8 เป็นผู้ที่สามารถปรับและควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม
- 1.9 เป็นผู้ที่มีการบริหารเวลา

2. คุณลักษณะภายนอกของผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้
 - 2.1 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 - 2.3 เป็นผู้ที่ไม่หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้ไขว่เขวจากการเรียนรู้
 - 2.4 เป็นผู้แสวงหาความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครูเมื่อจำเป็น
 - 2.5 เป็นผู้ที่ค้นหาแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม
 - 2.6 เป็นผู้ที่มีผลการเรียนที่ดีและประสบความสำเร็จในการเรียน
 - 2.7 เป็นผู้ที่สามารถใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย
 - 2.8 เป็นผู้ที่มีการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง

2.5 ความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเอง

แฟง (Chin, 2006: 44; citing Fang, 1998) ได้กล่าวถึงการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองสรุปได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 ความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองตามแนวคิดของแฟง

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้	รูปแบบการสอนแบบดั้งเดิม	รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเอง
ลักษณะการจัดการเรียนรู้	ครูเป็นศูนย์กลาง	ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
การมอบหมายภาระงาน	ทั้งชั้นเรียน	เป็นบุคคล/กลุ่ม
การวางแผน	ทั้งชั้นเรียน	เป็นบุคคล/กลุ่ม
การประเมิน	การเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ครูกำหนดไว้	การเปรียบเทียบกับตนเอง
รูปแบบการสอน	การสาธิต (ครูเป็นศูนย์กลาง)	การให้ข้อมูลย้อนกลับ การติดตาม การแนะนำ (ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)
รูปแบบการเรียนรู้	การเลียนแบบและการกระตุ้นความตั้งใจโดยครู (ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้)	การกระตุ้นการรู้คิด การสร้างแรงจูงใจของตนเอง (ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในการเรียนรู้)
การมีปฏิสัมพันธ์	ครูกับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน	ครูกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลและ ผู้เรียนกับผู้เรียน

ตาราง 5 (ต่อ)

การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้	รูปแบบการสอนแบบดั้งเดิม	รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา การกำกับตนเอง
บทเรียน	การสาธิต/ การฝึกปฏิบัติ/ การปรับปรุง	การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การติดตามและการสังเกตตนเอง ด้านการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้และ ผลลัพธ์ที่ตามมา รวมถึงการประเมิน ตนเอง

ที่มา: Fang. (Chin. 2006: 44 ;citing Fang. 1998). *The Effect of Used Self Regulated Learning Strategies on College Students' Performance and Satisfaction in Physical Education*. :44.

จากตารางที่ 5 แสดงถึงแนวคิดของแฟงเกี่ยวกับความแตกต่างของวิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองข้างตน สามารถสรุปได้ว่า การสอนเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ การสังเกตตนเองและการประเมินตนเอง รวมถึงการให้ความสำคัญกับบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

2.6 ความสำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครีเมอร์และทิลเลมา (Kremer;& Tillema. 1999: 509) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูใน 4 ประเด็น ดังนี้

2.6.1 ในสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่ข้อมูลความรู้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีข้อมูลความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งสถาบันการศึกษาไม่สามารถถ่ายทอดให้ข้อมูลความรู้ทั้งหมดแก่นักศึกษาวิชาชีพครูได้ภายในระยะเวลาเพียงห้าปี ดังนั้นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีทักษะในการกำกับตนเองในการเรียนรู้จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเนื่องจากจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเหล่านี้มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแม้เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

2.6.2 ปัจจัยสำคัญในการเป็นครูที่มีคุณภาพ คือ การมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งนับได้ว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพต่อไป

2.6.3 เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในยุคปัจจุบันไม่ได้ให้ความสำคัญเพียงแต่การส่งผ่านข้อมูลความรู้จากผู้สอนไปสู่นิสิตนักศึกษาเท่านั้น แต่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่แสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งคุณลักษณะนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เอื้อให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกกำกับตนเองในการเรียนรู้

2.6.4 บทบาทหน้าที่สำคัญในการทำงานของครูในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากหน้าที่ในการเตรียมความรู้เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียน เปลี่ยนเป็นหน้าที่ใหม่ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากบทบาทใหม่ของครูในด้านนี้ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูต้องพัฒนาความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนในอนาคตต่อไป

ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพโดยมีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เตรียมความพร้อมสู่การเป็นครูในยุคของสังคมความรู้ที่แต่ละคนจะต้องเป็นผู้เริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเอง

3. การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

3.1 ความหมายของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

ฟิลิปและฮัว (Philip;& Hua. 2006: 10;citing Caslin;&Hicky. 2001) กล่าวว่า การกำกับร่วมกัน คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรวมถึงการแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบซึ่งกันและกันโดยผู้เรียนได้เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สอนเพื่อนในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ต่างๆ

โรลและคนอื่นๆ (Roll;et.al. 2011:176) กล่าวว่า การกำกับร่วมกัน คือ การเชื่อมโยงกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลต่างๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นในบริบทของสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนรับผิดชอบซึ่งกันและกัน

อารอล (Allal. 2011: 332) กล่าวว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การเชื่อมโยงการกำกับตนเองและการกำกับจากผู้อื่นในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นกระบวนการในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน

แครอล (Carol. 2012: 64) กล่าวว่า การทำกับร่วมกัน คือ การที่แต่ละบุคคลทำงานร่วมกัน โดยมีการทำกับตนเองที่หลากหลายและแสดงให้เห็นถึงการทำกับทางสังคมในการเรียนรู้ของบุคคล

ฮาดวิน (Hadwin; et.al. 2011: 182) กล่าวว่า การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่แสดงถึงการแลกเปลี่ยนของผู้เรียนระหว่างผู้ที่เชี่ยวชาญและผู้เรียนคนอื่นๆเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของแต่ละคน

จากการศึกษาความหมายดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะที่สำคัญของความหมายการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ดังนี้

3.1.1 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างด้านการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นกลุ่มบุคคลควรแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละคน

3.1.2 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้สรุปได้ว่า การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ กระบวนการในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียนเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกันโดยจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน เช่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อผลการเรียนรู้ที่ดี เป็นต้น

3.2 แนวคิดการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Nicole.2012: 226, Winter;& Azevedo. 2005: 192-193; Hadwin; et al. 2011: 65-80)พบว่า แนวคิดการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning) มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีสร้างสรรค์นิยมเชิงสังคม (Social Constructivist) ที่ได้เสนอว่า การที่บุคคลจะสามารถทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในสิ่งกำลังเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมโดยแต่ละบุคคลในกลุ่มสังคมจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่าโดยอาจเป็นครูหรือเพื่อนซึ่งมีผลต่อกระบวนการทำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เช่น การศึกษาตัวแบบที่มีความสามารถในการทำกับการเรียนรู้หรือครูอาจจะช่วยสอนให้ผู้เรียนมีการวางแผนหรือการสังเกตติดตามตนเองในด้านความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ เป็นต้น ในขณะเดียวกันเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็สามารถให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้โดยการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถที่จะสนับสนุนการทำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจ กระบวนการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้เกิดขึ้นภายใต้บริบทของการเรียนรู้แบบร่วมกัน ดังนั้นการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้จำเป็นต้อง

คำนึงถึงบริบทของสังคมและความเชี่ยวชาญในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลที่สามารถถ่ายทอดซึ่งกันและกัน การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาความรู้และทักษะในการเรียนรู้ ซึ่งการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแค่กระบวนการในการส่งผ่านความรู้ไปยังจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์หรือความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้จัดการกับการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

3.2.1 การร่วมมือกันในการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยเน้นการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน ดังนั้นการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและความร่วมมือกันในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนและประสานความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2.2 การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน คือ การที่ผู้เรียนนำข้อมูลและคำแนะนำจากผู้อื่นที่ได้รับผ่านกระบวนการทางสังคมมาใช้ปรับเปลี่ยนการการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถนำข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนการกำกับการเรียนรู้ของตนเองให้เหมาะสม

จากการศึกษาแนวคิดการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้สรุปได้ว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เป็นตัวเชื่อมโยงที่สำคัญที่ช่วยให้ความสามารถในการกำกับการเรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันซึ่งการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่บุคคลมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันโดยผ่านกิจกรรมทางสังคม เช่น การช่วยเหลือในด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นต้น

3.3 ประโยชน์ของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประโยชน์ของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Roll; et.al. 2011:176; Philip;& Hua. 2006: 10-11) สามารถสรุปได้ดังนี้

1.3.1 การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยให้บุคคลควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้น เนื่องจากบุคคลได้มีการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวิธีการในการควบคุมการเรียนรู้กับผู้อื่นซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการกำกับตนเองและช่วยในการสร้างแรงจูงใจซึ่งกันและกัน

1.3.2 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยให้บุคคลได้ฝึกทักษะการทำกับการเรียนรู้และได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของตน ซึ่งการได้รับข้อมูลย้อนกลับนี้ไม่ได้เพียงแต่ช่วยให้บุคคลเกิดความกระจำหรือทราบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่ยังช่วยให้บุคคลได้ใช้กลยุทธ์การสังเกตตนเองอีกด้วย

1.3.3 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน บุคคลจะสามารถสร้างความรู้และทำความเข้าใจในหัวข้อที่เรียนรู้และมองเห็นความแตกต่างของสิ่งที่กำลังเรียนรู้

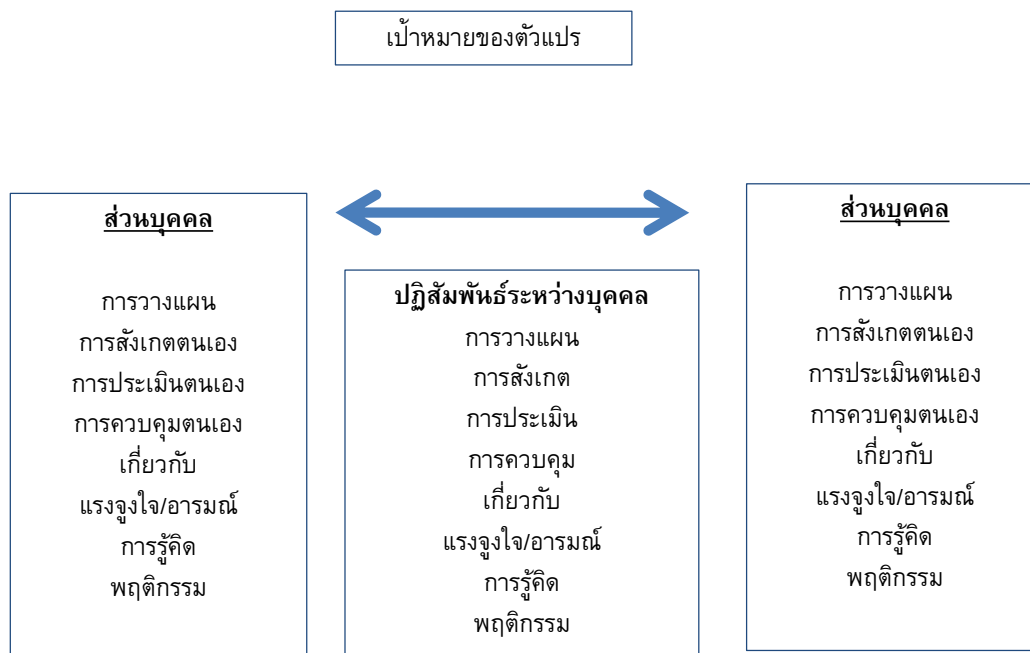
1.3.4 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ผ่านบริบททางสังคมของห้องเรียนโดยการฟังพาทซึ่งกันและส่งผลในการสร้างความรู้ร่วมกัน โดยผู้เรียนจะสังเกตและทำกับบทบาทของตนเองให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

1.3.5 การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะช่วยให้ผู้เรียนที่มีการทำกับตนเองในการเรียนรู้ต่ำซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการทำกับการเรียนรู้ขึ้นได้มากขึ้นเพราะได้เรียนรู้จากผู้ที่มีการทำกับตนเองในระดับที่สูงกว่าทั้งทางด้านกลยุทธ์และการใช้ทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลายและยังได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ทักษะการทำกับตนเอง นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนการทำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการทำกับตนเองในการเรียนรู้ในระดับสูงจะสามารถแนะนำผู้เรียนที่มีความสามารถในการทำกับตนเองในการเรียนรู้ในระดับต่ำและได้แลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน

3.4 แนวทางในการศึกษาการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า การศึกษาวิจัยในอดีตให้ความสำคัญกับการศึกษาการทำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งเป็นการศึกษาองค์ประกอบส่วนบุคคลในด้านการวางแผน การสังเกตตนเอง การประเมินตนเองและการควบคุมตนเอง แต่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมานักวิจัยหลายคนได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ซึ่งเป็นแนวคิดใหม่ที่มีมองว่า บริบททางสังคมส่งผลต่อการทำกับการเรียนรู้ของบุคคลโดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการวางแผน การสังเกตตนเองการประเมินตนเองและการควบคุมตนเอง ดังนั้นขอบเขตของการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรการทำกับ

การเรียนรู้จึงได้ขยายขอบเขตออกไปกว้างขึ้น (Winter;&Azevedo. 2005; Hadwin; et al. 2011: 69)
 ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ6 การศึกษาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

ที่มา: Hadwin; et.al. (2011). *Self-Regulated, Co-Regulated, and Socially Share Regulation of Learning*. p. 69.

3.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

แครอล (Carol. 2012: 64) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้สรุปได้ดังนี้

1.5.1 การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้บุคคลได้แลกเปลี่ยนการกำกับกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เช่น การแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเป้าหมายในการเรียนรู้ การเชื่อมโยงความเข้าใจของสมาชิกในกลุ่ม เป็นต้น เนื่องจากกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความร่วมมือกันของสมาชิกกลุ่ม

1.5.2 โมเดลการกำกับร่วมกันเหมือนกับโมเดลของการกำกับตนเองที่ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การสังเกตตนเอง การควบคุมและการสะท้อนตนเอง ซึ่งต้องตระหนักเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนรู้และสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนยังไม่รู้

1.5.3 การประสบความสำเร็จของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ บุคคลจำเป็นต้องมีทั้งการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในกลุ่มมีอิทธิพลต่อ

การกำกับและการรู้คิดของผู้เรียนแต่ละบุคคล ดังนั้นกรอบแนวคิดของการกำกับการเรียนรู้ได้ขยายไปสู่การกำกับการเรียนรู้ในบริบทของการเรียนรู้ร่วมกัน บุคคลมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเองในด้านการสร้างความรู้ร่วมกันโดยการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งในบริบทของกลุ่มจะช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการกำกับการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้

4. ความแตกต่างและความสัมพันธ์ของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

ฮาดวินและโรลและคนอื่นๆ (Hadwin; et al. 2011:67; Roll; et al. 2011: 176-178) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ไว้ สรุปได้ดังนี้

การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลมีการวางแผนอย่างชัดเจน มีการสังเกตตนเองรวมถึงการกำกับตนเองทั้งด้านการรู้คิด พฤติกรรมและแรงจูงใจ ซึ่งเป็นกระบวนการนำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้ ตามพื้นฐานทฤษฎีการรู้คิดทางสังคม การกำกับตนเองมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมซึ่งเปรียบเสมือนเงื่อนไขที่สนับสนุนให้บุคคลปรับและพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้พบว่า งานวิจัยดังกล่าวได้เน้นการศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่ในปัจจุบัน การศึกษาการกำกับการเรียนรู้ได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านบริบทของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนสามารถกำกับร่วมกันไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ของตนเองซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็น การกำกับตนเองในบริบทของกลุ่ม (Self in Social Setting Regulation) หรือการกำกับตนเองภายในกลุ่ม (Self Regulation with in A Group) ดังนั้นแนวทางของการวิจัยในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Self and Co-Regulated Learning) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ได้ดังตาราง 6

ตาราง 6 ความแตกต่างของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

ประเด็น	การกำกับตนเองในการเรียนรู้	การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้
ความหมาย	กระบวนการในการวางแผนการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง รวมถึงการกำกับตนเองทั้งด้านรู้คิด พฤติกรรม และแรงจูงใจในการเรียนรู้ของบุคคล	การเชื่อมโยงการกำกับตนเองระหว่างบุคคลและการทำกิจกรรมทางสังคมที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็น	การกำกับตนเองในการเรียนรู้	การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้
ขอบเขตของการเรียนรู้	ส่วนบุคคล	ส่วนบุคคลและร่วมกันเป็นกลุ่ม
เป้าหมาย	การปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของบุคคลด้วยตนเอง	การเชื่อมโยงการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลในกลุ่มและการเชื่อมโยงความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน
แนวทางในการสอน	การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการสนับสนุนความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	การเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเพื่อพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม
ข้อมูลในการวิจัย	ข้อมูลของแต่ละบุคคล เช่น ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของตนเอง	ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งเชื่อมโยงกับปัจจัยทางสังคม

ที่มา: Hadwin; et.al. (2011). *Self-Regulated, Co-Regulated, and Socially Share Regulation of Learning*. :67.

ถึงแม้ว่าในอดีตที่ผ่านมางานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการรู้คิดทางสังคมได้ให้ความสนใจกับการศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งเน้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า กำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ส่งผลอย่างมากต่อความตั้งใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ในปัจจุบันนี้ขอบเขตของการกำกับการเรียนรู้ได้ขยายกว้างมากขึ้นโดยได้ศึกษาถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้มีผลสำคัญต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการกำกับการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและผู้เรียนที่มีความสามารถในการกำกับการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะมีส่วนในการสนับสนุนการกำกับการเรียนรู้ของเพื่อนให้เพิ่มขึ้นได้

การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่างการกำกับการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนกับบุคคลอื่นซึ่งส่งผลต่อการวางแผน การติดตามและการประเมินการเรียนรู้ในบริบทของ

การร่วมมือกับผู้อื่น ดังนั้นในการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องทำกับตนเองร่วมกับเพื่อนหรืออาจารย์ที่มีความใส่ใจในการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน การทำกับร่วมกันในการเรียนรู้จึงไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำกับตนเองในการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังช่วยในการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ที่มีความซับซ้อนและช่วยในการสร้างความรู้ใหม่ของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ผลของการทำกับร่วมกันสามารถส่งผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและระดับของการทำกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย เนื่องจากผู้เรียนที่มีระดับการทำกับการเรียนรู้ในระดับต่ำควรได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้จากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าซึ่งจะช่วยผู้เรียนในการพัฒนาทักษะในการทำกับการเรียนรู้ ดังนั้นการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้จึงเป็นการทำกับทางสังคมในระดับสูงซึ่งส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนโครงสร้างความรู้และกระบวนการรู้คิดและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ความหมายร่วมกับผู้เรียนคนอื่น

5. ความสัมพันธ์ของการทำกับการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

เอมมีและคนอื่น ๆ (Emmi; et. al. 2015: 44-57) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ของการทำกับการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูว่า ทักษะในการทำกับการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งการทำกับตนเองและการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะส่งผลต่อความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งไม่ใช่เพียงแค่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่การที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสามารถในการทำกับการเรียนรู้จะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในสังคมที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในอนาคตด้วย

ในบริบทของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาการทำกับตนเองและการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ซึ่งควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการเรียนที่ในสาขาวิชาชีพครู งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูจึงได้ขยายขอบเขตปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาทั้งปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น การมีแรงจูงใจในการเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับการทำงานของครูและอุปนิสัยในการเรียนรู้ เป็นต้น และปัจจัยด้านสังคม เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้ เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยต่างๆ พบว่าการสนับสนุนซึ่งกันและกันของเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีอิทธิพลต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแต่ละคน แต่จากการศึกษาของแอนนามารีและคนอื่น ๆ (Annamari.; et al. 2012) แสดงให้เห็นว่าจำนวนร้อยละ 50 ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษายังขาดทักษะในการทำกับตนเองในการเรียนรู้และนิสิตนักศึกษาเหล่านี้มีความวิตกกังวลในการตั้งเป้าหมายที่มีความท้าทายและกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ในการเรียน ผลจากการศึกษาจึงแสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมทักษะในการทำกับตนเองและการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู โดยอาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษา

วิชาชีพครูควรจัดกิจกรรมที่เอื้อให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาและฝึกการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ลักษณะของการจัดกิจกรรมควรให้นิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันฝึกการกำกับการเรียนรู้และได้ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ เช่น การตั้งเป้าหมาย การวิเคราะห์งาน การเลือกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ การสังเกตติดตามและการสะท้อนตนเอง เป็นต้น รวมถึงการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้ร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อสร้างองค์ความรู้ การสร้าง ความร่วมมือในกลุ่มทำได้โดยให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ร่วมกันในวิชาต่างๆ และได้ร่วมกันเรียนรู้ในสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูให้มีคุณภาพมากขึ้นและช่วยให้นิสิตนักศึกษาที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเป็นครูที่มีคุณภาพ

การพัฒนาความสามารถในการกำกับการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นในพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และเป็นสิ่งที่ผู้จัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูจะต้องให้ความสำคัญซึ่งไม่ได้เพียงแค่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เท่านั้นแต่ยังช่วยในการศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมในช่วงของการประกอบวิชาชีพครูด้วย รวมถึงจะช่วยพัฒนาลักษณะของการเป็นครูมืออาชีพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพในบริบทของการทำงานในวิชาชีพครูที่มีความหลากหลาย เนื่องจากทักษะสำคัญของครูยุคใหม่คือ ทักษะในการกำกับการเรียนรู้ทั้งของตนเองและผู้อื่น การกำกับการเรียนรู้จึงมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะในการกำกับการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป กลยุทธ์การกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะช่วยให้ครูผู้เริ่มต้นการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูสามารถปฏิบัติงานที่มีความท้าทายมากขึ้นในบริบทของสถานศึกษาซึ่งเป็นการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและจำเป็นต้องทำงานร่วมกับเพื่อนครูและผู้ปกครอง ดังนั้นภารกิจสำคัญของการจัดการศึกษาให้แก่ นิสิตศึกษาในสาขาวิชาชีพครูที่นอกเหนือจากการพัฒนาความรู้ให้แก่ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคือ การพัฒนาการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู

6. แนวคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ดังนี้

6.1 แนวคิดของเลย์และยัง

เลย์และยัง (Ley;& Young. 2001:94-95) ได้เสนอหลักการในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ดังนี้

6.1.1 การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เช่น การแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางกายภาพและการจัดสิ่งที่รบกวนการเรียนรู้ เป็นต้น

6.1.2 การจัดเตรียมข้อมูลในการเรียนรู้ เช่น การให้โครงร่างแก่ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนทำโครงร่างนั้นให้สมบูรณ์ เป็นต้น

6.1.3 การเก็บข้อมูลและการสังเกตความก้าวหน้า เช่น การสอนให้ผู้เรียนบันทึกความก้าวหน้าในการทำกิจกรรม เป็นต้น

6.1.4 การประเมินการปฏิบัติของตนโดยเปรียบกับมาตรฐาน เช่น การทบทวนตนเองโดยการทำแบบทดสอบของผู้เรียน เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดของเลย์และยัง สรุปได้ว่าแนวคิดของเลย์และยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนได้สังเกตความก้าวหน้าในการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง

6.2 แนวคิดของเคลียร์และซิมเมอร์แมน

เคลียร์และซิมเมอร์แมน(Cleary;& Zimmerman. 2004: 541-548) ได้เสนอแนวคิดเรื่องโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในการกำกับตนเองในการเรียนรู้: โปรแกรมสำหรับโรงเรียนเพื่อใช้ในการสร้างเสริมการกำกับตนเองและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างโปรแกรมพัฒนาการกำกับตนเองเพื่อให้อาจารย์หรือนักจิตวิทยาในโรงเรียนได้นำไปใช้ในการสร้างเสริมการกำกับตนเองของนักเรียน ซึ่งเคลียร์และซิมเมอร์แมนได้เสนอว่า โปรแกรมการสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรประกอบไปด้วย

6.2.1 ขั้นการคิดล่วงหน้า ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย การเลือกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างแรงจูงใจภายใน

6.2.2 ขั้นการปฏิบัติ ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมของตนเองและการบันทึกพฤติกรรมของตนเอง

6.2.3 ขั้นการสะท้อนตนเอง ได้แก่ การประเมินความพึงพอใจของตนเองและการให้เหตุผลถึงสาเหตุของพฤติกรรมการณ์ฉัยตนเองเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้

จากการศึกษาแนวคิดของเคลียร์และซิมเมอร์แมนสรุปได้ว่า เคลียร์และซิมเมอร์แมนให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมกำกับตนเองการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ โดยผู้เรียนจะได้พัฒนาทั้งด้านการคิด เช่น การตั้งเป้าหมาย การวางแผน เป็นต้น และได้รับการพัฒนาด้านการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้และการสะท้อนตนเอง

6.3 แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย

เฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004: 17-20) ได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมกำกับตนเองในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนี้

6.3.1 การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ ในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการกำกับการเรียนรู้ในประเด็นดังต่อไปนี้

6.3.1.1 การกำกับการเรียนรู้คืออะไร

6.3.1.2 การกำกับการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร

6.3.1.3 การกำกับการเรียนรู้ประกอบด้วยทักษะใดบ้าง

6.3.1.4 ผู้เรียนจะใช้ทักษะหรือกลยุทธ์เหล่านี้ได้เมื่อไหร่และใช้อย่างไร

6.3.1.5 ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการกำกับการเรียนรู้

6.3.2 การสังเกตตัวเอง การสังเกตจากตัวเองเป็นหนึ่งในขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการสอนการกำกับการเรียนรู้ ซึ่งในขั้นตอนนี้รวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนการควบคุมตนเอง และควรให้ผู้เรียนได้สะท้อนสิ่งที่สังเกตจากตัวเองซึ่งอาจเป็นครูหรือเพื่อน

6.3.3 การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่การที่ผู้เรียนเริ่มใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองและการพยายามควบคุมกลยุทธ์การกำกับตนเองให้คงอยู่ต่อไป วัตถุประสงค์ของการฝึกการใช้กลยุทธ์การกำกับการเรียนรู้ คือ การฝึกให้ผู้เรียนเริ่มต้นควบคุมการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินตนเองของผู้เรียน

6.3.4 การฝึกการสังเกตติดตามตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสองส่วนคือ การตั้งเป้าหมายและการได้รับผลย้อนกลับจากผู้อื่นและจากตนเอง (Self-Talk) โดยผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้สังเกตการเรียนรู้ของตนเองและการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ผลย้อนกลับจากทั้งภายนอกและภายในเพื่อพิจารณาถึงการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนและประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับผลย้อนกลับที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

6.3.5 การฝึกสะท้อนตนเอง ในขณะที่ผู้เรียนฝึกฝนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ผู้เรียนควรสะท้อนกระบวนการเรียนรู้ของตน ประเมินพฤติกรรมและประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องสะท้อนสิ่งเหล่านี้ต่อตนเองและปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของตนให้มีความเหมาะสม

6.3.6 การประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง คือ การจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเองในด้านระดับของการประสบความสำเร็จในเป้าหมาย ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้ การให้

ผู้เรียนได้ประเมินตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับผลย้อนกลับซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะส่งผลให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ของตน

จากการศึกษาแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียสรุปได้ว่า แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียให้ความสำคัญกับการที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ก่อนที่จะเริ่มฝึกการกำกับตนเอง และการให้ผู้เรียนมีโอกาสดึงดูดตัวแบบที่มีการกำกับตนเองจะช่วยพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

6.4 แนวของคิดของชิน

ชิน (Chin, 2006:44-46) ได้เสนอหลักสูตรสำหรับการสร้างเสริมกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้พื้นฐานแนวคิดของซิมเมอร์แมน มีขั้นตอนดังนี้

6.4.1 การสังเกตและประเมินตนเอง: การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองของผู้เรียนประกอบด้วย

6.4.1.1 ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเอง

6.4.1.2 ผู้สอนแจกแบบการสังเกตตนเองและสอนวิธีการบันทึกการสังเกตตนเอง

6.4.1.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการใช้กลยุทธ์ในการกำกับตนเองในการเรียนรู้

6.4.1.4 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความช่วยเหลือเมื่อจำเป็นและตรวจสอบแบบบันทึกการสังเกตตนเอง

6.4.2 การตั้งเป้าหมายและการวางแผนกลยุทธ์: การให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้

6.4.2.1 ผู้เรียนได้รับการทดสอบโดยผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง

6.4.2.2 ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายระยะสั้นที่สอดคล้องกับความจริง

6.4.2.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดถึงกลยุทธ์การเรียนรู้ที่นำไปสู่เป้าหมาย

6.4.2.4 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนปรับปรุงการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ให้ดีขึ้น

6.4.3 การเตรียมกลยุทธ์การเรียนรู้และการสังเกต: การให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย

6.4.3.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ประเมินผลกระทบจากการใช้กลยุทธ์ระหว่างการทดสอบ

6.4.3.2 ผู้สอนจัดเตรียมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กลยุทธ์อื่นที่สอดคล้องกับเป้าหมาย

6.4.3.3 ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เคยใช้ให้ดีขึ้น

6.4.4 การติดตามผลการใช้กลยุทธ์และปรับปรุง: การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเองโดยการพิจารณาถึงวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการเรียนรู้

6.4.4.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนระบุกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

6.4.4.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนประเมินผลกระทบของการกลยุทธ์ที่ใช้ผ่านมา

6.4.4.3 ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนสรุปกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้และสะท้อนถึงความก้าวหน้า อุปสรรค ความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสุขในการเรียนรู้จากการศึกษาแนวคิดของชินสรูปได้ว่า แนวคิดของชินให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตระหนักในตนเองของผู้เรียนการตั้งเป้าหมายและการวางแผนกลยุทธ์ การเตรียมกลยุทธ์การเรียนรู้และการสังเกต การติดตามผลการใช้กลยุทธ์และปรับปรุงวิธีการเรียนรู้เพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

6.5 แนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ

ชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al.2011: 9-13) ได้เสนอแนวคิดการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางดังนี้

6.5.1 การฝึกการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ คือ การให้ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งเป้าหมายที่เปรียบเทียบมาตรฐานในการกำกับพฤติกรรมของตนเอง อาจจะฝึกการตั้งเป้าหมายที่ไม่ซับซ้อนมาก เช่น การตั้งเป้าหมายในการได้รับผลคะแนนที่ดีจากการสอบ และสอนผู้เรียนเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว เป็นต้น เนื่องจากการที่ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายระยะสั้นจะนำไปสู่แรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายระยะยาวด้วยการให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายระยะสั้นจะส่งผลให้ผู้เรียนติดตามความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.5.2 การฝึกการวางแผนในการเรียนรู้ คือ การให้ผู้เรียนได้ฝึกวางแผนในการเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ การวางแผนจะช่วยให้ผู้เรียนกำกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองและช่วยให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการฝึกการวางแผนมีขั้นตอนดังนี้

6.5.2.1 การคำนึงถึงตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้

6.5.2.2 การเลือกกลยุทธ์ที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้

6.5.2.3 การระบุการใช้เวลาและคำนึงถึงแหล่งการเรียนรู้ที่จำเป็น

6.5.3 การให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับการกำกับตนเอง เนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองในระหว่างการเรียนรู้เมื่อปราศจากรางวัลจากภายนอก และยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้เป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ การค้นหาแรงจูงใจภายในยังจะช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายและผู้เรียนจะมีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคในการเรียนรู้เพื่อพบกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้

6.5.4 การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งมีความจำเป็นต่อความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายแต่มีสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือในระยะแรกผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจถึงกลยุทธ์ในการเรียนรู้จึงต้องใช้เวลาในการให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ต่างๆ

6.5.5 การฝึกการสังเกตตนเอง ผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้จะต้องรับผิดชอบต่อการสังเกตตนเองถึงความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย ในการช่วยให้ผู้เรียนสังเกตความก้าวหน้าของตนเอง ผู้เรียนจำเป็นต้องตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ มีการวางแผน นอกจากนี้ผู้สอนสามารถกระตุ้นการสังเกตตนเองโดยการให้ผู้เรียนบันทึกการใช้เวลาในการทำงานต่างๆและบันทึกกลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียนรู้

6.5.6 การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ คือ การให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตน และการแสวงหาความช่วยเหลือเมื่อมีความจำเป็น

6.5.7 การฝึกการประเมินตนเอง ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกการประเมินกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำในอนาคต ผู้สอนสามารถสนับสนุนการประเมินตนเองของผู้เรียนได้โดยช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมายในการเรียนรู้และกลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนสามารถเปลี่ยนเป้าหมายและกลยุทธ์ที่ใช้ได้โดยขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้

จากการศึกษาแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆสรุปได้ว่า แนวคิดของซารอนและคนอื่นๆให้ความสำคัญกับการให้ผู้เรียนได้ฝึกในแต่ละขั้นตอนของการกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจ การสังเกตตนเองและการประเมินตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการกำกับตนเองให้มีประสิทธิภาพ

6.6 แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้พบว่า แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน (อังคินันท์ อินทรกำแหง. 2547: 52-58; ทิศนา ขัมมณี. 2555: 98-107; วุทธิศักดิ์ โภชนกุล. 2557: ออนไลน์; เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. 2554:435-44; Olakanmi, et al.2010; Nicole. 2012) เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งจากการศึกษาแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน สรุปได้ดังนี้

การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงบวกโดยการเอื้ออำนวยต่อกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มเคารพในสิทธิและความสามารถของแต่ละคน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการวิพากษ์กันในกลุ่มและมีการตอบสนองซึ่งกันและกันโดยการร่วมมือกัน (Cooperation) สมาชิกกลุ่มแต่ละคนจึงเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้ร่วมกันมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

6.6.1 การพึ่งพาเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) คือการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีความรู้สึกร่วมกันว่าทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญและดำรงถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาเกื้อกูลกันสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกันและมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน

6.6.2 การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Promotive Interaction) คือการที่ผู้เรียนในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถทำได้โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอภิปรายหรือการถ่ายทอดการเรียนรู้ต่อกัน ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกันและมีความไว้วางใจต่อกัน

6.6.3 ความรับผิดชอบของสมาชิก (Individual Accountability) คือ การที่ผู้เรียนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยการวางแผนและสร้างข้อตกลงร่วมกันในความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่

6.6.4 การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interdependence and Small Group Skill) คือ การที่ผู้เรียนมีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงมีความเคารพ ยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกัน

6.6.5 การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม (Group Processing) คือ การที่ผู้เรียนมีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น รวมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและการเรียนรู้ของแต่ละคน

นอกจากนี้ ทิศนา ขัมณี. (2555: 98-103) และจอห์นสันและจอห์นสัน (อังคินันท์ อินทรกำแหง. 2547: 52-58; อ้างอิงจาก Johnson;& Johnson. 1986) ได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญในการประยุกต์ใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน ขนาดของกลุ่ม บทบาทของสมาชิกที่ควรปฏิบัติ

2. ด้านการสอน ควรมีการอธิบายและชี้แจงการทำงานของกลุ่ม ส่งเสริมการพึ่งพาเกื้อกูลและช่วยเหลือกันของสมาชิกกลุ่ม มีการกำหนดความรับผิดชอบและพฤติกรรมที่ความหวังของแต่ละคน

3. ด้านการควบคุมและการช่วยเหลือกลุ่ม ควรดูแลให้สมาชิกกลุ่มปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด การสังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ให้ข้อมูลป้อนกลับและการเสริมแรงและมีการสรุปการเรียนรู้ร่วมกัน

4. ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินและวิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

5. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มเปิดกว้างทางความคิดโดยการเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็น แสดงวิสัยทัศน์ร่วมกัน และเกิดแรงจูงใจที่จะแสวงหาความรู้ร่วมกัน

เชมณัญฐ์ มิ่งศิริธรรม (2554: 435-444) และอังศินันท์ อินทรกำแหง (2547: 52-58) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง มีการควบคุมตนเองมากขึ้นและเกิดแรงจูงใจในความสำเร็จ เนื่องจากความสำเร็จของทุกคนและของกลุ่มเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียน

2. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นแหล่งของความรู้ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความรู้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ ที่พร้อมหรือต้องการเรียนรู้ในเรื่องนั้น และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับตัวผู้เรียน

3. ช่วยสร้างความเข้าใจและการยอมรับระหว่างผู้เรียนในกลุ่มมากขึ้นโดยผ่านการมีประสบการณ์ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดเป็นเครือข่ายในการเรียนรู้ โดยไม่มีการแข่งขันกันและเกิดเป็นพลังกลุ่มในการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน

4. ช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนรู้เพียงลำพัง เนื่องจากผู้เรียนได้สะท้อนข้อมูลต่อกันอย่างสร้างสรรค์ ได้แลกเปลี่ยนแนวความคิดและประสบการณ์ต่อกันในกลุ่มเล็กๆ กระตุ้นให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ในการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ร่วมกันจึงเกิดประสิทธิผลเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มนิสิตนักศึกษามากกว่าผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

5. ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ จากการที่ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงวิพากษ์ต่อกลุ่มในประเด็นต่างๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์โครงสร้างหลักของแนวคิดทางในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ ดังนี้

1. การให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการกำกับการเรียนรู้ ในประเด็นดังนี้
 - 1.1 การกำกับการเรียนรู้คืออะไร มีความสำคัญอย่างไร
 - 1.2 การกำกับการเรียนรู้ประกอบด้วยทักษะใดบ้าง
 - 1.3 ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการฝึกกำกับการเรียนรู้
2. การให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกำกับการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการกำกับการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการกำกับการเรียนรู้จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนถึงวิธีการที่ตนเองใช้ในการกำกับการเรียนรู้

3. ในระหว่างที่ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการกำกับการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะต้องสังเกตผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและให้การช่วยเหลือเมื่อจำเป็น เช่น การจัดให้มีการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนติดตามความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองรวมถึงการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ติดตามและควบคุมการรู้คิดในระหว่างกำกับการตนเองด้วยการสอนการบันทึกผลจากการสังเกตตนเอง การจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนทางสังคมและการได้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติของจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและพฤติกรรมในพัฒนาการกำกับการเรียนรู้มากขึ้นและการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อให้เกิดการร่วมมือกันในการเรียนรู้

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) เพื่อนำมาใช้ในการเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ และนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) มาใช้ในการเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู (ดังรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาคผนวกหน้า 255-318)

7. การวัดการกำกับการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการวัดการกำกับการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ดังนี้

7.1 แนวทางของเฟอร์มินและมาเรีย

เฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004: 12-16) ได้กล่าวถึงวิธีการในการประเมินการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ว่า สิ่งสำคัญในการประเมินหรือวัดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ คือ เครื่องมือหรือวิธีการที่นักวิจัยที่ใช้ในการวัดกระบวนการกำกับการตนเองในการเรียนรู้โดยได้จำแนกประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ ดังนี้

7.1.1 เครื่องมือวัดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ ในฐานะของการวัดคุณลักษณะความถนัดในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น

7.1.1.1 แบบสอบถามการรายงานตนเอง (Self Report Questionnaire) มีตัวอย่างดังนี้

1) The Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) สร้างโดย Schulte and Palmaer (1987) เพื่อใช้วัดกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งมีข้อคำถาม 77 ข้อ แบ่งเป็น 10 องค์ประกอบ คือ ทักษะคิด แรงจูงใจ การบริหารเวลา การตั้งมั่น การจัดการข้อมูล การเลือกความคิดที่สำคัญ การเลือกเทคนิคที่สนับสนุนการเรียนรู้การประเมินตนเอง และการทดสอบกลยุทธ์ แต่แบบสอบถามนี้ไม่ได้มีการรายงานเกี่ยวกับการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง ดังนั้นผู้ที่สนใจจะนำเครื่องมือนี้ไปใช้ควรมีการปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้

2) The Component of Self Regulated Learning (CSRL) สร้างโดย Niemivirta (1998) เพื่อใช้วัดองค์ประกอบด้านแรงจูงใจและการรู้คิดในการทำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งมีโครงสร้างองค์ประกอบของแบบวัดคือ การตั้งเป้าหมาย ความเชื่อในการควบคุม การรับรู้ความสามารถของตนเองและด้านกลยุทธ์การรู้คิดคือ การเลือกกลยุทธ์ การรวมหรือการเพิ่มกลยุทธ์ การวางแผนเพื่อบรรลุเป้าหมายและการสังเกตตนเอง

7.1.1.2 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เช่น การที่ซิมเมอร์แมนและคนอื่นๆ (Fermin;& Maria. 2004: 12-16; citing Zimmerman; et al.) ได้พัฒนาโครงสร้างในการสัมภาษณ์เพื่อใช้วัดการทำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งต่อมาได้มีงานวิจัยที่ยืนยันความเชื่อมั่นของกระบวนการนี้เพื่อวัดการใช้กลยุทธ์การทำกับตนเองและใช้สำหรับการแยกผู้เรียนที่มีการทำกับตนเองในการเรียนรู้ในระดับสูงและต่ำออกจากกันโดยมีองค์ประกอบดังนี้ การจัดระบบข้อมูล การประเมินตนเอง การตั้งเป้าหมายและการวางแผน การค้นหาข้อมูล การปฏิบัติและการควบคุม สภาพแวดล้อม การให้ผลลัพธ์ต่อตนเอง การขอความช่วยเหลือจากเพื่อน การขอความช่วยเหลือจากครู การขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และการทบทวนโดยทำแบบทดสอบหรืออ่านหนังสือ

7.1.1.3 การตัดสินของผู้สอน (Teacher judgment) เนื่องจากผู้สอนเป็นหนึ่งในบุคคลที่ประเมินการทำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียน (Fermin;& Maria. 2004: 12-16; citing Zimmerman;& Pons.1990) ซิมเมอร์แมนและพอนส์จึงได้สร้าง Rating Student Self- Regulated Learning Outcomes : A Teacher Scale เพื่อให้ผู้สอนใช้ในการวัดการใช้กลยุทธ์การทำกับตนเองของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วย 12 ข้อคำถาม โดยใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า

7.1.2 เครื่องมือวัดการทำกับตนเองในการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะของกิจกรรมหรือเหตุการณ์ เพื่อวัดลักษณะของพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนที่ผู้เรียนใช้ในกระบวนการทำกับตนเองในการเรียนรู้ เช่น

7.1.2.1 การวัดจากการคิดออกเสียง (Think Aloud Measures) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้อธิบายถึงความคิด กระบวนการคิด และกลยุทธ์การรู้คิดที่ใช้ในขณะที่ยังไม่รู้โดยเป็นการตอบสนองของผู้เรียนในลักษณะของการพูด ซึ่งข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์โดยการตีความหมาย

7.1.2.2 การวัดข้อผิดพลาดที่พบ (Method of Error Detection in Task) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจากการสังเกตตนเองเกี่ยวกับการสรุปใจความสำคัญที่ผู้เรียนอ่าน ซึ่งแสดงถึง

ข้อผิดพลาดบางอย่างที่นักเรียนใช้ระหว่างการเรียนรู้โดยผู้เรียนต้องสังเกตข้อผิดพลาดที่พบระหว่างการเรียนรู้ของตน

7.1.2.3 การวัดโดยการสังเกตกระบวนการทำงาน(Measures that Observe Task Execution) การวัดด้วยวิธีการนี้มีเป็นการสังเกตเพื่อตัดสินสิ่งที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ ซึ่งมีข้อดีอย่างมากในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้เนื่องจากเป็นการวัดสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติแทนที่สิ่งที่ผู้เรียนจำหรือคิดว่าตนปฏิบัติ ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยในการลดปัญหาในการวัดผู้เรียนที่มีอคติกับการตอบแบบสอบถามและลดข้อจำกัดในการอธิบายกระบวนการรู้คิดที่ผู้เรียนใช้ระหว่างการเรียนรู้

7.2 แนวทางของโบเคียร์ทและคอร์โน

โบเคียร์ทและคอร์โน (Boekeart; &Corno. 2005: 209-212) ได้เสนอแนวคิดเรื่องการทำกับตนเองในชั้นเรียน:มุมมองของการวัดการกำกับตนเอง ซึ่งโบเคียร์ทและคอร์โนเสนอว่า การวัดการกำกับตนเองมีแนวทางดังนี้

7.2.1 การใช้แบบสอบถามการรายงานตนเองโดยใช้มาตรวัดประเมินค่าแบบ Likert เพื่อประเมินความถี่ของการใช้กลยุทธ์ในการกำกับตนเองของผู้เรียน ซึ่งการใช้แบบสอบถามการรายงานตนเองเป็นมุมมองของการวัดการกำกับตนเองในเชิงปริมาณ

7.2.2 การสังเกตพฤติกรรมภายนอกของบุคคลถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ ตั้งไว้ รวมถึงการที่บุคคลมีการบันทึกพฤติกรรมของตนเองเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประเมินการกำกับตนเองด้วย

7.2.3 การสัมภาษณ์ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการกำกับตนเองโดยให้ผู้เรียนได้เล่าถึงเรื่องราวและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการกำกับตนเองที่ผู้เรียนใช้

7.2.4 การคิดออกเสียงซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้พูดถึงความคิด ความรู้สึกของตนและกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่ตนเองใช้ในการทำงานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ แต่วิธีการนี้ไม่เหมาะกับผู้เรียนที่อายุน้อยเพราะอาจไม่สามารถสื่อสารเพื่ออธิบายความคิดภายในของตนเองได้อย่างชัดเจน

7.2.5 การจัดการกับสถานการณ์ซึ่งเป็นการสร้างสถานการณ์ที่เกี่ยวกับประสบการณ์จริงของผู้เรียนเพื่อที่จะสำรวจการใช้กลยุทธ์ในการกำกับตนเองของผู้เรียน

7.2.6 การเขียนบันทึกประจำวันซึ่งเป็นการที่ผู้เรียนได้บันทึกเกี่ยวกับการควบคุมการรู้คิด แรงจูงใจและกลยุทธ์ในการกำกับตนเอง โดยผู้เรียนจะได้เขียนอธิบายถึงวิธีการที่ใช้ในการควบคุมความตั้งใจและความวิตกกังวลของตนซึ่งเป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ

7.3 แนวทางของคาซาน

คาซาน (Cazan, 2012: 1-5) ได้อธิบายถึงการใช้วิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ไว้ 2 แนวทาง ดังนี้

7.3.1 วิธีการที่ใช้ในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในด้านเชิงปริมาณ เช่น การใช้แบบสอบถามการรายงานตนเอง (Self-Report Questionnaire) และการประเมินโดยผู้สอน (Teacher Rating) ซึ่งแบบสอบถามการรายงานตนเองได้ถูกใช้อย่างกว้างขวางในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เพราะเป็นเครื่องมือที่ง่ายต่อการออกแบบและการให้คะแนนโดยมีเนื้อหาของข้อคำถามที่เกี่ยวกับการตอบสนองของพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ โดยแบบสอบถามการรายงานตนเองจะวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่แสดงถึงความถนัดของผู้เรียน ตัวอย่างของแบบสอบถามการรายงานตนเองที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เช่น The Motivated Strategies for Learning Questionnaire, The Five-Component Scale of Self Regulation, The Learning and Study Strategies Inventory, Approaches to Learning and Studying Inventory เป็นต้น แบบสอบถามการรายงานตนเองเหล่านี้สามารถใช้ได้กับผู้เรียนในระดับต่างๆ จนถึงระดับมหาวิทยาลัย ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามการรายงานตนเองจะแสดงถึงพฤติกรรมที่คงที่ของผู้เรียนในสถานการณ์ส่วนใหญ่ซึ่งเชื่อมโยงถึงความเป็นไปได้ในสถานการณ์อื่นๆ นอกจากนี้แบบสอบถามการรายงานตนเองยังสะดวกต่อการใช้และการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้ แต่ในขณะเดียวกันการใช้แบบสอบถามการรายงานตนเองในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้มีข้อจำกัด คือ เมื่อผู้เรียนตอบแบบสอบถามการรายงานตนเอง ผู้เรียนจะตอบคำถามจากการใช้ความจำโดยส่วนใหญ่ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดสับสนในความรู้สึกหรือความคิดของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ และอีกหนึ่งข้อจำกัดคือ ผู้เรียนบางคนไม่ตระหนักถึงกลยุทธ์ที่ตนเองใช้ ดังนั้นผู้เรียนอาจจะไม่รายงานถึงกลยุทธ์เท่ากับที่ได้ใช้ในสถานการณ์จริงและมีข้อจำกัดในการวัดด้านการรู้คิดที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่วัด

7.3.2 การวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ การใช้วิธีการเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเหตุการณ์โดยเก็บข้อมูลในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ เช่น การคิดออกเสียงซึ่งเป็นการวัดการรู้คิดและการติดตามการรู้คิดในระหว่างการเรียนรู้โดยผู้เรียนจะรายงานถึงความคิดและกระบวนการรู้คิดในขณะที่แสดงพฤติกรรม การเรียนรู้ การเขียนบันทึกการเรียนรู้และการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งการใช้วิธีการเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้มีข้อดีคือ มีความเหมาะสมกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยไม่สามารถแยกปรากฏการณ์ที่ศึกษาออกจากบริบทสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะในกรณีของการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งเป็นการวัดกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลลัพธ์ในการเรียนรู้ ดังนั้นวิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เนื่องจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับจะบรรยายถึงลักษณะของสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่อยู่ภายในตัวผู้เรียนและช่วยให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งเพื่อทำความเข้าใจถึงพื้นฐานความคิด

แรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกันการใช้วิธีการเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้มีข้อจำกัด คือ การขาดมาตรฐานสำหรับการประเมินข้อมูลที่ได้

7.4 แนวทางของเคลียร์และคนอื่นๆ

เคลียร์และคนอื่นๆ (Cleary; et al. 2012 :15-24) ได้เสนอแนวทางการวัดเกี่ยวกับการกำกับตนเองโดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

7.4.1 การตั้งเป้าหมาย คือ การตั้งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของตนในองค์ประกอบนี้ผู้สัมภาษณ์จะตั้งคำถามเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนเช่น การถามว่า “คุณมีเป้าหมายในใจก่อนที่จะ.....หรือไม่” “คุณมีเป้าหมายใจเมื่อคุณได้ฝึก..... หรือไม่” เป็นต้น

7.4.2 การวางแผนกลยุทธ์ คือ กระบวนการวิเคราะห์งานรวมถึงการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับงานโดยผู้สัมภาษณ์ถามเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น การถามว่า “คุณจำเป็นต้องทำอะไรเพื่อให้เป้าหมายของคุณประสบความสำเร็จ” “คุณมีแผนการใดสำหรับการ.....” “คุณคิดอะไรเกี่ยวกับการเตรียมการที่จะ....” เป็นต้น

7.4.3 การสังเกตพฤติกรรมและผลกระทบจากการกระทำของตน เช่น การถามว่า “พวกคุณมีการติดตามตนเองอย่างไรระหว่างการฝึก....” “คุณคิดว่าคุณได้รับคะแนนจากการทดสอบเท่าไร” “คุณคิดว่าคุณได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่บกพร่องหรือไม่” เป็นต้น

7.4.4 การประเมินตนเองเป็นเปรียบเทียบพฤติกรรมของตนเองกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เช่น การถามว่า “คุณใช้อะไรในการตัดสินความพึงพอใจของคุณ” “ พวกคุณเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างไร” เป็นต้น

7.4.5 การให้เหตุผลต่อตนเองเป็นการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน เช่น การถามว่า “ทำไมคุณถึงคิดว่าคุณได้พลาด.....” “ทำไมคุณถึงคิดว่าคุณทำ....ให้ดีขึ้นไม่ได้” เป็นต้น

สรุปการวิเคราะห์การวัดการกำกับกับการเรียนรู้

จากการศึกษาแนวทางที่ใช้วัดการกำกับกับการเรียนรู้พบว่า นักวิจัยสามารถวัดการกำกับการเรียนรู้โดยการใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เช่น การใช้แบบสอบถามการรายงานตนเอง การประเมินโดยผู้สอนและแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียน เป็นต้น และการใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ การวัดจากการคิดออกเสียง การวัดโดยการสังเกตกระบวนการทำงานและการเขียนบันทึกประจำวัน เป็นต้น ซึ่งการใช้แต่ละวิธีการดังกล่าวจะส่งผลให้นักวิจัยได้ข้อมูลในลักษณะที่แตกต่างกันดังนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้วิธีการวัดเชิงปริมาณและวิธีการวัดเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับกับการเรียนรู้ดังตาราง 7

ตาราง 7 ความแตกต่างระหว่างการใช้วิธีการวัดเชิงปริมาณและวิธีการวัดเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับการเรียนรู้

ประเด็น	การใช้วิธีการวัดเชิงปริมาณ	การใช้วิธีการวัดเชิงคุณภาพ
ลักษณะเครื่องมือ/วิธีการ	- การใช้แบบสอบถามการรายงานตนเองที่นักวิจัยสร้างหรือพัฒนาขึ้น โดยมีเนื้อหาของข้อคำถามเกี่ยวกับการตอบสนองทางพฤติกรรมของผู้เรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ มีลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่าแบบ Likert - การตัดสินของผู้สอน ผู้สอนเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญในการประเมินการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่าแบบ Likert	- การสัมภาษณ์ โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิด แรงจูงใจและวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการกำกับการเรียนรู้ - การให้บุคคลคิดออกเสียง โดยผู้เรียนได้อธิบายถึงความคิด ความรู้สึกของตนและกลยุทธ์การรู้คิดที่ใช้ในขณะที่เรียนรู้ - การสังเกตกระบวนการทำงาน โดยการสังเกตสิ่งที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ - การจัดการกับสถานการณ์ โดยการสร้างสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อสังเกตการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน - การเขียนบันทึกประจำวัน โดยการที่ผู้เรียนได้บันทึกเกี่ยวกับการควบคุม การรู้คิด แรงจูงใจ และกลยุทธ์ในการกำกับการเรียนรู้และอธิบายถึงวิธีการที่ใช้ในการควบคุมการเรียนรู้ของตน
วัตถุประสงค์	- เพื่อศึกษาความถี่ของการใช้กลยุทธ์การกำกับการเรียนรู้และเพื่อวัดระดับของการกำกับการเรียนรู้	- เพื่อศึกษาความคิด แรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้เรียนในการกำกับการเรียนรู้ - เพื่อศึกษาประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการฝึกการกำกับการเรียนรู้

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็น	การใช้วิธีการวัดเชิงปริมาณ	การใช้วิธีการวัดเชิงคุณภาพ
ข้อดี	- การใช้วิธีการเชิงปริมาณในการวัดการกำกับการเรียนรู้ได้ถูกใช้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นเป็นวิธีการที่มีความสะดวกต่อการเก็บข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้	- การใช้วิธีการเชิงคุณภาพมีความเหมาะสมการวัดการกำกับการเรียนรู้ซึ่งเป็น การวัดกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลลัพธ์ในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่บรรยายถึงลักษณะของสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่อยู่ภายในตัวผู้เรียนและช่วยให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งเพื่อทำความเข้าใจถึงพื้นฐานความคิด แรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้เรียน
ข้อจำกัด	- ผู้เรียนจะตอบคำถามจากการใช้ความจำโดยส่วนใหญ่ ซึ่งผู้เรียนบางคนที่ไม่ตระหนักถึงกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ตนเองใช้อาจจะตอบคำถามไม่ตรงกับกลยุทธ์ที่ใช้ในสถานการณ์จริง และมีข้อจำกัดในการวัดด้านการรู้คิดและแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอก	- การใช้วิธีการเชิงคุณภาพในการวัดการกำกับการเรียนรู้มีข้อจำกัดคือ การไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนสำหรับการประเมินข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการเก็บข้อมูล

8. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

8.1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 25) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การเตรียมวางแผนในการจัดการเรียนรู้ คือ การวางแผนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล
- 2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ คือ การดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยการใช้วิธีการและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ คือ การประเมินว่าเมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมแล้วเกิดผลการเรียนรู้ที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่
- 4) การวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ คือ การวิเคราะห์ผลการประเมินผู้เรียนและการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

ทศนา แคมมณี (2551: 4) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับสภาพของการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักสูตรหรือแนวคิดต่างๆ โดยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญในการจัดการเรียนรู้ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์และระบุถึงวิธีการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีหรือแนวคิดที่ยึดถือ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาจประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ทฤษฎีหรือแนวคิดเพื่อเป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 2) มีการบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีหรือแนวคิดที่ยึดถือ
- 3) มีการจัดระบบ คือ การจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้
- 4) มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสอนดำเนินไปได้มีประสิทธิภาพสูงสุด

สำนักวิชาการ (2557: 2-6) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญในองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

- 1) สารสำคัญ คือ ความคิดรวบยอดหรือโครงสร้างของเนื้อหาที่จะให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้
- 2) จุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
- 3) เนื้อหา คือ รายละเอียดของความรู้ที่เป็นสาระสำคัญในเรื่องที่สอน
- 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง
- 5) สื่อการเรียนรู้ คือ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีลักษณะที่สำคัญดังนี้

- 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรสร้างขั้นบันไดพื้นฐานของทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว
- 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรมีโครงสร้างที่ชัดเจนโดยระบุถึง วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ สารสำคัญ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล
- 3) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรมีการจัดระบบหรือขั้นตอนในการเรียนรู้ชัดเจนเพื่อให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้ตามแผนที่วางไว้
- 4) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีเป้าหมายที่สำคัญใน 2 ด้าน คือ (1) เป้าหมายในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และ (2) เป้าหมายในด้านคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับจัดการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับเป้าหมายทั้งสองด้าน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดผลการเรียนรู้และเกิดคุณลักษณะดังกล่าว ดังนี้

8.2.1 เป้าหมายด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

กระทรวงศึกษาธิการ (ออนไลน์ 2554: 2-4) ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) เพื่อเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ให้แก่นิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพครู สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- นิสิตนักศึกษาแสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีจิตสาธารณะ เสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดีโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

2) ด้านความรู้

- นิสิตนักศึกษามีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาชีพครูและวิชาที่จะสอนอย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ

- นิสิตนักศึกษามีความตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์และการบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

- นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้ง ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและการวิจัยในการต่อยอดความรู้

- นิสิตนักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าองค์ความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านทักษะทางปัญญา

- นิสิตนักศึกษาสามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริงและประเมินข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการปฏิบัติ การวินิจฉัย แก้ปัญหาและทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

- นิสิตนักศึกษาสามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบจากการตัดสินใจ

- นิสิตนักศึกษามีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาการอย่างมีนวัตกรรม

4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- นิสิตนักศึกษามีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม

- นิสิตนักศึกษามีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

- นิสิตนักศึกษาที่มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

5) นิสิตศึกษาด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- นิสิตนักศึกษาที่มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียนอันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

- นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมายและเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

- นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียนและนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

6) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- นิสิตนักศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-Formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

- นิสิตนักศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลายทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางและผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

8.2.2 เป้าหมายในด้านคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่พึงประสงค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2554: 2-4) ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตครูศาสตร์และศึกษาศาสตร์ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) นิสิตนักศึกษาที่มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการวิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

2) นิสิตนักศึกษาที่มีความอดทน ใจกว้างและมีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม

3) นิสิตนักศึกษาที่มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความเข้าใจในทฤษฎีและศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่

4) นิสิตนักศึกษาที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้

5) นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพและสังคมอย่างมีเหตุผลและสมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการและพหุวิทยาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) นิสิตนักศึกษา มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ต่างๆ และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

ทศนา แคมมณี (2553: 7) ได้กล่าวถึงเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ในด้านความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นิสิตนักศึกษา ดังนี้

- 1) นิสิตนักศึกษามีความรู้ครอบคลุมเป็นระบบในสาขาวิชา เข้าใจทฤษฎีและหลักการต่างๆ
- 2) นิสิตนักศึกษาสามารถใช้ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา
- 3) นิสิตนักศึกษาสามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติในการแก้ปัญหา และเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสื่อสารข้อมูล
- 4) นิสิตนักศึกษามีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพ
- 5) นิสิตนักศึกษาติดตามผลงานวิจัยในสาขาวิชา สามารถแปลผลความหมายวิเคราะห์และประเมินการวิจัย
- 6) นิสิตนักศึกษามีความคิดริเริ่มและมีภาวะผู้นำ
- 7) นิสิตนักศึกษาสามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพ และความขัดแย้งต่างๆ
- 8) นิสิตนักศึกษามีความใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง
- 9) นิสิตนักศึกษามีจริยธรรมมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาชีพและสังคม

วิทยากร เชียงกุล (2559: 75) ได้กล่าวถึง เป้าหมายในการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษา ยุคศตวรรษที่ 21 ว่า ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความฉลาดหรือความสามารถของนิสิตนักศึกษา ในด้านความฉลาดทางปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ความฉลาดทางสังคม (SQ) ควบคู่กันไป โดยมีคุณลักษณะดังนี้ดังนี้

- 1) นิสิตนักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักวิธีการเรียนรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ได้ รู้จักวิธีการค้นคว้าวิจัยอย่างเป็นวิทยาศาสตร์และมีจิตใจใฝ่รู้
- 2) นิสิตนักศึกษาสามารถคิดวิพากษ์ คิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะในการแก้ปัญหา รู้จักเลือกจับประเด็นและตีความข้อมูลความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ได้
- 3) นิสิตนักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการและเปิดใจกว้างในการคิดนอกกรอบ

4) นิสิตนักศึกษาสามารถดูแลพัฒนาตนเองทั้งในเรื่องสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่น ๆ ในสังคมและมีภาวะความเป็นผู้นำ

5) นิสิตนักศึกษาสามารถให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมได้ดี รู้จักรับฟังและเปิดใจกว้างในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น สามารถทำงานเป็นกลุ่มและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

6) นิสิตนักศึกษามีจิตสำนึกเป็นพลเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ให้เกียรติผู้อื่น เคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม เข้าใจถึงความจำเป็นของการร่วมมือและพึ่งพาอาศัยกันเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

7) นิสิตนักศึกษามีความซื่อตรงและมีจริยธรรมสำคัญในการอยู่ร่วมกับส่วนรวม

จากการศึกษาเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เกิดคุณลักษณะที่สำคัญใน 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ

- เป็นผู้ที่มีคุณธรรมและปฏิบัติตนบนพื้นฐานของหลักจริยธรรม
- เป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพและมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการวิชาชีพ
- เป็นผู้ที่ยอมรับและเปิดใจกว้างเพื่อเข้าใจผู้อื่นในสังคม
- เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะและมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม
- เป็นผู้ที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นในสังคม
- เป็นผู้ที่ใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่นและมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม
- เป็นผู้ที่มีความซื่อตรงในการอยู่ร่วมกับส่วนรวม

2) ด้านความคิดและความรู้

- เป็นผู้ที่สามารถคิดแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางทฤษฎีและคำนึงถึงหลักจริยธรรมและผลกระทบจากการตัดสินใจ

- เป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงโดยใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด และทฤษฎีต่างๆ

- เป็นผู้ที่มีความสามารถในการคิดสังเคราะห์และประเมินค่าองค์ความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

- เป็นผู้ที่สามารถประยุกต์ความเข้าใจในทฤษฎีต่างๆ ที่ได้เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้

- เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาชีพและเนื้อหาวิชา
- เป็นผู้ที่สามารถคิดบูรณาการความรู้ต่างๆ ได้อย่างรอบด้านเพื่อใช้ในการต่อยอดความรู้
- เป็นผู้ที่สามารถประมวลผล แปลความหมายและเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เป็นผู้ที่สามารถคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นระบบ จับประเด็นตีความข้อมูลความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ได้
- เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการและเปิดใจกว้างในการคิดนอกกรอบ
- เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3) ด้านทักษะ

- เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มและมีภาวะความเป็นผู้นำ
- เป็นผู้ที่มีทักษะสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นในสังคม
- เป็นผู้ที่มีทักษะการเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- เป็นผู้ที่มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข
- เป็นผู้ที่มีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการนำเสนอด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

8.3 แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2549: 28-29) ได้เสนอโครงสร้างหลักสูตรครุศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วยหลัก 4 ประการ ได้แก่

- 1) การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาของไทยควบคู่ไปกับความก้าวหน้าของโลก โดยการพัฒนาความรู้ใหม่จากพื้นฐานเดิมของไทยและการเรียนรู้จากชุมชนควบคู่กับการเรียนรู้จากเทคโนโลยี
- 2) การเน้นกระบวนการแสวงหาความรู้ในศาสตร์หรือในสาขาต่างๆ ด้วยการวิจัยควบคู่ไปกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์
- 3) การเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเรียนรู้
- 4) การจัดการเรียนรู้ให้นิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูได้พัฒนาคุณลักษณะ 4 ประการตามหลัก CCPR ดังนี้
 - C : Critical คือ การพัฒนาความสามารถในการพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ รู้จักวิเคราะห์และประเมินสิ่งที่ได้เห็นได้ฟัง สามารถคิดใคร่ครวญและตรวจสอบข้อเท็จจริงของสิ่งต่างๆ
 - C : Creative คือ การพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

- P : Productive คือ การพัฒนาความสามารถในการผลิตผลงานสร้างสรรค์
ผลงานได้เอง

- R : Responsible คือ การพัฒนาความสามารถความรับผิดชอบต่อตนเองและ
สังคมประเทศชาติ

ทิศนา แคมมณี (2553: 9-31) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรู้และด้านทักษะ สรุปได้ดังนี้

1) แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านคุณธรรมและจริยธรรม

- การให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตตัวแบบที่ดี
- การจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาฝึกการใช้เหตุผลทางจริยธรรม
- การฝึกให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมจริยธรรมและติดตามผล

อย่างต่อเนื่อง

- การฝึกการคิดวิเคราะห์และคิดสะท้อนประสบการณ์ต่างๆ
- การกระตุ้นให้นิสิตได้ฝึกและพัฒนาตนเองโดยใช้วิธีการและกิจกรรมต่างๆ

2) แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านความรู้

- การฝึกทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้และกระบวนการทางปัญญา

รวมถึงการสร้างเสริมลักษณะนิสัยใฝ่รู้

- การจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้นิสิตนักศึกษาเกิดมโนทัศน์และเข้าใจ

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้

- การให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นกระบวนการโดยการวิเคราะห์

กระบวนการในการปฏิบัติและได้ลองฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

- การให้นิสิตนักศึกษาได้วางแผนการปฏิบัติตามเป้าหมายที่กำหนด

และคิดวิเคราะห์การกระทำของตน

- การให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตและวิเคราะห์กระบวนการที่ต้องการฝึก
- การให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดความเข้าใจในกระบวนการและ

สามารถปฏิบัติได้

- การใช้ตัวแบบที่ดีและการยกตัวอย่างสถานการณ์ที่มีความหลากหลายเพื่อให้

นิสิตนักศึกษาได้ฝึกคิดและฝึกปฏิบัติ

3) แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านทักษะกระบวนการ

- ในการสอนทักษะกระบวนการทางปัญญาควรให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกใช้

กระบวนการคิด

- ในการสอนทักษะกระบวนการปฏิสัมพันธ์ควรให้นักศึกษาร่างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

- ในการสอนทักษะกระบวนการปฏิบัติควรให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง

สมน อมรวิวัฒน์ (2554:13) ได้เสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู สรุปได้ดังนี้

1) การลดการบรรยายในชั้นเรียนลงโดยเปลี่ยนเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาใช้สื่อเทคโนโลยีในการค้นหาข้อมูลความรู้เพิ่มขึ้น

2) คณาจารย์ลดบทบาทการสอนลงโดยเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากขึ้น

3) การให้นักศึกษาได้มีโอกาสสังเกตผู้เรียนในแต่ละวัยเพื่อให้มีความเข้าใจในพัฒนาการของมนุษย์จากความเป็นจริงแทนการเรียนรู้จากตำราเพียงอย่างเดียว

4) การให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้นอกชั้นเรียนมากขึ้นโดยเรียนรู้จากชุมชน ธรรมชาติ ปรากฏการณ์ทางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยการให้นักศึกษาฝึกเปิดใจต่อความคิดเห็นที่แตกต่างและการฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6) การให้ความสำคัญกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจอย่างสมดุลกันเพื่อการเป็นครูที่มีสุขภาพดีทั้งทางกายและสุขภาพจิต มีพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ และความดี

7) การออกแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การเตรียมนิสิตนักศึกษา การจัดระบบนิเทศและการคำนึงถึงสถานที่ฝึกประสบการณ์ซึ่งอาจไม่ใช่เฉพาะในโรงเรียนเท่านั้นแต่เพิ่มแหล่งฝึกประสบการณ์อื่นๆ ด้วย

8) การปลูกฝังจิตวิญญาณของความเป็นครูโดยควรมีแผนในการพัฒนาที่ชัดเจน

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2558: จ-ฉ) ได้เสนอแนวทางการในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบโดยอธิบายถึงกระบวนการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพครู สรุปได้ดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ในการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครูที่มีคุณภาพต้องมีการคัดเลือกผู้เรียนที่มีความเหมาะสมเข้ามาศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาชีพครูต้องสามารถพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนมีความรู้มีความสามารถด้านทักษะการคิด มีความสามารถในการเป็นผู้นำ

มีความสามารถในการอยู่ร่วมกันและมีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีพื้นฐานทางจริยธรรม

2) กระบวนการ (Process) ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู ต้องสอดคล้องกับความต้องการของประเทศโดยมีความเหมาะสมทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์ต้องลดบทบาทการสอน ลดการบรรยายในชั้นเรียน เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม การฝึกประสบการณ์ในการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง ฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครูและการดำรงชีวิต เสริมประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้ในระบบโรงเรียนของนิสิตนักศึกษาครู ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีสุดท้าย รวมถึงปลูกฝังจิตวิญญาณของความเป็นครูให้แก่ นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู

3) ผลผลิต (Output) เป้าหมายในพัฒนานิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู คือ การผลิตบัณฑิตให้มีสุขภาพดีทั้งทางกายและจิตใจ มีความรู้และความสามารถในการด้านต่างๆ เช่น มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้และมีความสามารถในการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของครูที่ดีและมีจรรยาบรรณในการเป็นครู

ดิเรก วรรณเศียร (ออนไลน์: 3-7) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 สรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประเด็นสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมายซึ่งจำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้บรรยายเปลี่ยนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดสอน “น้อยลงทำให้ เรียนรู้ได้มากขึ้น” (Teach Less, Learn More) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นิสิตนักศึกษาสรางความรู้ใหม่โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) และกระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) กิจกรรมการเรียนรู้จึงต้องมีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนิสิตนักศึกษา โดยมีหลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) นิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด คือ การให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองตั้งแต่การเลือกหัวข้อและวางแผนในการเรียนรู้ ลงมือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมและความสนใจของผู้เรียนและความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน) ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

3) ผู้สอนมีบทบาทสำคัญ คือ การเป็นผู้อำนวยความสะดวกโดยคำนึงถึงความสนใจของนิสิตนักศึกษา ผู้สอนต้องสามารถเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา และเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญของนิสิตนักศึกษา

4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษา ในหลายๆ ด้านไปพร้อมกัน คือ การพัฒนาทั้งด้านความรู้ความคิด ด้านการปฏิบัติและด้านจิตใจ

จากการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้และบทบาทของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

1) บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา โดยการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเลือกใช้เทคนิควิธีการที่สอดคล้องกับคุณลักษณะในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา
- ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านจิตใจ ด้านทักษะในการปฏิบัติและด้านคุณธรรมจริยธรรม
- ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสนใจของนิสิตนักศึกษาน
- ผู้สอนควรมีความสามารถในการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ผู้สอนควรกระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้เรียนนิสิตนักศึกษาได้ใช้กระบวนการแสวงหาข้อมูลความรู้ในเรื่องต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาดตนเอง
- ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกการเปิดใจต่อความคิดเห็นที่แตกต่างและการฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

2) บทบาทของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

- นิสิตนักศึกษาควรเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งแต่การตั้งเป้าหมายและวางแผนในการเรียนรู้ ลงมือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- นิสิตนักศึกษาควรฝึกการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ วางแผนในการปฏิบัติควบคุมกำกับตนเองให้ปฏิบัติตามแผน วิเคราะห์การกระทำของตนเองและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

- นิสิตนักศึกษาควรฝึกกระบวนการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์และคิดสะท้อนต่อตนเองจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่างๆ เป็นต้น
- นิสิตนักศึกษาควรฝึกการปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมจริยธรรม
- นิสิตนักศึกษาควรสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

9. งานวิจัยต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้อง

นิคอสและจอร์จ (Nikos; & George. 2005) ได้ศึกษาความเชื่อในแรงจูงใจของผู้เรียนกลยุทธ์การกำกับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อในแรงจูงใจของนักเรียน กลยุทธ์การกำกับตนเองและการประสบความสำเร็จในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยไซปรัสที่เรียนในวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 194 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ปรับจาก MSLQ (The Motivation Strategie for Learning Questionnaire) ประกอบด้วย 26 ข้อคำถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจและการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวพยากรณ์ที่ชัดเจนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และกลยุทธ์ในการกำกับตนเองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา

ฟิลิปและฮัว (Philip; & Hua. 2006) ได้ศึกษาการสอนกลยุทธ์เมตาคognitionสำหรับการอ่าน: การกำกับร่วมกันทางด้านการรู้คิด วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการประสบความสำเร็จของการใช้กลยุทธ์การกำกับร่วมกันของครูและนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือของนักเรียน โดยศึกษาความพยายามของครูในการอธิบายกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับการอ่านหนังสือต่อนักเรียนและการที่นักเรียนได้นำกลยุทธ์ไปใช้ วิธีการวิจัยเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยแสดงถึงกลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การวางแผน การสังเกตความเข้าใจของตนเอง การแก้ปัญหา การประเมิน การปรับการเรียนรู้และการปรับกลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมการอ่านของผู้เรียน

โวลเลตและคนอื่นๆ (Volet; et al. 2008) ได้ศึกษาระดับการกำกับร่วมกันในบริบทของการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อตรวจสอบกระบวนการของการเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 18 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันของนักศึกษาในการทำโครงการทางวิทยาศาสตร์ ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้มีระดับการกำกับร่วมกันในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้พัฒนาคุณลักษณะของการเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

อาซอล (Arsal. 2009) ได้ศึกษาผลของการบันทึกประจำวันต่อการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อตรวจสอบผลของการเขียนบันทึกประจำวันที่มีต่อกลยุทธ์ในการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย Northern of Turkey จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการอบรมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเขียนการบันทึกประจำวันและรูปแบบในการเขียนบันทึกประจำวัน หลังจากนั้นกลุ่มทดลองได้ทำการเขียนบันทึกประจำวันเป็นเวลาทั้งสิ้น 14 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา) ซึ่งกลุ่มทดลองได้เขียนถึงกลยุทธ์การกำกับตนเองที่ใช้ในการเรียนรู้ในแต่ละวัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Motivated Strategies for Learning Questionnaire ผลการวิจัยพบว่า การบันทึกประจำวันส่งผลต่อการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนวิทยาศาสตร์

เทอร์รี่ (Terry. 2009) ได้ศึกษาการประเมินการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนพลศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ (1) เพื่อตรวจสอบปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนพลศึกษา (2) เพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาเหล่านี้มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้หรือไม่ (3) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดเป้าหมายกลยุทธ์ในการบรรลุเป้าหมายและกลยุทธ์ในการติดตามตนเองต่อการกำกับตนเอง โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเฉลี่ยในปัจจุบัน ความคาดหวังในผลการเรียนเฉลี่ยเมื่อจบการศึกษาและเวลาที่ใช้ในการเรียนในแต่ละสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนฟิสิกส์ จำนวน 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Five-Component Scale of Self-Regulation (FCSSR) ซึ่งสร้างตามแนวคิดการกำกับตนเองของแบนดูรา สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้เวลาในการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์และผลการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาวิชาชีพครู และความสามารถในการกำกับตนเองส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู

เคิร์ท (Kurt. 2010) ได้ศึกษากลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาคณิตศาสตร์ภายใต้บริบทของการฝึกสอน วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษากระบวนการและกลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาคณิตศาสตร์ ในขณะที่ฝึกสอนในโรงเรียน การปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ในระหว่างการฝึกสอน วิธีในการศึกษาคือ การสัมภาษณ์ในช่วงเวลาก่อนและหลังการฝึกสอน การสังเกตการฝึกสอนของแต่ละคนและการศึกษาการสะท้อนตนเองของนักศึกษาในบริบทของการฝึกสอน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาศึกษาวิชาชีพครูได้ถูกนำมาวิเคราะห์บนพื้นฐานของกรอบแนวคิดของซิมเมอร์แมนและพรินทริช ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า กลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่นักศึกษาวิชาชีพครูใช้ในขณะฝึกสอน คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การค้นหาข้อมูล การแสวงหาความช่วยเหลือ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ

การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้เกี่ยวกับงานและการสะท้อนตนเอง ซึ่งกลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลต่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

แคลิสแกนและเซลคัค(Caliskan; & Selcuk. 2010) ได้ศึกษากลยุทธ์ในการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูในการแก้ปัญหาวิชาฟิสิกส์ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้ในการแก้ปัญหาวิชาฟิสิกส์และเพื่อตรวจสอบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Self Regulation Strategies Scale และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอียูล(Eyul) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ One-Way MANOVA และUnivariate ANOVA ในส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในความแตกต่างระหว่างเพศในการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเอง และจากผลจากการสัมภาษณ์พบว่า กลยุทธ์การกำกับตนเองในการแก้ไขปัญหาที่มีความจำเป็นในการสอนของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนฟิสิกส์

โอลาคานมิและคนอื่นๆ (Olakanmi; et al. 2010) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับร่วมกันในการเรียนคอมพิวเตอร์ในสภาพแวดล้อมตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมของการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันระหว่างการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ 11-12 ปี ที่ได้มาจากการสุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการพัฒนาการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ การวิจัยประกอบด้วย 3 ระยะ ในระยะที่ 1 เป็นการศึกษาศักยภาพของการพัฒนาการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยนักเรียนจะได้ทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ร่วมกันและการอภิปรายเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม ในระยะที่2 และระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมในการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยได้บันทึกผลสังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงกระบวนการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันโดยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันและการอภิปรายเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มส่งผลต่อกำกับร่วมกันในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน

แรมแดสและซิมเมอร์แมน (Ramdass;& Zimmerman. 2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะในการกำกับตนเองที่ได้รับอิทธิพลจากการทำที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยจำนวน 58 คน โดยกลุ่มทดลองได้ถูกฝึกการกำกับตนเองระหว่างการทำที่บ้าน ในด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง การเลื่อนความพึงพอใจที่ทำให้เสียเวลาในเรียนรู้ออกไป การตั้งเป้าหมายในการทำงาน การสร้างแรงจูงใจภายในและการบริหารเวลา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะในการกำกับตนเองของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำที่บ้าน นอกจากนี้การมอบหมายการบ้านที่ท้าทายและมีความน่าสนใจช่วยให้นักเรียนมีความพยายามในการกำกับตนเอง การมอบหมายการบ้านที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงสามารถพัฒนาทักษะการกำกับตนเองและ

ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้มากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้พัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง การมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ การตั้งเป้าหมาย การสะท้อนตนเอง การบริหารเวลาและการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการทำที่บ้าน

แอนนามารีและคนอื่นๆ (Annamari.; et al. 2012) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมุมมองในการเรียนรู้ การรู้คิด กลยุทธ์การเรียนรู้ กำลังใจและการประสบความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างมุมมองในการเรียนรู้ การรู้คิด กลยุทธ์การเรียนรู้ กำลังใจและการประสบความสำเร็จในการเรียนในบริบทของการเรียนในสาขาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 จำนวน 213 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม MED NORD สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถทำกับการเรียนรู้ได้ ร้อยละ 28 ของกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ร้อยละ 22 ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีการสะท้อนตนเองกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถทำกับการเรียนรู้มีความวิตกกังวลในระดับสูงในการเรียนและไม่มีความใส่ใจในการเรียน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนรู้โดยการนำตนเองมีผลการเรียนในระดับสูง

แครอล (Carol. 2012) ได้ศึกษาเรื่อง การอภิปรายการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบร่วมกันที่ส่งเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นงานวิจัยในเชิงอภิปรายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ที่เป็นผลจากการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบร่วมกัน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์และอภิปรายงานวิจัยดังกล่าวบนพื้นฐานแนวคิดการรู้คิดทางปัญญาสังคมโดยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมและมุมมองในการตรวจสอบการกำกับร่วมกันและการร่วมมือของผู้เรียนในวิชาคอมพิวเตอร์ รวมถึงการศึกษาพื้นฐานแนวคิดของการกำกับการเรียนรู้และปัจจัยทางสังคมในการสร้างโมเดลการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ การขยายมุมมองของวิธีการวิจัยโดยใช้ข้อมูลจากการวัดที่หลากหลายและการทดลองเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันส่งผลต่อการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน

นิโคล (Nicole. 2012) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมประสิทธิภาพของการกำกับตนเองและกำกับการร่วมกันโดยการเรียนรู้แบบร่วมกัน วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อตรวจสอบผลของการเรียนรู้แบบร่วมกันในการพัฒนากระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกาจำนวน 64 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองและกำกับการร่วมกันโดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมกันประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนรู้ที่สนใจ การตั้งเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน การวางแผนในการทำงานเพื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ การบริหารเวลาและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเวลา 9 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้

และกลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ใน
ระยะหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

วีลิงและคนอื่นๆ (Vrieling; et al. 2012) ได้ศึกษาผลของการเพิ่มโอกาสกำกับตนเองในการ
เรียนรู้ต่อแรงจูงใจและการใช้ทักษะเมตาคอกนิชันของนักศึกษาวิชาชีพครูวัตถุประสงค์ใน
การวิจัย คือ (1) เพื่อวัดระดับของการจัดโอกาสในพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา
วิชาชีพครู (2) เพื่อวัดระดับของแรงจูงใจในการเรียนรู้และการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการเรียนรู้
ของนักศึกษาวิชาชีพครู (3) เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ
นักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 จำนวน 136 คน
ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูในเนเธอร์แลนด์และอาจารย์ในสาขาวิชาชีพครู โดยกลุ่มตัวอย่างได้เข้า
ร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การสังเกตตนเอง
การตัดสินใจ การร่วมมือและการรู้คิด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ SRLOQ (The SRL
Opportunities Questionnaire) เพื่อวัดระดับของการจัดโอกาสในพัฒนาการกำกับตนเองในการ
เรียนรู้ให้กับนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การวางแผน
การติดตามกระบวนการเรียนรู้ บริเวณความใกล้เคียงพัฒนาการทางปัญญา การแนะนำ/การตัดสินใจ
และการร่วมมือ และแบบสอบถาม MMQ (The Motivation and Metacognition Questionnaire) ที่ใช้
วัดระดับของแรงจูงใจในการเรียนรู้และการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพ
ครูแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ (1) กลยุทธ์การเรียนรู้โดยใช้เมตาคอกนิชันประกอบด้วย การรับรู้กระบวนการ
เรียนและเนื้อหาที่เรียน (2) แรงจูงใจประกอบด้วย ความเชื่อในเป้าหมาย การให้คุณค่ากับงาน
ความคาดหวังและความวิตกกังวล ในส่วนของการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ คือ การสัมภาษณ์อาจารย์
ผู้สอนในประเด็นเกี่ยวกับการวางแผน การติดตามกระบวนการเรียนรู้ การแนะนำ/การตัดสินใจ
การร่วมมือ และการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาชีพครูในประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในการพัฒนา
การกำกับตนเองในการเรียนรู้ของตนเองและการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันระหว่างการเข้าร่วมการทดลอง
ข้อมูลที่ได้จากอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาวิชาชีพครูได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัยพบว่า
ในบริบทการจัดการเรียนรู้ที่เพิ่มโอกาสให้นักศึกษาวิชาชีพครูได้กำกับตนเองส่งผลให้มีทักษะการใช้
กลยุทธ์เมตาคอกนิชันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับการกำกับตนเอง
และแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง

อัลฮาสบีและแฮสสัน (Alhazbi; Hassan. 2013) ได้ศึกษาการเสริมสร้างการกำกับตนเองใน
การเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองโดยมีแนวทาง
คือ การสอนทางตรง การแนะนำแนวทางในการฝึกการกำกับตนเองและการให้ข้อมูลย้อนกลับ
กลุ่มทดลองได้ฝึกการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสังเกตตนเอง การแสวงหาความช่วยเหลือ
การประเมินและสะท้อนตนเอง การเขียนบันทึก การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนและเพื่อน
นักศึกษาที่เรียนร่วมกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Motivated strategies for learning Questionnaire
และแบบวัดทักษะในการกำกับตนเอง ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองมีพฤติกรรมในการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมในการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เซนเลอร์และวูรา (Senler;& Vura. 2014) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ต้องการที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับการใช้กลยุทธ์ในการกำกับตนเอง นักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาชีพครูในสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ จาก 27 มหาวิทยาลัยในตุรกีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่จัดการศึกษาในวิชาชีพครู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Motivation Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ) ในการประเมินการกำกับตนเองในด้านแรงจูงใจและกลยุทธ์การเรียนรู้และ The Achievement Goal Questionnaire ใช้ในการวัดการประสบความสำเร็จในเป้าหมายของนักศึกษาและใช้ผลการเรียนเฉลี่ยในการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู และนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้กลยุทธ์ในการวางแผนและเฝ้าสังเกตตนเองมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

เอมมีและคนอื่นๆ (Emmi; et al. 2015) ได้ศึกษากำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูในช่วงระยะเวลาของการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อสำรวจการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับลักษณะของการกำกับการเรียนรู้ในบริบทของการเรียนในสาขาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 19 คน วิธีการในการรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูได้ใช้การกำกับตนเองในการเรียนรู้มากกว่าการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ในระยะเวลาของการฝึกสอนนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องใช้การกำกับการเรียนรู้เพิ่มขึ้น การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้กับเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและครูอาจารย์ผู้สอนช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการเรียนรู้ที่มีความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่าการที่นักศึกษาวิชาชีพครูเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเพียงอย่างเดียว

อซาเดและคนอื่นๆ (Azadeh; et al. 2015) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกการกำกับการเรียนรู้ที่มีต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการฝึกกลยุทธ์ในการกำกับการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 30 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อฝึกกลยุทธ์ในการกำกับการเรียนรู้จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ในระยะ

หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการกำกับกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกการกำกับกับการเรียนรู้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โจเอลและเบลนดา (Joel;& Brenda. 2015) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เรียนในรายวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูระดับปริญญาตรีในรายวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อฝึกกลยุทธ์ในการกำกับตนเองซึ่งประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การสังเกตตนเองและการประเมินตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ The Motivated Strategies for Learning Questionair ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนจากแบบวัดการกำกับกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

โจเซและคนอื่นๆ (Jose; et al. 2015) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกกลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งพบว่า กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมโปรแกรมเพื่อฝึกกลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนเป็นเวลาทั้งสิ้น 12 ครั้ง ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การวางแผนงาน การคัดเลือกข้อมูล การกำกับสู่เป้าหมาย การแก้ปัญหา การเตรียมตัวสำหรับการสอบ และการสะท้อนกระบวนการเรียนรู้ มีคะแนนจากแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนในด้านความรู้ในการกำกับกับการเรียนรู้ ด้านการใช้กลยุทธ์ในการกำกับกับการเรียนรู้และด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม

แวกเนอร์และเพอเรลส์ (Wagner;& Perels. 2015) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้โปรแกรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาละติน วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อพัฒนาโปรแกรมในการสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และเพื่อประเมินการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาละติน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นเกรด 10 จำนวน 109 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมโปรแกรมโดยมีกิจกรรมเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย การวางแผนการใช้เวลา การสังเกตตนเอง การมุ่งมั่น การเปรียบเทียบการปฏิบัติกับเป้าหมาย รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการกำกับกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการกำกับกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ญารัชนี หม่องนันท์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (1) เพื่อการศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์การกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร (3) เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ การกำกับตนเองในการเรียนและของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา

2553 มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 352 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต แบบวัดการกำกับตนเองในการเรียน แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู แบบวัดความวิตกกังวล แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบวัดการรู้ความสามารถของตนเอง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) เมื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติพบตัวแปรที่พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีจำนวน 5 ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .719 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 51.1 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .45942 (2)เมื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรที่ดีที่สุดที่พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 4 ตัวแปร ตามลำดับดังนี้ (1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (2)แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (3) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (4)การรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณเท่ากับ .712 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 50.7

สุระพรรณ พนมฤทธิ์ และคนอื่นๆ (2554) ได้ศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลที่มีการรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลตามการรู้ความสามารถของตนเอง แหล่งทุนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนะยาจำนวน 156 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง แบบสอบถามการรู้ความสามารถของตนเองและแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาสำหรับอาจารย์ประจำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสามทาง (Three-Way MANOVA) สรุปผลการวิจัยดังนี้ (1)นักศึกษาที่มีการรู้ความสามารถของตนเองต่างกันมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีการรู้ความสามารถของตนเองสูงมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีการรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง (2)นักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนต่างกันมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนจากภาคเหนือมีการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีแหล่งทุนจากภาคใต้ (3)นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในด้านยุทธวิธีทางปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีเกรดเฉลี่ยระดับดีมากมีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเกรดเฉลี่ยระดับดีและพอใช้ (4)ไม่มีปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันของตัวแปรการรู้ความสามารถของตนเองแหล่งทุนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนาวรัตน์ เลิศมณีพงษ์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ

(1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ ความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์ เจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์เป้าหมายในการทำปริญญานิพนธ์การกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2) เพื่อหาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ ความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์ เจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์เป้าหมายในการทำปริญญานิพนธ์ที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ (3) เพื่อศึกษาความสามารถในการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์ แบบสอบถามเจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์และแบบสอบถามเป้าหมายในการทำปริญญานิพนธ์ และแบบสัมภาษณ์การกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ สหสัมพันธ์หุคูณ และการถดถอยพหุคูณผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัว ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองใน การทำปริญญานิพนธ์ ความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์ เจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์และเป้าหมายในการทำปริญญานิพนธ์กับการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีค่าเท่ากับ 0.774 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยทุกตัวส่งผลทางบวกต่อการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ.05 โดยตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตมากที่สุดได้แก่ เจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์และเป้าหมายในการทำปริญญานิพนธ์ รองลงมาได้แก่การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำปริญญานิพนธ์และความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์ ผลการศึกษาการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ พบว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 3 ปีมีการกำกับตนเองโดยการวางแผนการทำปริญญานิพนธ์ พยายามติดตามปริญญานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง มีการประเมินความก้าวหน้าของตนเองขอความช่วยเหลือจากเพื่อนอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้นิสิตยังมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ ความวิตกกังวลในการทำปริญญานิพนธ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีเจตคติต่อการทำปริญญานิพนธ์และมีเป้าหมายที่ชัดเจนต่อการทำปริญญานิพนธ์

วรรัตน์ ศรีวิเศษ และธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน (2557) ได้ศึกษาความเชื่ออำนาจในตน การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของความเชื่ออำนาจในตน การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล เพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาลตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน กับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจในตนกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาลและความสัมพันธ์ระหว่าง

ทักษะทางสังคมกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักศึกษาพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่งในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 397 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความเชื่ออำนาจในตนทักษะทางสังคม และสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง ขณะที่การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือ ความเชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดิเรก ชีระกูร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสานสำหรับนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน (2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 375450 การบริหารและจัดการเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในการเรียนแบบผสมผสาน (2) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในการเรียนแบบผสมผสาน (3) การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในการเรียนแบบผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 8 ชิ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (x) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test dependent) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสานที่สร้างขึ้นประกอบด้วย หัวข้อหลัก 4 หัวข้อ ได้แก่ (1.1) แนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน (1.2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน (1.3) องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน (1.4) ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันใน

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (2) ผลการทดลองใช้การเรียนรู้การสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้การสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนรู้แบบผสมผสานมีคะแนนคะแนนการกำกับตนเองและคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาลินี จงใจสุธรรมและคนอื่นๆ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนและพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ (1) ศึกษาพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนและพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ (2) ศึกษาตัวแปรหรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนและพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ของครูผู้สอนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และครูผู้สอนคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การมีตัวแบบ การประเมินตนเอง การสืบค้นข้อมูล การจัดการผลที่เกิดขึ้นกับตัวเอง การฝึกซ้อมและการจำ การหาเพื่อนหรือครูให้ช่วยเหลือ การทบทวนสิ่งที่บันทึกไว้ แบบทดสอบ บันทึก หรือตำรา การจัดการเวลาและการเรียนพิเศษ พฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ ได้แก่ การตั้งเป้าหมายทางการสอน การประเมินตนเอง การสืบค้นข้อมูล การฝึกซ้อมและการจำ การหาเพื่อนให้ช่วยเหลือและการจัดการเวลา ส่วนตัวแปรหรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมของนักเรียน แรงบันดาลใจในการเรียนคณิตศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์และในด้านครูผู้สอนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมของครูและแรงบันดาลใจในการสอนคณิตศาสตร์

สรุปการวิเคราะห์ผลจากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศและในประเทศ

จากการศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกำกับการเรียนรู้ ผู้วิจัยพบความแตกต่างของแนวโน้มงานวิจัยต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ ดังนี้

1. ด้านขอบเขตของตัวแปรการกำกับการเรียนรู้ จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ พบว่าการศึกษากำกับการเรียนรู้มีขอบเขตของตัวแปรที่ครอบคลุมในด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งแสดงถึงขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ในต่างประเทศที่ได้ขยายออกไปกว้างขึ้นอย่างชัดเจน แต่จากการศึกษางานวิจัยในประเทศพบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ถึงแม้ว่ามีผู้วิจัยในประเทศบางท่านเริ่มให้ความสนใจศึกษาปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้ร่วมกันในการเรียน ทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือในการเรียนรู้

ซึ่งกันและกัน เป็นต้น แต่ยังไม่พบงานวิจัยในประเทศที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้โดยตรง

2. ด้านกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยในต่างประเทศมีแนวโน้มให้ความสำคัญในการศึกษาการกำกับการเรียนรู้ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างแพร่หลายทั้งในบริบทของการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาและบริบทของการฝึกสอน ซึ่งผลของการวิจัยในต่างประเทศที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การกำกับการเรียนรู้ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งในด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สูงขึ้น แต่จากการศึกษางานวิจัยในประเทศพบว่า งานวิจัยที่เน้นการศึกษาและการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ในกลุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยเฉพาะยังมีจำนวนน้อย

3. ด้านรูปแบบการวิจัย จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศพบว่า นักวิจัยหลายคนได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพและรูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ในการศึกษาการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นรวมถึงในการศึกษาการกำกับการเรียนรู้ของกลุ่มนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วย แต่จากการศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เช่น การใช้แบบวัดหรือแบบสอบถามในการวัดการกำกับตนเอง เป็นต้น

จากข้อสังเกตข้างต้นที่ได้กล่าวมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำรูปแบบงานวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) มาใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนารูปแบบงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากรูปแบบงานวิจัยเชิงผสมผสานจะช่วยให้ผู้วิจัยได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งในองค์ประกอบด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสานประกอบด้วย การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็น และการศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการสัมภาษณ์ (ดังรายละเอียดในขั้นตอนการดำเนินการวิจัย)

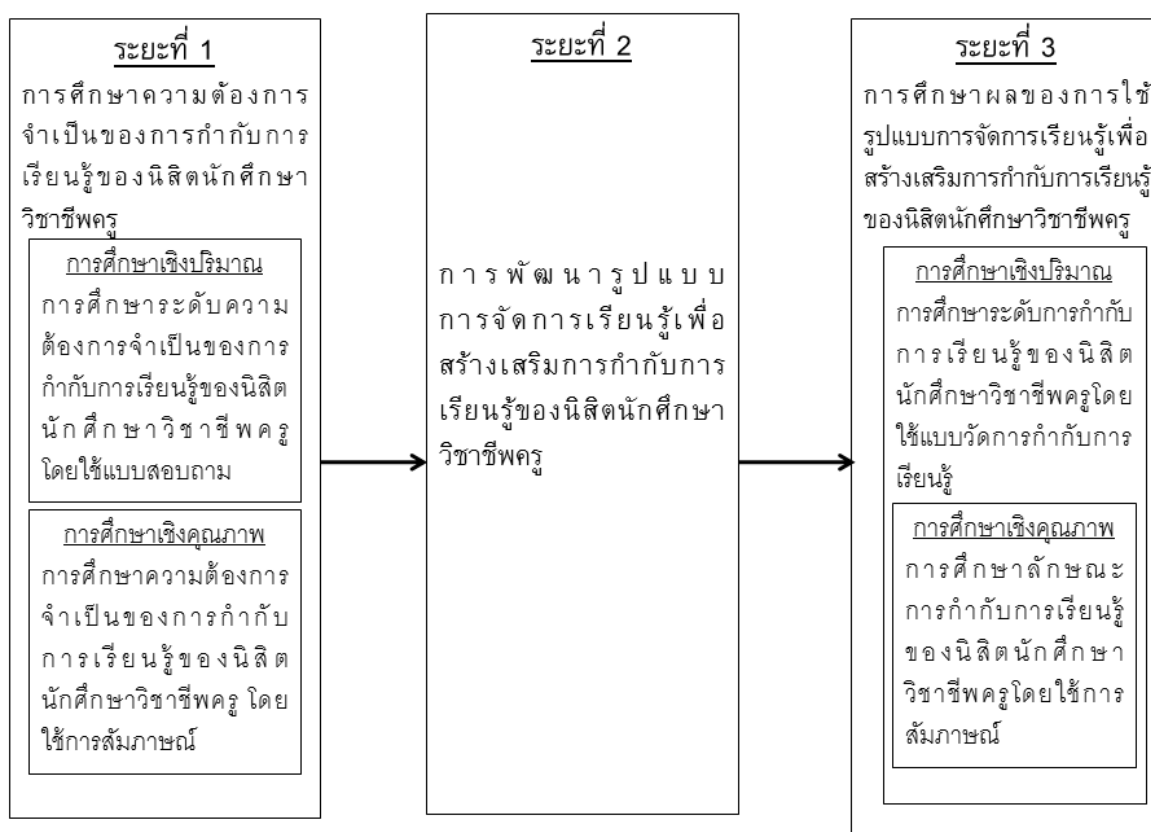
ระยะที่2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู (ดังรายละเอียดในขั้นตอนการดำเนินการวิจัย)

ระยะที่3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสานแบบแผนรองรับภายใน (Embedded Design) ประกอบด้วย การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ และการศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการสัมภาษณ์ (ดังรายละเอียดในขั้นตอนการดำเนินการวิจัย)

การออกแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ในการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูประกอบด้วย การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็น และการศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้การสัมภาษณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้รูปแบบการวิจัย

เชิงผสมผสานแบบแผนรองรับภายใน (Embedded Design) ประกอบด้วย การศึกษาเชิงปริมาณ เป็นวิธีการหลัก คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นวิธีการรอง คือ การศึกษาลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้การสัมภาษณ์ ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 การออกแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน
(Mixed Methods Research)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพจริงและการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพที่คาดหวัง เพื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังและจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

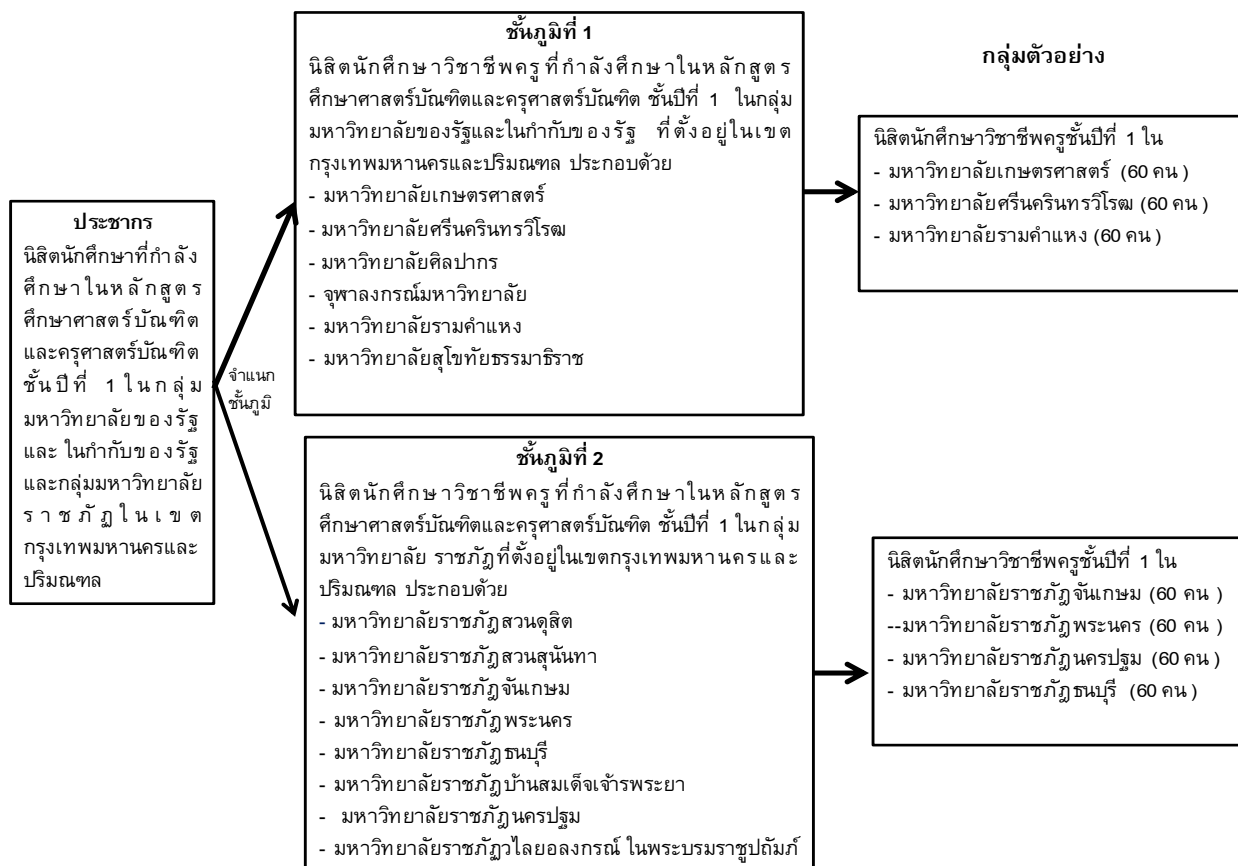
ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต จำนวนทั้งสิ้น 10,262 คน ประกอบด้วย (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 6,013 คน ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 4,249 คน ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (เนื่องจากผู้วิจัยดำเนินการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม พ.ศ.2558 จึงใช้ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประเภทของมหาวิทยาลัยและจำนวนนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษา 2557) ดังตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนประชากรในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู

ประเภทของ มหาวิทยาลัย	ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนิสิตนักศึกษาใน สาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 (คน)
มหาวิทยาลัยของรัฐ และในกำกับของรัฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	231
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	659
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	375
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	373
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2,052
	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2,323
	รวม	6,013
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	254
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	288
	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	240
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	673
	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	628
	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	895
	บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	1,257
	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	378
	ในพระบรมราชูปถัมภ์	
	รวม	4,249
	รวมทั้งสิ้น	10,262

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวนแต่ละ 60 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 420 คน (ตามเกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อ

การวิจัยของ ทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 386 คน) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ แสดงดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาองค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้จากตำรา วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ

2) นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพจริงและการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพที่คาดหวัง โดยจำแนกข้อคำถามตามองค์ประกอบของการทำกับ

การเรียนรู้ใน 7 องค์ประกอบ คือ (1) การตั้งเป้าหมาย (2) การวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การสังเกตตนเอง (5) การสะท้อนตนเอง (6) การร่วมมือในการเรียนรู้ และ (7) การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

3) นำข้อคำถามในแบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4) นำข้อคำถามในแบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูจำนวน 5 คน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 219) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อคำถามของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC (Index of Item-Objective Congruence) ระหว่าง 0.60-1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวกหน้า 225-228) ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้ รวมถึงได้ดำเนินการปรับภาษาของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5) นำข้อคำถามในแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้ง และนำข้อคำถามมาสร้างเป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีการกำหนดแบบให้ค่าคะแนนคำตอบเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลางมาก และมากที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกระดับที่ตรงกับตนเองในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังและใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2539: 68) คือ

ระดับ	ความหมาย
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

6) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 35 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นแต่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้านสภาพความเป็นจริงเท่ากับ .94 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก และค่าความเชื่อมั่นด้านสภาพที่คาดหวังเท่ากับ .97 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

1.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความจำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่1 ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีและมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม รวมจำนวน 17 คน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 321) ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 320)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาแนวทางการสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจากตำรา วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ
- 2) นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้สร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
- 3) นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ และนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 4) นำข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูจำนวน 5 คน (ดังรายชื่อในภาคผนวกหน้า 219) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสัมภาษณ์มีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือ IOC (Index of Item-Objective Congruence) ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวกหน้า 229-230) ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้รวมถึงปรับภาษาของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) นำข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้ง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์นิสิต นักศึกษาวิชาชีพครูและอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับ นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 คือ เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความแตกต่างของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพจริงและการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในสภาพที่คาดหวัง โดยแสดงถึงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ ดังรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 2

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนดังนี้

1) การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2) การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้เป็น แนวทางในการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ดังนี้

2.1) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ จำนวน 2 แนวคิด ที่ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริม การกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย

2.1.1) แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin; & Maria. 2004) ซึ่งมีแนวทางใน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย (1) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับการเรียนรู้ (2) การสังเกตตัวเอง (3) การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (4) การกระตุ้นให้ผู้เรียน สังเกตติดตามตนเอง (5) การฝึกการสะท้อนตนเอง และ (6) การให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง อย่างต่อเนื่อง

2.1.2) แนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) ซึ่งมีแนวทางใน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย ในการเรียนรู้ (2) การฝึกการวางแผนในการเรียนรู้ (3) การให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (5) การฝึกการสังเกตตนเอง (6) การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการ เรียนรู้ และ (7) การฝึกการประเมินตนเอง

จากการสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) ส่งผลให้ได้แนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวเอง (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง

2.2) แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น

3) การนำแนวคิดดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กันใน 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมและขั้นสรุป ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีลักษณะ ดังนี้

3.1) ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับการเรียนรู้กับลักษณะในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

3.2) ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ฝึกการกำกับการเรียนรู้โดยการคิดและระบุถึงแนวทางในการปฏิบัติเพื่อกำกับการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงการเข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละคนกับเพื่อนร่วมกลุ่ม และนำข้อมูลที่ได้มาปรับการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม

3.3) ขั้นสรุป คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกันสรุปถึงผลของการกำกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการนำการกำกับการเรียนรู้ไปใช้เพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเตรียมพร้อมสู่การประกอบวิชาชีพครู

โดยมีโครงสร้างของการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแสดง ดังตาราง 9

ตาราง 9 โครงสร้างของการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างสัมพันธภาพที่ดีซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ข้อตกลงร่วมกันและประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการสร้างเสริมกำกับกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การทำงานในวิชาชีพครู	
2	ความสำคัญของเป้าหมาย	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมาย 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จ 3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย - การสังเกตตัวแบบเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย - การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ในด้านการตั้งเป้าหมายโดยการวิเคราะห์การตั้งเป้าหมายของตัวแบบ - การฝึกตั้งเป้าหมายโดยการวิเคราะห์ลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ	-การตั้งเป้าหมาย
3	สร้างฝันด้วยตัวเรา	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวិเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครู	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การฝึกการตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายในการทำงานในวิชาชีพครู	-การตั้งเป้าหมาย

ตาราง 9 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
4	เรียนรู้ ร่วมกันเพื่อ ฝันของเรา	1. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาแลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเอง ตั้งไว้ 2. เพื่อให้บัณฑิตศึกษาปรับเป้าหมาย ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของ ชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การฝึก การตั้งเป้าหมายที่มีความเหมาะสม รวมถึงการนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการออกแบบ กิจกรรม คือ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษ กันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่ละคนมี ความรับผิดชอบคือ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายของ เพื่อนต่อความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมและร่วมกันปรับ เป้าหมายของตนเองและกลุ่มให้มีความเหมาะสม	- การตั้งเป้าหมาย - การร่วมมือในการเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน
5	เส้นทางสู่ ปลายฝัน	1. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษารู้ถึงความสำคัญของ การวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมาย การเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2. เพื่อให้บัณฑิตศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญ ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู 3. เพื่อให้บัณฑิตศึกษาวางแผนของ ตนเองสู่การประกอบวิชาชีพครูจาก แนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญ	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิด ของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม ประกอบด้วย - การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ในด้าน การวางแผน โดยการวิเคราะห์ความสำคัญของการวางแผนต่อ การประสบความสำเร็จในเป้าหมาย - การฝึกการวางแผนในการเรียนรู้และแผนเพื่อเตรียมพร้อมสู่ การทำงานในวิชาชีพครู โดยระบุเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติ การกำหนดช่วงเวลา สถานที่ ผลจากการปฏิบัติต่อการเรียนรู้ และการทำงานในวิชาชีพครู	-การวางแผน

ตาราง 9 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
6	ปรับ เส้นทางสู่ ปลายฝัน	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและ ร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับแผนที่วางไว้ ในด้านความสอดคล้องกับแนวทางของ สังคมและความชัดเจนของแผน 2.เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูลที่ได้ จากการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันมาใช้ในการ ปรับแผนเพื่อการประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของ ชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การฝึก การวางแผนที่มีความเหมาะสมและความชัดเจน รวมถึงการนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการออกแบบ กิจกรรม คือ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษ กันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับแผนที่ได้วางไว้ ซึ่งแต่ละคนมี ความรับผิดชอบคือ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความละเอียด ชัดเจนของแผนและเสนอแนวทางที่เพื่อนสามารถนำไปใช้ใน การพัฒนาเรียนรู้ได้ หลังจากนั้นร่วมกันปรับแผนการเรียนรู้ที่ แต่ละคนวางไว้ให้มีความเหมาะสมมากขึ้นและชัดเจน	- การวางแผน - การร่วมมือในการเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน
7	พลังใจ เพื่อ ความ สำเร็จ	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความ สำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2.เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจความ สัมพันธ์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใน การพัฒนาตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิด ของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย - การสังเกตตัวแบบเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ - การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ในด้านการสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม กับแรงจูงใจของตนเอง - การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้และการเป็นครูใน ด้านความคาดหวัง การมีความพยายามและการฝ่าฟันอุปสรรค	- การสร้างแรงจูงใจใน การเรียนรู้

ตาราง 9 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
8	รวมพลังใจ	1.เพื่อให้ิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2.เพื่อให้ิสิตนักศึกษามีแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงการนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครู ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การวิเคราะห์ถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการเรียนรู้และผลที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของกลุ่มและการเป็นครู	- การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ - การร่วมมือในการเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน
9	ติดตามตนจากผลที่ทำ	1.เพื่อให้ิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 2. เพื่อให้ิสิตนักศึกษามีแนวทางในการสังเกตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การนำผลการสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมซึ่งประกอบด้วย - การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกลยุทธ์หรือวิธีที่ตนเองใช้ในการเรียนรู้ - การฝึกการสังเกตตนเองในด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความคิดความรู้สึกของตนเองต่อการเรียนรู้และฝึกบันทึกผลการสังเกตตนเอง - การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองและผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการเป็นครู	- การสังเกตตนเอง

ตาราง 9 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
10	ทบทวนเพื่อพบทิศทาง	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากบันทึกการสังเกตตนเอง 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงการแสดงพฤติกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การฝึกการสังเกตตนเองและการได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนที่ชัดเจน การนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการสังเกตตนเอง ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมในการพัฒนาสู่การเป็นครูและร่วมกันให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	- การสังเกตตนเอง - การร่วมมือในการเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน
11	ประเมินความก้าวหน้า	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและหลักการของการประเมินตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2. เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูลจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินตนเอง 3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัยเกี่ยวกับตนเองและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของตน	การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมซึ่งประกอบด้วย - การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้โดยการนำข้อมูลจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตน - การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเองโดยการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ และการประเมินสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปเพื่อให้มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการสะท้อนความคิดและความรู้สึกต่อผลการประเมินตนเอง	- การสะท้อนตนเอง

ตาราง 9 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
12	กระจก มหัศจรรย์	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสะท้อนตนเอง 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสะท้อนตนเอง 3. เพื่อให้นิสิตศึกษานำผลการสะท้อนตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นมาใช้ในการปรับการเรียนรู้ของตนเอง	การนำเสนอสาระห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของชาลอนและคนอื่นๆ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย - การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม - การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง รวมถึงการนำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการออกแบบกิจกรรม คือ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การช่วยกันแสดงความคิดเกี่ยวกับแนวทางหรือแหล่งข้อมูลในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่วิชาชีพครูและการร่วมกันปรับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- การสะท้อนตนเอง - การร่วมมือในการเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

4) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม สื่ออุปกรณ์ และการประเมินผล แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูไปศึกษาคุณภาพในด้านความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และการออกแบบกิจกรรม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 5 ท่าน

6) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แต่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันก่อนนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3

ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยขออนุญาตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหลักของจริยธรรมวิจัยการทดลองในมนุษย์ คือ การขอความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กระบวนการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยและรายละเอียดของกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่าง

3) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยตนเองในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสานแบบแผนรองรับภายใน (Embedded Design) คือ การศึกษาเชิงปริมาณเป็นวิธีการหลักและการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นวิธีการรอง มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 227 คน ประกอบด้วย (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 108 คน และ (2) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่

กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 119 คน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนิสิตนักศึกษา 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 16 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

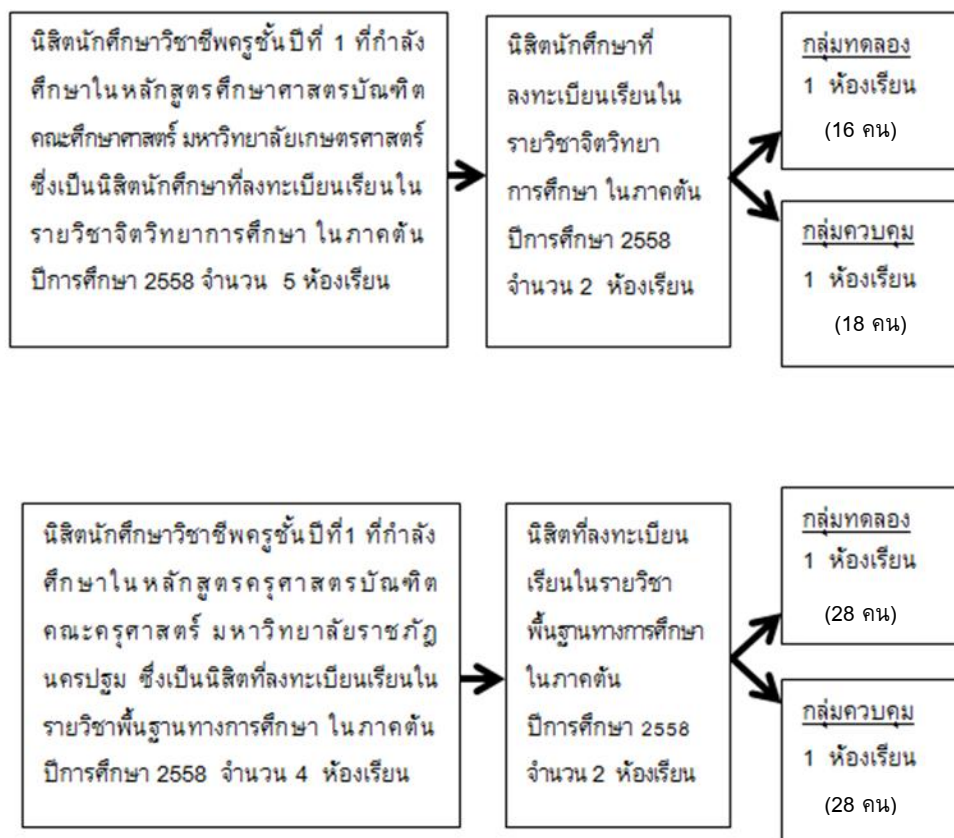
กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 18 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 56 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ปรากฏดังภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

แบบแผนการทดลอง ผู้วิจัยออกแบบการทดลองโดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการวัดทั้งหมด 2 ครั้ง ได้แก่ การวัดก่อนการทดลองและการวัดหลังการทดลอง ดังตาราง 10

ตาราง 10 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนการทดลอง	ระหว่างทดลอง	หลังการทดลอง
E	T_1	X	T_2
C	T_3	-	T_4

ความหมายสัญลักษณ์

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การวัดก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง
T ₂	แทน	การวัดหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
T ₃	แทน	การวัดก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม
T ₄	แทน	การวัดหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
X	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้จากตำรา วารสารและงานวิจัยต่างๆ รวมถึงนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในระยะที่ 1 มาใช้ในการปรับนิยามศัพท์ของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 7 องค์ประกอบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2) ศึกษาแนวทางในการวัดการกำกับการเรียนรู้จากตำรา วารสารและงานวิจัยต่างๆ เช่น แนวทางของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004) โบเคียร์ทและคอร์โน (Boekeart;& Corno. 2005) คาซาน (Cazan. 2012) และ เคลียร์รีและคนอื่นๆ (Cleary; et al. 2012) เป็นต้น

3) สร้างข้อคำถามในแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยจำแนกข้อคำถามตามองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

4) นำข้อคำถามในแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของข้อคำถามและภาษาที่ใช้แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5) นำข้อคำถามในแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแก้ไขไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู จำนวน 5 คน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 207) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อคำถามทั้งหมดของแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีความตรงตามเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือ IOC (Index of Item–Objective Congruence) ระหว่าง 0.60-1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก

หน้า 231-234) ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้ รวมถึงได้ปรับภาษาของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำข้อคำถามในแบบวัดเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้ง และนำข้อคำถามจำนวน 56 ข้อ มาสร้างเป็นแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีการกำหนดแบบให้ค่าคะแนนคำตอบให้มีความห่างเท่ากัน เป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบระดับที่ตรงกับตนเองในระดับใดระดับหนึ่ง

7) ผู้วิจัยนำแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมาหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) และ หาความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) กับกับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจำนวน 34 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แต่ไม่ใช้กลุ่มเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์ได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแบบวัดระหว่าง 0.31-0.64 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 235-238) และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .85 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) ข้อมูลทั่วไปและลักษณะพื้นฐานของตัวแปรวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) ทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติพารามेटริก (Parametric Statistics) ดังนี้

2.1 การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคะแนนจากแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองซึ่งเป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ Independent -Sample t-test

2.2 การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคะแนนจากแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลองโดยซึ่งไม่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติ Paired Sample t-test

3.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาในกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาแนวทางในการสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆ
- 2) นำความรู้ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
- 3) นำข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาข้อคำถามและภาษาที่ใช้ แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 4) นำข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูจำนวน 5 คน (ดังรายชื่อในภาคผนวก) โดยข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่สร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC (Index of Item-Objective Congruence) ระหว่าง 0.80-1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 239-241) ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้ รวมถึงปรับภาษาของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) ภายหลังการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ทั้ง 3 ระยะ สามารถสรุปได้ดังตาราง 11

ตาราง 11 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะ วิจัย	วัตถุประสงค์ ของการวิจัย	วิธีการ ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง /ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือเก็บ รวบรวมข้อมูล	ตรวจสอบคุณภาพ	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 1	เพื่อศึกษาความ ต้องการจำเป็นของ การกำกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู	เชิง ปริมาณ	นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปี ที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยของ รัฐและในกำกับของรัฐ และ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูใน กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ	แบบสอบถาม ความต้องการ จำเป็นของการ กำกับการเรียนรู้ ของนิสิต นักศึกษา วิชาชีพครู	- ตรวจสอบความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน -หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ ครอนบรัค	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน -การวิเคราะห์ ดัชนีความต้องการ จำเป็น (PNI _{modified})	ระดับความต้องการ จำเป็นของการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู
		เชิง คุณภาพ	นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 และอาจารย์ผู้มีความ เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ใน การจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครูเป็นเวลาไม่ น้อยกว่า 5 ปี	แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับการกำกับ การเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู	ตรวจสอบ ความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาโดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และการทดลองใช้	การวิเคราะห์ เนื้อหา	ความต้องการจำเป็น ของการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู
ระยะที่ 2	เพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริม การกำกับการ เรียนรู้ของของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู				ตรวจสอบ ความเหมาะสมและ ความสอดคล้องโดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และการทดลองใช้		รูปแบบการจัด การเรียนรู้เพื่อ สร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะ วิจัย	วัตถุประสงค์การ ของวิจัย	วิธีการ ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง /ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือเก็บ รวบรวมข้อมูล	ตรวจสอบคุณภาพ	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 3	3.1 เพื่อศึกษา ระดับการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู	เชิง ปริมาณ	1.นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้น ปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์	แบบวัดการกำกับ การเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู	- ตรวจสอบความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน - หาค่าอำนาจ จำแนกระหว่าง คะแนนรายข้อกับ คะแนนรวม - หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ ครอนบาร์ค	1.ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 2. Independent Sample t-test 3. Paired Sample t-test	ระดับการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู
	3.2 เพื่อศึกษา ลักษณะการกำกับ การเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู	เชิง คุณภาพ	นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้ เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)	แบบสัมภาษณ์กึ่ง โครงสร้าง เกี่ยวกับลักษณะ การกำกับ การเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครู	ตรวจสอบความ เที่ยงตรงเชิง เนื้อหาโดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน	การวิเคราะห์ เนื้อหา	ลักษณะการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครู

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย ผลการศึกษาเชิงปริมาณและผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็น

1.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย

2.1 ผลการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2 ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

3. ผลการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย ผลการศึกษาเชิงปริมาณและผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับระดับการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดการกำกับดูแลการเรียนรู้

3.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับดูแลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย ผลการศึกษาเชิงปริมาณและผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็น

สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิตจำนวนทั้งสิ้น 420 คน ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) มหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29) และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.29)

ด้านสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 15 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาคณิตศาสตร์จำนวน 100 คน (ร้อยละ 23.81) สาขาพลศึกษาจำนวน 66 คน (ร้อยละ 15.71) สาขาการศึกษาปฐมวัยจำนวน 44 คน (ร้อยละ 10.48) สาขาศิลปะจำนวน 38 คน (ร้อยละ 9.05) สาขาสุขศึกษาจำนวน 33 คน (ร้อยละ 7.86) สาขาคอมพิวเตอร์จำนวน 27 คน (ร้อยละ 6.43) สาขาภาษาไทยจำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.19) สาขาคหกรรมศาสตร์จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.29) สาขาเคมีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 4.05) สาขาชีววิทยาจำนวน 16 คน (ร้อยละ 3.81) สาขานาฏศิลป์จำนวน 12 คน (ร้อยละ 2.86) สาขาภาษาอังกฤษจำนวน 8 คน (ร้อยละ 1.89) สาขาสังคมศึกษา 6 คน (ร้อยละ 1.43) สาขาการประถมศึกษาจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.43) และสาขาวัดผลการศึกษาจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.71)

ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศหญิงจำนวน 311 คน (ร้อยละ 74.50) และเพศชายจำนวน 109 คน (ร้อยละ 25.50) ด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ช่วงอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 362 คน (ร้อยละ 86.19) ช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 53คน (ร้อยละ 12.62) และช่วงอายุ 25 ปี ขึ้นไป จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.19) สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับ
การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ตัวแปร	รายละเอียดของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	60	14.29
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	60	14.29
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	60	14.29
	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	60	14.29
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	60	14.29
	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	60	14.29
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	60	14.29
สาขาวิชา	คณิตศาสตร์	100	23.81
	พลศึกษา	66	15.71
	การศึกษานุปถัมภ์	44	10.48
	ศิลปะ	38	9.05
	สุขศึกษา	33	7.86
	คอมพิวเตอร์	27	6.43
	ภาษาไทย	26	6.19
	คหกรรมศาสตร์	18	4.29
	เคมี	17	4.05
	ชีววิทยา	16	3.81
	นาฏศิลป์	12	2.86
	ภาษาอังกฤษ	8	1.89
	ประถมศึกษา	6	1.43
	สังคมศึกษา	6	1.43
	วัดผลการศึกษา	3	0.71
เพศ	ชาย	109	25.50
	หญิง	311	74.50
อายุ	18 - 20	362	86.19
	21 - 25	53	12.62
	25 ปี ขึ้นไป	5	1.19

ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ทั้ง 7 องค์ประกอบ มีผลการวิเคราะห์แสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของสภาพ ที่คาดหวัง		PNI _{modified} (I-D/D)	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
การตั้งเป้าหมาย	3.19	0.76	4.50	0.46	0.41	1
การวางแผน	3.38	0.61	4.39	0.58	0.30	6
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	3.41	0.66	4.54	0.50	0.33	3
การสังเกตตนเอง	3.42	0.59	4.49	0.45	0.31	5
การสะท้อนตนเอง	3.40	0.62	4.50	0.44	0.32	4
การร่วมมือในการเรียนรู้	3.31	0.64	4.54	0.49	0.37	2
การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน	3.50	0.60	4.53	0.49	0.29	7

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้านสภาพที่เป็นจริงของทั้ง 7 องค์ประกอบ อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.19–3.50 ดังนี้ (1) ด้านการตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.19 (2) ด้านการวางแผนอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.38 (3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 (4) ด้านการสังเกตตนเองอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.42 (5) ด้านการสะท้อนตนเองอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 (6) ด้านการร่วมมือในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 และ (7) ด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.50

ค่าเฉลี่ยในด้านสภาพที่คาดหวังของทั้ง 7 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.39–4.54 ดังนี้ (1) ด้านการตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (2) ด้านการวางแผนอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.39 (3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.54 (4) ด้านการสังเกตตนเองอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 (5) ด้านการสะท้อนตนเองอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (6) ด้านการร่วมมือในการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.54 และ (7) ด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.53

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 7 องค์ประกอบในด้านสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านสภาพที่คาดหวัง

และเมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นโดยวิธีการ $PNI_{modified}$ ของทั้ง 7 องค์ประกอบคือ การหาค่าผลต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I) และค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) หรือ $I-D/D$ พบว่า มีค่า $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.29-0.41 โดยองค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การตั้งเป้าหมาย ซึ่งมีค่า $PNI_{modified}$ 0.41 ลำดับที่ 2 คือ การร่วมมือในการเรียนรู้มีค่า $PNI_{modified}$ 0.37 ลำดับที่ 3 คือ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้มีค่า $PNI_{modified}$ 0.33 ลำดับที่ 4 คือ การสะท้อนตนเองมีค่า $PNI_{modified}$ 0.32 ลำดับที่ 5 คือ การสังเกตตนเองมีค่า $PNI_{modified}$ 0.31 ลำดับที่ 6 คือ การวางแผนมีค่า $PNI_{modified}$ 0.30 และลำดับที่ 7 คือ การปรับการเรียนรู้ร่วมกันมีค่า $PNI_{modified}$ 0.29 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้เป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้โดยวิธี $PNI_{modified}$ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตาราง 26-32 (ในภาคผนวกหน้า 248-254)

1.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 7 คน (ตั้งข้อมูลในภาคผนวกหน้า 320) และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 จำนวน 17 คน (ตั้งข้อมูลในภาคผนวก หน้า 321) ที่มีต่อความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า การกำกับการเรียนรู้เป็นประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้กับนิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพครู เนื่องจากนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูบางส่วนยังไม่สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้และบางส่วนมีการกำกับตนเองอยู่ในระดับน้อย ซึ่งส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต การสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ให้แก่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรเริ่มตั้งแต่เมื่อนิสิตนักศึกษาเข้ามาศึกษาในชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในด้านการควบคุมพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในช่วงระยะเวลาของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดี มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม คือ การเป็นแบบอย่างด้านการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียนและเป็นประโยชน์ต่อ

การถ่ายทอดความสามารถในการกำกับกับการเรียนรู้สู่นักเรียนในอนาคตได้ ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ในภาพรวมนักศึกษายังกำกับได้ไม่ดี ไม่มีวินัยในการควบคุมตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีอิสระ เพราะถูกกีดมาจากมัธยม พอเปลี่ยนมาอยู่ในมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยสามารถทำอะไรก็ได้ การควบคุมของอาจารย์ลดลง เพราะเรียนเป็นกลุ่มใหญ่...การที่นักศึกษาครูยังกำกับตนเองไม่ได้จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นการควบคุมจากภายนอก โดยเฉพาะเด็กปี 1 เราควรดูแลให้เด็กได้สร้างการกำกับกับการเรียนรู้ตั้งแต่ปี 1 มันก็จะสืบเนื่องไป ปี 2 และปีอื่นๆ ถ้านักศึกษามีวินัยที่ดีจะทำให้กำกับตนเองได้เมื่อเขาไปเป็นครูเพราะเขาถูกบ่มเพาะมาตั้งแต่เป็นนักศึกษา เขาสามารถที่จะนำไปถ่ายทอด ส่งเสริมนักเรียนในอนาคต...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะว่านิสิตจะไปเป็นครู คำว่า ครู คือ แบบของลูกศิษย์ จะต้องควบคุมตนเองได้ ไม่ใช่ให้ใครมาบังคับ ต้องเรียนรู้ที่จะมีทักษะในการเรียนรู้ จัดการตนเองได้ ต้องเป็น *active learner* (ผู้เรียนที่กระตือรือร้นในการเรียนรู้) เสาะแสวงหาความรู้ จัดการเวลาของตนเอง ควบคุมตนเองเพื่อพัฒนาด้านความรู้และทักษะที่สำคัญ... นิสิตปี 1 ยังมีการกำกับตนเองในระดับน้อย ยังต่ำกว่าที่ควรจะเป็น นิสิตควรจะเป็นผู้เฝ้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การเริ่มต้นดีมีชัยไปกว่าครึ่ง เพราะเขาจะต้องเรียนไปอีกถึง 5 ปี อยู่ารอปลูกฝังในช่วงปีท้ายๆ ยิ่งเขาเรียนในสายครู ดังนั้นจึงยิ่งจำเป็นในการพัฒนาการกำกับกับการเรียนรู้ให้มีความไฝ่ดี มีความอยากที่จะพัฒนาตนเอง อยากช่วยเหลือคนอื่น อยากมีอนาคตที่จะเป็นครู...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...การกำกับของนักศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ คือ ไม่ใช่ว่าไม่มีเลยแต่ก็ยังไม่พอ เราต้องช่วยกันสร้างอีก เพราะตอนนี้ครูผู้สอนต้องจูงใจมาก ในการสร้างต้องเน้นโดยเฉพาะให้เห็นความสำคัญของวิชาชีพครู ต้องสร้างเจตคติเกี่ยวกับวิชาชีพครูว่า เป็นวิชาชีพที่สำคัญที่สังคมยอมรับ ให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของวิชาชีพครูที่มีต่อสังคม มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู สร้างความมุ่งมั่นในการเป็นครูที่ดี ไม่คำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตน แต่ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมด้วย...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ถ้าสามารถพัฒนาตัวนี้ได้จะดีมาก เพราะยังมีเฉพาะกับนักศึกษาบางคน บางคนมีโดยธรรมชาติ แต่บางคนเราต้องช่วยพัฒนาให้มีขึ้นเพราะเหมือนกับเขาไม่เคยได้รับการส่งเสริมเลย นักศึกษาวิชาชีพครูต้องมีตรงนี้ก่อน ถ้าทำได้จะดีมาก ๆ ควรมีการ *set* (จัด) เป็นโปรแกรมพิเศษหรือ

บูรณาการในวิชาที่สอนจะส่งผลต่อการตื่นตัวในการเรียนรู้ มีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีคุณภาพของงานสูง สามารถจัดระเบียบชีวิตได้อย่างดี มีการคิดทบทวนตนเอง ไม่กล่าวโทษผู้อื่นแต่ทบทวนจากสิ่งที่ตนเองทำและอยู่อย่างเกื้อกูลกันได้ เป็นผลรวมของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จะส่งผลต่อบุคลิกภาพใหม่ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถดูแลตนเองและดูแลคนอื่นได้ส่งผลต่อการเป็นครูในอนาคตในแง่ของความรู้ที่ได้จะเกิดจากการค้นคว้าที่ลึกซึ้ง มีสติในการเรียนรู้ ด้านจิตใจส่งผลต่อความรู้สึกมีแรงจูงใจ มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยรู้ว่าจะต้องปฏิบัติตนอย่างไร ...ถ้าทำได้เราจะได้ครูที่ดี 1 คน และส่งผลต่อเด็ก ๆ ทุกคน ช่วยพัฒนาการเรียนการสอน วิชาการครู ยุกระดับวิชาชีพเป็นผลกระทบต่อความยั่งยืนของวิชาชีพ พ่อแม่ผู้ปกครองก็จะไว้วางใจมากขึ้นในระบบการศึกษาถ้าเรามีครูที่สามารถกำกับการเรียนรู้ที่ดี...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...การกำกับการเรียนรู้มีความจำเป็นสำหรับนิสิตของเรา เมื่อเขาเข้ามาในมหาวิทยาลัยจะต้องปรับรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งการพัฒนาสามารถทำได้ 2 แบบ คือ 1.ทางตรง คือ การจัดด้วยระบบการเรียนการสอน 2. ทางอ้อม คือ จัดกิจกรรมที่ช่วงส่งเสริมให้มากยิ่งขึ้น จะช่วยกระตุ้นให้นิสิตมีความเป็น *active learner* (ผู้เรียนที่กระตือรือร้นในการเรียนรู้) มีความสนใจในการเรียนรู้ส่งผลต่อการต่อยอดความรู้เพราะบางคนยังมีลักษณะเป็น *passive learner* (ผู้เรียนที่เน้นการเป็นผู้รับความรู้) เราต้องทำให้นิสิตเหล่านี้มีกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ถ้าจะไปเป็นครูที่มีความ *active* (กระตือรือร้น) มีความอยากเรียนรู้ นิสิตต้องศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้พัฒนาดตนเองและพัฒนานักเรียนในอนาคต คนที่จะไปเป็นครูต้องมีการเรียนรู้ที่เหมาะสม...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า การศึกษาในช่วงชั้นปีที่ 1 ในสาขาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาต้องปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษามาเป็น การเรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันหลายด้าน เช่น เนื้อหาวิชาซึ่งเป็นการศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะและเป็นการศึกษาในเชิงลึกมากขึ้น ช่วงเวลาในการเรียนรู้ที่นิสิตสามารถเลือกใช้เวลาของตนเองโดยไม่มีผู้ควบคุม และการต้องใช้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย เป็นต้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูบางส่วนยังไม่สามารถปรับตัวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้ที่ได้รับและการปฏิบัติหน้าที่ครูในอนาคต รวมถึงนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า กำกับการเรียนรู้จะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างตนเองและช่วยพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพ สามารถเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในด้านการเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้อยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...เราต้องปรับตัวอย่างมากจากมัธยมในช่วงแรกกิจกรรมเยอะไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร กิจกรรมหรือต้องเรียน พอถึงช่วงสอบที่มหาวิทยาลัยก็สอบหนักทำให้เครียดกว่ามัธยมเยอะ รู้สึกก็คิดว่าจะต้องทำยังไงเพราะกิจกรรมเยอะมากถึงเวลาก็ต้องสอบอีก อ่านอะไร แะไหน กิจกรรมก็เยอะเบียดเบียนเวลาเรียน ตอนเทอมแรกมหาวิทยาลัยเขาลงทะเบียนให้ก็จริง แต่พอเดี๋ยวยปีสูงขึ้นไปเราก็ต้องเลือกวิชาเอง วางตารางเวลาของเราเอง... การเรียนเป็นครูต้องกำหนดเวลามาเข้าเรียน ต้องมีแบบแผนในการพัฒนาที่จะเป็นครู และต้องกำกับตัวเองให้เพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่นักเรียน เราต้องมีการเรียนรู้ ต้องจัดลำดับความคิด ต้องมีการวางแผนที่ดี เราต้องกำกับตนเองได้ เช่น การคุมตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ หรือการเรียน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...รู้สึกว่าต้องปรับตัวต่างจากมัธยม เพราะเรามาอยู่ในสาขาครูเป็นสาขาเฉพาะ แต่เรายังมีการเรียนรู้ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ การจัดการเวลายังไม่ได้เลย ยิ่งเทอมแรกมีกิจกรรมรับน้อง ทำพาน จัดชุมนุม เยอะแยะไปหมด ทำให้ต้องแบ่งเวลาไปทำกิจกรรม ก็มีความกังวลว่าจะส่งผลต่อการเรียน กังวลว่าจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร ไม่สามารถจัดการเวลาของตนเองได้ เช่น เวลาในการอ่านหนังสือ เวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่น การทำกิจวัตรประจำวันยังแบ่งไม่ค่อยได้ส่งผลให้บางวิชาก็ไม่รู้เรื่อง ทำข้อสอบไม่ได้ บางทีก็ทำการบ้านไม่ทันหรือบางที่เราก็ไปเที่ยวกับเพื่อนบ้าง ดูทีวีจนดึกบ้าง ทำให้ไม่ได้ทำงาน ถ้าเรายังแบ่งเวลาไม่ได้ส่งปัญหาเยอะตามมามากมาย แต่คนที่จะเป็นครูต้องเป็นคนที่มีการจัดการเวลาที่ดีเป็นระบบและต้องตรงต่อเวลาด้วย... การกำกับการเรียนรู้มีความสำคัญต่อคนที่เรียนครูอย่างมากเพราะวิชาชีพครูมีความจำเป็นต้องหาความรู้ใหม่ๆ มาสอนนักเรียนอยู่เสมอ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...การเป็นครูต้องอยู่กับเด็กต้องสอนเด็กไม่เหมือนกับสาขาอื่นที่ไม่ต้องอยู่กับเด็ก เด็กคือปัจจัยสำคัญ ครูต้องเป็นผู้ทำให้เด็กกระทำตามได้ แต่ตอนนี้เรายังเป็นเด็กยังไม่มีวุฒิภาวะยังต้องพัฒนาตนเองอีกต่อไป... ถ้ามีการกำกับตนเองทำให้เราพัฒนาการเรียน เช่น ให้ตนเองอ่านหนังสือ ขยันเรียน ขยันซ้อม เพราะหนูเรียนพละเป็นนักกีฬาด้วยตอนนี้ยังปรับตัวไม่ได้ อย่างเรื่องการดำเนินชีวิตการเรียนการซ้อม ที่หนักสุดคือการเรียนเราต้องรับผิดชอบตัวเอง ต้องตื่นมาเรียน ต้องอ่านหนังสือมาสอบ ถ้าไม่อ่านมาจะสอบไม่ได้และยังมีเพื่อนหลายคนที่ยังกำกับไม่ได้ ยังติดเล่น ยังควบคุมตัวเองไม่ได้อาจจะโดนรีไทร์ (พ้นสภาพนิสิตนักศึกษา)... ” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ไม่เหมือนตอนเรียนมัธยม ตอนนี้อยู่ต้องรับผิดชอบตัวเองและต้องมาปรับตัวกับเพื่อนอีก ต้องตามเพื่อนให้ทัน เวลาอยู่ในห้องต้องตั้งใจเรียนแต่ก็มีออกนอกกลุ่มนอกทางบ้าง บางทีมาทบทวน

ตอนใกล้จะสอบแต่ละจะไม่ค่อยได้ผลเพราะมาเตรียมตัวในช่วงใกล้สอบ บางวิชาที่ไม่ได้สนใจมาก คิดว่าน่าจะผ่านไปได้ไม่จำเป็นต้องอะไรมาก แต่บางวิชาที่เจาะลึกมากพอเราไม่ค่อยได้สนใจมันก็ไม่ค่อยได้... การเรียนในสาขานี้ต้องมีระเบียบวินัย ต้องรู้ว่าควรทำอะไรยังไง รู้หน้าที่ของตัวเอง เรียนก็โหมง ต้องทำให้เหมาะกับคำว่าครู ต้องรู้ว่าอะไรเหมาะ อะไรไม่เหมาะ เพราะเราต้องจบออกมาเป็นครู...เราต้องเรียนรู้ทุกวิชา ครูประถมต้องทำได้ทุกอย่าง เราจำเป็นต้องกำกับควบคุมตนเองให้มาก บางทีเรียนในห้องเรียนไม่พอต้องหาเวลาไปทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียนอีก ต้องมีความใส่ใจ หาความรู้เรื่อยๆ ไม่อยู่กับที่..." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

"...วิชาที่เรียนที่นี้แตกต่างจากมัธยมต่างจากเรียนในโรงเรียน ต้องปรับตัวในการศึกษา สถานที่ หนูมาจากบ้านนอกต้องเข้ามาเรียนที่กรุงเทพและเข้ามาเรียนในสายครูก็ยาก ต้องทบทวน ต้องท่องจำ ต้องมีความรู้เพื่อมาประยุกต์ใช้ ต้องอ่านเยอะมาก ซึ่งมันก็ยังไม่ค่อยโอเคยังไม่พอใจกับการเรียนของตัวเอง น่าจะทำให้ดีกว่านี้...เราต้องตั้งใจเรียน ต้องใช้เวลาอยู่กับการเรียนอย่างเต็มที่ เพราะมีเรื่องที่เราต้องเรียนเยอะมาก กว่าที่จะถึงปี 5 เรายังต้องเรียนอีกเยอะจะได้มีความรู้ไปสอบบรรจุ ด้วยแต่เนื้อหาที่เยอะมาก..." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 14, สัมภาษณ์)

"...อย่างบางวันก็มีเรียนเช้า บางวันก็เรียนบ่าย บางวันก็ไม่มีเรียน เรามีเวลาไปทำอะไรอย่างอื่นมากมาย ถ้าเราคุมตัวเองไม่ได้เราก็จะออกนอกกลุ่มนอกทางได้ เราจะต้องรู้ตัว อย่างเวลาเรียนก็ต้องมาก่อนเวลา ให้แสดงถึงความกระตือรือร้น ต้องควบคุมการเรียนรู้อย่างเวลาอยู่ในมหาวิทยาลัยก็มีห้องสมุดที่เราต้องไปค้นคว้า ไปขวนขวายเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง...แต่ตอนนี้ยังไม่สามารถกำกับได้ เพราะยังมีหลายสิ่งที่จะต้องทำ มีกิจกรรมเยอะทั้งกิจกรรมของโครงการต่างๆ แต่เรายังแบ่งเวลาไม่ได้ ไม่สามารถจัดสรรเวลาได้ ยังแบ่งเวลาได้ไม่ลงตัว..." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 11, สัมภาษณ์)

"...เราต้องหาความรู้เพิ่มเติม ต้องหาความรู้ให้ทันสมัย เรียนเอกปฐมวัยต้องมีความรู้อย่างเจาะลึก ต้องรู้ทฤษฎีเยอะ มันเป็นสาขาที่เฉพาะเจาะจง ครูจะต้องมีความรู้ให้ครบทุกด้าน ต้องรู้รายละเอียดเพื่อไปสอนเด็กเราจะต้องรู้ก่อน เราจะได้สอนนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ...ตอนนี้เรายังใหม่ เรายังสับสน ตอนแรกไม่คิดว่าจะต้องเรียนเยอะ เรียนลึกขนาดนี้ แต่พอมาเรียนแล้วเราต้องเรียนเยอะมากเพราะเราต้องนำไปใช้ในการสอนนักเรียน... เรายังไม่มีพื้นฐาน เราต้องท่องหนังสือ หาความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น เพราะครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนได้พัฒนาขึ้น เราจำเป็นต้องพัฒนาตนเองก่อนจึงจะไปพัฒนาคนอื่นได้ ครูจำเป็นต้องสื่อบุคคลให้เด็กได้เข้าใจมากขึ้น..." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...ถ้าเราไม่มีการกำกับตนเองก็จะไม่มาเรียน ไม่อยากเรียน ไม่สนใจ บางคนจ้างคนอื่นทำงานส่งอาจารย์ก็มี ไม่ทำเองก็ไม่มีความรู้ เขาก็จ้างเพื่อนทำแล้วเอาไปส่งอาจารย์ สุดท้ายเขาก็ทำอะไรไม่เป็น ไม่รู้เรื่อง ไม่มีความรู้อะไรเลยเพราะขี้เกียจทำเอง...เราต้องมีวินัยในตนเอง ต้องมีกฎเกณฑ์กับตนเองในสิ่งที่ปฏิบัติ มีพฤติกรรมที่ดีและต้องปฏิบัติได้ในสิ่งที่ตั้งใจไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 8, สัมภาษณ์)

“...ลักษณะของการเรียนเป็นวิชาที่ยากขึ้นและต้องหาความรู้เพิ่มเติม ต้องมีความรู้รอบตัว เพราะว่าเราเรียนในสาขาวิชาที่ต้องอยู่กับเด็ก ต้องไปสอนเด็ก ถ้าเรามีความรู้ที่ดีเราก็ไปสอนเด็กได้ดี ต้องขยัน ต้องหาข่าวสาร ต้องมีความรู้เยอะ ต้องหมั่นถาม ต้องเก็บรายละเอียดความรู้ต่างๆ ต้องบังคับตัวเองให้มีความขยันมากกว่านี้ ต้องมีการแบ่งเวลา เพราะเราเข้ามาเรียนปี 1 ไม่เหมือนตอนเรียนมัธยม ต้องมีความตั้งใจมากขึ้น ต้องมีความพยายามด้วยตัวเอง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 16, สัมภาษณ์)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ต่อองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นในการสร้างเสริมให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า องค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นและสำคัญในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในการศึกษาเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า การตั้งเป้าหมายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาควรมีการตั้งเป้าหมายที่มีความชัดเจน ใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตนเองและมีความท้าทาย รวมถึงการมีเป้าหมายที่เชื่อมโยงกับการทำงานในวิชาชีพครูและคำนึงถึงความต้องการของสังคมที่มีต่อผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูทั้งในด้านการมีความรู้อย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการทำงานและการปฏิบัติตนในการเป็นครูที่ดี เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต จากการศึกษา ยังพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูบางส่วนยังไม่สามารถตั้งเป้าหมายของตนเองได้อย่างเหมาะสมจึง

ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของตนเอง การตั้งเป้าหมายจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ทุกคนต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอนจะทำให้เขาไม่ขี้เกียจ มีความมุ่งมั่น ต้องตั้งเป้าหมายในการเรียน เช่น อยากได้เกรด A หรือมีเป้าหมายเกี่ยวกับความรู้ที่ตนเองจะได้รับ คือ เป้าหมายด้านความรู้หรือผลสัมฤทธิ์ของงาน...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เด็กบางคนตั้งเป้าหมายแค่พอสาน ไม่ได้ตั้งเป้าหมายสูง... ครูที่สอนแต่ละโปรแกรมวิชาน่าจะช่วยให้นักศึกษาตั้งเป้าหมาย อาจารย์ต้องเข้มงวดในการช่วยให้นักศึกษามีเป้าหมายเพราะมีบางส่วนที่เรียนสบายๆ น้าเป็นห่วง เวลาไปเป็นครูในอนาคตจะขาดเป้าหมายในการเป็นครูทำให้ไม่ใส่ใจที่จะพัฒนาตนเอง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...ถ้านิสิตมีการฝึกหัดถึงจะสำเร็จ แต่ถ้าไม่รู้เป้าหมายก็จะทำตัวแบบไปเรื่อยๆ ถึงก็ได้ไม่ถึงก็ได้ การประสบความสำเร็จในการเรียนต้องลงทุนลงแรงจึงจะสำเร็จ นิสิตต้องใช้ความพยายาม ต้องใช้เวลาในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ... เป้าหมายจะช่วยให้เกิดความตระหนัก มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง นิสิตควรมีเป้าหมายที่ตนเองต้องการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเรื่อยๆ และต้องคิดถึงการเป็นครูที่ดี มีความรู้เมื่อไปสอนนักเรียน... ต้องรู้ว่าอาชีพครูมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคม แล้วตัวเขาจะมีส่วนในการพัฒนาสังคมในฐานะของการเป็นครูได้อย่างไร...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...นักศึกษาส่วนใหญ่เป้าหมายยังไม่ค่อยชัดเจน ถ้าไม่มีความมุ่งมั่นในตนเองการพัฒนาการเรียนรู้ก็ยากที่จะต้องกำกับตัวเองให้ได้จะส่งผลต่อการไม่รู้ไม่เรียน การเรียนรู้จากผู้อื่น และการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย... เป้าหมายที่ควรมี คือ เป้าหมายในการเรียนของตนเองที่ต้องชัดเจนและต้องมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ เป้าหมายที่จะเป็นครูที่มีพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถและจรรยาบรรณในการเป็นครูเพื่อให้เขาเป็นครูที่ดีในอนาคต อันนี้สำคัญมากเพราะบางคนมีเป้าหมายแค่เรียนให้ผ่านแต่ละปีพอแล้ว...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...อันดับแรกเลย คือ เป้าหมาย เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดเป้าหมายในวิชาชีพครูทำให้เขาไม่พร้อมที่จะเรียน แล้วก็จะกำกับตัวเองไม่ได้ ส่วนใหญ่จะขาดเป้าหมายว่าต้องทำอะไรในอนาคต

เรียนอย่างไม่เป้าหมาย พวกนี้ครูต้องคอยกำกับตลอด...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...นิสิตต้องสามารถตั้งเป้าหมายของตนเองได้เป้าหมายต้องชัดเจน จะทำให้ตรวจสอบได้ง่ายว่าทำได้มัย เช่น ต้องเรียนได้ 5 A เป้าหมายต้องไม่กว้างมาก ไม่งั้นจะทำให้แผนไม่ชัดเจน... และเวลาตั้งเป้าหมายต้องมีความเป็นครู เช่น ถ้าจะสอบบรรจุเป็นครูได้เราจะจะต้องเรียนอย่างไรต้องทำอะไรบ้าง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...นักศึกษาต้องมีความสามารถในการตั้งเป้าหมายของตนเองได้เพราะถือว่าเป็นสิ่งแรกที่มีความสำคัญมากในการเรียน...ถ้าไม่มีเป้าหมายก็จะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาอย่างมาก...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...จำเป็นต้องมีเป้าหมายในการเรียน เป้าหมายมีความสำคัญเพราะถ้าเรียนแบบไม่มีเป้าหมายจะไม่ได้อะไรเลยเหมือนเราเรียนไปวันๆ แต่ถ้าเรียนแบบมีเป้าหมายเราจะตั้งใจเรียนอย่างต่อเนื่อง ยิ่งอยู่ในสาขานี้ถ้าเรียนไปวันๆ เราก็จะไม่มีความรู้ไปสอนเด็กคงเป็นครูไม่ได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายมีความสำคัญมาก ถ้าเราตั้งเป้าหมายสูงๆ เราก็จะมีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น ถ้ามีเป้าหมายต้องมีความพยายามทำให้ดีที่สุด เป้าหมายของหนู คือ ศึกษาหาความรู้ให้มากที่สุดเพื่อไปถ่ายทอดให้นักเรียน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 9, สัมภาษณ์)

“...การมีเป้าหมายทำให้เรามีความขยัน ตอนเข้ามาก็ตั้งเป้าหมายแค่สอบผ่านแต่บางทีก็ท้อเพราะมันยาก...ส่วนการเป็นครู ก็คิดว่าต้องเป็นครูให้ได้นั่น แต่ยังไม่ได้คิดว่าจะเป็นครูที่มีลักษณะอย่างไร...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 10, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายอยากได้เหรียญเรียนดี อยากได้เกียรตินิยม แต่ก็คงทำไม่ได้ตามเป้าหมาย เพราะมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ซ้อมกว่าจะเลิกก็ดึก ไม่ได้อ่านหนังสือ ตอนนั้นก็เลยคิดว่าทำทุกวิชาให้ดีผ่านพอ...เป้าหมายสำคัญ การทำอะไรที่มีจุดมุ่งหมายยิ่งจะตั้งใจทำ ถ้าตั้งเป้าหมายได้ A จะส่งผลต่อแรงจูงใจที่จะศึกษา ถ้าไม่ตั้งเป้าหมายไม่รู้จะไปไหน ไม่รู้จะทำอะไร...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายมีความสำคัญ เพราะเราสามารถใช้ในการพัฒนาตนเองและในการดำเนินชีวิต การตั้งเป้าหมายที่ชัดเป็นตัวช่วยที่จะส่งผลต่อการแสวงหาความรู้ของเรา ให้เราอยากเรียนรู้ในแต่ละ

รายวิชา บางวิชาเราอาจจะยังไม่ขยัน ยังไม่ชอบ แต่ก็คิดว่าเราต้องขยันมากขึ้นต้องหาความรู้ในการพัฒนาตนเอง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 11, สัมภาษณ์)

“...การตั้งเป้าหมายมีความสำคัญจะกระตุ้นผลักดันให้เรามีการกระทำไปถึงจุดมุ่งหมาย ทำให้เราแสวงหาความรู้ อย่างตอนแรกหนูไม่ได้มีเป้าหมายว่าจะต้องเป็นครู คิดว่าเรียนอะไรก็ได้ แต่ญาติๆบอกว่าเรียนครูแล้วดี ก็เลยเรียน ตอนแรกๆเราก็ไม่ได้ตั้งใจเรียน เพราะเราไม่ได้มีเป้าหมายที่จะเป็นครู...การมีเป้าหมายที่ชัดเจนมากขึ้น ทำให้เราตั้งใจเรียนมากขึ้น พฤติกรรมในการเรียนก็ดีขึ้น การมีเป้าหมายในชีวิตเป็นสิ่งที่ดีเพื่อให้เรามีกำลังใจในการเรียน มีแรงผลักดันที่จะทำงานให้ดี...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 13, สัมภาษณ์)

“... ตอนแรกที่เข้ามา ก็คิดว่าเราจะต้องสนใจเรียนแค่นั้น แต่พอเข้ามาเรียนก็รู้ว่ามันมีอะไรอีกเยอะ การตั้งเป้าหมายช่วยกระตุ้นให้เรามีการเรียนรู้ที่มากขึ้น ส่งผลต่อความกระตือรือร้นในการเรียนมีความพยายามในการเรียนการหาความรู้เพื่อเป็นครูที่ดี...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...ถ้าไม่มีเป้าหมายในชีวิต เป้าหมายในการเรียนการทำงาน เราจะไม่สามารถทำมันได้ อย่างที่ตั้งใจ ถ้ามีเป้าหมายที่ดีจะช่วยให้เรากระตือรือร้นด้วยมากกว่านี้... ตอนนี้มีเป้าหมายแต่ก็ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียด ยังไม่ได้ชัดเจนอะไร ก็อยากเป็นครูที่ดี สอนให้เด็กได้มีการพัฒนาให้มีการศึกษายังไม่ลงรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะอะไรขนาดนั้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 15, สัมภาษณ์)

2. องค์ประกอบด้านการวางแผน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า การวางแผนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากในการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาและในสาขาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องวางแผนการเรียนของตนเองตลอดช่วงระยะเวลา 5 ปี ของการศึกษาทั้งการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม การวางแผนของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ โดยระบุเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติ กำหนดช่วงเวลาในการปฏิบัติ ระบุวิธีการที่จะใช้ในการเรียนรู้และ ผลที่ตามมาจากการปฏิบัติตามแผน ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ถ้ามีการวางแผนยังดีแต่ต้องมีจุดมุ่งหมายก่อน ถ้าไม่มีจุดตรงนี้ก็พลั้งพลอย ถ้าเป้าหมายชัดเจนก็จะส่งผลต่อการวางแผนเพราะมันเกี่ยวข้องกัน ตอนนี้ได้กับบางคน เขาก็มีแผนแต่ก็ยังน้อย ถ้าเทียบจาก 100 % ก็จะมีประมาณ 30 % คือ ก็มีแต่น้อย เราต้องสร้าง ให้เยอะ จึงต้องรีบพัฒนา ถ้าไม่อย่างนั้นก็จะช้าไป เป้าหมายที่มีก็จะค่อยๆ จางหายในที่สุด... การวางแผนต้องมีความชัดเจน ทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อไรและทำแล้วจะเป็นอย่างไรจะช่วยให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนว่าส่งผลดีต่อการเรียนของเขาในตอนนี้อย่างไรและการเป็นครูในอนาคต...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“... เขาจะต้องบริหารเวลาสิ่งนี้สำคัญมากเลย ในแต่ละวันต้องทำอะไร ต้องใช้เวลาให้คุ้มค่าในการเรียนรู้การพัฒนาตนเองเพราะเขาจะต้องไปเป็นครูในอนาคต ต้องรู้วิธีการปฏิบัติตนที่ดีตั้งแต่ตอนเรียนจะช่วยให้สามารถเป็นครูที่ดี มีคุณภาพในอนาคตได้ซึ่งสำคัญมาก เขาต้องรู้ว่า การปฏิบัติส่งผลต่อการเรียนรู้ของตนเองอย่างไร วิธีการใดที่จะช่วยให้มีการเรียนที่ดีขึ้น...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...เวลาเป็นสิ่งที่คุณค่า ต้องวางแผนใช้เวลาเต็มที่ เท่าที่เห็นนักศึกษาบางคนปล่อยเวลาไปใช้เวลาอย่างไม่คุ้มค่าทำให้ส่งผลเสียต่อการเรียน... ต้องรู้ว่าจัดการบริหารเวลาอย่างไร รู้จักวางแผนช่วงเวลาว่าต้องทำอะไร ที่ไหน อย่างไร...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เด็กจะต้องรู้ว่าควรจะใช้วิธีใดในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ต้องวางแผนว่าในการเรียนแต่ละวิชาว่าจะต้องทำอย่างไรให้สำเร็จ ต้องรู้จักคิดวางแผน...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...ควรจัดโปรแกรมให้นิสิตครูได้คิดวางแผน ได้สร้างแผนเฉพาะตนของตนเอง การวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่นำไปใช้ได้จริง นำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ ได้ ไม่ใช่เพียงแผนที่เขียนไว้แต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรเลย...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...นักศึกษาจะต้องคิดถึงสิ่งที่คาดหวังว่าจะทำแต่ต้องคิดให้รอบคอบต้องเป็น realistic (สอดคล้องกับความจริง) ส่งผลให้เกิดการกระทำได้จริง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายก็สำคัญแต่ต้องวางแผน ส่งผลต่อเกรดที่จะออกมา ตอนที่เรามาเรายังพลั้งพลอย เรายังไม่รู้ตัวว่าจะต้องทำอะไร ยังไงบ้าง ... จริงๆ เราก็จำเป็นต้องวางแผน เราต้องคิดว่าเรา

จะเตรียมตัวยังไง โดยเฉพาะการสอบซึ่งเราเรียนแต่ละวิชามีเนื้อหาที่ลึก เราก็ต้องวางแผนทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ อย่างเรื่องส่วนตัวต้องแบ่งเวลาให้ชัดเจน เรื่องการดำเนินชีวิตที่ต้องมาอยู่คนเดียวไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ส่วนเรื่องการเรียนรู้การทำงาน เราก็ต้องจัดเวลาให้ได้อย่างหนูเรียนเอกประถมศึกษากรรมมันก็เยอะก็ต้องวางแผนให้ดีๆ ในการทำหลายๆ อย่างพร้อมกัน ต้องดูว่าอันไหนสำคัญมากกว่า...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...ตอนนี้เราต้องมีความรับผิดชอบของตัวเอง ตอนเรียนอาจารย์ก็ไม่คอยคุมเหมือนตอนมัธยม การดำเนินชีวิตก็ไม่มีพ่อแม่คอยคุมเหมือนเมื่อก่อน เราต้องจัดการตนเองทั้งชีวิตและการเรียน การปรับเวลา ต้องรับผิดชอบมากขึ้นอีกระดับหนึ่ง ต้องควบคุมตนเอง เราต้องวางแผนการกระทำของตนเอง ต้องวางแผนว่าต้องทำอะไรบ้าง... แต่ส่วนมากตอนนี้ยังไม่ได้วางแผนของตัวเองก็พึ่งจากรุ่นพี่เอาไว้ว่าต้องทำยังไงบ้างจากรุ่นพี่...การวางแผนมีความจำเป็นเพราะเราต้องทำอะไรอีกมากมายนอกเหนือจากการเรียน ถ้าเรามีการวางแผนจะเป็นลู่ทางไปสู่จุดหมาย ทำทุกอย่างอย่างมีจุดหมายที่ชัดเจน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 13, สัมภาษณ์)

“...แผนมีความจำเป็น คือ เราจะได้เดินไปตามแผนตามจุดหมาย เราจะไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง หรือละเลยในสิ่งที่ควรทำ การวางแผนจะช่วยให้เราพัฒนาเปลี่ยนแปลงตนเองได้... ตอนปี 1 นี้ ยังเป็นช่วงที่เรียนวิชาพื้นฐานเกี่ยวกับวิชาชีพบรรณารักษ์ของการเป็นครูก็เลยยังไม่สามารถวางแผนได้ว่าจะต้องทำอะไรบ้างในปีต่อไปแต่ก็คิดว่าจะต้องเพิ่มเวลาในการอ่านหนังสือ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 11, สัมภาษณ์)

“...ต้องมีแผน ต้องหาความรู้ว่าได้อะไรบ้าง ถ้าเราไม่วางแผนเราจะไม่รู้ว่าเราต้องทำอะไรต่อไป ในอนาคตต้องไปเป็นครูต้องพัฒนาตนเองอีก การวางแผนจะช่วยให้เรารู้ว่าเราต้องทำอะไรอีกบ้าง เพื่อเตรียมตัวไปสอนเด็ก เราจำเป็นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต้องสร้างให้กับตัวเราเองก่อนอนาคตถึงจะไปสอนเด็กได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...เราต้องวางตารางเวลาล่วงหน้า ต้องรู้ว่าตารางเวลาเป็นอย่างไรบ้างที่ทำให้ได้ผลตอบแทนที่ดีในเรื่องของเกรด อย่างบางครั้งก็เห็นเพื่อนไปทำกิจกรรมอย่างอื่นที่ไม่ดี เอาเวลาเรียนไปทำอย่างอื่นที่ไม่ดี ไม่มีประโยชน์ อย่างเรามาเรียนไกลบ้านถ้าเราไม่ควบคุมตัวเอง เราจะออกนอกหลู่นอกทาง...การวางแผนสำคัญเพราะว่าเราต้องเรียนอีกหลายปี เราต้องใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยที่เรากำหนดเองเราจะต้องวางแผนของเรา ต้องเตรียมความพร้อมแล้วจะส่งผลต่อการเป็นครู เพราะเป็นการเตรียมการล่วงหน้า...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ถ้าเรามีการวางแผนที่ดีจะช่วยได้มาก คือ เราต้องวางแผนเป็นระบบ การจัดการเวลาที่เป็นระบบ ช่วยให้เราสามารถเรียนที่ดีขึ้นใช้เวลาได้เกิดประโยชน์ ทำให้มีความรับผิดชอบของสิ่งที่ปฏิบัติในแต่ละวัน มีเวลาอ่านหนังสือ ปัจจุบันก็วางแผนแต่ยังทำไม่ได้ เช่น วางแผนว่าสองทุ่มจะอ่านหนังสือแต่เรายังดูทีวี...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ต้องวางแผนเรื่องการเรียน การวางแผนจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ตอนนี้ต้องเรียนไปทำงานไปด้วยต้องแบ่งให้สมดุล การวางแผนเป็นอะไรที่สำคัญมาก ถ้าเราไม่วางแผนก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้เรารู้ถึงสิ่งที่ต้องทำ ให้รู้ว่าเวลาไหนทำอะไร จึงจำเป็นต้องวางแผนเพื่อจะได้ออกไปฝึกสอนได้ดี...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 9, สัมภาษณ์)

“...ก็คิดไว้คร่าวๆ หนูจะต้องศึกษาอีกเยอะ ตอนนี้ก็คิดว่าตั้งใจเรียนให้มากขึ้น และต้องเรียนวิชาทั่วไปให้ผ่านก่อนตอนปี 1 จะต้องหาความรู้เพิ่มเติม... การวางแผนจำเป็นมากเพราะเราต้องเรียน 5 ปี ถ้าเราวางแผนดีๆ เราก็คงจบใน 5 ปี และก็จะได้ไปสอบเป็นครูอย่างที่ ตั้งใจไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 14, สัมภาษณ์)

“...ในการเรียนให้ดีขึ้นเราก็ต้องวางแผนว่าต้องทำอะไร เหมือนเป็นความคิดของแต่ละคน เพราะแต่ละคนก็ใช้วิธีการที่ต่างกันเหมือนเป็นแผนที่ใช้ในการเตรียมตัว ในการเรียนว่าต้องทำอะไร ทำอย่างไร ตอนไหน ต้องเป็นคนที่ยังแบ่งเวลาเป็น รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร เวลาไหนไม่ควรทำอะไร ช่วงเวลา 5 ปี มันจำเป็นต้องวางแผนให้ดี ถ้ารู้ตัวไว้ก็จะไปได้ไกลประสบความสำเร็จ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 17, สัมภาษณ์)

3. องค์ประกอบด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จและการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูที่ดีมีคุณภาพของสังคมทั้งในด้านการมีความรู้ความสามารถและการปฏิบัติตนที่ดี การมีแรงจูงใจในการเรียนรู้จะส่งผลต่อการทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...พวกเขาจะต้องมีแรงจูงใจด้วย ไม่งั้นก็จะเรียนไปอย่างนั้นเพื่อให้มีงานทำ แต่ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่ดีซึ่งสำคัญมากเพราะบางคนแค่อยากได้เข้าบรรจุ

ทำงานเป็นครู แต่เราควรสร้างให้เขามีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยากเป็นครูที่ดี มีความตั้งใจ มีคุณภาพทั้งความรู้และการปฏิบัติหน้าที่ที่ดีด้วย...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...เด็กบางคนยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้ด้วยตัวเอง โดยเฉพาะแรงจูงใจในการเป็นครูเลยไม่รู้จะเรียนอะไร เรียนอย่างไร ตอนนี้ครูยังเป็นผู้จูงใจมากซึ่งจะได้ผลน้อยกว่าการที่เด็กสร้างแรงจูงใจเอง...เขาจะต้องมีความต้องการที่จะเรียนให้ได้ดีที่สุด ไม่ใช่แค่พอผ่าน มุ่งมั่น ตั้งใจทุ่มเทกับการเรียนอย่างเต็มที่ เมื่อไปเป็นครูก็จะเป็นคนที่มุ่งมั่น ตั้งใจในการทำงาน เราอยากได้ครูแบบนี้ ไม่ใช่แค่ทำงานไปวันๆ ต้องเริ่มพัฒนาตั้งแต่ตอนเรียนเพราะหลายๆ คนยังไม่มีตรงนี้” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...นิสิตบางส่วนยังไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ เด็กปี 1 บางคนจะนั่งเฉยๆ ไม่ถาม ไม่ตอบ ถ้าคนที่มีแรงจูงใจจะไม่ใช้เวลาไปในการเล่นกันคุยกัน จะคาดหวังในองค์ความรู้ มี drive (แรงขับ) ในการทำสิ่งต่างๆ... ทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน การมีเป้าหมายจะส่งผลต่อการวางแผนและแรงจูงใจ สิ่งที่ต้องสร้างคือ เราต้องอธิบายถึงความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ เขาจะได้ตั้งใจเพราะรู้ว่าจะได้รับประโยชน์จากการกระทำของตนเอง มีการเรียนรู้ที่ดีและนำความรู้ไปใช้ในการเป็นครูที่มีความรู้อย่างลึกซึ้ง สอนนักเรียนได้ดีต่อไป...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...แรงจูงใจเท่าที่สังเกต จะเป็นการอยากได้งานทำมากกว่าการพัฒนาเพื่อเป็นครูที่ดี ซึ่งเค้าจำเป็นต้องพัฒนาตนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนทั้งพฤติกรรมและการกระทำต่างๆ เป็นตัวอย่างที่ดี ในการพัฒนาต้องมีตัวแบบให้เห็นความเป็นครูที่แท้จริง ให้เข้าใจความหมายของลักษณะงานของครูและความเป็นครูที่แท้จริง ตัวแบบมีความสำคัญเพื่อเขาให้เข้าใจบทบาทของความเป็นครู มีค่านิยมในการเป็นครูที่ดี มีความสำคัญมากในการสร้างจิตสำนึกของครูทั้งทางด้านคุณธรรมจริยธรรมที่แสดงออกและการดำเนินชีวิตในการทำงาน...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...การมีแรงจูงใจจะช่วยให้เขามีความ active (กระตือรือร้น) ในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมในการเรียนที่ดี ถือว่ามีความสำคัญมาก...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...แรงจูงใจจะช่วยให้เกิดความรับผิดชอบ ถ้าเราชอบเราก็จะพยายามทำให้สำเร็จ เราต้องมีใจรักที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ต้องรักในอาชีพครู เราเรียนคณะศึกษาศาสตร์ เราต้องมีความรู้ไป

ถ่ายทอด ถ้าเราไม่รู้จริงเราจะไปถ่ายทอดให้เด็กเข้าใจไม่ได้ เราต้องค้นหาความรู้ใหม่ ๆ หาความรู้ใส่ตัว แต่ความรู้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเราจึงต้องเรียนรู้ให้ทันเพื่อนำไปถ่ายทอดให้นักเรียน... ตอนนี้เนื้อหาที่เรียนค่อนข้างยาก ต้องพยายามทำความเข้าใจ ต้องจำเยอะ ต้องพยายามหาความรู้เพิ่มเติม...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 9, สัมภาษณ์)

“...แรงจูงใจมีความสำคัญมาก ส่วนตัวหนูให้ความสำคัญกับคำว่าครู การได้เป็นครูจะทำให้ครอบครัวหนูภาคภูมิใจส่งผลให้หนูจะต้องตั้งใจเรียน ต้องขยัน ต้องหาความรู้ เพราะอยากเป็นครูมาก ครอบครัวก็อยากให้เป็นอย่าง... การเรียนบางทีก็มีปัญหา บางวันอาจารย์เค้าลงลึกเนื้อหาเยอะแต่หนูเรียนไม่ค่อยเก่ง หนูเรียนสายคหกรรมมาตอนมัธยมปลาย พอมาเจอเนื้อหาเยอะๆ หนูก็ไม่ค่อยทันไม่เข้าใจ ทำไม่ได้แต่ก็พยายามที่จะเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...จากเป้าหมายของตนเองส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้แต่ละวิชา ถ้าเราทำได้จากความพยายามของตัวเอง ก็จะมีคามภูมิใจที่เราทำได้ ถ้าเราไม่มีแรงจูงใจเราก็ไม่มีทางไปถึงจุดหมายเรียนไปวันๆ ถึงเรียนก็ไม่ตั้งใจ ถึงเวลาก็ตอบ ไม่มีความชัดเจนว่าทำไปเพื่ออะไร...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 13, สัมภาษณ์)

“...ความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าใจไม่อยากก็จะไปไม่รอด ก็จะคิดว่าที่เรียนอยู่มันไม่ใช่แรงจูงใจมันจะช่วยให้เรามีความพยายาม ตอนนี้อายที่จะจบไปเป็นครู ยากที่จะนำความรู้ไปสอนเด็กไปถ่ายทอดให้เด็กในอนาคต...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...การเรียนในวิชาเอก คนส่วนใหญ่คิดว่าเรียนครูง่ายแต่กว่าจะได้จบไปเป็นครูนี้ยากมาก เราต้องบังคับตัวเองให้อยากรู้ อยากเรียน เพราะเราเองก็อยากจบไปได้ทำงานเป็นครู อยากสอบบรรจุได้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้แต่กว่าจะเป็นได้ต้องใช้แรงจูงใจเยอะมากไม่ใช่ขี้เกียจ ต้องขยันเท่านั้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 16, สัมภาษณ์)

“...การมีแรงจูงใจสำคัญเหมือนเป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ การเรียนในสาขานี้ต้องมีแรงจูงใจในการเป็นครูที่ดีในอนาคตจะช่วยผลักดันให้เราตั้งใจ มีวินัยในการเรียนมากขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 17, สัมภาษณ์)

4. องค์ประกอบด้านการสังเกตตนเอง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 พบว่า การสังเกตตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการสังเกตตนเองจะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองที่ชัดเจนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป ในการสังเกตตนเองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรทบทวนถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเอง ผลที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองและผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูในอนาคต รวมถึงควรมีการจัดบันทึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละวันอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...นักศึกษาจะต้องรู้จักการสังเกตตนเองทั้งสิ่งที่ตนเองทำ ความรู้ที่ตนเองพัฒนาขึ้น และสิ่งรอบตัวในการเรียน การสังเกตตนเองเป็นสิ่งที่ยากที่ต้องฝึกเพราะส่วนใหญ่เขาจะไม่ค่อยได้ทำ ทั้งที่จริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่สำคัญ จะช่วยให้เขาได้ทบทวนตัวเอง เห็นตัวเองชัดเจนมากยิ่งขึ้นในด้านต่าง ๆ เขาก็จะรู้ว่าควรทำอะไรต่อไป สิ่งใดที่ได้ปฏิบัติแล้วส่งผลดี สิ่งใดที่ส่งผลเสียต่อการเรียนซึ่งจะส่งผลต่อการกระทำในครั้งต่อไป...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตความคิด การรู้ตัว รู้สติ รู้ว่าความรู้ที่ได้รับเป็นอย่างไร รู้มากขึ้นไหม คิดอย่างไรกับการเรียนในแต่ละวัน ความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่เรียน ต่อสิ่งที่ตนเองทำเกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาตนเอง ถ้าเขาไม่รู้ในสิ่งที่ตนเองทำก็จะไม่สามารถพัฒนาตนเองได้... การสังเกตจะช่วยให้ยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ควรทำที่ส่งผลเสียต่อการเรียนด้วย เพราะถ้าเขาสังเกตตัวเองก็จะช่วยให้รู้ตัวเองว่าสิ่งที่ทำอยู่ อย่างเล่นมือถือในเวลาเรียนเป็นสิ่งไม่ดี เขาก็ควรจะเลิกเล่นเดี๋ยวนั้น แต่ถ้าไม่มีการรู้ตัวเองก็จะเล่น ๆ เรียน ๆ ไปเรื่อย ๆ ไม่สนใจ...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...คนที่มีผลการเรียนดีจะมีการติดตามผลการเรียนของตนเอง ทำให้รู้สาเหตุ เช่น การเข้าใจผิดและนำไปสู่การปรับปรุงตนเอง แต่คนที่ไม่ใส่ใจจะไม่มีการติดตามผลการเรียนของตนเอง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“ ...นักศึกษาควรมีการจัดบันทึกประจำวัน มีสมุดจดบันทึกที่จดประจำวัน จดความรู้ที่ได้รับในแต่ละวันเรียนอะไร ทำอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของตนเอง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองควรมี diary (สมุดจดบันทึก) สำหรับบันทึกการเรียนรู้ เด็กน่าจะได้อ่าน diary (สมุดจดบันทึก) แล้วเอามาใช้สังเกตตัวเองและการสังเกตยังเป็น การcheck (ตรวจสอบ) อีกทีว่าได้ทำในสิ่งที่คิดไว้หรือไม่...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองสำคัญจะทำให้เรารู้ว่าเราใช้เวลาไปกับอะไรบ้าง เราจะใช้ความรู้ไปใช้กับอะไรได้บ้าง... ผมคิดว่าผมยังมีการสังเกตตนเองไม่มากพอเรื่องเรียนแค่พอจำได้ แต่ยังไม่ได้สังเกตรายละเอียดการเรียนของตัวเอง อีกอย่างเรายังเป็นรุ่นน้องเราต้องทำตามคำสั่ง เราไม่ได้มองว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ยังคิดถึงแต่เรื่องอื่น เช่น ต้องได้รุ่น ต้องได้เพื่อน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ก็สังเกตว่าวันนี้เรียนเป็นอย่างไร ก็คิดถึงการเรียนของเราในแต่ละวัน... การสังเกตจำเป็นต้องทำ ทำให้เราทราบถึงประสิทธิภาพในการเรียนของเรา อยู่ในระดับไหน ต้องทำอะไรอีกบ้าง เพราะว่าเราต้องใช้ความรู้อีกเยอะในการเป็นครู...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ก็มีทบทวนตนเองบ้างแต่ไม่เยอะ เช่น เนื้อหาที่เรียน เข้าใจไหม ถ้ายังไม่เข้าใจจะทำอย่างไรให้เราเข้าใจ... ถ้าเราไม่สังเกตตนเองเราจะไม่รู้ว่าเราผิดพลาดอะไร แต่ถ้าเรารู้จะนำข้อผิดพลาดไปปรับปรุงเพื่อนนำไปสู่เป้าหมายที่เราตั้งไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองจำเป็นนะ เราจะได้รู้ตัวเองว่า เราทำอะไรไปบ้าง ยิ่งคำว่าครูมันคำคอเราอยู่ จะทำอะไรก็ต้องรู้ตัวเราก็เป็นครูนะ แม้ว่าตอนนี้เราจะยังไม่ได้เป็นครูจริง แต่เราก็เป็นนักศึกษาครูถึงเราจะใส่ชุดนักศึกษา เราก็ต้องรู้ตัวว่าเราเป็นนักศึกษาครูควรทำตัวยังไง คนอื่นเค้าก็มองเราอยู่ด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองก็มีบ้างว่า วันนี้เราเรียนอะไรบ้าง ทำงานอะไรบ้าง แต่ยังไม่ได้อ่านบันทึกอย่างจริงจัง แค่คิดว่าเราทำอะไรไปบ้างเกี่ยวกับเรื่องเรียนของเรา...ถ้าเรามีการจดก็น่าจะดีจะได้รู้ว่า เราใช้เวลาทำอะไรไปบ้าง ก็จะส่งผลต่อการวางแผนในอนาคตต่อไปด้วยว่า จะต้องทำอะไรอีกบ้าง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองก็มีบ้างเวลาที่อาจารย์สั่งงานก็จะสังเกตตัวเราทำอะไรไปแล้วบ้าง อะไรที่ยังไม่ได้ทำแต่ก็ยังไม่เคยมีการบันทึกลงในสมุด...ถ้ามีการจดบันทึกก็น่าจะช่วยให้เรารู้ว่าอะไรที่เราทำได้ เราจะได้ศึกษาเพิ่มเติม...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 14, สัมภาษณ์)

“...ก็สังเกตว่า ที่มาเรียนในแต่ละวันเราตั้งใจเรียนหรือไม่ สังเกตพฤติกรรม ความขยันในแต่ละวัน ทำให้รู้ว่า ถ้าเป็นวิชาที่เราชอบเราจะตั้งใจแต่ถ้าเป็นวิชาที่ไม่ชอบเราก็ไม่ตั้งใจ แต่ยังไม่ได้จดเป็นบันทึกในแต่ละวัน... ถ้าจดบันทึกน่าจะมีประโยชน์เราจะจำได้ว่า เราทำอะไรไปบ้างในแต่ละวัน เราจะทำเหมือนเดิมหรือไม่ในวันต่อไปหรือเราจะได้แก้ไขในวันต่อไปได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู คนที่ 12, สัมภาษณ์)

5. องค์ประกอบด้านการสะท้อนตนเอง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า การสะท้อนตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาควรนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และควรมีการสะท้อนผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่มีต่อตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเอง เช่น ผลสะท้อนจากเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เรียนร่วมกัน เป็นต้น การสะท้อนตนเองจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทราบถึงความก้าวหน้าและอุปสรรคในการเรียนรู้ของตน รวมถึงการนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้วางแผนทางในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ควรมีการประเมินความก้าวหน้าเป็นระยะเพื่อจะได้รู้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นระยะด้วย มีมาตรฐานของตนเองในการประเมินความก้าวหน้าของงานทั้งทางด้านเนื้อหา คุณภาพและประสิทธิภาพในการใช้เวลา เมื่อประเมินแล้วต้องมีแผนการปรับปรุงตนเองต่อไป ต้องมีลักษณะเป็นวงจรในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้ดีขึ้น...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...นิสิตควรมีส่วนในการประเมินตนเอง เช่น การใช้ความพยายามอย่างเต็มศักยภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้นเพื่อยกระดับการเรียน... การสะท้อนตนเองเป็นกระบวนการที่เป็น cognitive (การรู้จัก) ซึ่งควรเน้นในเรื่องการสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกด้วย...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...นักศึกษาจะต้องมี self-reflection (การสะท้อนตนเอง) โดยต้องให้เขาประเมินตนเองเป็น empowerment evaluation (การประเมินศักยภาพ) จะช่วยให้เขายกระดับความสามารถในการเรียนรู้ให้ดีขึ้น...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“... ในการพัฒนาการเรียนรู้นิสิตจำเป็นต้องมีการประเมินตนเองอยู่เสมอ ไม่ใช่มาประเมินจากเกรดที่ได้ในแต่ละวิชาซึ่งเป็นแค่ส่วนหนึ่งมันเป็นปลายทางแต่ต้องประเมินจากต้นทางคือ ตนเองมี

พฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร มีความตั้งใจมากน้อยแค่ไหน ต้องประเมินอย่างสม่ำเสมอว่า ในแต่ละช่วงมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง การประเมินตนเองจะช่วยให้สังเกตเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องกำกับการเรียนรู้ของตนเองต่อไป...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...การประเมินตนเองมีความสำคัญ เราจะจบไปเป็นครู ถ้าเราไม่ประเมินตนเอง เราจะเป็นตัวอย่างที่แย่ให้กับเด็ก อาจจะทำให้เกิดแบบอย่างที่ไม่ดีกับเด็ก แต่ถ้าเราประเมินตนเองว่าเราดีแล้วหรือยัง เรากจะไปเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 12, สัมภาษณ์)

“...เราจำเป็นต้องประเมิน เพราะเราต้องมีการพัฒนาตนเอง จากที่เราสังเกตตนเองเราก็จะเอาข้อมูลมาใช้ในการประเมินตนเอง ... ถ้าประเมินตนเองจะรู้ถึงความรู้ที่เหมาะสมว่า เรามีความรู้ที่จะไปเป็นครูมากน้อยแค่ไหนถ้าเราประเมินตั้งแต่เป็นนิสิต เราควรเริ่มประเมินตนเองตั้งแต่ตอนนี้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 11, สัมภาษณ์)

“...ประเมินโดยการถามคนอื่นว่าเรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างหรือไม่หนูก็ประเมินตนเองโดยเปรียบเทียบตอนเรียนมหาวิทยาลัยว่าต่างจากตอนเรียนมัธยมยังไง เราต้องประเมินตนเองอยู่เสมอจะให้เรา รู้จุดที่ตนเองเป็นอยู่ เราถึงตรงไหนแล้ว เรายังอยู่ที่เดิมหรือดีกว่าเดิม...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ต้องสำรวจพื้นฐานความรู้เป็นประจำถ้าเราเข้าใจแสดงว่า เราประสบความสำเร็จในการเรียนวิชานั้น ปกติประเมินจากผลสอบเป็นหลัก... การประเมินมีความสำคัญมาก ทำให้เรา รู้ข้อบกพร่องของเราเอง อะไรที่เรายังไม่ดีเราก็ต้องแก้ไขใหม่...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 9, สัมภาษณ์)

“...การประเมินมีความสำคัญ ถ้าเราประเมินตนเองได้เราก็จะรู้ว่าเราขยันมากแค่ไหน น่าจะส่งผลให้เราเรียนดีขึ้น ถ้าเรารู้ว่าเราด้อยด้านไหน เราก็จะได้พัฒนาตนเองให้มากขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 14, สัมภาษณ์)

“...ก็ประเมินว่าวิชาไหนที่หนูชอบเรียนบ้าง ส่วนใหญ่วิชาที่เราชอบเรียนมักจะทำได้ดี ... เราจะต้องคอยประเมินทั้งทางด้านความรู้ ว่าเรามีความรู้แค่ไหน ที่เรียนไปเราเข้าใจมั้ย และพฤติกรรมของตัวเรา ว่าเราทำได้ดีแล้วหรือยัง เราพอจะไปสอนคนอื่นได้มั้ยและการร่วมมือกับเพื่อนๆ ด้วยว่า เรายร่วมมือกันดีแล้วหรือยัง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

6. องค์ประกอบด้านการร่วมมือในการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 พบว่า การร่วมมือในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากนิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีลักษณะในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมในการเรียนรู้ ความสามารถในการเรียนรู้และข้อมูลที่ได้จากการแสวงหาความรู้ เป็นต้น นิสิตนักศึกษาควรมีโอกาสในการร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและแนวทางในการพัฒนาเพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคม รวมถึงควรมีการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การสร้างเสริมการร่วมมือในการเรียนรู้ให้แก่ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนับเป็นการพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...การร่วมมือมีความสำคัญ ควรส่งเสริมให้มีสิ่งนี้กัน มีการร่วมมือกันเป็นกลุ่มเป็นทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องการเรียนและในเรื่องอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีต่อการเป็นนิสิตและการเป็นครูที่มีความสามารถในการร่วมมือกับผู้อื่นได้...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...การกำกับร่วมกันมีความสำคัญมากและมีความสำคัญต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนที่จะไปเป็นครู... สิ่งนี้ควรนำมาพัฒนาเพราะปัจจุบันยังไม่มีวิธีการสอนที่จะช่วยให้เกิดตรงนัยอย่างชัดเจน แต่ถ้าทำได้จะมีประโยชน์มากจะเกิดการแลกเปลี่ยนกันช่วยเหลือกันและช่วยกันคิด เป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังตั้งแต่ต้น เริ่มตั้งแต่เข้าเรียนมาจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้และจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่เขาจะเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อคุณลักษณะที่สำคัญในการเป็นครูที่ดี คือ การทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนกัน การมีความเอื้ออาทรต่อกัน...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...จากที่ได้เห็น นิสิตเค้าก็มีการร่วมมือกันแต่ยังแบ่งเป็นส่วนๆ ยังไม่ใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างแท้จริง การเรียนรู้ร่วมกันต้องมีการประสานความคิด มีความเต็มใจ พร้อมทั้งจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก็จะช่วยให้นิสิตได้ข้อมูลมาพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ในบางครั้งนักศึกษาเค้าก็ต้องคุยกันปรึกษากันในเรื่องที่กำลังเรียน เขาจะต้องช่วยเหลือกัน อย่างบางคนก็เรียนได้ดีก็เพราะเขาช่วยกันเรียนเป็นกลุ่ม แต่ละคนจะมีจุดดีจุดด้อยต่างกัน เขาจะช่วยแนะนำกันได้ ถ้าเขานำตรงนั้นมาใช้เขาก็จะเรียนได้ดีขึ้น... อย่างบางคนนี่เค้าไม่มีเป้าหมายเลยนะ

แต่พอเขาเห็นเพื่อนเค้ามีเป้าหมายแล้วดีเค้าก็จะทำบ้างเพราะเห็นเพื่อนเป็นตัวแบบ...” (อาจารย์ผู้สอน นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรุ่นที่ 7, สัมภาษณ์)

“...อาจารย์ควรจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้ นิสิตได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกันเพราะ นิสิตบางคนไม่สามารถคิดได้ด้วยตนเอง บางคนเขาจะไม่รู้ว่าการเรียนรู้ที่ดีจะต้องแลกเปลี่ยนกับ ผู้อื่น อาจารย์จะต้องจัดให้เด็กมีองค์ความรู้และมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันโดยอาจารย์ จะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนว่า ในการแลกเปลี่ยนวัตถุประสงค์คืออะไร เขาจะได้ ประโยชน์อะไรบ้าง... (อาจารย์ผู้สอน นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรุ่นที่ 4, สัมภาษณ์)

“...เราต้องช่วยกันในเรื่องที่เรายังไม่เข้าใจ share (แบ่งปัน) ความรู้กัน ถ้าเราเรียนคนเดียวเราก็มีความรู้แค่ด้านเดียว แต่ถ้าเรียนด้วยกันเราก็คouldได้ความรู้ได้ข้อเสนอแนะจากเพื่อน...ความสำคัญของการร่วมมือมีมาก บางเรื่องเราไม่จำเป็นต้องเปิดหนังสืออย่างเดียว เราสามารถ share (แบ่งปัน) วิธีการคิดที่แตกต่างจากเพื่อน ทำให้การเรียนรู้ของเราดีขึ้น บางทีเพื่อนก็มาถามเราก็มสามารถให้ คำแนะนำกับเพื่อนได้ เพื่อนช่วยกระตุ้นให้เราอ่านหนังสือได้ บางทีเราก็มาร่วมอ่านด้วยกันส่งผลต่อ แรงจูงใจที่เราอยากพัฒนาไปด้วยกัน ถ้าเราไม่เข้าใจอันไหนเราสามารถคุยกับเพื่อนได้แล้วเรา เข้าใจเราก็มักจะตั้งใจอ่านต่อ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรุ่นที่ 9, สัมภาษณ์)

“...การร่วมมือกันจะช่วยให้เราพัฒนาการเรียน พัฒนาความรู้ มาทบทวนร่วมกัน ดูแล ซึ่งกันและกัน ช่วยกันเตือนในเรื่องที่แต่ละคนทำ ถ้าบางทีเพื่อนไม่รู้ตัวเราก็มควรช่วยกันเตือนเพื่อน...พลังของเพื่อนมีผลเยอะต่อการเรียนของเรา ถ้าเราไว้ใจกัน รักกัน ช่วยกันส่งเสริมพัฒนาความเป็นครู พากันเรียนไม่ใช่แข่งกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างอยู่โดยไม่สนใจเพื่อน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรุ่นที่ 12, สัมภาษณ์)

“...เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างมาก มีเพื่อนบางคนก็เก่ง คนที่ทำงานเป็น เราก็มต้อง เรียนรู้จากเพื่อน... เพื่อนจะช่วยอย่างมาก เพื่อนหลายคนก็ต่างกันไป เพื่อนก็ช่วยพยุงเราในการเรียน ช่วยแนะนำ เสริมให้เราเกิดการกระทำที่ดีในการเรียนมากขึ้น การร่วมมือกันมีประโยชน์ เพราะเพื่อนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ถ้าช่วยกันอย่างละนิดจะช่วยกันพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น ทำให้กลุ่ม มีการพัฒนาร่วมกันไป...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรุ่นที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ถ้าเรายังทำไม่ได้ เพื่อนจะช่วยสอนได้ สมมติเราทำได้เราจะบอกเพื่อน เพื่อนจะช่วย เราเพราะบางทีเราไม่รู้จะไปทางไหนดี... ตอนน้การร่วมมือยังไม่เยอะ เช่น ยังมีการประสานงานกันที่ไม่ดี ยังคุยกันไม่รู้เรื่อง ยังไม่ค่อยเข้าใจกัน...จำเป็นต้องร่วมมือกันจะดีกว่าเรียนคนเดียวเพราะเพื่อน

จะช่วยซั้ข้อด้อยทำให้เราพัฒนาตนเองเพราะบางที่เราอาจจะไม่รู้ บางสิ่งเรารู้หนูก็บอกเพื่อนเขาก็นำไปใช้ได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...บางที่เพื่อนจะช่วยเราได้ เราจะมาแลกเปลี่ยนกันเป็นการเพิ่มความรู้ได้ ช่วยให้เรามีความรู้ความเข้าใจดีกว่าเดิม จากบางเรื่องที่เราไม่เข้าใจในเรื่องนั้นเลย บางที่เราก็มามาแลกเปลี่ยนกัน ใครเก่งอะไร คือ ช่วยทางด้านจิตใจด้วย ช่วยให้เรารู้สึกดีขึ้น เราก็คouldช่วยเพื่อน เพื่อนก็ช่วยเรา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 10, สัมภาษณ์)

“...การร่วมมือเราจำเป็นต้องช่วยกัน นอกจากกำกับตัวเองแล้วเราต้องช่วยกันด้วย ปัจจุบันการร่วมมือยังไม่ถูกต้อง บางที่เรอยากจะสอนเพื่อนให้เพื่อนเข้าใจในเรื่องนั้น แต่เพื่อนก็จะเอาคำตอบเลยซึ่งมันไม่ใช่ แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นแบบนั้น คือ ไม่อยากให้สอนแต่อยากให้ออกมากกว่า...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...เราเลือกปรึกษากันเองในกลุ่มก่อนที่จะปรึกษาอาจารย์อาจจะด้วยความที่เราเกรงใจอาจารย์แต่กับเพื่อนคือ เราอายุใกล้เคียงกันเราสนิทกัน ค่อนข้างกว่า ก็เลยเลือกที่จะคุยกันปรึกษากันเองก่อนมากกว่า บางที่ปัญหาก็เลือกถามเพื่อน ปรึกษาเพื่อนคุยแล้วสบายใจ บางปัญหาเราไม่รู้ว่าจะทำยังไงคิดว่าคงไม่ผ่านแน่ๆ แต่พอได้คุยกับเพื่อน เราพยายามที่จะช่วยกัน มันทำให้เรามีกำลังใจในการเรียนเพิ่มขึ้นด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“การร่วมมือกับเพื่อนมีความสำคัญมากเพราะเราเรียนด้วยกัน ต้องช่วยกันเรียน ช่วยกันทำงาน แต่ตอนนี้ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ อย่างเวลาทำงานเป็นกลุ่มก็จริง แต่ว่าจริงๆ แล้วก็ต่างคนต่างทำ... ตอนนี้การร่วมมือกันยังไม่ค่อยโอเคเท่าไร มีแบ่งงานกันเป็นส่วนแล้วก็แยกกันไปทำ ไม่ได้ช่วยกันคิดจริงๆ ...เพื่อนแต่ละคนมีความรู้ที่แตกต่างกัน ถ้านามาแลกเปลี่ยนกันเราก็จะได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 15, สัมภาษณ์)

“...ในการเรียนเราไม่สามารถเรียนคนเดียวได้ เราต้องช่วยกัน ร่วมมือกันจึงจะประสบความสำเร็จ ใครได้ตรงไหนก็ต้องคอยช่วยเหลือกัน เพื่อนส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ด้านบวก คือ การช่วยเหลือกันเรียนไปด้วยกัน คอยบอกกันเตือนกัน ไม่เก็บไว้คนเดียว ในด้านลบ คือ ถ้าเราไม่ช่วยกันเอาแต่ตัวเองรอด เพื่อนก็จะแย่เพราะการเห็นแก่ตัว...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 17, สัมภาษณ์)

7. องค์ประกอบด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 พบว่า การปรับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกันมาใช้ในการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มได้พัฒนาการเรียนรู้ไปด้วยกัน เช่น การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียนรู้ให้มีความถูกต้องชัดเจนมากขึ้น การได้ค้นพบวิธีการหรือแนวทางในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและแนวทางในการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมเพิ่มเติม ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ถ้าเขาช่วยกันเรียน เขาจะรู้ว่าจะต้องปรับการเรียนของตัวเองอย่างไรเพราะเขาได้รู้จักคนอื่นด้วย... ลองสังเกตดู พวกที่เรียนดีเขาจะช่วยกันปรับ ช่วยกันติว ตัวเขาก็ได้ เพื่อนก็ได้... ” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“... ผลจากการที่เขาได้แลกเปลี่ยนกัน เขาจะได้เรียนรู้เพิ่มเติม เช่น วิธีในการเรียน 5-6 วิธี เขาจะได้องค์ความรู้มากขึ้นจากการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนนำมาใช้กับตัวเองได้ ปรับการเรียนรู้อย่างตนเองให้ดีขึ้นได้...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...การปรับการเรียนรู้มันเป็นความคิดขั้นสูงซึ่งนิสิตควรมี ถ้านิสิตมีการปรับเปลี่ยนเรียนรู้กันก็จะเป็นการพัฒนาทั้งด้านความคิดและความรู้และการร่วมกันคำนึงถึงการทำประโยชน์ให้แก่สังคม คนที่เป็นครูที่ดีจะมองเห็นคนอื่นด้วยทั้งความสำเร็จของตนเองและสังคม...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ไม่ใช่แค่มาพูดคุยกันเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนของแต่ละคนเท่านั้น แต่นักศึกษาต้องพยายามคิดว่า จากสิ่งที่เขาได้เข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนกัน เขาจะใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างไร บางทีเขาก็สามารถช่วยเพื่อนคิดได้ด้วยว่าจะช่วยเพื่อนได้อย่างไร ใครได้อะไรบ้างที่จะเอาไปปรับใช้กับตนเอง ใช้แล้วเป็นอย่างไร ได้ผลอย่างไร ซึ่งเป็นการช่วยกันเพื่อทุกคน ไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง เป็นสิ่งที่คนเป็นครูต้องมีความตั้งใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ใช่ถึงแต่ตนเองฝ่ายเดียว...” (อาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ผมมองว่า ถ้าเราไม่รู้จักเรียนรู้จากคนอื่นเราจะไม่เรียนรู้อะไรเลย จะไม่พัฒนา ไม่สามารถเป็นครูที่ดี เราจะต้องจำกัดความคิดของเราไม่ได้ เราต้องอยู่ในสังคมหมู่มาก ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นต้องรู้จักเรียนรู้และนำมาใช้..การมีกลุ่มเพื่อนช่วยกัน ช่วยเหลือเพื่อนได้ปรับตนเองขึ้นด้วย

เหมือนร่วมพัฒนาร่วมกัน เราจะพัฒนาคนเดียวไม่ได้ การร่วมกันกับเพื่อนเป็นการฝึกซ้อมการทำงานในอนาคตด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เราเรียนคนเดียวไม่ได้ เราต้องร่วมกันคิด ร่วมกันทำ เพื่อนต้องช่วยกัน ต้องแบ่งปันความคิด เราสามารถนำมาปรับใช้ได้ ในสิ่งที่เราได้จากเพื่อน เหมือนบางที่เราไม่รู้แต่เพื่อนรู้ ถ้าเรามาคุยกัน เราก็จะได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น...เพื่อนบางคนจะช่วยจดรายละเอียด มาแบ่งความรู้กัน สามารถทบทวนความรู้ของแต่ละคนด้วย ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจของแต่ละคน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“...ชีวิตในมหาวิทยาลัย คนที่อยู่ข้างเรามากที่สุดคือเพื่อน เราเป็นคนเรียนไม่เก่ง แต่เพื่อนเก่ง เพื่อนจะช่วยกัน ทั้งทำงานร่วมกัน ให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเรียนการใช้ชีวิต บางทีเพื่อนก็คอยกำกับเราให้เราตั้งใจเรียน การพัฒนาการเรียนไปพร้อมกัน คอยช่วยเหลือในการเรียนซึ่งกันและกัน เพื่อให้มีการเรียนรู้ที่ดี... เรารู้ว่าเราจะไปพร้อมกันเราต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ถ้าเราต่างพัฒนาการเรียนรู้อย่างเดียว เราจะไม่ถึงเป้าหมายพร้อมกันดีกว่าเราทั้งคนใดคนหนึ่งไว้ อย่างน้อยที่สุดเมื่อคนใดคนหนึ่งทำไม่ได้ พอหันหน้ามาคุยกันก็ช่วยกันคลี่คลายปัญหาได้ ช่วยกันคิดช่วยกันปรับปรุงแก้ไขจะดีกว่า...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูคนที่ 13, สัมภาษณ์)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.1 ผลการการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู(ผลการวิจัยในระยะที่ 1) มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทั้งในด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กัน ซึ่งประกอบด้วยการสร้างเสริมด้านการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเองการสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำผลการสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย(Fermin;& Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่น (Sharon; et al. 2011) มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

(4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวแบบ (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง

การออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการทำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่นิสิตนักศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้ทักษะสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่นิสิตนักศึกษา มีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่นิสิตนักศึกษา มีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น

จากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ส่งผลให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง (ดังรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในภาคผนวกหน้า 255-318) การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการทำกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับการเรียนรู้กับลักษณะในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา
2. ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ฝึกการทำกับการเรียนรู้โดยการคิดและระบุถึงแนวทางในการปฏิบัติเพื่อทำกับการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงการเข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของแต่ละคนกับเพื่อนร่วมกลุ่ม และนำข้อมูลที่ได้มาปรับการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม

3. ขั้นสรุป คือ ผู้วิจัยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูร่วมกันสรุปถึงผลของการทำกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการนำการทำกับการเรียนรู้ไปใช้เพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเตรียมพร้อมสู่การประกอบวิชาชีพครู

โดยมีสาระสำคัญของผลการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูแสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 .ผลการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
1	การ ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษา ได้สร้าง สัมพันธภาพที่ดี ซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาทราบถึง วัตถุประสงค์ ข้อตกลง ร่วมกันและประโยชน์ที่ จะได้รับจากการเข้าร่วม กิจกรรม 3. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาได้รับความรู้ เกี่ยวกับหลักการสำคัญ ของการกำกับการเรียนรู้	(<u>ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม</u>) 1.ผู้วิจัยกล่าวทักทายต้อนรับและแนะนำตนเองกับนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ดังนี้ 1.1 เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้รับความรู้เกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ 1.2 เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้ฝึกการกำกับการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มีประสิทธิภาพในฐานะของการเป็น นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู 1.3 เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ในปัจจุบัน และการเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคมระหว่าง นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน 2. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้สำหรับ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องรู้จักและคุ้นเคยซึ่งกันและกัน เปิดเผยตนเองเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและเปิดใจยอมรับบุคคลรอบข้างซึ่งจะนำไปสู่การกำกับการเรียนรู้ของแต่ละคน ภายใต้อารมณ์ของการร่วมมือกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในตลอดเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ 3.ผู้วิจัยแจก “เอกสารสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู” ให้กับนิสิตนักศึกษาทุกคนพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาสอบถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงร่วมกันในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (<u>ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม</u>) 4. ผู้วิจัยแจกกระดาษขนาด 10 × 10 ซม. ให้นิสิตนักศึกษาทุกคนคนละ 1 แผ่น และให้นิสิตนักศึกษาเขียนประโยคแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับวิชาชีพครู เช่น ครูเป็นผู้สร้างคนดีและคนเก่ง เป็นต้น ลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้โดยไม่ต้องระบุ ชื่อและนามสกุล และนำมาติดที่บอร์ดหน้าห้อง 5. ผู้วิจัยสุ่มรายชื่อ นิสิตนักศึกษาขึ้นมาหนึ่งคน แล้วให้นิสิตนักศึกษาคนดังกล่าวออกมาเลือกประโยคตนเองสนใจ พร้อมทั้งบอกเหตุผลที่สนใจประโยคดังกล่าว 6. นิสิตนักศึกษาที่เป็นเจ้าของประโยคที่ถูกเลือกออกมาแนะนำตัว พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยคดังกล่าว และบอกถึงเหตุผลที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพครูหลังจากนั้นให้นิสิตนักศึกษาคนดังกล่าวเป็นผู้เลือกกระดาษแผ่นต่อไปจนครบทุกคน	

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
1 (ต่อ) (ต่อ)	การ ปฐมนิเทศ (ต่อ)		7. นิสิตนักศึกษาช่วยกันบอกถึงข้อดีของการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตทั้งต่อตนเองและสังคม 8. นิสิตนักศึกษาช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการทำกับการเรียนรู้ในระหว่างการเป็น นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต (ขั้นสรุป) 9. นิสิตนักศึกษากล่าวถึงความรู้สึก และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ 10. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้และกล่าวขอบคุณนิสิตนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือและนัดหมาย การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	
2	ความ สำคัญ ของ เป้าหมาย	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญของการมี เป้าหมาย 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาได้วิเคราะห์ถึง ความสัมพันธ์ของการมี เป้าหมายกับการประสบ ความสำเร็จ 3. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาได้วิเคราะห์ เกี่ยวกับลักษณะของ เป้าหมายที่มี ประสิทธิภาพ	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาช่วยกันยกตัวอย่างประโยคหรือข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับคำว่า “เป้าหมาย” ที่นิสิต นักศึกษามีความประทับใจหรือชื่นชอบในประโยคดังกล่าว พร้อมทั้งบอกเหตุผล 1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เป้าหมาย” โดยให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันแสดงความคิดเห็น 2. นิสิตนักศึกษาช่วยกันสรุปความหมายของคำว่า “เป้าหมาย” (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 4. นิสิตนักศึกษาคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตของตนเองที่ผ่านมาเกี่ยวกับการ การตั้งเป้าหมาย(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)งใน “ใบงานทบทวนเหตุการณ์” ซึ่งมีประเด็นดังนี้ 4.1 เหตุการณ์ใดบ้างที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก่อนการปฏิบัติและตั้งเป้าหมายว่าอย่างไร 4.2 การที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายดังกล่าว ส่งผลต่อการปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาและผลที่เกิดขึ้นตามมา อย่างไร 4.3 การที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายส่งผลต่อพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างไรบ้าง 4.4 การที่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ตั้งเป้าหมายในเหตุการณ์สำคัญดังกล่าว ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง 5. นิสิตนักศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์เหตุการณ์เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายของตนเองต่อเพื่อนร่วมห้อง 6. นิสิตนักศึกษาช่วยกันระดมความคิดเพื่อสรุปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการปฏิบัติตนของนิสิต นักศึกษาและผลที่เกิดขึ้นตามมา	- การตั้งเป้าหมาย

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
2 (ต่อ)	ความ สำคัญ ของ เป้าหมาย (ต่อ)		7. นิสิตนักศึกษาด้วยกันยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จและวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการการตั้งเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จของบุคคลดังกล่าว ในประเด็นดังนี้ 7.1 บุคลิกภาพของบุคคลดังกล่าว 7.2 บุคคลดังกล่าวมีเป้าหมายในด้านใด 7.3 เป้าหมายของบุคคลดังกล่าวมีลักษณะอย่างไร 7.4 การตั้งเป้าหมายส่งผลต่อการปฏิบัติหรือความพยายามของบุคคลดังกล่าวอย่างไร (ขั้นสรุป) 8. นิสิตนักศึกษาด้วยกันอภิปรายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของเป้าหมายที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จใน 3 ด้าน ดังนี้ 8.1 ความชัดเจน 8.2 ความใกล้เคียงกับระดับความสามารถ 8.3 ความท้าทาย รวมถึงให้นิสิตนักศึกษาด้วยกันยกตัวอย่างเป้าหมายที่มีคุณลักษณะดังกล่าว 9. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาด้วยกันระดมความคิดเพื่อสรุปประเด็นในหัวข้อ “ความสำคัญของเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จ	
3	สร้างฝัน ด้วยตัว เรา	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาวิเคราะห์ถึง ความสัมพันธ์ของ เป้าหมายระยะสั้นและ เป้าหมายระยะยาว 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาตั้งเป้าหมายใน การเรียนรู้และเป้าหมาย เกี่ยวกับการทำงานใน วิชาชีพครู	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษากิปรายร่วมกันดังนี้ 1.1 เป้าหมายในด้านใดบ้างที่นิสิตนักศึกษาคิดว่ามีความสำคัญและต้องการจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าว 1.2 นิสิตนักศึกษาคิดว่าการประสบความสำเร็จในแต่ละเป้าหมายดังกล่าวจะต้องใช้เวลานานเท่าใด 2. นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เหตุการณ์ของแต่ละคนเกี่ยวกับการมีเป้าหมายในประเด็นดังนี้ 2.1 เหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองและใช้ช่วงระยะเวลาสั้นในการประสบความสำเร็จ 2.2 เหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองและใช้ช่วงระยะเวลายาวนานในการประสบความสำเร็จ 3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายกับระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 4. นิสิตนักศึกษาคิดเกี่ยวกับการที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ นิสิตนักศึกษามีเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้จากในปัจจุบันจนถึงเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูหลังจากจบ การศึกษายังไงบ้าง ลงใน “ใบงานสร้างฝันด้วยตัวเรา” ที่ผู้วิจัยแจกให้และนำเสนอต่อเพื่อนร่วมห้อง	- การตั้งเป้าหมาย

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
3 (ต่อ)	สร้างฝัน ด้วยตัว เรา (ต่อ)		5. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองได้เขียนไว้ในข้างต้นว่าเป็นเป้าหมายใดใน 3 ประเภทดังนี้ 5.1 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ภายใน 1 ภาคการศึกษา 5.2 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จโดยใช้เวลามากกว่า 1 ภาคการศึกษาแต่อยู่ในช่วงของการศึกษาใน คณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ 5.3 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ในช่วงหลังจากที่จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ (ขั้นสรุป) 6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานใน วิชาชีพครูที่ตั้งไว้ 7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกันและวิเคราะห์ถึงการส่งผลต่อพฤติกรรมในการช่วยเหลือ ด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	
4	เรียนรู้ ร่วมกัน เพื่อฝัน ของเรา	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่ง กันและกันเกี่ยวกับ เป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาปรับเป้าหมาย ให้มีความเหมาะสม มากขึ้น	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ “เป้าหมายหรือความคาดหวังของสังคมเกี่ยวกับผู้ ประกอบวิชาชีพครู” โดยช่วยกันบอกถึงคุณลักษณะของผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูตามที่สังคมคาดหวัง เช่น องค์การที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพครูได้ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูไว้อย่างไร 2. นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย ของสังคม (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์เป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานใน วิชาชีพครูที่ตั้งไว้จากการทำกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมาถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคม โดยมีขั้นตอนดังนี้ 3.1 ผู้วิจัยแบ่ง นิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน 3.2 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนำเสนอเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ และความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จในเป้าหมายต่อ เพื่อนสมาชิก โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที 3.3 เพื่อนสมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดว่า เป้าหมายใดบ้างที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมและ เป้าหมายใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความสำคัญแต่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ระบุไว้ โดยนำเสนอเรียงตามลำดับจนครบ ทุกคนในกลุ่ม 4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นของการปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น	- การตั้งเป้าหมาย - การร่วมมือใน การเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
4 (ต่อ)	เรียนรู้ ร่วมกัน เพื่อฝัน ของเรา (ต่อ)		5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากขึ้นและเพิ่มเติมเป้าหมายที่มีความสำคัญในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยคำนึงถึงเป้าหมายของสังคมและเขียนลงใน “ใบงานปรับเป้าหมายสู่ปลายฝัน” 6. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำเสนอเป้าหมายที่ได้ปรับและเพิ่มเติมต่อสมาชิกกลุ่มอีกครั้ง (ขั้นสรุป) 7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันบอกถึงความคิดและความรู้สึกต่อการได้แลกเปลี่ยนเป้าหมายกับเพื่อนร่วมกลุ่มและการได้ปรับและเพิ่มเติมเป้าหมายของตนเองและเพื่อนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น	
5	เส้นทางสู่ ปลายฝัน	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษารู้ถึง ความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การวางแผน” และความสัมพันธ์ที่มีต่อคำว่า “เป้าหมาย” 2. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปประเด็นเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการวางแผน 3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันคิดเชื่อมโยงถึงความสัมพันธ์ของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายโดยให้นิสิตนักศึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ตนเองมีการวางแผนและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นใน 2 ประเด็น ดังนี้ 4.1 จากการตั้งเป้าหมายในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคิดว่าการวางแผนมีความเกี่ยวข้องกับประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าวอย่างไร 4.2 การที่ นิสิตนักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคิดว่าควรเริ่มเตรียมตัวหรือวางแผนในการพัฒนาตนเองตั้งแต่ปัจจุบันนี้ในช่วงที่เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูหรือจะเริ่มวางแผนในช่วงหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว เพราะเหตุใด 5. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ 6. นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันอภิปรายว่า องค์การหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูได้เสนอถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพอย่างไรบ้าง และแนวทางหรือวิธีการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร 7. นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นจากการอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เสนอไว้ นิสิตนักศึกษานำแนวทางดังกล่าวมาปรับใช้ในการวางแผนการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไรบ้าง	-การวางแผน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
5 (ต่อ)	เส้นทางสู่ ปลายฝัน (ต่อ)	3. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาวางแผนของ ตนเองสู่การประกอบ วิชาชีพครูจากแนวทาง หรือวิธีการที่สังคมให้ ความสำคัญ	8. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนวิเคราะห์เป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความ คาดหวังของสังคมที่ตนเองได้ตั้งไว้เพื่อให้เกิดความตระหนักเกี่ยวกับการวางแผนโดยให้นิสิตนักศึกษากำหนดแผนการ พัฒนาของตนเองที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าว ลงในใบงาน “เส้นทางสู่ปลายฝัน” โดยระบุถึง 8.1 สิ่งที่ต้องปฏิบัติ 8.2 การระบุช่วงเวลาในการปฏิบัติ 8.3 การจัดเตรียมสถานที่/สภาพแวดล้อม 8.4 ผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติตามการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู (ขั้นสรุป) 9. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของแผนที่ได้เขียนในครั้งนี้อย่างประสบความสำเร็จในการ เรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต	
6	ปรับ เส้นทางสู่ ปลายฝัน	1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษา ได้แลกเปลี่ยนและร่วม กันวิเคราะห์เกี่ยวกับ แผนที่วางไว้ในด้าน ความสอดคล้องกับ แนวทางของสังคมและ ความชัดเจนของแผน 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษา นำข้อมูลที่ได้จากการ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน มาใช้ในการปรับแผน เพื่อประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มี	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนในกิจกรรมครั้งที่ผ่านมามีว่า แผนที่ นิสิตนักศึกษาได้เขียนไว้มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไรบ้าง (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 2. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 5 คน 3. สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนำเสนอแผนของตนเองที่ได้เขียนไว้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมาต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที หลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนและให้ข้อเสนอแนะ ต่อสมาชิกที่นำเสนอในประเด็นดังนี้ 3.1 การวางแผนโดยตระหนักถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกันได้เสนอไว้และนำมาปรับใช้ในการวางแผนได้อย่างเหมาะสม 3.2 ความละเอียดชัดเจนของแผนที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิต นักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 3.3 กลยุทธ์หรือแนวทางอื่นๆ เพิ่มเติมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคม โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติและผลที่คาดว่าจะได้รับ 4. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำเสนอแนะที่ได้รับมาปรับแผนของตนเองอีกครั้งและเขียนลงใน “ใบงานปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน”	- การวางแผน - การร่วมมือใน การเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
6 (ต่อ)	ปรับ เส้นทางสู่ ปลายฝัน (ต่อ)	คุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของ สังคม	5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำเสนอแผนที่ตนเองได้ปรับใหม่ให้มีความเหมาะสมมากขึ้นต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่มอีกครั้ง 6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนที่ได้ปรับให้มีความเหมาะสมมากขึ้นต่อ การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคมในอนาคต (ขั้นสรุป) 7. นิสิตนักศึกษาช่วยกันบอกถึงสิ่งที่นิสิตนักศึกษาควรร่วมมือกันในการปฏิบัติให้ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 8. นิสิตนักศึกษายกความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อการเข้าร่วมกลุ่มและประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในกิจกรรมครั้งนี้	
7	พลังใจ เพื่อ ความ สำเร็จ	1. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญ of แรงจูงใจ ต่อการประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และ การเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคม 2. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมในการพัฒนา ตนเองเพื่อการประสพ ความสำเร็จในการเรียนรู้	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาดูคลิปวิดีโอที่แสดงถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการมีแรงจูงใจ และให้นิสิต นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับแรงจูงใจของบุคคลดังกล่าว 2. นิสิตนักศึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์ที่จะต้องทำในสิ่งที่ยากหรือท้าทาย แต่นิสิตสามารถประสบความสำเร็จได้เพราะมี แรงจูงใจ และให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ประเด็นดังนี้ 2.1 นิสิตนักศึกษาให้คุณค่าหรือความสำคัญกับเรื่องนั้นอย่างไร 2.2 นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังต่อโอกาสในการประสบความสำเร็จในเรื่องนั้น อย่างไรบ้าง 2.3 นิสิตนักศึกษาต้องใช้ความพยายามมากเพียงใดจึงประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว 2.4 เมื่อมีอุปสรรคหรือปัญหาเกิดขึ้นนิสิตนักศึกษาทำอย่างไรกับปัญหาอุปสรรคดังกล่าว (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 3. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาระดมความคิดเห็นในประเด็นดังนี้ 3.1 สังคมคาดหวังถึงครูที่ดีว่ามีคุณลักษณะอย่างไร 3.2 การที่นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจโดยทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มศักยภาพให้คุณค่ากับการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคตจะส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันอย่างไรบ้าง 4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างบุคคลที่ประกอบวิชาชีพครูซึ่งมีแรงจูงใจที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครู และวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวในประเด็นดังนี้	- การสร้างแรงจูงใจใน การเรียนรู้

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
7 (ต่อ) ความสำเร็จ (ต่อ)	พลังใจ เพื่อ ความ สำเร็จ (ต่อ)	และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของ สังคม	4.1 แรงจูงใจของบุคคลดังกล่าวคืออะไร 4.2 แรงจูงใจดังกล่าวส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวอย่างไร 5. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์แรงจูงใจของตนเองลงใน “ใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จ” ในประเด็นดังนี้ 5.1 การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมนั้นเป็น สิ่งที่มีคุณค่ากับนิสิตนักศึกษาอย่างไร 5.2 นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีโอกาสในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตั้งไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด 5.3 เมื่อต้องเจอกับอุปสรรคหรือปัญหา นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีความพยายามในการฝ่าฟันหรือแก้ไขปัญหา หรือไม่ อย่างไร 5.4 นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมหรือไม่ อย่างไรบ้าง (ขั้นสรุป) 6. นิสิตนักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับผลของการมีแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้ และเป้าหมายเกี่ยวกับการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมว่าจะส่งผลดีอย่างไรบ้างในประเด็นดังนี้ 6.1 ผลดีต่อตนเอง 6.2 ผลดีต่อผู้อื่นและสังคม	
8	รวมพลัง ใจ	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาได้แลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับ แรงจูงใจต่อการประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้อง	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาทบทวนเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งที่ผ่านมาถึงความสำคัญของ แรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 2. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 5 คน โดยให้สมาชิกของกลุ่มแต่ละ คนนำเสนอรายละเอียดต่อกลุ่ม คนละประมาณ 5 นาทีในประเด็นดังนี้ 2.1 แรงจูงใจของตนเองในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคมคืออะไร 2.2 การมีแรงจูงใจในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวชิรพครูอย่างไร	- การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ - การร่วมมือใน การเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
8 (ต่อ)	รวมพลัง ใจ (ต่อ)	กับความคาดหวังของ สังคม 2. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาที่มีแนวทางใน การสร้างเสริมแรงจูงใจ ในการเรียนรู้และการ เป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความ คาดหวังของสังคม	เพื่อนสมาชิกในกลุ่มชักถามสมาชิกที่นำเสนอเกี่ยวกับการทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้และการฝ่าฟันอุปสรรคใน การเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 3. สมาชิกของแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ถึงแรงจูงใจหรือสิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตมีความร่วมมือในการเรียนรู้เพื่อ นำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังและอธิบายว่าส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างไร ลงใน “ใบงานรวมพลังใจ” 4. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย (ขั้นสรุป) 5. นิสิตนักศึกษาช่วยกันบอกผลดีของการที่นิสิตนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการร่วมมือในการเรียนรู้ว่าจะส่งผลดีต่อ การทำกับการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคมอย่างไร	
9	ติดตาม ตนจาก ผลที่ทำ	1. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาระดับถึง ความสำคัญของการ สังเกตตนเองต่อการ ประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และการ เป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความ ต้องการของสังคม 2. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาที่มีแนวทางใน การสังเกตตนเองได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายว่า “ในแต่ละวันที่ผ่านมานิสิตนักศึกษา เคยสังเกตตนเองหรือไม่และเคยสังเกตตนในด้านใดบ้าง” 2. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า ถ้านิสิตนักศึกษาที่มีการสังเกตตนเองอยู่เสมอจะส่งผลต่อการประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง 3. นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปความสำคัญของการสังเกตตนเอง (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเห็นว่า ในการสังเกตตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องสังเกตตนเองในด้านใดบ้าง และการสังเกตตนเองจะให้นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างไรบ้าง 5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนฝึกสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองโดยให้นิสิตนักศึกษาสังเกตและ วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองในช่วงที่ผ่านมาลงใน “ใบงานติดตามตนผลที่ทำ” ซึ่งมีประเด็นดังนี้	- การสังเกตตนเอง

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
9 (ต่อ)	ติดตาม ตนจาก ผลที่ทำ (ต่อ)		5.1 นิสิตนักศึกษาได้ปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่ส่งผลดีต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 5.2 นิสิตนักศึกษาได้ปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่ส่งผลเสียต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 5.3 นิสิตนักศึกษามีความคิดอย่างไรต่อการปฏิบัติดังกล่าว 5.4 นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกละเอียดต่อการปฏิบัติดังกล่าว 6. ตัวแทนนิสิตศึกษานำเสนอผลการฝึกการสังเกตตนเองต่อเพื่อนร่วมห้อง <u>(ขั้นสรุป)</u> 7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายในประเด็นดังนี้ 7.1 ถ้านิสิตนักศึกษาสังเกตตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ การคิดและความรู้สึกต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องทุกวัน จะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง 7.2 ถ้านักศึกษาไม่สังเกตตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ การคิดและความรู้สึกต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องทุกวัน จะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง 8. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสังเกตตนเองอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา และการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ดังนั้นตั้งแต่นี้ เป็นต้นไป ขอให้นิสิตนักศึกษาสังเกตเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองทุกวัน และบันทึกผลการสังเกตตนเองตามความเป็นจริงลงใน “แบบบันทึกการสังเกตตนเอง” ที่ผู้วิจัยแจกให้ รวมถึงเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาสอบถามเพิ่มเติม 9. นิสิตนักศึกษายกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฝึกสังเกตตนเอง	

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
10	พบทวน เพื่อพบ ทิศทาง	1. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาได้แลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับ ข้อมูลที่ได้จากบันทึก การสังเกตตนเอง 2. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาได้ตระหนักถึง การแสดงพฤติกรรมใน การพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของ สังคม 3. เพื่อให้นิสิต นักศึกษามีแนวทาง ในการปรับการเรียนรู้ เพื่อการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของ สังคม	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการสังเกตตนเองในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า นิสิตนักศึกษา ได้บันทึกการสังเกตตนเองทุกวันหรือไม่และจากการบันทึกการสังเกตตนเองส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไรบ้าง 2. ตัวแทนนิสิตนักศึกษายกตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองในประเด็นดังนี้ 2.1 การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับแนวทางของสังคมในการพัฒนา นิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2.2 การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลตามมาอย่างไรบ้าง (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 3. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 4. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองต่อสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ ความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อการปฏิบัติ โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที และให้สมาชิกกลุ่ม ร่วมกัน สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้โดยคำนึงถึงปัจจัย ทางสังคมที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการประกอบวิชาชีพครูเพิ่มเติม 5. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนบอกต่อกลุ่มว่า ตนเองจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้ ตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของสังคมต่อไปอย่างไร (ขั้นสรุป) 6. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับการ เรียนรู้ของตนเองและการเรียนรู้ร่วมกัน 7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการสังเกตตนเองและการจดบันทึกต่อการประเมิน การเรียนรู้ของตนเองในกิจกรรมครั้งต่อไป	- การสังเกตตนเอง - การร่วมมือใน การเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
11	ประเมิน ความ ก้าวหน้า	1. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญและหลักการ ของการประเมินตนเอง ต่อการประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้อง กับความคาดหวังของ สังคม 2. เพื่อให้นิสิต ศึกษานำข้อมูลจาก การสังเกตตนเองมาใช้ ในการประเมินตนเอง 3. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาสามารถ วิเคราะห์ถึงปัจจัย เกี่ยวกับตนเองและปัจจัย ทางสังคมที่ส่งผลต่อ ความก้าวหน้าของตน	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายว่า จากเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้เกี่ยวกับการประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีความก้าวหน้าใน การบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดและนิสิตนักศึกษาคิดว่าความก้าวหน้าดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยด้านใดบ้าง 2. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปถึงปัจจัยภายในตนเองและปัจจัยภายนอกทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าใน การประสบความสำเร็จ (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 3. นิสิตนักศึกษานำ “แบบบันทึกการสังเกตตนเอง” ขึ้นมาทบทวนข้อมูลที่ได้นบันทึกไว้อย่าง ละเอียดอีกครั้ง และร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเอง มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการ เรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาเพื่อไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมอย่างไรบ้าง 4. นิสิตนักศึกษาประเมินตนเองลงใน “ใบงานประเมินความก้าวหน้า” โดยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนประเมิน ความก้าวหน้าของตนเองในประเด็นดังนี้ 4.1 พฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคมในอนาคต 4.2 นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่ชัดเจนหรือไม่อย่างไร 4.3 ปัจจัยภายนอกทางสังคมหรือปัจจัยภายนอกที่ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต 4.4 ปัจจัยภายในตนเองที่ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความ คาดหวังของสังคมในอนาคต 4.5 ปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความ คาดหวังของสังคมในอนาคตและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว 4.6 สิ่งที่ควรปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต	การสะท้อนตนเอง

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
11 (ต่อ)	ประเมิน ความ ก้าวหน้า (ต่อ)		(ขั้นสรุป) 5. นิสิตนักศึกษาบอกถึงความคิดและความรู้สึกของตนเองต่อผลการประเมินตนเอง 6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ถึงข้อดีของการประเมินตนเองต่อความก้าวหน้าในเรียนรู้ของตนเองในขณะที่เป็น นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต	
12	กระจาก มหัศจรรย์	1. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญขอ การสะท้อนตนเอง 2. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการสะท้อนตนเอง 3. เพื่อให้ นิสิต นักศึกษานำหลักการ สะท้อนตนเองและ รับผลการสะท้อน จากผู้อื่นมาใช้ในการ การเรียนรู้ของตนเอง	(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม) 1. นิสิตนักศึกษาทบทวนเกี่ยวผลการประเมินตนเองจากการทำกิจกรรมเมื่อครั้งที่ผ่านมา 2. นิสิตนักศึกษาช่วยกันยกตัวอย่างปัจจัยภายนอกทางสังคมและปัจจัยภายในตนเองที่ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าใน การเรียนรู้และนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม) 3. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 4. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนนำเสนอผลการประเมินตนเองต่อสมาชิกกลุ่มคนละประมาณ 5 นาที โดยบอกถึง 4.1 ความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อผลการประเมิน 4.2 ปัจจัยภายนอกทางสังคมและปัจจัยภายในตนเองที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ 4.3 ปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการประสบความสำเร็จ 5. หลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ ช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางหรือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครู ที่ช่วยแก้ไขปัญหหรืออุปสรรคของสมาชิกที่นำเสนอ 6. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนบอกต่อกลุ่มว่า ตนเองจะนำสิ่งใดได้จากการระดมความคิดไปใช้ในการปรับการเรียนรู้ให้มี ความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไร และบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจในการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ 7. นิสิตนักศึกษาทั้งหมดนั่งเป็นวงกลมและร่วมกันบอกว่า จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษา ได้พัฒนาตนเองอย่างไรบ้าง และการเข้าร่วมกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและการทำงาน ในวิชาชีพครูในอนาคตอย่างไรบ้าง	- การสะท้อนตนเอง - การร่วมมือใน การเรียนรู้ - การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

ตาราง 14 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	องค์ประกอบของการทำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม
12 (ต่อ) (ต่อ)	กระจก มหัศจรรย์		8. นิสิตนักศึกษาทุกคนหลับตาลงและคิดทบทวนถึงความตั้งใจของตนเองในการกำกับการเรียนรู้เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครู และทบทวนถึงความช่วยเหลือซึ่งกันและกันกลุ่มเพื่อนเพื่อประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่ดีของสังคมร่วมกัน 9. นิสิตนักศึกษาคิดประโยคที่แสดงถึงการให้กำลังใจเพื่อนๆ ในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคมต่อไป และเขียนลงในกระดาษรูปหัวใจที่ผู้วิจัยแจกให้ 10. เมื่อนิสิตนักศึกษาทุกคนเขียนประโยคของตนเองเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษเวียนไปยังด้านขวามือของตนเองและให้ทุกคนอ่านประโยคในกระดาษที่ตนเองได้รับเมื่ออ่านเสร็จแล้วให้ส่งเวียนด้านขวาต่อไปจนกว่าจะได้รับกระดาษของตนเองคืน (ขั้นสรุป) 11. ตัวแทนนิสิตนักศึกษายกความคิดและความรู้สึกของตนเองหลังจากที่ได้อ่านข้อความของเพื่อนๆ 12. ผู้วิจัยสรุปถึงการจัดกิจกรรมทั้ง 12 ครั้งและกล่าวขอบคุณนิสิตนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของตนเองและขอให้นิสิตนักศึกษานำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในฐานะนิสิตนักศึกษาและในฐานะครูในอนาคตต่อไป	

2.1 ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการศึกษาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมทั้ง 12 ครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 5 คน ผลการวิเคราะห์แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	กิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1	การปฐมนิเทศ	1.00
2	ความสำคัญของเป้าหมาย	1.00
3	สร้างฝันด้วยตัวเรา	0.80
4	เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรา	1.00
5	เส้นทางสู่ปลายฝัน	1.00
6	ปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน	1.00
7	พลังใจเพื่อความสำเร็จ	1.00
8	รวมพลังใจ	1.00
9	ติดตามตนจากผลที่ทำ	1.00
10	ทบทวนเพื่อพบทิศทาง	1.00
11	ประเมินความก้าวหน้า	1.00
12	ระดมมติศรัทธา	1.00

จากตาราง 15 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับสูงถึงสูงมาก โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 2 ความสำคัญของเป้าหมายมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนี

ความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 3 สร้างฝันด้วยตัวเรา มีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 4 เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 กิจกรรมครั้งที่ 5 เส้นทางสู่ปลายฝันมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 6 ปรับเส้นทางสู่ปลายฝันมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมที่ 7 กิจกรรมพลังใจเพื่อความสำเร็จมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 8 รวมพลังใจมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 9 ติดตามตนจากผลที่ทำมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 10 ทบทวนเพื่อพบทิศทางการมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 11 ประเมินความก้าวหน้ามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 12 กระจกมหัสจรรย์มีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00

3. ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูประกอบด้วย ผลการศึกษาเชิงปริมาณและผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดการกำกับการเรียนรู้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านระดับของการกำกับการเรียนรู้โดยใช้แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู แสดงดังตาราง 16-19

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระย่ก่อนการทดลอง

มหาวิทยาลัย	กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ม.เกษตรศาสตร์	กลุ่มทดลอง	16	2.60	.56	-1.94	.06
	กลุ่มควบคุม	18	2.87	.16		
ม.ราชภัฏนครปฐม	กลุ่มทดลอง	28	2.36	.28	-1.89	.06
	กลุ่มควบคุม	28	2.52	.34		

จากตาราง 16 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระย่ก่อนการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้โดยรวมที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงว่า ในระย่ก่อนการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันจึงมีความเหมาะสมที่จะจัดเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ และในระย่ก่อนการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระดับที่ไม่แตกต่างกันจึงมีความเหมาะสมที่จะจัดเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระย่หลังการทดลอง

มหาวิทยาลัย	กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ม.เกษตรศาสตร์	กลุ่มทดลอง	16	4.28	.26	17.13	.00
	กลุ่มควบคุม	18	2.92	.19		
ม.ราชภัฏนครปฐม	กลุ่มทดลอง	28	4.32	.32	12.06	.00
	กลุ่มควบคุม	28	2.74	.60		

จากตาราง 17 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระย่หลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งผลการทดสอบมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถใช้ในการสร้างเสริมระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ระยะ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	ก่อนการทดลอง	2.60	.56	-9.77	.00
		หลังการทดลอง	4.28	.26		
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	ก่อนการทดลอง	2.36	.28	-30.62	.00
		หลังการทดลอง	4.32	.32		

จากตาราง 18 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการทดสอบมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมใน
ระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ระยะ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม ม.เกษตรศาสตร์	18	ก่อนการทดลอง	2.87	.16	-1.82	.08
		หลังการทดลอง	2.92	.19		
กลุ่มควบคุม ม.ราชภัฏนครปฐม	28	ก่อนการทดลอง	2.52	.34	-1.87	.07
		หลังการทดลอง	2.74	.60		

จากตาราง 19 ผลการทดสอบปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะก่อนทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลองที่ไม่แตกต่างจากระยะก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง ผลการทดสอบพบว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงดังตาราง 36-42 ในภาคผนวกหน้า 321-329

3.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย

1. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย เพศชายจำนวน 3 คน เพศหญิง จำนวน 2 คน
2. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 5 คน ประกอบด้วย เพศชายจำนวน 1 คน เพศหญิงจำนวน 4 คน

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้สะท้อนถึงลักษณะการกำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองและเป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูที่มีความเหมาะสม โดยเป็นเป้าหมายที่มีความชัดเจนทั้งในด้านการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายซึ่งต้องทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จและเป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง การตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา มีความเชื่อมโยงกับการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตโดยคำนึงถึงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งในด้านการมีความรู้ ความสามารถและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น การตั้งเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้ตนเองเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีความรู้อย่างลึกซึ้งในการสอนนักเรียน การพัฒนาพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในอนาคต เป็นต้น รวมถึงนิสิตนักศึกษามองว่า การที่ตนเองสามารถปฏิบัติตนเป็นครูที่ดีในอนาคตจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนและสังคมต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...เป้าหมายของผม คือ เรียนรู้ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งอย่างถ่องแท้ในวิชาต่าง ๆ ไม่ใช่แค่วิชาที่ใช้สอนแต่จะต้องเรียนให้ดีที่สุด ตั้งเป้าหมายว่าได้ A ทุกวิชา ผมคิดว่าทำได้ ถ้าเรามีความพยายามที่จะเรียนรู้ จะใช้ความพยายามอ่านทำความเข้าใจ อ่านทบทวน...ถ้าเราตั้งใจเรียน จะทำให้เรามีความรู้ อย่างถ่องแท้ เวลาที่เราไปสอนนักเรียน นักเรียนจะมีความรู้ครบถ้วนสมบูรณ์ ถ้าเราปฏิบัติให้ดี

ตั้งแต่ต้น ตั้งแต่ตอนนั้นมันจะเป็นนิสัย เวลาที่เราไปสอนนักเรียนเราจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ...เป้าหมายในการเป็นครู คือ ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเต็มที่ มีความรู้ในการถ่ายทอดให้นักเรียน เป็นครูที่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดีให้แก่กับนักเรียนด้วย เช่น การแต่งกาย การพูดจาด้วย เป็นครูที่สอนได้อย่างเต็มที่ เพราะสังคมคาดหวังที่จะมอบลูกให้กับเรา ให้เราสอนทั้งด้านความรู้และการใช้ชีวิต...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายในการเรียนรู้ตอนนี้ก็ต้องเก็บวิชาให้ครบและเก็บผลการเรียนให้ดี เก็บเกี่ยวประสบการณ์เพื่อจะได้ความรู้ที่ถูกต้องที่สุด หาประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น การทำกิจกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์ ... ในอนาคตอยากกลับไปเป็นครูที่อยู่รียากลับไปสอนที่โรงเรียนที่บ้าน อยากสอนให้เด็กเข้าใจวิชาที่เราสอน สอนทัศนคติต่างๆ ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตและการช่วยเหลือสังคม มารยาทต่างๆ ที่ควรปฏิบัติด้วย...เป้าหมายของผมมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมเพราะผมต้องการสอนให้นักเรียนเป็นคนดีของสังคม จากที่เราแค่หวังได้เกรดดีๆ แต่ตอนนี้เรามีเป้าหมายที่จะเป็นครูที่ดี เราก็ต้องมาคิดว่า เราต้องทำอะไรบ้าง เราถึงจะได้เป็นครูที่ดีในอนาคต เราจะปฏิบัติตามที่สังคมต้องการ เช่น การทำตัวที่ดี ไม่หวังผลประโยชน์จากนักเรียน ไม่ลำเอียง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมาย คือ ทุกปีที่เราเรียน จะต้องตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด พยายามให้ดีที่สุดซึ่งจะส่งผลต่ออนาคต จะต้องสอบบรรจุให้ได้ เรียนในแต่ละเทอมมีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 2.5 ขึ้นไป ในการสอบบรรจุต้องสอบให้ติดเพราะการเป็นข้าราชการเป็นครูที่ได้กมองแล้วเอาเป็นแบบอย่างได้ในเรื่องของความมีวินัยและการตรงต่อเวลา จะต้องนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในวิชาชีพครูในการสอน เพราะส่วนมากผู้ปกครองต้องการให้เราเป็นแบบอย่างของนักเรียน ถ้าเรามีความรู้ที่แน่นที่ลึกซึ้งเราก็นำความรู้ไปใช้ในการสอนเด็กอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็กที่ต้องการโอกาสในการศึกษา เป็นครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายอยากทำเกรดให้ได้เยอะๆ เก็บความรู้ให้มากที่สุดในแต่ละวิชาที่เรียนและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาของเราด้วย อยากเป็นครูที่ดีมีความรู้ มีวินัยในการทำงาน เด็กจะได้เอาเป็นแบบอย่าง เราเป็นนักกีฬาด้วย ต้องมีวินัยทั้งการเรียน การซ้อม ต้องกำกับตัวเองตลอดเพราะเราต้องทำหลายอย่าง ถ้าเราทำได้ไม่ดีก็จะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็กได้... การมีเป้าหมายทำให้เรามีการปฏิบัติที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งเรื่องเรียน เรื่องซ้อมเพราะในอนาคตเราคงไม่ได้เป็นนักกีฬาไปตลอด แต่เราอยากจะเป็นครูที่สอนนักเรียนให้นักเรียนมีความรู้ สอนกีฬาควบคู่ไปด้วยก็ได้

แต่ต้องมีความรู้ก่อนเป็นอันดับแรก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายในการเรียนรู้ คือ เรียนเพื่อพัฒนาตนเอง อย่างเราเรียนสุขศึกษา คนที่จะเป็นครู จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ต้องพัฒนาตัวเอง เทอมนี้ต้องทำเกรดให้ดี เราต้องเรียนรู้ ต้องเรียนให้ผ่าน ทุกวิชาเพราะถ้าเราติด F (ผลการเรียนไม่ผ่าน) ก็จะไม่ดี ตอนนี้องถึงเกียรตินิยมเพราะเวลาเราเรียน ต้องมีเป้าหมายว่าเรียนเพื่ออะไร... อยากเป็นครูที่ช่วยแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก เช่น การสอนเรื่องเพศศึกษา นำสภาพปัญหา มาช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็พยายามหาความรู้ทุกวันจะได้มีความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในการสอนนักเรียน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายของหนูคือ มีความสามารถในการศึกษาเรียนรู้ ในปี 1 มีเป้าหมายที่อยากประสบความสำเร็จคือ สามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากกว่า 1,000 คำ และสามารถใช้หลักไวยากรณ์ได้ดีและถูกต้อง ในภาคเรียนนี้หวังว่าจะได้เกรดเฉลี่ยที่น่าพอใจคือได้ A หรือ B ทุกวิชา ในปี 2 3 4 5 ต้องฟังพูดภาษาอังกฤษได้อย่างสมบูรณ์แบบและสามารถทำเกรดในแต่ละวิชาได้ดีด้วย และเมื่อจบไปเป็นครูต้องสามารถสอนได้ทั้งวิชาพื้นฐานทั่วไป และวิชาภาษาอังกฤษได้ดี สามารถสอบบรรจุได้ก่อนอายุ 35 ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ต้องมีผลการเรียน 2.75 ขึ้นไปและต้องเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกปี ต้องพูดภาษาอังกฤษและเขียนภาษาอังกฤษให้ดีกว่าเดิมเพื่อที่จะไปสอนเด็กได้ นำความรู้ไปใช้ในการเป็นครู... เป็นครูที่มีความรู้ความสามารถ มีจรรยาบรรณ เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก ทุกคนนับถือโดยวางตนให้ดี ต้องพัฒนาความรู้ด้าน Eng (ภาษาอังกฤษ) ให้นักเรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องทำสื่อการสอนที่ดีในการสอนนักเรียน ถ้าเราทำได้จะทำให้ประเทศก้าวหน้า เด็กก็จะทันต่อโลกทันต่อเหตุการณ์ เป็นประโยชน์ต่อสังคม...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...เป้าหมายจะต้องเรียนให้ได้ดีทุกวิชา ตั้งใจฟังที่อาจารย์สอน อาจารย์พูด แสวงหาความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อนำไปใช้ในอาชีพครูในอนาคต ถ้าเราเป็นครูที่ดี สังคมก็มีการพัฒนามากขึ้น เราจะสามารถช่วยแก้ปัญหาของสังคม ถ้าเด็กที่เราสอนเป็นคนดีไม่เป็นปัญหาของสังคม...จะเป็นครูที่ดีมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีประสิทธิภาพและความรู้ไปสอนเด็ก นอกจากจะเรียนดีมีความรู้ใน วิชาต่างๆ ด้านภาษาก็ต้องดีโดย ฝึกภาษาอังกฤษให้มากขึ้น หาความรู้ใหม่ๆ จนสามารถพูดอ่านเขียน ภาษาอังกฤษได้ในระดับที่ดี สอนเด็กได้ เป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ต้องมีผลการเรียน 2.75 ขึ้นไปในเทอมแรกและดีขึ้นในเทอมต่อไปทุกปี อ่านหนังสือก็ควรอ่านหลายๆ รอบ มีการจด lecture (สรุปเนื้อหา) สรุปสิ่งสำคัญเอาไว้ก่อนสอบ ... การเป็นครูต้องเป็นครูที่สอนเด็กให้เด็กเก่งทั้งเรื่องการเรียนรู้และกิจกรรม เหมือนคำที่ว่า การเรียนทำให้คนมีงานทำ กิจกรรมทำให้คนทำงานเป็น ให้เด็กมีทั้งความรู้และความสามารถ ต้องฝึกเด็กให้เรียนรู้กิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียนจะได้เอาตัวรอดอยู่ในสังคม สอนให้เด็กเป็นคนดีของสังคม มีคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“... ตั้งใจต้องเรียนให้จบ 5 ปี ไม่เกเร ไม่ตก ไม่งั้นจะไม่จบ มันก็ยากนะเพราะเราเรียนสาขานี้ยากอยู่แล้วแต่ก็ต้องทำให้ได้ ถึงตอนนี้อยู่ปี 1 ก็ต้องทำเกรดให้ดี ตั้งแต่แรกห้ามตกเด็ดขาด อันดับแรกคือ 1 ต้องตั้งใจเรียน 2 ฟังอาจารย์สอน ไม่ออกแวก ไม่เล่น ไม่โดดเรียน ... จากเป้าหมายที่ตั้งไว้ต้องตั้งใจเรียนให้มากกว่านี้ ขยันมากกว่านี้ ถ้าเราเป็นครูก็ต้องเป็นครูที่ดีไม่เป็นภาระของสังคม เป็นครูที่ดีของสังคม เพราะครูเป็นบุคคลสำคัญของสังคมในการช่วยพัฒนาเด็กที่เป็นอนาคตของชาติ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

2. องค์ประกอบด้านการวางแผน

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้วางแผนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและแผนในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ซึ่งการวางแผนของนิสิตนักศึกษา มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในการทำงานในวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาได้ระบุถึงสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีการกำหนดช่วงเวลาในการปฏิบัติสิ่งต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีการจัดเตรียมสถานที่เหมาะสมในการเรียนรู้ เช่น การเตรียมสถานที่ที่สงบในการอ่านหนังสือซึ่งช่วยให้อ่านหนังสือด้วยความเข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา และการจัดเตรียมแหล่งค้นคว้าในการค้นหาความรู้ที่สำคัญเพิ่มเติม เป็นต้น รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ถึงผลของการปฏิบัติตามแผนต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครู ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ผมวางแผนในการอ่านหนังสือโดย วางเวลาในการอ่าน เช่น วิชา Anatomy (กายวิภาค) จะอ่านตอนเช้า ตั้งแต่ตีสี่มาถึงเจ็ดโมงเช้าและมาอ่านอีกที่ตั้งแต่สิบโมงถึงบ่ายสอง หลังจากนั้นจะทำกิจกรรมอย่างอื่น จนถึงสองทุ่มจะหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเสริมดูเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายที่ผมตื่นมาอ่านเช้าเพราะช่วงเวลานั้นมันจะเงียบเหมาะกับการอ่านทำให้จำได้ดี ทำให้เราเข้าใจได้ดีขึ้น ...การวางแผนในการเป็นครูคือ การอ่านหนังสืออื่นนอกเหนือจากวิชาที่เรียน เช่น หนังสือพิมพ์ ในแต่ละวันที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพเพราะเราเรียนสุขศึกษา การวางแผนจะช่วยให้เราเป็นคน

ไผ่หาความรู้อยู่เสมอ ไม่หยุดแสวงหาความรู้... การมีแผนช่วยให้เป็นครูที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมถ้าปฏิบัติตามแผนที่เราวางไว้ เมื่อเรามีเป้าหมายเราต้องวางแผนเพื่อให้เราประสบความสำเร็จ ถ้าเรามีความพยายามเพียงพอ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...วางแผนว่าต้องเรียนรู้ในทุกวิชาโดยการจดเนื้อหาเพื่อนำไปใช้กับตนเองและการนำไปใช้ในการสอน นำไปเผยแพร่ต่อคนรอบข้างโดยเฉพาะกับนักเรียน ตอนนี้อย่างวางแผนไปจนถึงการฝึกสอนว่าจะต้องไปสังเกตการสอนของครูก่อนเพื่อมาใช้ในการวางแผนในการสอนของเราเอง เป็นการวางแผนจากเป้าหมายโดยเอามาย่อยเพราะผมมีเป้าหมายในการเป็นครูที่ดี ดังนั้นจะต้องมีความรู้ ก็ต้องเข้าเรียนให้การเรียนออกมาดีที่สุด อ่านทบทวนความรู้อยู่เสมอ โดยจะต้องเอา lecture (สรุปเนื้อหา) มาอ่าน วางแผนว่าจะอ่านทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมงก่อนนอน พยายามเรียนรู้ในเรื่องที่เราจำเป็นต้องรู้ เช่น ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา เวลาเรียนก็ตั้งใจฟังจด lecture (สรุปเนื้อหา) เพื่อกลับไปอ่าน มีช่วงเวลาที่อ่าน เช่น เราอ่านไปชั่วโมงหนึ่งแล้วพักสัก 10 นาที เพราะถ้าเกิดเราอ่านรวดเดียวเราจะรับข้อมูลไม่ไหว พอเราพักแล้วมาอ่านก็สดขึ้นขึ้น แต่จะต้องมีวินัยในการปฏิบัติ นอกจากนั้นก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ต เรื่องสุขภาพหรือข่าวต่างๆ ไม่ใช่มีแค่เล่นเฟสบุ๊ค ...การวางแผนช่วยให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากความรู้ในห้องเรียน ส่วนการวางแผนสู่การเป็นครู เราต้องวางตัวให้ดีตั้งตอนนี้ศึกษาข้อบังคับต่างๆ ในการเป็นนักศึกษาที่ดี พัฒนาความรู้เพื่อการเป็นครูในอนาคตจะได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติในหน้าที่...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...วางแผนในการอ่านทบทวนด้วย หาความรู้เพิ่มเติมบ้าง อย่างอ่านหนังสือในห้องนอน เพราะมีความเจียบสบทำให้สมองเราสามารถรับรู้สิ่งที่เราอ่านได้มากขึ้น ถ้าเราอ่านในที่เสียงดังเราก็จะไม่เข้าใจ...มีความตระหนักในแผนเพราะแผนช่วยในการพัฒนาความรู้ แผนมีความสำคัญและส่งผลต่ออนาคต ถ้าเรามีความรู้ที่แน่นลึกซึ่งก็จะส่งผลต่อการนำไปใช้ในอนาคตทำให้เราเป็นครูที่ดี...เพื่อนก็ช่วยให้ข้อมูลในการปรับแผนด้วย เพื่อนช่วยบอกว่าเราต้องกำหนดในสิ่งที่เราจะปฏิบัติไปเลยว่าเราจะต้องทำอะไรบ้างให้ชัดเจนก็ส่งผลต่อการปฏิบัติของเรา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...คิดว่าต้องมีการทบทวนเนื้อหา ถ้าอาจารย์สอนตรงไหนไม่เข้าใจก็ต้องยกมือขึ้นถาม กำหนดสิ่งที่ต้องทำ เช่น การเข้าเรียนให้ตรงเวลา การทำงานที่อาจารย์สั่งให้ดี เวลาสอบก็วางตารางอ่านหนังสือทบทวนในเรื่องที่อาจารย์สอนให้มีความพร้อมในการเข้าสอบมากที่สุด เวลาที่อ่านหนังสือ

ต้องเลือกสถานที่ที่สงบ ไม่มีอะไรมารบกวนสมาธิ มันจะทำให้เราเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น... เรื่องเวลาต้องแบ่งเวลาให้ถูกทั้งการเรียน กิจกรรม กีฬา ต้องแบ่งเวลาพักผ่อนด้วยเพราะหนูเป็นนักกีฬาด้วยต้องดูแลสุขภาพ แต่ละวันที่มาเรียนหนูต้องวางตารางเวลาของตัวเอง อย่างวันนี้มีเรียน 9 โมง หนูต้องตื่นตั้งแต่ตี 5 มาซ้อมเอง เพราะจริงๆ โควซ์ให้ซ้อม 6 โมง แต่ถ้าหนูซ้อม 6 โมงพร้อมเพื่อนหนูก็จะมาเรียนไม่ทันเพราะที่เก็บตัวอยู่ไกล หนูก็ต้องไปขอโควซ์ซ้อมก่อนเวลาคนเดียว ต้องตื่นเช้ากว่าเพื่อน แต่ก็ต้องทำไม่งั้นจะมาเรียนสายไม่ทันที่อาจารย์สอนก็จะไม่รู้เรื่องเลยต้องบังคับตัวเองให้ตื่นเช้ากว่าเพื่อน เมื่อเลิกเรียนกลับไปก็ต้องรีบกลับไปทำงานที่เรียนให้เสร็จก่อน ทำให้เป็นกิจวัตรประจำวัน ต้องทำอย่างนี้ เพราะเราจะเอาแต่กีฬาอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องทำทั้งสองอย่าง ถ้าเราเล่นกีฬาแต่ไม่มีความรู้ก็จะเป็นครูไม่ได้ เราจบแล้วจะได้ไปสอนคนอื่นได้ คนที่เราสอนก็จะได้รับการพัฒนาต่อไป...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรูมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...แผนของผม คือ การวางแผนการอ่านหนังสือ การพัฒนาตนเอง ถามตัวเองว่าไหวมั๊ย เราจะได้หรือเปล่า อย่างเรื่องโครงสร้างร่างกาย ก็ไปศึกษาในยูทูบเพิ่มเติมว่าเป็นอย่างไรต่อไปเทอม 2 จะศึกษาเรื่องโครงสร้างร่างกายที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และจะดูเกี่ยวกับการทำสื่อการสอนเรื่องโครงสร้างร่างกาย ถ้าเราทำสื่อแจ้งเด็กก็จะสนใจ เด็กจะเกิดการเรียนรู้เรื่องสุขภาพของตนเอง...” (นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...ต้องตั้งใจเรียนในทุกคาบที่เรียน ทำให้เรามีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และสามารถสอนได้และอ่านหนังสือทุกประเภทที่มีความรู้เนื้อหาสาระ ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนทุกวันที่ห้องสมุดหรือที่บ้านจะทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ ก่อนเข้าเรียนวิชาต่างๆ และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดให้เด็กฟังได้ ... ต้องรู้จักใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการหาความรู้ใหม่ๆ เมื่อมีเวลาว่างที่ห้องคอมพิวเตอร์ทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ และเล่าให้ผู้อื่นฟังได้ สามารถสอนให้เด็กใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรูมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...การวางแผนมีความสำคัญ เมื่อเราวางแผนเราก็รู้ว่า ในแต่ละวันเราต้องทำอะไรบ้าง ช่วงเวลาที่จะต้องทำ ถ้าเราแบ่งเวลาไม่ถูกก็จะทำให้การเรียนของเราแย่ลง เราก็ต้องแบ่งเวลาให้ถูก เช่น เวลาในการทบทวนเวลาในการเรียน ในการทำงาน การแบ่งเวลาถูกทำให้เราเป็นคนทำงานได้ตรงต่อเวลามากขึ้น งานที่ออกมาก็ดีขึ้นเพราะไม่ทำแบบรีบเร่ง แต่เราค่อยๆ ทำในแต่ละวันตามที่ได้วางแผนไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพรูมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“... ในการอ่านหนังสือจะแบ่งช่วงเวลาว่าต้องทำอะไรบ้าง เช่น ถ้ามีสอบก็จะอ่านวิชาที่เข้าใจง่ายก่อน วิชาที่เนื้อหายากเอาไว้ทีหลัง ทำให้เราอ่านได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น การวางแผนทำให้เรา

เตรียมตัวได้ดีขึ้น ผลที่ได้ก็ดีขึ้น...เราต้องมีการวางแผนเพราะเราจะเป็นครู เราต้องมีความรู้เพิ่มไป เป็นครูที่ดีในอนาคต...บางทีก็เกียจไม่อยากทำอะไรเลย ก็พยายามบอกตัวเองว่า เราต้องเรียนนะ ต้องตั้งใจ ต้องเตือนตัวเอง คิดถึงผลที่เกิดขึ้นว่า ถ้าเราไม่เกียจจะส่งผลอย่างไรและวางแผนไว้ว่าจะ พัฒนาภาษาอังกฤษโดยไปซื้อซีดีต่างประเทศมาดู จะฝึกกับเพื่อนต่างประเทศช่วงสองทุ่มถึงสามทุ่ม ที่หอพักนักศึกษาทำให้มีความรู้ Eng(ภาษาอังกฤษ)มากขึ้น และการฝึกให้ตัวเองมีระเบียบ ทำทุกอย่างให้เป็นระบบระเบียบมีขั้นตอน... การที่ได้วางแผนก็รู้สึก ว่า จากที่เคยเกียจทำอะไรไม่เป็น ขั้นตอนตอนนี้ก็เป็นระบบระเบียบมากขึ้น จากที่ไม่อ่านหนังสือสอบตอนนี้ก็อ่านมากขึ้น หนูอยาก เป็นครูที่ดีทั้งการมีความรู้ การช่วยเหลือสังคม มีความรับผิดชอบ ...บางวันก็ไปทำกิจกรรมที่ได้ ช่วยเหลือสังคมอย่างไปสอนเด็กที่โรงเรียนอนุบาลไป เพราะมันมีกิจกรรมที่รับสมัครให้นักศึกษาที่สนใจ ไปสอนนักเรียนที่โรงเรียนได้ หนูว่ามันมีประโยชน์หนูก็ไป..." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

"...ตอนนี้เรารู้จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมากขึ้นทำให้มีการวางแผนในแต่ละวัน ได้วางแผนในการบริหารเวลา โดยเฉพาะเวลาที่เรารเรียนเราต้องดูว่า วันนี้เราต้องทำอะไรบ้างและเล่นเกมโทรศัพท์ในเวลาเรียนทำให้มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น เวลาเป็นครูจะได้มีสมาธิในการสอนเด็ก และมีพฤติกรรมในการใช้โทรศัพท์ที่ดี ถูกที่ ถูกเวลา เวลาที่เราว่างเราก็ได้ใช้เวลาอย่างมีแบบแผน เราพยายามคิดว่า ตัวเรารเรียนอะไรบ้าง มีงานอะไรบ้าง กลับมาบ้านเราต้องมาทบทวน ช่วยให้เราไม่ ลืม สามารถทำงานได้เสร็จ... จะต้องเราหาคำภาษาอังกฤษ 2,000 คำ หลังเลิกเรียนวันละ 1 ชั่วโมง ที่ห้องอ่านหนังสือที่บ้านทำให้รู้คำ รู้ความหมายมากขึ้นเพราะเราได้อ่านได้ทบทวน มันเป็นการเปิดโลกการเรียนรู้...การวางแผนทำให้เรามีแผนในการอ่านหนังสือ การทำกิจกรรมต่างๆ ที่นอกเหนือจากเวลาเรียน เราจะได้สามารถเรียนรู้ได้ในช่วงเวลาอื่นนอกเหนือจากเวลาเรียน เช่น การหาความรู้ของตัวเอง เราก็จะพัฒนาการเรียนดีขึ้นในอนาคต การดูข่าวติดตามข่าวสารบ้านเมือง ทั้งโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ในช่วงเวลาว่าง เช่น ที่ห้องสมุดหรือที่บ้านทำให้มีความรู้ทันเหตุการณ์ มีความรู้รอบตัว....." (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

"...การวางแผนทำให้เรามีระบบมากขึ้นจะทำให้เราสามารถทำเป้าหมายที่ตั้งไว้ ที่วางแผนไว้คือ การพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ไม่เอาเวลาไปเล่นเฟสบุ๊คหรือไปทำอย่างอื่น มีการวางแผนในการทำการบ้านจะได้มีงานส่งทันเวลา บางทีก็เสร็จก่อนกำหนดและทำงานได้ครบ ส่งผลให้เราเป็นคนทำงานที่มีประสิทธิภาพไม่ปล่อยงานทิ้งไว้ เมื่อเราไปเป็นครูเราก็

จะเป็นครูที่มีความรับผิดชอบ มีระเบียบ รักษาเวลา ใช้เวลาได้เกิดประโยชน์...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

3. องค์ประกอบด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความคาดหวังของสังคมซึ่งส่งผลต่อการทุ่มเทความพยายามในพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในช่วงเวลาของการเป็นนิสิตนักศึกษา วิชาชีพครูที่ส่งผลดีต่อการทำงานในวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังว่า ตนเองจะสามารถ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่ดีของสังคม และเมื่อนิสิตนักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษามีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ผมมีความภาคภูมิใจที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างเต็มที่เพื่อมีความรู้ที่จะ ถ่ายทอดสู่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม...แรงจูงใจมีความสำคัญ เพราะว่าการเป็นครูจะคำนึงถึงนักเรียน เป็นอันดับแรก ต้องถ่ายทอดความรู้ให้ดีที่สุด นักเรียนจะได้มีความรู้ ผมจึงทุ่มเทความพยายาม อย่างเต็มที่เวลาเรียนผมจะมีการจดบันทึก มีการเน้นข้อความที่สำคัญที่อาจารย์สอน ผมพยายามอย่างมากในการเรียน ไม่ใช่แค่อ่านหนังสือเฉยๆ แต่ต้องทำความเข้าใจในเนื้อหา... บางงานยากเกินไปต้องคิดว่าเราจะทำอย่างไรให้ดีที่สุด หรืออย่างสมมติว่าเราจะไปสัมภาษณ์ เราก็ควร จะทำงานให้เสร็จก่อนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่จะทำงานอย่างไรให้เสร็จตรงเวลา...” (นิสิตนักศึกษา วิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ผมมีความพยายามมาก ผมมีใจรักในการเป็นครูทำให้ผมมีความพยายามมากขึ้นเพราะได้ เห็นตัวอย่างของครูที่ดีแล้ว ถ้าเราได้เป็นครูก็อยากจะเป็นครูที่ดีแบบนั้น...ผมชอบเรียนนะรู้สึกสนุก เพราะวิชาที่เรียนเป็นวิชานำไปได้ใช้ ผมอยากประสบความสำเร็จในการเป็นครู ผมก็เลยตั้งใจเรียน สนใจในวิชาต่าง ๆ ผมว่าแต่ละวิชามันมีความน่าสนใจ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“... อันดับแรกเพื่ออนาคตอยากจะเป็นครูที่ดี ถ้าไม่มีแรงจูงใจเราจะเรียนไปเรื่อย ๆ แต่ตอนนี้ เรามีแรงจูงใจมันจะส่งผลต่อความสำเร็จ การตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ศึกษานอกเวลา เพื่ออนาคตของเรา ถ้าเรามีความรู้ในอนาคตก็จะได้ไปสอนนักเรียน ตอนนี้ก็พยายามตั้งใจเรียน จดnote (บันทึกย่อ) ศึกษาเพิ่มเติม การถามในข้อที่เราไม่รู้ อยากทำให้ดีที่สุด ความรู้ก็เพิ่มขึ้นจากเมื่อก่อนที่ไม่ค่อยได้

แต่ตอนนี้ได้แล้วเพราะมีแนวทางในการเรียนแล้ว อยากเป็นครูที่เป็นต้นแบบ ครูที่ให้ความรู้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีของสังคมในอนาคต หนูมั่นใจว่าตัวเองจะเป็นต้นแบบที่ดีให้กับนักเรียนได้เพราะเข้าเรียนตรงต่อเวลา เข้าเรียนครบ พยายามศึกษาเล่าเรียน คิดว่าตัวเองต้องทำได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...มีแรงจูงใจเพื่ออนาคต ตั้งใจเรียนและพัฒนาตนเอง เพื่อมีความรู้ไปอธิบายตอบคำถามนักเรียนในอนาคต ก็มีบ้างบางช่วงที่ท้อเพราะว่ามันเหนื่อยต้องทั้งเรียนทั้งซ้อมกีฬา ถ้าเวลาเหนื่อยจะตั้งสติแล้วกลับมาบอกตัวเองว่าต้องสู้จะท้อไม่ได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...การประสบความสำเร็จได้เป็นครูมีความสำคัญมาก เรามาถึงจุดหนึ่งที่เรทำได้แล้ว เราต้องพยายามพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นต่อไป ในการเป็นครูถ้าเราสามารถเข้าใจเด็กได้ สอนเด็กได้ก็จะทำให้เรารู้สึกดี เราก็มั่นใจ พยายามคิดว่า เราต้องทันคนอื่น เราจะจบไปพร้อมกัน... ถึงมีอุปสรรคมากมายแต่ก็ต้องทำได้เพราะเรามีเป้าหมาย เราต้องทำได้ ต้องมีสัปดาห์ ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ต้องพยายามแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆที่เข้ามาเรามีเป้าหมายแล้ว เราต้องทำให้ได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...เราจะเป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้ ทำให้เรามีกำลังใจพัฒนาทักษะในการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ดีๆ ให้กับนักเรียนหรือลูกศิษย์ในอนาคต... ซึ่งเราพยายามตั้งใจเรียน ขยันอ่านหนังสือและความรู้ใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นครูที่สอนเด็กๆ ให้ทันต่อโลกได้...มีความพยายามที่จะทำให้ได้ เราเองต้องพยายามทำสิ่งยากให้ผ่านไปให้ได้ ต้องทุ่มเทความพยายามให้สำเร็จ ขยันอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียนเมื่อครูสอน ไม่หลับในห้อง หาความรู้ อยู่เสมอ อยากเป็นครูอย่างที่ตั้งใจไว้ตอนนี้ก็พยายามพัฒนาตนเองเพื่อให้ตัวเองสามารถไปทำงานในโรงเรียนเป็นครูที่ดีของโรงเรียนไปประกอบอาชีพครูอย่างที่ตั้งใจไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...มีปัญหาลักษณะบ้าง เช่น การไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ แต่ก็มีทางแก้ไขโดยต้องมีสมาธิ ไม่วอกแวกกับสิ่งเร้าภายนอก หรือการติดละครติดการ์ตูนแก้ไขโดยดูให้น้อยลง และกำหนดชั่วโมงในการดูละครดูการ์ตูน ต้องมีความตั้งใจจริงในการทำ มันอยู่ที่ใจของเราถ้าตั้งใจทำจริงก็จะทำได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...มีกำลังใจอยากทำให้ดีที่สุดเพื่อตัวเอง เพื่อครอบครัว เพื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ ก็พยายามอยู่เสมอ ไม่ท้อ บางทีก็พูดในใจว่าอย่าท้อหรือไม่ก็พูดคุยกับคนรอบข้าง...อยากมีความภาคภูมิใจในตนเอง ได้ช่วยเหลือสังคมได้ให้ความรู้กับเด็กที่เรียนกับเรา...การเรียนก็มีอุปสรรคอุปสรรคต่างๆ เข้ามา แต่เรามีแรงจูงใจที่จะทำตามความฝันของเรา เวลาที่มีปัญหาจะค่อยๆ ตั้งสติ คิดวิธีแก้ปัญหาอย่างมีสติ พยายามตั้งใจเรียน หาความรู้ใหม่ๆ พยายามอ่านหนังสือหาความรู้มากๆ เพื่อประโยชน์ของตนเองและคนอื่น ไม่ท้อแท้แม้จะมีปัญหา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...การเป็นครูมีความสำคัญกับหนูมาก เพราะมันเป็นความตั้งใจที่จะต้องทำให้ได้ มันจะเป็นความภาคภูมิใจในชีวิต... ตอนนี้อยากเป็นครูที่มีความรู้มากๆ สามารถสอนและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นคนดีมีความรู้ได้ คิดว่าจะต้องทำได้ ถ้าเรามีความพยายาม ตอนนี้อยากมากขึ้นกว่าเดิมแล้วแต่คิดว่า ต้องพยายามให้มากขึ้นกว่านี้...ที่ผ่านมามันก็มีปัญหาอุปสรรคบ้างเพราะแต่ละวิชามันก็ยาก เนื้อหาเยอะแต่ก็พยายามที่จะทำความเข้าใจ บางทีต้องอ่านหลายรอบถึงจะเข้าใจ เพราะเราไม่ใช่คนจำเก่ง แต่ก็พยายามแล้วที่จะทำเพราะเรามีกำลังใจที่ดีที่อยากจะเป็ครูที่ดีไปสอนเด็ก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...มีความพยายาม แต่ก็ต้องพยายามมากขึ้นอีก อย่างภาษาอังกฤษก็พยายามแต่ก็ยังม่ีที่ไม่เข้าใจเท่าไร แต่ก็ต้องสู้กับมัน ไม่มีใครหนีปัญหาได้ พยายามหาเวลาว่างๆ มาอ่านมากขึ้น เวลาเรียนก็พยายามควบคุมตัวเอง ตั้งใจฟังอาจารย์สอน อันไหนที่ไม่เข้าใจก็ต้องรีบถามอาจารย์... มีโอกาสในการทำสำเร็จในการเป็นครูที่ดี มีจรรยาบรรณ เป็นพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติสอนเด็กให้เป็นคนดี เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก มีความพยายามเพราะเราต้องไปให้ถึงฝันที่ตั้งไว้ เราทุ่มเทกับการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จดังที่เราตั้งใจไว้ เมื่อเราจบออกมาเราก็ต้องเป็นครูที่ดีด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

4. องค์ประกอบด้านการสังเกตตนเอง

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครู้ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครู้มีการสังเกตตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติในแต่ละวัน และสังเกตผลที่ตามมาจากการปฏิบัติทั้งด้านผลดีและผลเสียต่อการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครู้และผลต่อการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้ทบทวนความคิดและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยนิสิตนักศึกษาได้จดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนในแต่ละวันไว้อย่างชัดเจน จากการที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพอครู้ได้สังเกตตนเองส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่

เป็นประโยชน์เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...สังเกตว่าตรงไหนที่เรายังไม่เข้าใจก็เน้นไว้บันทึกไว้ว่าจะต้องหาความรู้เพิ่มเติม อย่างการอ่านหนังสือของตัวเองก็สังเกตว่า การอ่านหนังสือช่วงเสาร์ อาทิตย์ ตั้งแต่ตีสี่ถึงหกโมงและสิบโมง ถึงบ่ายโมงทำให้มีความจำที่ดี มีความเข้าใจในเนื้อหา รู้สึกว่าตนเองได้ทำตามหน้าที่ของตนเองและรู้สึกดีว่าเรามีความตั้งใจ มีความขยัน ส่งผลให้เรามีความเข้าใจ มีความรู้ บางที่เราก็ถ่ายทอดให้เพื่อนได้ด้วย เพราะว่าบางที่เพื่อนเรายังไม่เข้าใจถ้าเราอธิบายให้เพื่อนจะส่งผลให้เราเข้าใจอย่างถ่องแท้มากยิ่งขึ้น...ตอนนี้ก็สังเกตตนเองอยู่เรื่อยๆ เกือบทุกวันช่วยให้รู้เกี่ยวกับตนเองมากขึ้น ทบทวนเกี่ยวกับตนเอง สมมติว่าเรามีพฤติกรรมที่ไม่ดีแล้วเราจดบันทึกไว้เราก็คงรู้ว่าเป็นสิ่งไม่ดี เราก็คงจะไม่ปฏิบัติอีก ส่งผลต่อการเรียนรู้ ถ้าเราปฏิบัติกิจกรรมที่ดี เช่น อ่านหนังสือ ทำให้เราเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ถ้าเรามีการทบทวนตนเองอยู่เสมอจะทำให้เรามีความรู้ที่เท่าทัน มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้...การสังเกตตนเอง มีความสำคัญต่อการเป็นครูในอนาคต จะช่วยให้เรารู้ว่ากิจกรรมไหนที่ดี เราก็คงจะทำต่อเพื่อเป็นครูที่ดีในอนาคต...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ได้คิดทบทวนว่าวันนี้เรียนอะไร วิชาอะไรบ้าง ความรู้ที่ได้คือเรื่องอะไร แต่ละวิชาเรียนถึงไหนแล้ว ถ้าเรามีความเข้าใจแสดงว่า เราได้พัฒนาความรู้ มีการจดบันทึกความรู้ที่ได้รับในแต่ละวัน ส่งผลให้ไม่ลืมการจดไว้เราจะได้อ่านดูว่าเรียนอะไร อาจารย์สอนอะไรไปบ้าง จดสิ่งที่ได้ปฏิบัติการทำงานที่อาจารย์สั่ง...การสังเกตตนเองส่งผลต่อการเป็นครู เช่น การแต่งกาย ถึงเราเป็นนิสิตเราก็คงต้องแต่งกายตามระเบียบเพราะเราเป็นนิสิตครู ส่งผลในอนาคตเด็กก็จะปฏิบัติตามมีระเบียบวินัยด้วย หรืออย่างการตั้งใจเรียน เวลาเรียนผมก็ตั้งใจเรียนเต็มที่ เวลาที่อาจารย์บรรยายผมตั้งใจฟัง และถ้าอาจารย์แจก sheet (เอกสารประกอบการสอน) ผมก็จะเอามาอ่าน... ถ้าเราไม่สังเกตตนเอง เราจะไม่รู้เลยว่า เรามีพัฒนาการไปถึงไหนแล้ว การสังเกตตนเองทำให้เรารู้ว่า เรามีพัฒนาการไปถึงไหน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ก็พยายามสังเกตตัวเองทุกวันว่า ในแต่ละวันมีความพยายาม ความตั้งใจในการเรียนมากแค่ไหน สังเกตว่าเรามีความรู้ที่ดีขึ้น พอตั้งใจมีสมาธิในการเรียนช่วยให้เราเข้าใจในวิชานั้นได้มากยิ่งขึ้น หรือถ้าวันไหนที่เราขี้เกียจ หรือนั่งเล่นโทรศัพท์ เราก็คงมีความรู้ที่ไม่เต็มที่ในรายวิชานั้น เราก็คงไม่ได้ความรู้อะไรเลยเหมือนกับมาเรียนแล้วไม่รู้เรื่อง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...การสังเกตตนเองทุกวันทำให้รู้ว่า ทุกวันนี้ตั้งใจเรียนขยันมากขึ้นจากที่แต่ก่อนไม่ค่อยขยัน เพราะว่ามันมีเป้าหมายแล้ว สังเกตความคิดของเราด้วยว่า ถ้าสมองสั่งว่าขี้เกียจเราก็จะขี้เกียจ อย่างตอนที่ต้องตื่นมาซ้อมตั้งแต่ตอนตี 5 เพื่อที่จะมาเรียนให้ทัน ถ้าเราคิดว่าไม่ซ้อม เราตื่นไม่ไหวเราก็จะลุกไม่ขึ้น แต่ถ้าเราคิดว่าเราต้องไหวต้องทำได้เราก็มีแรงลุกขึ้นมา เราต้องควบคุมสติ ความคิดของเรา จากที่เมื่อก่อนไม่ค่อยได้แต่ตอนนี้ก็สังเกตว่า ทำได้มากขึ้นเพราะเรามาเรียนทัน ทำให้เราอยากพัฒนาต่อไปเพราะการพัฒนาไม่มีที่สิ้นสุด...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ในแต่ละวันเราต้องรู้ว่าเราทำอะไรไปบ้างทั้งที่ดี ไม่ดี อย่างที่ดีก็เช่น ทำงานที่อาจารย์ส่งไปห้องสมุดอ่านหนังสือ ค้นคว้าเพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ต แต่ว่าบางวันก็มีที่ทำไม่ดีด้วยทำงานได้พักหนึ่งก็มีเล่นเฟซบุ๊คบ้าง ไปห้องสมุดก็มีหลับบ้างเพราะบางทีมันง่วงแล้วเราอนดึก แต่ก็พยายามบันทึกลงในแบบสังเกตที่อาจารย์ให้ไป มันก็ดีขึ้นทำให้เรารู้ว่าเราเป็นยังไง ทำอะไร อะไรที่ดีเราควรทำต่อหรือเลิกสิ่งที่ไม่ดี การสังเกตทำให้เราเห็นตัวเราเองชัดเจนมากขึ้นด้วย เพราะเมื่อก่อนไม่เคยสังเกตขนาดนี้ก็ทำไปเรื่อย ๆ แต่ตอนนี้ก็ชัดเจนมากขึ้น ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“..พยายามสังเกตตัวเองแล้วเตือนตัวเองว่า จะต้องพยายามไปข้างหน้า พยายามที่จะทำต่อไป เรียบเรียงสิ่งที่ต้องทำ อย่างการท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือทำกิจกรรมอย่างอื่นที่มีประโยชน์ ส่งผลให้มีการพัฒนาโดยที่ไม่ต้องท่องจดสนใจอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น พัฒนาทีละนิด ทำให้อยากเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ หาข้อมูลเพิ่มเติม อยากพูดภาษาอังกฤษสอนเด็กได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เมื่อก่อนเราขี้เกียจมากและไม่ค่อยตรงต่อเวลาทำให้ส่งผลเสีย การสังเกต การจดบันทึกช่วยให้เราดีขึ้นเพราะเรารู้ว่าทำอย่างนั้นมันส่งผลเสีย เราก็จะรู้ว่าในแต่ละวันทำอะไรบ้างที่ดี ที่ไม่ดี ส่งผลอย่างไร อะไรที่ไม่ดีเราจะได้ไม่ทำ...สังเกตว่าตอนนี้ตัวเองหันมาสนใจอ่านหนังสือ เพราะเรามีกำลังใจทำให้เรามีความพยายาม... ปัญหาคือ บางทีเรากังวลมากเกินไปทำให้ท้อแท้ในเวลาอ่านหนังสือ แต่ตอนนี้เราก็มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น เพราะเราค่อยๆปรับมาเรื่อยๆ มีผลทำให้เราค่อยๆ เข้าใจเรื่องที่เราอ่านมากขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ได้สังเกตตนเองได้จดบันทึกว่า ในแต่ละวันได้ทำอะไรบ้าง การจดบันทึกทุกวันทำให้เรามีวินัยในตนเองตามกำหนด ทำให้เรารู้ตัว ให้เราเตือนตัวเอง ทำให้เรามีระเบียบแบบแผนในตัวเอง รู้จักช่างสังเกต อีกหน่อยเราไปเป็นครู ครูจะมีงานเยอะมาก ถ้าเราไม่รู้จักจดบันทึก เราจะลืมได้

แต่ถ้าเราเป็นคนช่างสังเกต รู้จักจดบันทึกเกี่ยวกับตัวเอง จะทำให้เราเรียนรู้พัฒนาตนเองได้มากขึ้น การจดบันทึกทำให้เราไม่ลืมทำให้เรารู้ว่าในแต่ละวันเวลาเราได้ทำอะไร บางที่เราขี้เกียจไม่อยากทำอะไรเลย ก็พยายามบอกตัวเองว่าเราต้องเรียนนะ ต้องตั้งใจ เตือนตัวเองคิดถึงผลที่เกิดขึ้นว่า ถ้าเราเอาแต่ขี้เกียจจะส่งผลอย่างไร...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ในวันหนึ่งต้องทำอะไรหลายอย่างทั้งเรื่องเรียนเรื่องงาน บางทีก็ต้องทำกิจกรรมด้วยมากมาย การที่เราได้สังเกตบันทึกในสิ่งที่เราทำลงไปและผลที่ตามมามีประโยชน์ต่อการเรียนและการเป็นครู ช่วยให้บังคับตัวเอง ให้เลือกทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์มากขึ้นเพราะเรากลัวผลไม่ดีที่จะตามมา... การเขียนในใบบันทึกที่อาจารย์ให้ก็มีประโยชน์ ทำให้เรากลับมาอ่านทบทวนตัวเองได้ว่าเรามีการปฏิบัติอย่างไรที่ผ่านมาในแต่ละวัน แต่แรกๆก็จดบ้างไม่จดบ้าง แต่ตอนนี้ก็พยายามจดมากขึ้นกว่าเดิม ตอนที่จดเหมือนกับได้ทบทวนตัวเองไปด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ก็พยายามคิดทบทวนว่าในแต่ละวันเราเป็นยังไงบ้างในเรื่องเรียนของเรา ทำให้เรารู้เกี่ยวกับตัวเองมากขึ้นว่าเราเป็นยังไง ตั้งใจพอหรือยังเพราะเรามีทั้งที่ตั้งใจดีบ้าง ไม่ดีบ้าง เราก็นั่งตัวเองที่เราทำในแต่ละวัน วันที่ไม่ตั้งใจก็มีแต่เราก็มารู้ตัวว่า ทำอะไรที่ไม่ดีลงไป อย่งไปเกี่ยวกับเพื่อนแล้วงานไม่เสร็จก็มีบ้าง แต่ถ้าเรารู้ตัวว่ามันไม่ดีเราก็มพยายามไม่ทำอีกหันมาตั้งใจมากขึ้นกว่าเดิม ผลที่ออกมาที่ดีขึ้นทั้งการเรียนการทำงาน อีกหน่อยเราไปเป็นครูเราก็จะทำตัวดีๆ ไม่ทำในสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ส่งผลเสียต่อการเป็นครู...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

5. องค์ประกอบด้านการสะท้อนตนเอง

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองและสะท้อนผลการประเมินต่อตนเอง นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลความก้าวหน้าทั้งด้านปัจจัยภายในตนเอง เช่น การมีเป้าหมาย มีการวางแผน การควบคุมตนเอง เป็นต้น และด้านปัจจัยภายนอก เช่น การได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนร่วมกัน การได้รับข้อมูลและกำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น รวมถึงนิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปซึ่งช่วยในการวางแผนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...การเรียนรู้ของผมมีความก้าวหน้ามากขึ้นเพราะเมื่อตอนก่อนเข้ากิจกรรมไม่เคยมีการวางแผน ไม่เคยมีการวางแผนเป้าหมาย ใช้เวลาว่างเปล่าประโยชน์ ตอนนี้อยู่แล้วว่าเวลาไหนควรจะทำอะไร ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ที่มีมากขึ้น มีความรู้ใหม่ และจดจำเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น... สิ่งที่มีผลให้มีความก้าวหน้า คือ ความพยายามที่จะทำให้สำเร็จ ความอดทน การเรียนการทำงาน บางอย่างมีปัญหาเมื่ออุปสรรคก็หาแนวทางในการแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มพอเราได้ร่วมมือกันมากขึ้น ส่งผลให้เราทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จ ...สิ่งที่ควรปฏิบัติต่อไปคือ การทบทวนเนื้อหา ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น และสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติก็มีการเผลอจับหลักในบางวิชาเพราะบางวันนอนดึก จะแก้ไขโดยจะพยายามวางแผนในการจัดเวลามากขึ้นในอนาคต จะได้ไม่่วงอีก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...อย่างผมตอนนี้ผมอยากจะย้ายสาขาผมรู้ตัวเองมากขึ้นว่าอยากเป็นครูสอนวิทยาศาสตร์มากกว่า ผมจะประเมินความเป็นไปได้ว่าผมน่าจะสามารถทำได้ไหม มีอะไรที่ผมต้องทำเพิ่มอีกบ้าง เช่น การอ่านหนังสือ ต้อง short note (จดบันทึกย่อ) เพิ่ม... การที่เราประเมินตนเอง ทำให้เรารู้สึกว่าเราต้องมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น เราต้องบังคับตัวเราเองมากขึ้น เพราะบางทีเราเป็นวัยรุ่นเราอยากไปนู่นไปนี่ไปเที่ยว แต่ตอนนี้เรารู้ว่า เราไม่ควรไปเราต้องอ่านหนังสือ ทำให้การเรียนรู้ของเรามีความก้าวหน้ามากขึ้น พัฒนาขึ้น ทำให้มีการเรียนรู้ที่ดี...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ดูว่าเราเข้าใจในวิชาที่เรียนหรือเปล่า วิชาไหนที่เรียนไม่เข้าใจก็จะพยายามให้มากขึ้นในเรื่องของการอ่านหนังสือนอกเวลา การสอบถามเพื่อน การตั้งใจเรียนในเวลาที่อาจารย์สอนก็มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นโดยประเมินจากความรู้ที่ได้รับในวิชาที่เรียน ตอนแรกไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่ตอนนี้รู้แล้วแต่ยังต้องพัฒนาอีกเยอะ อย่างเรื่องการอ่านหนังสือเพิ่มเติม การฟัง การตั้งใจเรียน การจดบันทึก แต่ยังต้องทำต่อไปอีกโดยเฉพาะช่วงนี้ต้องซ้อมหนักด้วย ก็ต้องบังคับตัวเองให้พยายามมากขึ้น บางทีเหนื่อยจากซ้อมก็ต้องมาอ่านหนังสือสอบด้วย แต่ก็ต้องทำให้ได้ทั้งสองอย่าง เพราะเราตั้งใจแล้ว...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...คิดว่าตัวเองพัฒนาดีขึ้นจากเดิม ก่อนหน้านี้ไม่รู้อะไรเลย เรียนไปทำไม เพื่ออะไร เป็นครูต้องเป็นอย่างไร แต่ตอนนี้รู้แล้วว่า ถ้าอยากเป็นครูที่ดีต้องทำยังไง จะอยู่แค่นี้ไม่ได้ ต้องพัฒนามากขึ้น ต้องก้าวหน้าขึ้นไป ต้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ หนูจะพยายามทำให้ได้ ทำให้ดียิ่งขึ้น...สาเหตุที่ทำให้มีการพัฒนามาจากตัวเราเริ่มที่ตัวเราทั้งความตั้งใจและความพยายามของเราเอง...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ก็ประเมินแล้วว่าตัวเองได้พัฒนาดีขึ้นกว่าเดิม จากการที่เรามีความพยายามในการเรียนมากขึ้นโดยเฉพาะในรายวิชาที่ยาก ก็เข้าใจเนื้อหามากขึ้น มีความรู้ใหม่ๆ มากขึ้นสามารถนำไปสอนได้อย่างกระจ่าง เป็นเพราะไม่ขี้เกียจ มีวินัยในตัวเอง มีความพยายาม มีความตรงต่อเวลา ทำให้ดีขึ้นน่าจะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ต่อไปก็ต้องพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม มีวินัยในตัวเองให้มากขึ้น ไม่ขี้เกียจ ขยันเรียน ขยันอ่านต่อไปจนกว่าจะได้เป็นครูอย่างที่คิดไว้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...มีความก้าวหน้าขึ้นเนื่องจากได้ฝึกทำแบบทดสอบในโปรแกรม เมื่อมีคำศัพท์ที่น่าสนใจหรือไม่คุ้นเคย เราก็อ่านจนจำได้และเมื่อมีเวลาก็พยายามท่องจำต่อไป ปัจจัยคือความตั้งใจจริงของเราที่อยากจะทำ ฟัง พูด อ่าน เขียนเหมือนเจ้าของภาษา จึงพยายามควบคุมตนเองให้หันมาสนใจ อ่าน ฟัง พูดให้มากขึ้น แทนการดูละครให้น้อยลง ปัจจัยอื่นคือ เพื่อนที่เราสามารถฝึกทำโปรแกรมได้สำเร็จก่อนใคร ทำเวลาดีและเร็ว จึงเกิดแรงบันดาลใจให้เรามีความมุ่งมั่นและขยันให้มากขึ้นโดยการทำงานการบ้านอย่างอื่นให้เสร็จก่อน และจึงมานั่งทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษต่อเพื่อให้ทันเพื่อนและทันเวลา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...จากการที่ได้อบรมและได้มีการทำกิจกรรมทำให้เราคิดถึงอนาคต ทำให้เรามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยในช่วงมหาวิทยาลัยต้องเรียนรู้ให้มากที่สุดเพื่อที่จะนำความรู้นั้นไปใช้สอนต่อไป... มาจากการสร้างวินัยในตนเองให้มีระเบียบมากขึ้น พยายามที่จะตั้งใจเรียนเพื่อให้เรามีความก้าวหน้าในอนาคตที่ดี คอยเตือนตนเองเสมอว่า ต้องผ่านช่วงเวลานี้ไปได้เพื่อวันข้างหน้า เราจะผ่านไปอย่างเข้มแข็ง... ต้องทำให้ครอบครัวภูมิใจกับตัวเราให้ได้ ต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าเราก็สามารถเรียนจบและเป็นครูที่ดีได้ เมื่อมีงานกลุ่มหรืองานที่เป็นหมู่คณะต้องช่วยกันทำเพื่อให้งานเสร็จจุลวงและมีคุณภาพ ต้องไม่ทำตัวเป็นตัวถ่วงของเพื่อน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...มีการพัฒนามากขึ้นโดยดูจากการการทำงาน การเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ แต่ตอนนี้หมั่นทบทวนอ่านหนังสือมากขึ้น ไม่เอาเวลาไปทำสิ่งที่เปล่าประโยชน์ อย่างหนูเป็นคนที่ดีหนังสือ แต่ตอนนี้ก็ไม่เดินเข้าร้านซีดี ไม่ซื้อมาดู ไม่เปิด ไม่เล่น social (สื่อออนไลน์) งานก็เสร็จเร็วกว่าเดิม ทำให้เราอยากทำให้ดีขึ้นอีก ต้องพยายามมากขึ้นอีก จากที่เป็นคนทำงานเป็นคนส่งการบ้านวันสุดท้ายก็เปลี่ยนมาเป็นทำการบ้านในวันที่สั่งได้เลย ไม่ค้างงานไว้นานทำให้เป็นคนที่ได้รับผิดชอบมากขึ้น มีการทบทวนการเรียนทำให้เรียนดีขึ้น เข้าใจในเนื้อหามากขึ้นเป็นเพราะคอยบอกตัวเอง เตือนตัวเองให้ทำงานทำการบ้านให้เสร็จก่อนทำอย่างอื่น ได้รับผิดชอบต่องานที่ได้รับ

มอบหมายให้เสร็จก่อน เพื่อนก็ช่วยกันปรึกษาหารือกัน ช่วยกันเตือนเวลามีงานที่ต้องทำหรือเวลาเรียนที่ไม่เข้าใจตรงไหนก็ถามก็ถามเพื่อนทำให้การเรียนดีขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่3, สัมภาษณ์)

“...ประเมินพฤติกรรมของตนเองจากการเรียนรู้ต่างๆ ว่าเรามีการทบทวนมากขึ้นหรือเปล่า ถ้าเรามีการทบทวนมากขึ้น มีความมุ่งมั่นมากขึ้น แสดงว่าเรามีความก้าวหน้า... มีอุปสรรคคือ สิ่งเร้าต่างๆ การติด social ซึ่งการสังเกตตนเองทำให้รู้ว่าการติด social (สื่อออนไลน์) มันมีผลเสียทำให้งาน การเรียนเสีย ไม่ก้าวหน้า ตอนนั้นก็พยายามปรับปรุงตนเองพยายามห่างๆ จาก social (สื่อออนไลน์) ทั้งหลายการประเมินตนเอง ทำให้เรารู้ว่า เราควรตั้งใจทำอะไรต่อไป อะไรที่ดีเราทำต่อ เช่น การท่องศัพท์ อะไรที่ ไม่ดี การเล่น social (สื่อออนไลน์) เราก็ไม่ทำ ...การที่เราตั้งใจทำอะไร ส่งผลให้เราได้พัฒนาตัวเองมากขึ้น อย่างเรารู้ว่าตัวเราไม่เก่ง เราก็ต้องเรียนรู้ให้มากขึ้น เราต้องพยายามเรียนรู้อะไรใหม่ๆ เพิ่มเติมความรู้ให้เท่าทันคนอื่น เท่าทันโลก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...มีความก้าวหน้า คือ เราตั้งใจเรียนเพราะจะทำให้เราเรียนจบ สามารถเป็นครูที่ดีของสังคมและตัวเราเองด้วย... มาจากการที่ควบคุมตนเองไม่เล่นในเวลาเรียน ทำให้เรามีระเบียบวินัยต่อตนเองมากขึ้นและสามารถเรียนจบเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตได้... อีกอย่างเพื่อนก็ช่วยเรา ในวันที่เราขาดเรียน เพื่อนจะคอยบอกว่าวันนี้มีงานอะไรบ้าง ทำให้เราตามงานและมีการช่วยกันทำงานกลุ่ม ทำให้งานสำเร็จลุล่วงบรรลุเป้าหมายได้ ต่อไปก็ควรตั้งใจเรียนให้มากขึ้นจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพครูได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

1. องค์ประกอบด้านการร่วมมือในการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาชีพครูด้วยกัน นิสิตนักศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้และข้อมูลความรู้ของแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกันส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนถึงแนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...เพื่อนอยู่กับเราตลอดเวลา เวลาที่เรามาเรียน วิชาไหนที่ยากเราจะช่วยเหลือกัน อย่างการทำงานในกลุ่มที่ทุกคนต้องร่วมกันคิด ร่วมกันทำ เราจะไม่แค่ให้เพื่อนใส่ชื่อเฉยๆ โดยไม่ต้อง

ทำอะไรเลย เพราะถ้าแค่ใส่ชื่อเพื่อนก็จะไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย การทำงานไม่ใช่แค่ได้คะแนนแค่นั้น แต่เราต้องช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนกันร่วมกันทำ ถ้าเราช่วยกันและช่วยเพื่อนในทางที่ดีที่ถูกต้องโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในที่ทำงานทำให้เราเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน แต่ถ้าใส่ชื่อก็จะได้แค่คะแนนไม่มีค่า ไม่เกิดประโยชน์... บางครั้งเราไม่รู้ทุกเรื่อง เราก็มีการแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับความรู้ทางด้านสุขศึกษา อย่างบางวันหลังจากที่เรียนเราก็มาแลกเปลี่ยนความรู้กันที่บางคนไปศึกษามา ทำให้เราได้ความรู้ใหม่ๆ ทันเหตุการณ์ เราได้ใช้เวลาว่างร่วมกันส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของทุกคน...การร่วมมือมีความสำคัญ สิ่งไหนที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพื่อนก็แนะนำตักเตือน เช่น เพื่อนบางคนมาเรียนสาย ผมก็แนะนำว่าควรจะออกจากบ้านให้เช้ากว่านี้ เพราะถ้ามาเรียนไม่ทันจะทำให้ไม่เข้าใจ เพื่อนก็ดีขึ้นมาเข้าชั้น หรืออย่างผมเอง ตอนแรกไม่ค่อยให้เวลากับเพื่อนเพื่อนก็แนะนำว่า ควรมีการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนให้มากขึ้น เพราะอีกหน่อยพอเราไปเป็นครูเราจำเป็นต้องทำงานร่วมกับเพื่อนครูและนักเรียนด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ช่วงสอบเราจะมารวมตัว มาติวlecture (บันทึกเนื้อหา) วิชาต่างๆ การที่เราร่วมมือกันทำให้เรามีความ active (กระตือรือร้น) มากขึ้น มันดีกว่าเรากลับมาทบทวนแค่คนเดียว อย่างเช่นช่วง 4-5 โมง เราจะมารวมกัน ใครได้ตรงไหน ไม่เข้าใจตรงไหน เราจะมาคุยกัน เป็นการได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจของแต่ละคนไปด้วย ทำให้เรารู้ด้วยว่าเรายังไม่รู้ ไม่เข้าใจตรงไหน ที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ไม่เฉพาะเรื่องที่เรียน เรื่องอื่นที่น่าสนใจด้วย เราก็มาคุยกัน ทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น... อย่างผมเป็นอิสลามพอเลิกเรียนตอนเย็นต้องรีบไปละหมาดที่ชมรมก่อนแล้วจะมาสมทบกับเพื่อนผมว่า มันก็มีประโยชน์ ดีกว่าเราไปทำอะไร ไปเที่ยวที่ไม่มีประโยชน์ แต่ถ้าเรามาคุยกันเรื่องเรียนเรื่องงานมันมีประโยชน์มากกว่าโดยเฉพาะเวลาที่เราไปเป็นครูก็จะเป็นครูที่มีความรู้หลากหลายจากที่ได้แลกเปลี่ยนความรู้กัน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...บางครั้งที่เราเรียนไม่เข้าใจทุกอย่างที่เราตั้งใจเรียนก็มี เพราะบางวิชามันยากมาก เราก็ไปถามเพื่อนเพิ่มเติมหรือบางทีตัวเราก็ช่วยเพื่อนได้ ถ้าเราเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนไม่เข้าใจ เราก็ช่วยสอนเพื่อนได้ อย่างวิชา Anatomy (กายวิภาค) เพื่อนยังไม่ค่อยได้ในเรื่องของ movement (การเคลื่อนไหว) เราก็ช่วยอธิบายให้เพื่อนได้เพราะเราก็เป็นนักกีฬาด้วย เพื่อนก็เข้าใจมากขึ้น ทำข้อสอบได้ ส่งผลคือทำให้เราเข้าใจในวิชาที่เราเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้นหรือในบางเรื่องเรากับเพื่อนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกัน อย่างเรื่องกระดูกที่มันเจาะจงลงไป พวกเราก็ต้องไปช่วยกันศึกษาเพิ่มเติม ไปช่วยกันค้นคว้า...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ถ้าเราไม่เข้าใจก็จะปรึกษาเพื่อนทำให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้เราได้คำตอบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น หรือเวลาที่เพื่อนไม่เข้าใจหนูจะช่วยติวช่วยอธิบาย เพื่อนก็สบายใจที่เราช่วยสอนอธิบายทำให้พวกเราเข้าใจในบทเรียน...เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้หนูฮึดสู้ ตั้งใจอีกครั้ง ตรงไหนที่หนูเรียนไม่เข้าใจก็จะถามเพื่อนก่อนเลย เพื่อนก็พยายามช่วย ไม่ทิ้งเรา เราก็อึดสู้ดีกว่า อย่างน้อยเราก็มีเพื่อน เราไม่ได้ไร้ค่า ส่งผลต่อความพยายาม ถ้าเราไม่ตั้งใจเรียนก็แย่แล้วเพราะเพื่อนก็พยายามช่วยเราขนาดนี้ เราก็ต้องทำให้เต็มที่หรืออย่างบางวันหนูมาเรียนไม่ได้จริงๆ เพื่อนจะช่วยติดตามว่าหนูขาดอะไรไปบ้าง เรียนอะไรไปบ้างที่เราต้องติดตามในวันที่เราขาดไป เพื่อนช่วยเรื่องเรียนได้เยอะมาก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด คนที่เก่งก็มาติว เช่น การอ่านหนังสือ แนะนำการอ่านหนังสือ ว่าควรอ่านตรงไหนนะ ตรงไหนะ ส่งผลช่วยกระตุ้นให้จำได้เห็นทันตาวาดีขึ้น การร่วมมือกันส่งผลในหลายส่วน ...เพื่อนเหมือนครู มีอะไรเราก็ปรึกษา คนไหนเก่งก็มาติวหรือบางทีพอเกิดปัญหาเราก็รับฟังกัน...การมีเพื่อนดีกว่าการอยู่คนเดียว การเข้ากลุ่มกับเพื่อน มีการประชุมกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างสังคมในการเรียนรู้ส่งผลต่อการวางแผนร่วมกันในการพัฒนาการเรียนเพื่อที่เราจะจบไปเป็นครูร่วมกัน....” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...การที่เราเรียนคนเดียวเราก็จะได้ความรู้เท่าที่เราอ่าน เท่าที่เราเจอ แต่ถ้าเราเรียนด้วยกันร่วมมือกันช่วยกัน เราจะได้ความรู้มากขึ้นเพราะต่างคนต่างรู้ไม่เหมือนกัน เก่งต่างกัน ถนัดต่างกัน พอเรามาช่วยกัน เราก็ต่างคนต่างได้ รู้สึกว่าเราไม่ได้เรียนคนเดียว ไม่ต้องเอาชนะกัน แต่เรามาช่วยกันก็ดีกว่าทุกคน ...อย่างภาษาอังกฤษนี่ยากมาก แต่พอเรามาช่วยกันก็คิดว่าน่าจะผ่านไปได้ ได้กำลังใจจากเพื่อนด้วยว่า อย่าท้อ เราต้องสู้เราเข้ามาเรียนแล้ว เราจะจบไปเป็นครูที่ดีเราจะท้อไม่ได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...การเรียนในสาขานี้ เราต้องเรียนเยอะมาก เพราะเราจะไปเป็นครูประถมเราต้องสอนได้หลายวิชา เราก็เลยต้องเรียนเยอะกว่าคนอื่น ๆ ที่เรียนสาขาอื่น กับเพื่อน ๆ ก็ต้องพยายามช่วยกัน ใครได้อะไร ก็บอกกัน ไม่เก็บไว้คนเดียว ไม่หวงความรู้ อย่างบางทีหนูได้หนังสือที่อาจารย์สั่งว่าจะสอบมา หนูก็มาบอกเพื่อนว่า เล่มนี้ดีนะ ให้ไปอ่านดู พอไปอ่านแล้วก็มาคุยกัน หรือบางทีเพื่อนก็ชวนกันไปห้องสมุดไปนั่งทำงานด้วยกัน พอเราอยู่กับเพื่อนที่ตั้งใจทำงานก็ทำให้เราอยากทำไปด้วย กันนั่งทำด้วยกันจนกว่าจะเสร็จ...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...เราจะคอยช่วยกันบอก ช่วยกันเตือนว่าควรทำตัวอย่างไรจึงจะเรียนได้ดี ถ้าเพื่อนไม่ท้อแท้ เราก็เตือนว่าไม่ตืนะ ต้องขยันท่อง อย่าท่องรวดเดียวจะจำไม่ได้ หรืออย่างเทคนิคในการท่อง

ศัพท์ หรือใครได้คำศัพท์อะไรเราก็มายบอกกัน ช่วยกันไม่เก็บไว้คนเดียว การที่เราก็บอกเพื่อนก็ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเราช่วยให้เรามีการทบทวนความรู้ใหม่ๆ ด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของเราก็ดีขึ้น จากตอนแรกไม่ค่อยสนิทกันต่างคนต่างเรียน แต่ตอนนี้เรามีอะไรก็ช่วยกันทั้งเรื่องเรียนเรื่องงานก็ดีขึ้นกว่าเดิมมาก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...เวลาที่อาจารย์ให้งานกลุ่ม เราต้องอาศัยแนวคิดของเพื่อนด้วย เพื่อนแต่ละคนมีแนวคิดอื่นๆ ที่ต่างจากเรา เราก้เอามารวมกัน เรารู้ว่าเพื่อนเราแต่ละคนถนัดอะไร หรือเวลาที่เรามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเราก้มาคุยกัน ช่วยกันแก้ปัญหา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...กับเพื่อนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ เช่น ดิฉันหนังสือกัน ส่งผลให้จากที่ไม่เข้าใจเลยก็เข้าใจมากขึ้น ทำให้เรามีความตั้งใจด้วย พยายามที่จะเรียน และยังช่วยกันคิดว่าต้องทำงานอะไรอีกบ้าง แต่ละคนจะช่วยกันได้อย่างไร เราไม่ได้หวังเอาเปรียบเพื่อน แต่เราช่วยกัน จริงๆ ผมเป็นคนเรียนไม่เก่ง แต่ผมก็ดีขึ้น ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะเพื่อนๆ ที่ช่วยด้วย เวลาเราเห็นเพื่อนทำดี เพื่อนตั้งใจ เราก้ต้องตั้งใจบ้างทำให้มีความพยายามในการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม มีความรู้ไปสอนเด็กมากขึ้นด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

2. องค์ประกอบด้านปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้นำข้อมูลและความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อให้ตนเองและเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้พัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและเพื่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต เช่น การปรับวิธีการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเรียนรู้เรื่องต่างๆ และการปรับแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะที่ดี เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...บางอย่างก็มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้น อย่างผมเป็นคนที่ไม่ชอบทำกิจกรรมเพื่อนๆ ก็ช่วยแนะนำว่าควรทำกิจกรรมบ้าง ได้พัฒนาตนเองในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การเข้ากับคนอื่นๆ ในสังคมทำให้แผนในการพัฒนาตนเองของผมมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผมว่าบางทีเพื่อนมีมุมมองที่แตกต่างจากเรา แล้วเรานำมาปรับใช้ ทำให้เรามีมุมมองที่กว้างขึ้น ช่วยในการพัฒนาทั้งการเรียนและการเตรียมพร้อมเป็นครูของเราดีขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...ก็นำสิ่งที่ได้จากเพื่อนมาปรับอย่างเช่น การท่องคำศัพท์ anatomy (กายวิภาค) ผมท่องทีละ 20 คำ แต่ก็จำไม่ค่อยได้ แต่เพื่อนบอกว่าให้ท่องแบบค่อยๆ เพิ่มทีละนิด อย่างทีละ 10 คำ แล้วค่อยเพิ่มเป็น 15 คำ 20 คำ ปรากฏว่าจำได้ดีกว่า ช่วยลดระยะเวลาในการท่องด้วย หรือบางทีผมก็ช่วยเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องเซลล์เพราะผมเห็นเพื่อนบางทีก็จำแบบไปเรื่อยๆ ผมก็บอกเค้าว่าควรอ่านอย่างไร จำอย่างไร เพื่อนก็บอกว่าเขาทำข้อสอบได้มากขึ้น... เราช่วยกันทำงานกลุ่มออกมาให้ดีที่สุด การที่เราอยู่เคียงข้างกัน เราก็ได้พัฒนาความรู้ เพื่อนก็ได้พัฒนาด้วย ได้พัฒนาทัศนคติในการเป็นครูด้วย ผมว่ามันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...แต่แต่ละคนจะมีวิธีในการเรียนที่แตกต่างกัน แต่เราก็ช่วยกัน บางอย่างที่เราดีขึ้นก็เพราะเราช่วยกัน เราก็พยายามช่วยกันให้ดีที่สุด บางสิ่งที่เพื่อนบอกเราก็ต้องฟังเพราะมันสามารถนำมาใช้ทำให้เราดีขึ้น... ทุกวันนี้ก็มีหลายอย่างที่เราได้ดีขึ้นจากที่นำจากที่ได้ช่วยกันคิด อย่างวิธีการในการอ่านหนังสือ การแบ่งเวลาในการทำงาน ก็ค่อยๆ ปรับก็ดีขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ถึงหนูจะมีเวลาอยู่กับเพื่อนไม่เยอะ เพราะเรียนเสร็จก็ต้องรีบกลับไปเก็บตัวซ่อมทุกวัน แต่เพื่อนก็ช่วยในการเรียนของหนูเยอะมาก เช่น อย่างการทำงานที่หนูมีเวลาน้อยเพื่อนก็แนะนำว่าต้องทำยังไงบ้าง เราก็พยายามทำตามที่คุณแนะนำหรือรายงานบางวิชาที่ยังทำไม่ได้ ยังไม่ผ่านก็เอามาปรึกากับเพื่อนว่าจะแก้ไขยังไงดี เพื่อนก็พยายามช่วยกันดู ช่วยกันคิดที่จะทำให้งานดีขึ้น เราก็เอามาใช้ทำงานของเราให้ดีขึ้นสุดท้ายก็ผ่าน เราก็คือใจมีกำลังใจเรียนต่อไป...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ผมมีข้อเสียอยู่อย่างหนึ่งคือ การมาสาย แรกๆ นี่สายตลอดวิชาที่เรียนเข้า มันก็ไม่ได้เข้าห้องซำอาจารย์สอนไปแล้ว บางทีก็ไม่ทันเชคชื่อ เพื่อนก็มาเตือนว่าให้มาเข้า ตอนแรกก็ยังทำไม่ได้ แต่พอมาทำกิจกรรมที่ได้ข้อมูลจากเพื่อน เพื่อนก็บอกว่าให้ปรับเวลาใหม่ ไม่ให้นอนดึก ถ้ามีงานก็รีบทำแต่หัวค่ำ ไม่ทำตอนดึก ให้มาถึงแต่เช้า เมื่อเวลาในการเดินทางมากขึ้น ผมก็พยายามปรับตามที่เพื่อนแนะนำก็มาทันมากขึ้น จากที่สายเกือบทุกวันตอนนี้ก็มาทันแล้ว มีเวลา ไม่รีบร้อนเหมือนแต่ก่อน อย่างวันนี้ก็มาทันมีเวลาไปกินข้าวที่เซเว่น (ร้านสะดวกซื้อ) ด้วย การมาเรียนทันทำให้เราได้ความรู้ครบถ้วนในแต่ละวิชา มีความพร้อมในการเรียนมากขึ้นด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...หนูจดบันทึกไว้ทุกวิชา ถึงเวลาก็เอามาคุยกับเพื่อน มาปรับความรู้ความเข้าใจในวิชาที่เราเรียนด้วยกัน บางเรื่องเราเข้าใจผิดเพราะเราอ่านคนเดียว แต่พอมาคุยกับเพื่อนตั้งใจฟังสิ่งที่เพื่อนพูด เราก็ปรับความเข้าใจของเราให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทำให้เรามีความรู้ที่ถูกต้องไปสอนนักเรียน ไม่งั้นเราอาจจะสอนผิดได้ ถ้าเราไม่เข้าใจอย่างถูกต้องแต่เรารู้สึกภูมิใจในตัวเองที่สามารถช่วยเพื่อนได้เพราะเรามีเป้าหมายที่ประสบความสำเร็จร่วมกัน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...บางที่เรียนเยอะ การบ้านเยอะทำงานไม่ทัน รู้สึกเหนื่อยมากที่ต้องทำอะไรหลายอย่าง แต่เพื่อนก็ช่วยได้มาก เพื่อนจะคอยอธิบาย ช่วยแนะนำ อย่างการท่องศัพท์ เพื่อนแนะนำว่า ให้ท่องวันละ 10 คำ ก็จะจำได้ โดยให้ท่องซ้ำๆ หนูก็นำมาปรับ พยายามแบ่งคำศัพท์เป็นชุดๆ แล้วท่องไม่ใช่ท่องรวดเดียว แต่ท่องบ่อยๆ ทุกวัน ผลที่เกิดขึ้นทำให้มีความรู้ความหมายของศัพท์ได้ดีขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงกับการเรียนของเรา...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ได้ร่วมกับเพื่อนร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา งานก็ออกมาดีขึ้น ช่วยให้เราทำงานกับคนอื่นได้ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ...เพื่อนเป็นคนที่คอยช่วยกระตุ้น เวลาอ่านหนังสือสอบเพื่อนช่วยกันกระตุ้นว่า ต้องอ่านนะ ต้องพยายามนะ อย่าขี้เกียจ... เพื่อนช่วยแนะนำการฝึกภาษาอังกฤษผ่านการเล่น facetime (การสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์) คุยกับคนต่างชาติ เราก็เอามาทำบ้าง มันก็ช่วยให้เราพูดได้ดีขึ้น รู้จักสิ่งใหม่ๆ เทคโนโลยี มีการประยุกต์ใช้สื่อเพื่อเอามาเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...เพื่อนแต่ละคนจะคอยบอกสิ่งต่างๆ ที่เราสามารถเอามาพัฒนาตนเอง เช่น แนะนำหนังสือที่ดูอย่างความรู้รอบตัว เพราะตัวหนูเองไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับโลกภายนอกก็ทำตามที่คุณแนะนำ ส่งผลให้เรามีความรู้มากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการสอนตอนที่เป็นครูได้...” (นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ผมรู้สึกดีที่มีเพื่อนคอยช่วยกัน เมื่อก่อนผมเรียนอ่อนกว่าเพื่อนมาไม่ทันเพื่อนเลยแต่เพื่อนก็ไม่ทิ้ง บอกว่าต้องทำอะไรบ้างให้มันดีขึ้น อย่าง Eng (ภาษาอังกฤษ) นี่แรกๆ ไม่ได้เลย ฟังก็ไม่ออกเรียนก็ไม่รู้เรื่อง แต่เพื่อนบอกว่า วิธีท่องศัพท์ต้องท่องคำง่ายๆ ก่อนจะได้มีกำลังใจและให้ท่องทุกวันอย่าเร่งไปท่องตอนจะสอบ ฝึกพูดกับชาวต่างชาติ สอนการใช้โปรแกรม แล้วลองไปทำก็ฟังได้มากขึ้นพูดได้บ้างดีกว่าเดิมเยอะเพราะเราแบ่งมาอ่านมาท่อง เพื่อก็คอยมาทดสอบกันด้วยว่าได้แค่ไหนแล้ว

บางคำอ่านไม่ออก ออกเสียงผิดก็ช่วยกันบอกจนกว่าจะได้...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

ประโยชน์ที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาโดยนิสิตนักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนมากขึ้น มีการวางแผนที่สอดคล้องกับเป้าหมาย มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีการสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง ซึ่งส่งผลให้นิสิตนักศึกษาสามารถกำกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ได้เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ได้ฝึกใช้ความคิดเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง

นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในด้านต่างๆ เช่น การเป็นครูที่มีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เหมาะสม การมีทัศนคติทางบวกต่อการเป็นครูที่ดีของสังคม เป็นต้น และการเข้าร่วมกิจกรรมยังช่วยให้กลุ่มนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีการร่วมมือในกลุ่มเพื่อนนิสิตนักศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงนิสิตนักศึกษามีความตั้งใจจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการกำกับการเรียนรู้ต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ อาทิ

“...ช่วงที่มาใหม่ๆ ยังไม่รู้จักการวางแผน ไม่มีการตั้งเป้าหมาย แต่การมาทำกิจกรรมทำให้มีเป้าหมายนำไปสู่การปฏิบัติ มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เพราะการวางแผนการใช้เวลาที่ชัดเจนมากขึ้น การที่เรามีการวางแผนที่ดีทำให้เรามีกฎเกณฑ์กับตัวเองว่าควรทำอะไรเวลาไหน ผมคิดว่ามันจะช่วยเวลาเราไปเป็นครูด้วย เพราะคนที่เป็นครูต้องมีการวางแผนในการทำงาน ในการสอนนักเรียนให้ดี ทำให้เราเป็นครูที่มีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม...ตั้งแต่เข้าร่วมกิจกรรม ผมมีการกำกับตนเองอย่างต่อเนื่อง มีการทบทวนเนื้อหาอยู่ตลอด ในส่วนที่ยังไม่เข้าใจจะกลับไปทบทวนเพราะผมคิดว่าเรายังต้องพัฒนาต่อไป บางเนื้อหาถ้าเราไม่มีการทบทวนเราอาจจะเผลอลืมไป แต่ถ้ามีการทบทวนอยู่เรื่อยๆ เราจะมีสมาธิความเข้าใจมากยิ่งขึ้นกิจกรรมนี้มีประโยชน์...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...เราได้เรียนรู้เป้าหมายที่ชัดเจนของตนเองทำให้เรามีทางเดิน ตอนแรกทางเดินยังไม่ชัดเจน แต่ตอนนี้ทางเดินเราชัดเจนมากยิ่งขึ้น และได้เรียนรู้ทัศนคติในการเป็นครูที่ดี เห็นชัดเจนมากขึ้นว่าครูที่ดีต้องทำอย่างไร เรียนรู้ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งที่เกี่ยวกับเพื่อนหรือตัวเราเองว่า

การส่งเสริมช่วยเหลือกัน ช่วยให้เกิดการพัฒนาการก้าวหน้าที่ดีขึ้น เวลาที่เราทำอะไรจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้ามากขึ้นเราจะได้จัดสรรเวลาได้อย่างถูกต้อง... การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เราพัฒนาได้เยอะ มีการกำหนดเป้าหมาย กำหนดวิธีการ ทำให้เราเข้าใจตัวเองมากขึ้นว่าเราต้องการอะไร เข้าใจเป้าหมายของตัวเองเราเองทั้งระยะสั้นระยะยาวทำให้เราต้อง active (กระตือรือร้น) เพราะก่อนหน้านี้ผมเป็นคนเฉื่อยๆ แต่ตอนนี้ผมสนใจการเรียนรู้มากขึ้น มีการควบคุมตนเองไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ดีอย่างเรื่องตื่นนอนก็ส่งผลต่อการเรียน เมื่อก่อนนอนเที่ยงคืน พอตี 5 ต้องตื่นมาละหมาดและมาเรียนต่อทำให้มันง่วงนอนเรียนไม่รู้เรื่อง อย่างตอนนี้ก็จะนอนเร็วขึ้นหนึ่งชั่วโมง เวลาตื่นเช้าก็จะไม่ง่วง ไม่รีบ มีเวลาทานข้าวเช้าด้วย เรียนหนังสือก็เข้าใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้ฝึกไตร่ตรองในการกระทำที่ส่งผลต่อการเรียน อย่างเรื่องการอ่านหนังสือ มีการกำหนดเวลาที่ชัดเจน ถ้าเราทำได้เราก็จะมีเวลาไปทำอย่างอื่นมีการจัดลำดับสิ่งที่สำคัญ พอเราทำได้เราก็ไม่เครียด ...สิ่งที่ควรทำต่อไปคือการตั้งใจเรียน การหาความรู้เพิ่มเติม การช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับกลุ่มเพื่อน สิ่งที่ได้เรียนรู้เราสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองเกิดประโยชน์ เกิดการพัฒนาตนเองอย่างไม่สิ้นสุด...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...ตอนแรกเราไม่มีจุดมุ่งหมายเลย แต่ตอนนี้เราได้ตั้งจุดมุ่งหมายทำให้เรามีการศึกษาในสิ่งที่เราตั้งใจ มีความตั้งใจมากขึ้นโดยดูจากการเรียนที่เราเรียนจบ ตั้งใจฟัง ไม่เล่นเพราะถ้าเราเล่นเราก็จะไม่มีสมาธิในการฟัง ความรู้ที่ได้รับจากอาจารย์เพิ่มมากขึ้น จากตอนแรกที่เราจัดเวลาไม่ได้เลย เพราะเราเป็นนักกีฬาด้วย แต่ตอนนี้เราสามารถแบ่งเวลาให้ทำได้ทั้งสองอย่างเพราะรู้แล้วว่าเรียนก็สำคัญ เราจะทุ่มให้กับการซ้อมอย่างเดียวไม่ได้ พอเริ่มทำแล้วสังเกตว่า มันดีขึ้นก็มีกำลังใจที่จะตั้งใจเรียนต่อไป เดี่ยวเราจะได้เป็นครูอย่างที่ตั้งใจไว้... การร่วมมือกับเพื่อนที่ดีขึ้นจากที่เมื่อก่อนเรียนเสร็จเราก็รีบกลับไปซ้อมเลยไม่สนใจที่จะอยู่กับเพื่อน แต่ว่าตอนนี้ได้ปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการเรียนมากขึ้นช่วยให้เรามีความรู้มากขึ้น เตรียมตัวในการสอบมากขึ้น รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้นที่พวกเราช่วยกัน ไม่ทิ้งกัน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...เราต้องกำกับตัวเองตลอดเวลา เวลาเรียนเราต้องมีสติ ต้องรู้ตัวเองว่ากำลังทำอะไรอยู่ มันจะส่งผลให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้น การมีความรู้เยอะๆ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเมื่อเราไปประกอบอาชีพครูเราจะมีความรู้ไปสอนเด็กได้... มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้ แต่ก่อนคิดไม่ค่อยออก คิดไม่ค่อยได้ แต่ตอนนี้เริ่มคิดได้ว่าต้องทำอย่างไรกับการเรียนของเราสามารถนำไปใช้ในการสอนเด็กให้เด็กมีความตั้งใจในการเรียน เพราะเราเคยมีประสบการณ์

มาก่อน เราก็จะสามารถพัฒนาเด็กได้มีมากยิ่งขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 4, สัมภาษณ์)

“... การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจน จากที่เมื่อก่อนเราอาจจะไม่เห็นตัวเราเองว่าทำในสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ดี เราก็เรียนไปเรื่อยๆ ตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้าง แต่จากที่อาจารย์ให้ทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง เรามองถึงอนาคตของเราที่ชัดเจนมากขึ้นว่า เราเรียนไปเพื่ออะไร เราจะทำอะไรในอนาคต ซึ่งเราก็คอยเป็นครูที่ดี มีความรู้เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนได้ ก็ช่วยให้เราต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเอง จากที่เคยมาสาย ก็ไม่สายแล้ว หรือจากที่ไม่ค่อยสนใจในเวลาเรียนก็พยายามตั้งใจมากขึ้น รู้ถึงสิ่งที่ต้องทำ...เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์มาก อยากให้เพื่อน ๆ ห้องอื่นได้ทำบ้างจะได้พัฒนาไปพร้อมกัน...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนที่ 5, สัมภาษณ์)

“...ช่วยจัดระเบียบการเรียนรู้ของเราได้ จากการทำกิจกรรมทำให้มีการวางแผนที่ชัดเจน มากขึ้น มีการจดบันทึกในการทำงานในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ว่าเราได้เรียนอะไรไปบ้าง ทำอะไรไปบ้างมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่เข้าใจมากขึ้น จำอะไรได้มากขึ้น การวางแผนช่วยให้เรามีการเรียนรู้ที่ดี เราสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำได้ เราก็รู้สึกภูมิใจตนเอง... การที่เราเคยติดละคร ทำให้เสียเวลาในการทำงาน การทำการบ้าน ก็พยายามบอกกับตัวเองว่า มีงานอะไรบ้างที่ต้องทำ เช่น ต้องทำงานนะ จะมานั่งดูละครอยู่งานไม่เสร็จนะ มันก็ช่วยเตือนสติตัวเองให้หันกลับมาทำงานได้ ไม่เสียเวลาไปกับการดูละครเหมือนเคย ในอาชีพครูเป็นอาชีพที่สังคมคาดหวังในการดูแล และเป็นแบบอย่างให้แก่ลูกศิษย์ได้ ถ้าเราทำได้ตั้งแต่ตอนนี้มีความรับผิดชอบเราก็จะเป็นครูที่ดีในอนาคตผู้ปกครองก็จะไม่ผิดหวังในตัวเรา เราต้องเริ่มพยายามตั้งแต่ตอนนี้ค่อยเป็นค่อยไปจนกว่าเราจะเรียนจบไปทำงาน... ตอนนี้เรารู้จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมากขึ้นทำให้มีการวางแผนในแต่ละวัน เช่น วางแผนในการอ่าน การทบทวนทำให้ได้ความรู้มากขึ้น รู้จักการจัดสรรเวลาในแต่ละช่วงเวลาที่มีความชัดเจนมากขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“...จากกิจกรรมนี้ที่ได้กำกับตนเองส่งผลต่อการเรียน เราศึกษาในขณะนี้จะเป็นครูสอนเด็ก ถ้าเราทำได้เด็กก็ได้ความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป...จากแต่ก่อนไม่เคยกำกับตัวเองเลย ถ้าสอบถึงจะอ่านวิชานั้นวิชานี้หรืออ่านตอนที่เข้าสอบส่งผลให้คะแนนทำไรค่อยดี แต่ตอนนี้จะทบทวนที่อาจารย์สอนมา โดยเฉพาะ Eng (ภาษาอังกฤษ) พยายามทบทวนให้มากขึ้น เมื่อจบออกไปแล้วจะได้สอนเด็กให้เขาารู้เรื่อง พยายามทำเกรดทุกวิชาให้ออกมาดีที่สุดให้ตัวเรามีความรู้มากที่สุด อยากสอนให้เค้าได้ทั้งการเรียนและการดำเนินชีวิต... มีคะแนนที่ดีขึ้น ได้ปรับพฤติกรรมของเราเอง จากแต่ก่อนเป็นคนที่ไม่ดีเสียมาก ๆ แต่พอมาเข้ากิจกรรมเราก็เริ่มเปลี่ยน ค่อยๆจัดสรรเวลาในการอ่าน

หนังสือ เวลาหลังจากเลิกเรียนก็กลับไปทบทวน อ่านหนังสือมากขึ้น อะไรที่ไม่เก่งเราก็มีความพยายามมากขึ้น...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“...มีความตั้งใจ ความพยายามในการเรียนเพิ่มจากเดิม จากตอนที่เรียนมัธยมเรียนๆ เล่นๆ ไม่ค่อยสนใจ ตอนนี้ตั้งใจเรียนมากขึ้น ไม่หลับในห้องเรียน พยายามตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือดูคลิปวิดีโอที่มีประโยชน์จากที่เมื่อก่อนเวลาเล่นเน็ตก็เล่นไปเรื่อย ๆ เพื่อความบันเทิง แต่ตอนนี้พยายามค้นหาสิ่งที่เป็นประโยชน์มากขึ้น เพราะช่วยให้มีความรู้มากขึ้น เวลาพูดคุยกับเพื่อนเราก็แนะนำเพื่อน ๆ ได้ด้วยว่า มีเรื่องไหนที่น่าสนใจบ้างแนะนำให้เพื่อน ๆ ไปดูด้วย... สิ่งที่ต้องปฏิบัติต่อไปพยายามร่วมมือให้มากขึ้น พยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ไปเรื่อยอีกจนกว่าจะได้เป็นครู เราจะได้นำไปสอนนักเรียนต่อไปอีก...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“...ได้เปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง มีการวางแผน เวลาไหนควรทำอะไร มีการแบ่งเวลาทบทวนหนังสือด้วย อย่างแบ่งเป็นบทๆ อย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมงก็จะดูว่า วันนี้อ่านได้กี่บท ส่งผลให้ได้ความรู้ มากขึ้นจากที่ได้ทบทวน ในอาชีพครูจะสามารถบริหารเวลาได้ด้วยตนเอง เพราะคนที่เป็นครูต้องรู้จักการบริหารเวลาเพราะครูจะมีงานที่ซับซ้อน เราก็จะสามารถทำงานได้ด้วยความสะดวก ... เมื่อก่อนมีปัญหาเรื่องการง่วงนอนในวิชาที่มีเรียนเข้ามาอย่างแปดโมงเพราะตอนกลางคืนเรานอนดึก เล่นโทรศัพท์ มันก็ทำให้เสียเวลาและนอนดึกทำในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นที่จะเอาเวลาไปอ่านหนังสือ อย่างตอนนี้ก็เล่นน้อยลงควบคุมตัวเองได้มากขึ้น เพราะรู้ว่ามันไม่ดีเปลี่ยนมาใช้โทรศัพท์ในทางที่มีประโยชน์แทน อย่างฟังเพลงต่างประเทศ อ่านหนังสือที่มีคำศัพท์ต่างๆ... ตอนนี้หนูไม่ดูทีวีแล้วเพราะดูแล้วมันติดละคร มันเสียเวลา แต่ก็ยังติดตามข่าวอยู่ เปลี่ยนมาดูข่าวในอินเทอร์เน็ตว่า มีไรน่าสนใจบ้าง แต่ไม่ดูทีวีเพราะมันทำให้เสียเวลาในการอ่านหนังสือเสียเวลาทำงานด้วย...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 4, สัมภาษณ์)

“...ได้เรียนรู้ว่าการกำกับมีความสำคัญต่อการเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จและการเป็นครูในอนาคต การทำงานบ้านไม่ปล่อยไว้จนค้างคาหรือทำวันเว้นวันไม่ให้มีงานตกค้าง... มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เช่น มีการวางแผนทำสิ่งต่างๆ ทำงานล่วงหน้าด้วยความตั้งใจ ความพยายามมากขึ้น เช่น การอ่านหนังสือสอบจากที่เมื่อก่อนอ่านตอนกลางคืนเข้ามาก็สอบเลย แต่ตอนนี้เตรียมตัวอ่านหนังสือล่วงหน้าผลที่ได้คือ มีความรู้เพิ่มมากขึ้น ได้รู้ว่าทำอะไรที่ไม่ดีไปบ้างเพื่อที่จะได้ปรับปรุงตนเอง ทำตัวให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือเรื่องทั่วไปอย่างการแต่งกายที่สุภาพ การพูดจาที่ดีมากขึ้นก็เกี่ยวกับการเป็นครูด้วย ...เราก้าวทีละนิดแต่เราก็เริ่มที่จะก้าวแล้ว

รับรู้ถึงความขยันในการเรียน การมีความพยายามในการหาความรู้ อันไหนที่ไม่รู้ก็พยายามอ่าน พยายามถามเพื่อน ไม่ปล่อยไปเฉยๆ ทำให้เรามีความเข้าใจมากขึ้น เพราะถ้าเราปล่อยไปเราจะไม่รู้อะไรเลย เพื่อนๆ ก็ช่วยติวให้ เราก็ต้องมีความพยายามด้วยจะอยู่เฉยๆไม่ได้ เราต้องขยันให้เท่าเพื่อนให้ทันเพื่อนด้วยต้องเรียนรู้เพิ่มเติม...” (นิสิตนักศึกษาวิชาชีพक्रमมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมคนที่ 5, สัมภาษณ์)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ในด้านระดับและด้านลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมติฐานของการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและคุรุศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมจำนวนทั้งสิ้น 10,262 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและครุศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวนแห่งละ 60 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 420 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

1.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูล คือ อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 7 คน และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตหรือครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่1 ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2 การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้อย่างตนเองและการเรียนรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ดังนี้

2.2.1 การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) ส่งผลให้ได้แนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้อย่างตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ

(5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวแบบ (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง

2.2.2 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้การทักษะสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น

2.3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยนำแนวคิดดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งในด้านกำกับการตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ควบคู่กัน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม แนวคิดหลัก วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์และการประเมินผล ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำเข้าสู่วิจัย ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมและขั้นสรุป

2.4 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์และการประเมินผล แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปศึกษาคุณภาพในด้านความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และการออกแบบกิจกรรม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 5 ท่าน

2.6 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แต่ไม่ใช้กลุ่มเดียวกัน ก่อนนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3

ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

3.1 การศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 227 คน ประกอบด้วย (1) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 108 คน และ (2) นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 119 คน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนิสิตนักศึกษา 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 16 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 18 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 56 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มควบคุม คือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ลงทะเบียนในรายวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิตนักศึกษา 28 คน ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Independent Sample t-test และ Paired Sample t-test

3.2 การศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูลคือ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1 ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษากลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

1.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ผลจากการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของการกำกับการเรียนรู้ใน 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.19-3.50 และค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.39-4.54 และเมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นโดยวิธีการ $PNI_{modified}$ ของทั้ง 7 องค์ประกอบ พบว่า มีค่า $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.29-0.41 องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การตั้งเป้าหมายซึ่งมีค่า $PNI_{modified}$ 0.41 ลำดับที่2 คือ การร่วมมือในการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ 0.37 ลำดับที่3 คือการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้มีค่า $PNI_{modified}$ 0.33 ลำดับที่4 คือ การสะท้อนตนเองมีค่า $PNI_{modified}$ 0.32 ลำดับที่5 คือ การสังเกตตนเอง มีค่า $PNI_{modified}$ 0.31 ลำดับที่6 คือ การวางแผน มีค่า $PNI_{modified}$ 0.30 และลำดับที่7 คือ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

มีค่า $PNI_{modified}$ 0.29 แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

1.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่1พบว่า การทำกับการเรียนรู้เป็นประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องสร้างเสริมให้กับนิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพครู เนื่องจากนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูบางส่วนยังไม่สามารถทำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ซึ่งส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต การสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ให้แก่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรเริ่มตั้งแต่เมื่อนิสิตนักศึกษาเข้ามาศึกษาในชั้นปีที่1 ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาและส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดี มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และพบว่า องค์ประกอบของการทำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 ประการ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นและสำคัญในการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในการศึกษาเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

การตั้งเป้าหมายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องตั้งเป้าหมายที่มีความชัดเจน ใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตนเองและมีความท้าทาย รวมถึงการมีเป้าหมายที่เชื่อมโยงกับการทำงานในวิชาชีพครูและคำนึงถึงความต้องการของสังคมที่มีต่อผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูเพื่อให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต

การวางแผนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องวางแผนการเรียนรู้ของตนเองตลอดช่วงระยะเวลา 5 ปี ทั้งในด้านการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนซึ่งจะส่งผลให้นิสิตศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม

การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีแรงจูงใจในการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการพัฒนาตนสู่การเป็นครูที่ดี มีคุณภาพของสังคม การมีแรงจูงใจในการเรียนรู้จะส่งผลต่อการทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้ และการฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป

การสังเกตตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการสังเกตตนเองจะช่วยให้นิสิตศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองที่ชัดเจนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป ในการสังเกตตนเอง

นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรทบทวนถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเองและด้านผลที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงควรมีการจดบันทึกอย่างละเอียดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละวัน

การสะท้อนตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องมีการสะท้อนผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าและอุปสรรคในการเรียนรู้ของตน รวมถึงการนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ในการวางแผนทางเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป

การร่วมมือในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากนิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีลักษณะในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและแนวทางในการพัฒนาเพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคม รวมถึงการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การสร้างเสริมการร่วมมือในการเรียนรู้ให้แก่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนับเป็นการพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีของนิสิตนักศึกษาด้วย

การปรับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกันมาใช้ในการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มได้พัฒนาการเรียนรู้ไปด้วยกัน

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

2.1 ผลการการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กัน ส่งผลให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง ในแต่ละครั้งบรรยายละเอียดเกี่ยวกับชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ แนวคิดหลัก วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์และการประเมินผล โดยมีสาระสำคัญของผลการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในแต่ละครั้ง ดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ มีวัตถุประสงค์ (1) นิสิตนักศึกษาได้สร้างสัมพันธภาพที่ดีซึ่งกันและกัน (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลงร่วมกันและประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม และ (3) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักการสำคัญของการทำกับการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การทำงานในวิชาชีพครู

กิจกรรมครั้งที่ 2 ความสำคัญของเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมาย (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตตัวแบบเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายได้รับข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ในด้านการตั้งเป้าหมายโดยการวิเคราะห์การตั้งเป้าหมายของตัวแบบ และได้ฝึกตั้งเป้าหมายโดยการวิเคราะห์ลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมครั้งที่ 3 สร้างฝันด้วยตัวเรา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาค้นหาเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครู โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกการตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายในการทำงานในวิชาชีพครู

กิจกรรมครั้งที่ 4 เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษารับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายของเพื่อนต่อความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมและร่วมกันปรับเป้าหมายของตนเองและกลุ่มให้มีความเหมาะสม

กิจกรรมครั้งที่ 5 เส้นทางสู่ปลายฝัน มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษารู้ถึงความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู (3) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวางแผนของตนเองสู่การประกอบวิชาชีพครูจากแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญ โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ในด้านการวางแผน โดยการวิเคราะห์ความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมาย และได้ฝึกการวางแผนในการเรียนรู้และแผนสู่การทำงานในวิชาชีพครูโดยระบุเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติ กำหนดช่วงเวลา สถานที่และผลจากการปฏิบัติต่อการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครู

กิจกรรมครั้งที่ 6 ปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับแผนที่วางไว้ในด้านความสอดคล้องกับแนวทางของสังคมและความชัดเจนของแผน (2) เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันมาใช้ในการปรับแผนเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับแผนที่ได้วางไว้ ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความละเอียดชัดเจนของแผนต่อกลุ่มและเสนอแนวทางที่เพื่อนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเรียนรู้ได้ หลังจากนั้นร่วมกันปรับแผนการเรียนรู้ที่วางไว้ให้มีความเหมาะสมมากขึ้นและชัดเจน

กิจกรรมครั้งที่ 7 พลังใจเพื่อความสำเร็จ มีวัตถุประสงค์(1)เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการพัฒนาตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตตัวแบบเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ได้รับข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ในด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับแรงจูงใจของตนเอง และได้สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้และการเป็นครูในด้านการมีความคาดหวังการมีความพยายามและการฝ่าฟันอุปสรรค

กิจกรรมครั้งที่ 8 รวมพลังใจ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความสำคัญ of แรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครู ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การวิเคราะห์ถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการเรียนรู้และผลที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของกลุ่มและการเป็นครู

กิจกรรมครั้งที่ 9 ติดตามตนจากผลที่ทำ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการสังเกตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกลยุทธ์หรือวิธีที่ตนเองใช้ในการเรียนรู้ ได้ฝึกการสังเกตตนเองในด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อการเรียนรู้และฝึกบันทึกผล

การสังเกตตนเอง รวมถึงได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองและผลกระทบต่อ
การพัฒนาการเรียนรู้และการเป็นครู

กิจกรรมครั้งที่ 10 ทบทวนเพื่อพบทิศทาง มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้
แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากบันทึกการสังเกตตนเอง (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้
ตระหนักถึง การแสดงพฤติกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับ
ความคาดหวังของสังคม (3) เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการปรับการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มี
คุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้
เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการสังเกตตนเอง ซึ่งแต่ละคน
มีความรับผิดชอบคือ วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมในการพัฒนาสู่การเป็นครูและร่วมกันให้ข้อเสนอแนะใน
การปรับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

กิจกรรมครั้งที่ 11 ประเมิน ความก้าวหน้า มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึง
ความสำคัญและหลักการของการประเมินตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และ
การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม (2) เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูล
จากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินตนเอง (3) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัย
เกี่ยวกับตนเองและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของตน โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิต
นักศึกษาได้รับข้อมูลที่สำคัญจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้
ของตน ได้ฝึกการประเมินและสะท้อนตนเองโดยการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา
การเรียนรู้ และประเมินสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปเพื่อให้มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น รวมถึง
ได้ฝึกการสะท้อนความคิดและความรู้สึกต่อผลการประเมินตนเอง

กิจกรรมครั้งที่ 12 กระจกมหัตถรย์ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึง
ความสำคัญของการสะท้อนตนเอง (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ
สะท้อนตนเอง (3) เพื่อให้นิสิตศึกษานำผลการสะท้อนตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นมาใช้ในการ
การปรับการเรียนรู้ของตนเองตน โดยการออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อ
แลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้
ซึ่งแต่ละคนมีความรับผิดชอบคือ การช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางหรือแหล่งข้อมูลใน
การพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่วิชาชีพครูของกลุ่มและการร่วมกันปรับแนวทางในการพัฒนา
การเรียนรู้ของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมใน รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการศึกษาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของ
นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรม
ทั้ง 12 ครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
จำนวน 5 คน พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

วิชาชีพครูมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงถึงสูงมาก โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 2 ความสำคัญของเป้าหมายมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 3 สร้างฝันด้วยตัวเรามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 4 เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 กิจกรรมครั้งที่ 5 เส้นทางสู่ปลายฝันมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 6 ปรับเส้นทางสู่ปลายฝันมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมที่ 7 กิจกรรมพลังใจเพื่อความสำเร็จมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 8 รวมพลังใจมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 9 ติดตามตนจากผลที่ทำมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 10 ทบทวนเพื่อพบทิศทางมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 11 ประเมินความก้าวหน้ามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 กิจกรรมครั้งที่ 12 กระจกมหัตถ์จริยมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการออกแบบกิจกรรมในระดับสูงมากโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00

ระยะที่ 3 ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

3.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

3.1.1 ในระยะหลังการทดลอง นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 แสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถสร้างเสริมระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1.2 นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังการทดลอง

สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 แสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสามารถสร้างเสริมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการกำกับการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น

3.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้สะท้อนถึงลักษณะการกำกับการเรียนรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการตั้งเป้าหมาย พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองและเป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูที่มีความเหมาะสม โดยเป็นเป้าหมายที่มีความชัดเจนทั้งในด้านการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายซึ่งต้องทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จและเป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง การตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามีความเชื่อมโยงกับการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตโดยคำนึงถึงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งในด้านการมีความรู้ ความสามารถและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงนิสิตนักศึกษามองว่าการที่ตนเองสามารถปฏิบัติตนเป็นครูที่ดีในอนาคตจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนและสังคมต่อไป

ด้านการวางแผน พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้วางแผนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและแผนในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ซึ่งการวางแผนของนิสิตนักศึกษามีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในการทำงานในวิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาได้ระบุถึงสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น กำหนดช่วงเวลาในการปฏิบัติสิ่งต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีการจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนรู้ รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้คิดถึงผลของการปฏิบัติตามแผนต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครู

ด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ซึ่งส่งผลต่อการทุ่มเทความพยายามในพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงเวลาของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ส่งผลดีต่อการทำงานในวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังว่า ตนเองสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่ดีของสังคม และเมื่อนิสิตนักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษามีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป

ด้านการสังเกตตนเอง พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีการสังเกตตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติในแต่ละวันและสังเกตผลที่ตามมาจากการปฏิบัติทั้งด้านผลดีและผลเสียต่อการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและผลต่อการทำงานในวิชาชีพครู รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้ทบทวนความคิดและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ของตนเองโดยได้จัดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนในแต่ละวันไว้อย่างชัดเจน จากการที่นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้สังเกตตนเองส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

ด้านการสะท้อนตนเอง พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนและสะท้อนผลการประเมินต่อตนเอง นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าทั้งด้านปัจจัยภายในตนเอง เช่น การมีเป้าหมาย มีการวางแผน การควบคุมตนเอง เป็นต้น และด้านปัจจัยภายนอก เช่น การได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนร่วมกัน การได้รับข้อมูลและกำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น รวมถึงนิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปซึ่งจะช่วยในการวางแผนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ด้านการร่วมมือในการเรียนรู้ พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มเพื่อน นิสิตนักศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้และข้อมูลความรู้ของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของแต่ละคนซึ่งเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนถึงแนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม

ด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้นำข้อมูลและความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อให้ตนเองและเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้พัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและเพื่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในระยะที่ 1

การวิจัยในระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ผลจากการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของการกำกับการเรียนรู้ใน 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันพบว่า ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.19-3.50 และค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.39-4.54 ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับ

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู พบว่า ในปัจจุบันนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูบางส่วนยังไม่สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและจะส่งผลกระทบต่อการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต การกำกับการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องสร้างเสริมให้กับนิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพครูซึ่งจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในด้านการควบคุมพฤติกรรมในการเรียนรู้ การมีความกระตือรือร้นในแสวงหาความรู้ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในช่วงของการเป็นนิสิตศึกษาวิชาชีพครู รวมถึงส่งผลต่อการเตรียมพร้อมสู่การทำงานในวิชาชีพครู ผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของวิลลิง (Vrieling. 2012.103) ที่ได้เสนอว่า ในการจัดการศึกษาให้กับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเพราะจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ.2552-2561 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552: 18) ที่ได้เสนอว่า กระบวนการผลิตครูยุคใหม่ควรให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมและการพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงสอดคล้องกับที่วิจารณ์ พานิชย์ (2554: 18) ได้เสนอว่า ครูในยุคศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมุ่งมั่นพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการเรียนรู้และสามารถถ่ายทอดสู่นักเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย

จากผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นพบว่า การตั้งเป้าหมายเป็นองค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีค่า $PNI_{modified}$ 0.41 ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพที่พบว่า ในปัจจุบันนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูยังไม่สามารถตั้งเป้าหมายของตนเองได้อย่างเหมาะสมซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในการทำงานในวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสมซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น ผลการศึกษาในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของคริสโตเฟอร์ (Christopher. 2010: 3) ที่ได้เสนอว่า การตั้งเป้าหมายมีความสำคัญในการกำกับการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เป้าหมายเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติและใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของชุงค์ (Schunk. 1991; 207) ที่ได้เสนอว่า การตั้งเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง มีความชัดเจนและมีความท้าทาย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับการตนเองของบุคคล

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 คือ การร่วมมือในการเรียนรู้มีค่า $PNI_{modified}$ 0.37 แสดงให้เห็นว่า การร่วมมือในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพที่พบว่า การร่วมมือในการเรียนรู้มีความจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเนื่องจากนิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีลักษณะในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันจึงควรมีโอกาสใน

การร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล รวมถึงการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ต่อกัน และการสร้างเสริมการร่วมมือในการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีให้แก่นิสิตนักศึกษาด้วย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของคริสโตเฟอร์ (Christopher. 2010: 7-14) ที่เสนอว่า การกำกับการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 บุคคลจำเป็นต้องร่วมมือกันซึ่งจะส่งผลให้เกิดเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และรวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของโนวส์ (Knowles. 1989: 89) และคลาร์ก (Clark. 2012: 222) ที่ได้เสนอว่า ความสามารถในการเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยการแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 3 คือ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ 0.33 แสดงให้เห็นว่าการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จและการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูที่ดีมีคุณภาพของสังคมทั้งในด้านการมีความรู้ ความสามารถและการปฏิบัติตนที่ดี การมีแรงจูงใจในการเรียนรู้จะส่งผลต่อการทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011: 35) ที่เสนอว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกำกับตนเอง เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองในระหว่างการเรียนรู้ เมื่อปราศจากรางวัลจากภายนอกมีความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคในการเรียนรู้เพื่อพบกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ รวมถึงแนวคิดของแพริส (Paris. 2003: 3-4) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนรู้ว่า การมีแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น รับรู้ถึงคุณค่าและผลที่ได้รับจากการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 4 คือ การสะท้อนตนเอง มีค่า $PNI_{modified}$ 0.32 แสดงให้เห็นว่า การสะท้อนตนเองเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ การสะท้อนตนเองจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทราบถึงความก้าวหน้าและอุปสรรคในการเรียนรู้ของตน รวมถึงการนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ในการวางแผนทางในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของซิมเมอร์แมน (Boekerts; et al. 2000: 13; citing Zimmerman) ที่ได้เสนอว่า การสะท้อนตนเองเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการกำกับการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องประเมินการกระทำของตนโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเอง และเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura.1986: 336-375) ที่ได้เสนอ

ว่า ในการกำกับการเรียนรู้บุคคลจำเป็นต้องตัดสินใจตนเองโดยการเปรียบเทียบการกระทำของตนเองกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ผลจากการตัดสินใจตนเองจะส่งผลให้บุคคลมีแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของพริทริช (Boekerts; et al. 2000: 451-494 citing Printrich: 2000) ที่ได้เสนอว่า ในการกำกับการเรียนรู้ ผู้เรียนควรมีการประเมินตนเองเกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนและสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 5 คือ การสังเกตตนเองมีค่า $PNI_{modified}$ 0.31 แสดงให้เห็นว่า การสังเกตตนเองเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า การสังเกตตนเองมีความสำคัญในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการสังเกตตนเองจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองที่ชัดเจนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น ในการสังเกตตนเองนิสิตนักศึกษาควรทบทวนถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้ ความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเองและผลที่เกิดขึ้นต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู รวมถึงควรมีการจดบันทึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละวันอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการประเมินการเรียนรู้เอง ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของคริสโตเฟอร์ (Christopher. 2010: 4-7) ได้เสนอว่า การติดตามหรือการสังเกตตนเองเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมในการเรียนรู้โดยสังเกตถึงความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura. 1986; 54) ได้เสนอว่า การสังเกตตนเองเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการกำกับการเรียนรู้ โดยบุคคลจำเป็นต้องสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของตนเองเพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้รู้ถึงพฤติกรรมของตนเองและสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งส่งผลให้บุคคลได้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองชัดเจนมากขึ้น

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 6 คือ การวางแผนมีค่า $PNI_{modified}$ 0.30 แสดงให้เห็นว่า การวางแผนเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องวางแผนการเรียนรู้ของตนเองตลอดช่วงระยะเวลา 5 ปี ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม การวางแผนของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ โดยควรระบุเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติ ช่วงเวลาในการปฏิบัติ ระบุวิธีการที่จะใช้ในการเรียนรู้และผลที่ตามมาจากการปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของพริทริช (Boekerts; et al. 2000: 451-494 citing Printrich: 2000) ที่เสนอว่า ในการกำกับการตนเองในการเรียนรู้บุคคลจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนรู้ รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Femin;& Maria. 2004: 3-4) ที่ได้เสนอว่า การวางแผนการใช้เวลา

ในการเรียนรู้และการจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของการทำกับ การเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

องค์ประกอบที่มีระดับความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 7 คือ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน มีค่า $PNI_{modified}$ 0.29 แสดงถึง การปรับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจำเป็นต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกันมาใช้ในการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มได้พัฒนาการเรียนรู้ไปด้วยกัน เช่น การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียนรู้ให้มีความถูกต้องชัดเจนมากขึ้น การได้ค้นพบวิธีการหรือแนวทางในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและแนวทางในการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูที่ดีของสังคม ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของนิโคล (Nicole.2012: 226) ที่ได้กล่าวว่า ในการทำกับการเรียนรู้กลุ่มบุคคลต้องร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม และสอดคล้องกับแนวคิดของฮาดวินและคนอื่นๆ (Hadwin; et al. 2011: 65-80) ที่ได้เสนอว่า กลุ่มผู้เรียนควรสนับสนุนการทำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยการแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย การวางแผนในการเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนนำความรู้หรือแนวทางที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มและไปใช้ปรับและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง

การอภิปรายผลการวิจัยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3

การวิจัยในระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และนำไปศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งสามารถอภิปรายลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการสร้างเสริมระดับการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในระยะก่อนการทดลอง ผลการทดสอบ พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการทำกับการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ดังตาราง 43 ในภาคผนวก หน้า330) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในระยะหลังการทดลอง พบว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการณ์การเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ดังตาราง 44 ในภาคผนวก หน้า331)

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถใช้ในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ เนื่องจากในระยะก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 2 กลุ่มมี ระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 2 กลุ่มมีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจึงสามารถนำไปใช้ในการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและศาสตรบัณฑิตทั้งในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐและในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การที่รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 2 กลุ่มได้ เนื่องจากผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้จากนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและอาจารย์ผู้สอนนิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐและในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ผลการวิจัยในระยะที่ 1) มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยระยะที่ 2 ส่งผลให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันซึ่งมีความสอดคล้องกับที่สุวิมล ว่องวาณิชและคณะ (2554: 1) ได้เสนอว่าการสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาผู้ที่ปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเนื่องจากช่วยให้ทราบถึงประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนาและแนวทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีโครงสร้างและรายละเอียดที่ชัดเจนโดยระบุถึงแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้และแนวคิดในการพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้และเป็นแนวคิดที่มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ในแต่ละกิจกรรมได้ระบุอย่างชัดเจนถึงแนวคิดหลักของการจัดกิจกรรม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลและองค์ประกอบของการกำกับการเรียนรู้ที่นิสิตนักศึกษาได้รับการสร้างเสริมจากการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2551:4) ที่ได้เสนอว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรมีทฤษฎีหรือแนวคิดที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักวิชาการ (2557: 3) ที่ได้เสนอว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางโครงสร้างและรายละเอียดใน

การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลในการพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การอภิปรายจากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีสมมติฐานในการวิจัย 2 ข้อดังนี้

1. กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่า

กลุ่มควบคุม

2. กลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่า

ก่อนการทดลอง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 (ดังตาราง 17 หน้า 152) และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระยะหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 (ดังตาราง 18 หน้า 153)

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถช่วยสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาโครงสร้างและรายละเอียดของกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้สร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ใน 7 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสังเกตตนเอง การสะท้อนตนเอง การร่วมมือในการเรียนรู้ และการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นการสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ทั้งในด้านตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning) ควบคู่กัน (ดังรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาคผนวกหน้า 255-318) โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin; & Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวเอง (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง รวมถึงผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่นิสิต

นักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้ทักษะสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น ซึ่งจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 12 ครั้ง ส่งผลต่อการสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ดังนี้

ในช่วงเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ กิจกรรมปฐมนิเทศ (ครั้งที่ 1) ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันซึ่งส่งผลให้นิสิตนักศึกษากล้าเปิดเผยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับการเรียนรู้โดยการร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้รับทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และสร้างข้อตกลงร่วมกัน ตลอดจนเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา

ในกิจกรรมความสำคัญของเป้าหมาย (ครั้งที่ 2) และกิจกรรมสร้างฝันด้วยตัวเรา (ครั้งที่ 3) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียที่เสนอว่า ในการพัฒนาการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายและได้สังเกตตัวแบบเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ ที่เสนอตรงกันกับแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียว่า ในการพัฒนาการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งเป้าหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมโดยให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จ ความสัมพันธ์ของเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาวและลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ ได้สังเกตตัวแบบและวิเคราะห์เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายของตัวแบบ ซึ่งจากการคิดวิเคราะห์และการสังเกตตัวแบบช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญและหลักการของการตั้งเป้าหมาย หลังจากนั้นนิสิตนักศึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครูของตนเอง ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมใน 2 ครั้งนี้ จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและพัฒนาการตั้งเป้าหมายที่มีความเชื่อมโยงกับการประกอบวิชาชีพครู

ในกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรา (ครั้งที่ 4) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับเป้าหมายหรือความคาดหวังของสังคมต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อกลุ่มคือ การช่วยกันแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนในกลุ่มว่า เป้าหมายใดบ้างของเพื่อนในกลุ่มที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมและเป้าหมายใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความสำคัญแต่เพื่อนในกลุ่มไม่ได้ระบุไว้ หลังจากนั้นนิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้ออกมาแลกเปลี่ยนกันมาใช้ปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับ

เป้าหมายของสังคมมากขึ้น ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการร่วมมือในแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายการเรียนรู้และเป้าหมายในวิชาชีพครูของแต่ละคนในกลุ่ม รวมถึงได้สร้างเสริมการปรับเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนและเพื่อนร่วมกลุ่มให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวคิดของสังคมที่มีต่อการประกอบวิชาชีพครูมากขึ้น

ในกิจกรรมเส้นทางสู่ปลายฝัน (ครั้งที่ 5) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนสร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียที่เสนอว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและควรสอนผู้เรียนเกี่ยวกับการวางแผน ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยให้นิสิตนักศึกษาได้เชื่อมโยงการวางแผนกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ และได้ฝึกวางแผนในพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและแผนสู่การประกอบวิชาชีพครูอย่างละเอียดและชัดเจน ซึ่งนิสิตนักศึกษาได้ระบุถึงสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติ ช่วงเวลาในการปฏิบัติ สถานที่ในการปฏิบัติและผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติ ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการวางแผนที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ และมีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ในกิจกรรมปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน (ครั้งที่ 6) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับแผนในการพัฒนาการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการทำงานในวิชาชีพครูที่แต่ละคนได้เขียนไว้ต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อกลุ่มคือการช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความละเอียดชัดเจนของแผนต่อเพื่อนในกลุ่ม และร่วมกันเสนอแนะกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่เพื่อนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และเพื่อพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม หลังจากนั้นนิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกันไปใช้ในการปรับแผนของตนเองอีกครั้ง ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการร่วมมือในการวิเคราะห์แผนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม รวมถึงได้สร้างเสริมการปรับแผนในการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนรู้มากขึ้น

ในกิจกรรมพลังใจเพื่อความสำเร็จ (ครั้งที่ 7) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนสร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ ที่เสนอว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมถึงแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียที่เสนอว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้และได้สังเกตตัวเอง ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตตัวเองเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับพฤติกรรมของตัวเองและได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับแรงจูงใจ

ของตนเอง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ดังกล่าวส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีข้อมูลเพื่อนำมาใช้สร้างแรงจูงใจของตนเองคือ การให้คุณค่ากับการพัฒนาการเรียนรู้ การมีความคาดหวังต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การทุ่มเทความพยายามและการแก้ไขปัญหาเมื่อพบกับอุปสรรคในการเรียนรู้เพื่อการประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู

ในกิจกรรมรวมพลังใจ (ครั้งที่ 8) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อกลุ่มคือ การช่วยกันวิเคราะห์ถึงแรงจูงใจหรือสิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตมีความร่วมมือในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม และในกิจกรรมนี้นิสิตนักศึกษายังได้สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการร่วมมือในการวิเคราะห์แรงจูงใจของกลุ่มและสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูของตนเองและกลุ่ม

ในกิจกรรมติดตามตนจากผลที่ทำ (ครั้งที่ 9) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ ที่เสนอตรงกันว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกตตนเองและฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ และแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ ที่ได้เสนอเพิ่มว่า การได้รับข้อมูลย้อนกลับจะช่วยสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู ได้เรียนรู้แนวทางในการสังเกตตนเอง และได้ฝึกการสังเกตตนเองเพื่อนิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการสังเกตตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต รวมถึงได้ทบทวนความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเอง

ในกิจกรรมทบทวนเพื่อพบทิศทาง (ครั้งที่ 10) เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการสังเกตตนเอง นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อกลุ่มคือ ช่วยกันวิเคราะห์ถึงการแสดงพฤติกรรมในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ช่วยกันสอบถามเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียนรู้ของแต่ละคน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น และในกิจกรรมนี้นิสิตนักศึกษายังได้ฝึก

สังเกตตนเองที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการร่วมมือในการวิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนรู้และการพัฒนาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม และได้สร้างเสริมการปรับการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการนำวิธีการต่างๆ ที่ได้รับการแลกเปลี่ยนกันมาปรับใช้ในการเรียนรู้

ในกิจกรรมประเมินความก้าวหน้า (ครั้งที่ 11) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นบนสร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียและแนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ ที่เสนอตรงกันว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียที่ได้เสนอเพิ่มว่า การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตศึกษานำข้อมูลที่ได้รับจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาการเรียนรู้ของตน ได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในตนเองและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้นิสิตศึกษามีข้อมูลในการประเมินถึงสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปเพื่อให้มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมถึงนิสิตนักศึกษาได้สะท้อนความคิดและความรู้สึกต่อผลการประเมินตนเอง ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมจึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมการสะท้อนผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง และสามารถประเมินถึงสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติต่อไปเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ในกิจกรรมระดมความคิดเห็น (ครั้งที่ 12) เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนและปรึกษากันอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ความคิดและความรู้สึกของแต่ละคน ต่อผลการประเมิน ปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อกลุ่มคือ การช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางหรือแหล่งข้อมูลในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาสู่วิชาชีพครูของเพื่อนนิสิตนักศึกษา และในกิจกรรมนี้นิสิตนักศึกษายังได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ดังนั้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมจึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างเสริมด้านการร่วมมือในการเรียนรู้ และได้สร้างเสริมการปรับการเรียนรู้ร่วมกันโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกันไปใช้ในการปรับการเรียนรู้ให้มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบงานวิจัยในครั้งนี้กับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ที่ผ่านมาในด้านแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับการเรียนรู้และผลที่พบจากการวิจัย ดังนี้

ในด้านแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้สร้างเสริมทั้งในด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และด้านการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin;& Maria. 2004: 17-20) แนวคิด

ของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011: 9-13) ซึ่งมีแนวทางในการพัฒนาการกำกับกับการเรียนรู้โดยให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ฝึกการตั้งเป้าหมาย ฝึกการวางแผน สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ การสังเกตตัวเอง การฝึกการสังเกตตนเองเพื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับ รวมถึงฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบกับงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับกับการเรียนรู้ที่ผ่านมาประกอบด้วย งานวิจัยของโจเอลและเบลนดา (Joel; & Brenda. 2015) ที่ได้จัดกิจกรรมเพื่อฝึกกลยุทธ์ในการกำกับตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เรียนในรายวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้แนวคิดของซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1989) เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมซึ่งประกอบด้วย การฝึกการตั้งเป้าหมาย การสังเกตตนเองและการประเมินตนเอง และงานวิจัยของแวกเนอร์และเพอเรลส์ (Wagner; & Perels. 2015) ที่ได้จัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในการเรียนภาษาละติน โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1989) เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งเป้าหมาย ฝึกวางแผน ด้านการใช้เวลา ฝึกสังเกตตนเอง สร้างความมุ่งมั่นและฝึกการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ และงานวิจัยของโจเซและคนอื่นๆ (Jose; et al. 2015) ที่ได้จัดโปรแกรมเพื่อฝึกกลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยสังเคราะห์แนวคิดของซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1989) และแนวคิดโบคเคิร์ทและคอร์โน (Boekaerts; & Corno. 2005) เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมโดยให้นักศึกษาได้ฝึกตั้งเป้าหมาย ฝึกวางแผนงาน ฝึกคัดเลือกข้อมูล ฝึกแก้ปัญหาในการเรียนรู้ เตรียมตัวสำหรับการสอบและฝึกสะท้อนกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบรายละเอียดของแนวคิดที่นักวิจัยดังกล่าวข้างต้นนำมาใช้ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ประกอบด้วย แนวคิดของซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1989) แนวคิดของแนวคิดโบคเคิร์ทและคอร์โน (Boekaerts; & Corno. 2005) และแนวคิดที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมในงานวิจัยครั้งนี้คือ แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin; & Maria. 2004) แนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) ผลการวิเคราะห์พบว่า ทั้ง 4 แนวคิดนี้มีประเด็นที่เหมือนกันคือ การให้ความสำคัญกับการฝึกตั้งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงไปยังการวางแผนที่สอดคล้องกับเป้าหมาย การให้บุคคลสังเกตทบทวนตนเองอย่างสม่ำเสมอ การสร้างแรงจูงใจเพื่อประสบความสำเร็จในเป้าหมาย และการประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ตนเองต่อไป ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า แนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวทางในการจัดกิจกรรมในงานวิจัยที่ผ่านมาส่งผลให้ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกันคือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับการกำกับกับการเรียนรู้ที่เพิ่มสูงขึ้น และในส่วนประเด็นที่แตกต่างกันคือ แนวคิดแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin; & Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) เสนอเพิ่มเติมว่า ในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับกระบวนการกำกับกับการเรียนรู้ ได้สังเกตตัวเองและได้ฝึกใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับประเด็นเหล่านี้ด้วย จึงแสดงให้เห็นว่า นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกการตั้งเป้าหมายการวางแผน

การสังเกตตนเอง การสร้างแรงจูงใจ การประเมินและสะท้อนตนเองเพื่อพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้แล้ว การจัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ การได้สังเกตตัวเองและการฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ก็สามารถส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ ดังเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้และผลการวิจัยที่ผ่านมามีดังนี้

ในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ที่ผ่านมามีพบว่า แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา เช่น งานวิจัยของนิโคล (Nicole. 2012) ที่ได้ใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้แลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนรู้ที่สนใจ ได้ตั้งเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ได้วางแผนในการทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้และร่วมกันบริหารเวลาในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และงานวิจัยของโอลากานมิและคนอื่นๆ (Olakanmi; et al. 2010) ที่ได้ใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเป้าหมายในการเรียนรู้เรื่องที่สนใจ ร่วมกันวางแผนในการศึกษาของตนเองและกลุ่มเพื่อน และร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลจากงานวิจัยในครั้งนี้และผลจากงานวิจัยที่ผ่านมามีพบว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกันคือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันมีระดับการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ที่เพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมบนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ได้ ดังเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้และผลการวิจัยที่ผ่านมามีดังนี้

ในด้านจำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้จำนวน 12 ครั้ง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ที่ผ่านมามีพบว่า การจัดกิจกรรมจำนวนระหว่าง 9-12 ครั้งสามารถพัฒนาระดับการกำกับการเรียนรู้ของผู้ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมให้สูงขึ้นได้ เช่น งานวิจัยของแวกเนอร์และเพอเรลส์ (Wagner;& Perels. 2015) ที่ได้จัดกิจกรรมจำนวน 9 ครั้ง งานวิจัยของอาเดและคนอื่นๆ (Azadeh; et al. 2015) ได้จัดกิจกรรมจำนวน 10 ครั้ง และงานวิจัยของโจเซและคนอื่นๆ (Jose; et al. 2015) ได้จัดกิจกรรมจำนวน 12 ครั้งจึงแสดงให้เห็นว่า จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในงานวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสม และผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาคือ การเข้าร่วม

กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นทั้ง 12 ครั้ง สามารถพัฒนาการกำกับ การเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วม กิจกรรมได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม การกำกับการเรียนรู้กับนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูซึ่งเป็นกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการ จำเป็นในสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยของการกำกับการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริงอยู่ใน ระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.19-3.50 และค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากถึง มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.39-4.54 ดังนั้นผู้ที่สนใจนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ควรคำนึงถึงระดับความต้องการจำเป็นในพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของกลุ่มที่ต้องการจะ นำไปใช้

2. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ และในกำกับของรัฐและในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนา ขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีมีคุณภาพของสังคมด้วย

3. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การจัดกิจกรรมที่ได้ประยุกต์ใช้แนวคิดในการพัฒนา การกำกับตนเองในการเรียนรู้และแนวคิดในการพัฒนาการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ส่งผลให้นิสิตได้ พัฒนาการกำกับการเรียนรู้ทั้งในองค์ประกอบด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้และ การกำกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนรู้ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจึงควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาการเรียนรู้ของ ตนเองและมีความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เรียนร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการกำกับการเรียนรู้ เช่น ปัจจัยด้านเพศที่ ส่งผลต่อระดับการกำกับการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนทาง การพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ส่งผลต่อระดับและลักษณะการกำกับ การเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน

เพื่อนำมาใช้ในวางแผนทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ
คุณลักษณะของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรวรรณ แสงไชย. (2552). ผลของวิธีสอนแบบกำกับตนเองและคะแนนเฉลี่ยสะสมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี). สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, จาก http://www.mua.go.th/users/tqfhed/news/FilesNews/FilesNews6/education5year_m1.pdf.
- (2556). แนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/home/>
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2554, เมษายน – สิงหาคม). การบูรณาการวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกัน. Veridian E-Journal กล่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 4(1). 435-444.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, จาก <http://www.mua.go.th/users/tqfhed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf>
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2553, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียน : การประยุกต์ใช้โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 1(2):1-10.
- ญารัชนี หม่องนันท์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต (วิจัยและการประเมินผลทางการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ดิเรก วรรณเศียร. (มปป.) *MACRO model : รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21*. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, จาก <http://regis.dusit.ac.th/images/news/>
- ดิเรก ธีระภูธร. (2546). การใช้กลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2558, กรกฎาคม-ธันวาคม). การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการกำกับตนเองร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนแบบผสมผสาน สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. 15 (2): 109-121.
- ทิศนา ขมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2553). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา: กลยุทธ์การสอน. บรรยายในที่ประชุมสำนักธรรมศาสตร์และการเมืองราชบัณฑิตยสถาน วันพุธที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553

- (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2552, กรกฎาคม – ธันวาคม). การศึกษามโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์-วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 1(ฉบับปฐมฤกษ์): 16-21.
- เนาวรัตน์ เลิศมณีพงษ์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2539, กรกฎาคม). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า. วารสารการวัดผลการศึกษา. 2(1):64-70.
- พรรณภา ส่งแสงแก้ว. (2558, มกราคม – มีนาคม). ผลของโปรแกรมพัฒนาแรงจูงใจและการตั้งเป้าหมายในการเรียนที่มีต่อนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเอกชน. วารสารวิชาการศรีปทุมชลบุรี. 11(3): 103-108.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). การปฏิรูประบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2549). การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฟ้า กิตติญาณสุนต์. (2552, พฤษภาคม 2552 – 2553, เมษายน). การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต: การสะท้อนจากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม. 5(1-2): 145-166.
- ลวพร ทองอยู่เรือน. (2550). ผลของการใช้กลวิธีการกำกับตนเองในบทเรียนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ในระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีแบบการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรัตน์นันท ศรีวิเศษ และธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน. (2557). ความเชื่ออำนาจในตน การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพเพื่อการช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 40(1): 54-68.
- วิจารณ์ พานิช. 2554. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

- วิทยากร เชียงกุล. (2559). รายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2557-2558 จะปฏิรูปการศึกษาไทยให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: กลุ่มสถิติและวิเคราะห์สภาวะทางการศึกษา สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา.
- วิลารรรถ นุญชัง. (2546). การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดกระบวนการในการกำกับตนเองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูรา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วุฒิศักดิ์ โภชนกุล. (2557). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning). สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.pochanukul.com>.
- สาลีณี จงใจสุธรรม; นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล; วินัย ดำสุวรรณ. (2559, มกราคม). กลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน และกลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ ของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. วารสารพฤกษศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 8(1): 246-262.
- สิริกร กรมโพธิ; มณฑิยา รัตนศิริวงศ์วุฒิ; นลินภัทร์ ประวัฒน์ปริยกร. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผสมผสานการเรียนรู้แบบกำกับตนเองและการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับการฝึกอบรมผู้ใช้โปรแกรม. The Tenth National Conference on Computing and Information Technology.
- สุขุม เกลยทรัพย์. (2551, 24 เมษายน). ถ้าครูหยุดเรียนรู้ ครูก็ต้องหยุดสอน. สยามรัฐ.
- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. (2553). การเปลี่ยนแปลงของโลกการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพ. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.wikipedia.org>.
- สุภาพรณ โคตรจรัส. การกำกับตนเองในการเรียน. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.stjohn.ac.th/University/Guidance>.
- สุระพรรณ พนมฤทธิ์; ศุภโรจ เจริญสุข; และนันทิกา อนันต์ชัยพัทนา. (2554, พฤษภาคม – สิงหาคม). การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 4(2): 94-107.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2554). ครุศึกษากับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทาย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิชและคณะ. (2554). สมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2557, จาก <https://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/teacher-act01.pdf>.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. *มาตรฐานการอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.spu.ac.th/academic/files/2013/12/8.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี. *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559*. ประกาศ ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2554. สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *รายงานวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- (2558). *สถานภาพการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการ. (2557). *คู่มือแนวปฏิบัติที่ดีเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา. การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องการสอนในระดับอุดมศึกษา. วันที่ 28 มีนาคม 2557*
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. *พัฒนาพ่อบุญแม่พิมพ์ในศตวรรษที่ 21 พันธุ์ผู้ก่อการปฏิวัติการศึกษาไทย*. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2557, จาก <http://www.seminar.qlf.or.th>.
- อังคินันท์ อินทรคำแหง. (2547,กันยายน). *การเรียนรู้ร่วมกันสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย*. วารสารพุทธกรรมศาสตร์. 10(1): 52-58.
- Alhazbi, S.; Hassan, M. (2013). *Fostering Self-Regulated learning in Introductory Computer Programming Course*. Western Canada Conference on Computing Education. Capilano University.
- Allal, L. (2011, July). *Pedagogy, didactics and the co-regulation of learning: a perspective from the French-language*. World of Educational Research, *Research Papers in Education*. 26(3): 329-346.
- Annamari, H.; Kirsti, L.; Juha N.;& Markku N. (2012, October). *Relations between teacher students' approaches to learning, cognitive and attributional strategies*. Springer. 64(4): 455-471.
- Arsal, Z. (2009, January). *The effects of diaries on self-regulation strategies of preservice science teachers*. International Journal of Environmental & Science. 5(1): 85-103.
- Avi, K. (2008, December). *Clarifying Metacognition, Self-Regulation, and Self-Regulation Learning: What's purpose*. EducPsychol. 20.: 477-489.
- Aysegul, D.;& Seniye, V. (2013, May). *The effects of training on pre-service english teachers' regulation of their study time*. Australian Journal of Teacher Education. Vol. 38(6):46-70.

- Azadeh, E., Maryam, B.;& Abbas, Z. (2015). *Surveying Effectiveness of Self-Regulation Learning Strategies on Academic Achievement of High School Students under Welfare*. International Journal of Basic Sciences & Applied Research. 4 (6): 317-319.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundation of Thought and Action : A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliff. New Jersey: Prentise Hall.
- (1999). *Self efficacy in Changing Societies*. New York: Cambridge University.
- Boekerts, M.; Pintrich, P. R.;& Moshe, Z. (2000). *Handbook of Self- Regulation*. California: Academic press.
- Boekaerts, M.;& Corno, L. (2005). *Self-regulation in the classroom: A perspective on assessment and intervention*. Applied Psychology: An International Review. 54(2): 199-231
- Caliskan, S.;& Selcuk, G. S. (2010, October). *Pre-service teachers' use of self-regulation strategies in physics problem solving: Effects of gender and academic achievement*. International Journal of the Physical Sciences. 5(12): 1927-1938.
- Carol, K. C. (2012, February). *Co-regulation of learning in computer-supported collaborative learning environments: a discussion*. Metacognition and Learning. 7.:63-73.
- Cazan, A. M. (2012). *Assessing self regulated learning: qualitative vs quantitative research methods*. International Conference of Scientific Paper Afases. Brasov, 24-26 May 2012.
- Chin, A. M. (2006,). *The effect of the used of self regulated learning strategies on college students' performance and satisfaction in physical education*. Dissertation, Ph.D. (Education). Graduate school Australian Catholic University.
- Christopher, A. W. (2010). *Self- Regulated Learning and the 21 Century Competencies*. Dissertation, Ph.D. (Educational Psychology). Graduate school University of Houston.
- Clark, I. (2012 ,January). *Formative Assessment: Assessment Is for Self-regulated Learning*. University of Washington, Seattle, Educational Psychology. Vol.24: 205-249.
- Cleary, J.T.; Gregory L. C.;& Zimmerman, B.J. (2012, March). *Assessing Self-Regulation as a Cyclical, Context-Specific Phenomenon: Overview and Analysis of SRL Microanalytic Protocols*. Education Research International. Vol.2012: 1-19.
- Cleary, J.T.; & Zimmerman, B.J. (2004, May). *Self-regulation empowerment program: A school-based program to enhance self-regulated and self-motivated cycles of student learning*. Psychology in the Schools. 41 (5): 537-550.

- Cleary, J.T.; Peter, P. ;& Amy, N. (2008). *Effectiveness of the Self-Regulation Empowerment Program With Urban High School Students*. Journal of Advanced Academics. 20(1): 70-107.
- Emmi, S.; Kirsi P.; Auli T.; Janne P.;&Tiina S. (2015, October). *Student teachers' self- and co-regulation of learning during teacher education*. Taylor & Francis Group. 20(1): 44-63.
- Eric, C. K. (2011,March). *The role of self-regulated learning in enhancing learning Performance*. The International Journal of Research and Review. 6(1):1-16.
- Fermin, T. M. ;& Maria, C.G. (2004). *Self- Regulated Learning: Current and Future Direction*. Electronic Journal of Research in Educational Psychology. Vol. 2 (1)
- Hadwin, A. F.; Sanna. J. ;& Miller M. (2011). *Self-Regulated, Co-Regulated, and Socially Share Regulation of Learning*. Handbook of Self Regulation of Learning and Performance. London: Routledge.
- Joel, P. L.;& Brenda. C. L. (2015, Winter). *Effets of Self- Regulated Learning Strategies on Preservice Teachers in an Educational Tecnology Course*. 132 (2):455-464.
- Jose, C. N.; Rebeca C.; Ana B., Pedro R.; Antonio V.; Estrella F.& Natalia S. (2015). *Implementation of Training Programs in Self-Regulated Learning Strategies in Moodle format: Results of a Experience in Higher Education*. Psicothema. 23 (2): 274-281.
- Kermer, L.H.;Tillema, H. H. (1999.July). *Self-regulated Learning in the context of teacher education*. Teaching and Teacher Education. 15(5): 507–522.
- Knowles, M. S. (1989). *The making of an adult educator*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Kurt, G. (2010). *Pre-service elementary mathematics teachers' self-regulated learning strategies within the context of their teaching practices*. Dissertation, Ph.D. (Elementary Education). Graduate school Middle East Technical University.
- Leticia, M. G.; Pilar, M.T.;& Santos, O. (2012, April). *Motivational, Volitional, and metacognitive Aspect of Self Regulaion Learning*. Electronic Journal of Research in Educational Psychology. 10.(1):73-94.
- Ley, K.;& Young, D. (2001). *Instructional Principle for Self- Regulation*. Educational Technology Research and Development. 49(2): 93-103.
- Mohammad, T. M.; Ali, A. B.;& Afsaneh, G. (2011,October). *The role of efl teachers' self-regulation in effective teaching*. World Journal of Education. 1(2): 38-48.

- National Institute of Education. (2009). *A Teacher Education Model for the 21 Century*. Strategic Planning & Corporate Services Department. Nanyang Walk.
- Nicole, C. D. (2012, January). *Effective Self- and Co-Regulation in Collaborative Learning groups: An analysis of How Students Regulate Problem Solving of Authentic Interdisciplinary Tasks*. Instr Sci. 41: 25-47.
- Nikos, M.;& George, P. (2005). *Students' Motivational Beliefs, Self-Regulation Strategies and Mathematics Achievement*. Proceedings of The 29th Conference of The International Group for The Psychology of Mathematics Education.
- Olakanmi, E.; Scanlon, E.; Blake, C.;&Jones, A. (2010). *Promoting co-and Self-Regulation among Young Science Learners in A Computer Supported Collaborative (CSCL) Environment*. STELLA Workshop on Self-Regulated Learning in Technology Enhanced Learning Environments: Problems and Promises, 1st October 2010. Barcelona, Shaker Verlag.
- Paris, S. G. (2003). *The Role of Self-Regulated Learning in Contextual Teaching: Principles and Practices for Teacher Preparation*. Commissioned Paper .University of Michigan
- Philip, B.;& Hua, T. K. (2006). Metacognitive Strategy Instruction (MSI) for Reading Co-Regulation of Cognition. Journal e-Bangi. 1(1): 1-27.
- Pintrich, P. R. (2000). The role of goal orientation in self-regulated learning. In M. Boekaerts, P. R. Pintrich, & M. Zeidner, (Eds.), *Handbook of self-regulation: Theory, research, and applications* San Diego, CA: Academic Press.
- Pintrich, P. R.;& DeGroot, E. V. (1990, March). *Motivational and Self-regulated Components of Classroom academic Performance*. Journal of Educational Psychology. 82 (1): 33-40.
- Ramdass, D.;& Zimmerman, B. J. (2011, Febuary). *Developing Self-Regulation Skills: The Important Role of Homework*. Journal of Advanced Academics. 22 (2): 194-218.
- Roll.; Eliane, S. W.; Yanjin, L.; Vincent A.;& Kenneth R. (2011). Tutoring Self- and Co- Regulation with Intelligent Tutoring Systems to Help Students Acquire Better Learning Skills. Design Recommendations for Intelligent Tutoring Systems. 2:169-182.
- Schunk, D. H. (1991). *Self-Efficacy and Academic Motivation*. Educational Psychology Review. 26:207-231.
- (2008, December). *Metacognition, Self-Regulation, and Self-Regulated Learning: Research recommendations*. Educational Psychology Review, 20(4): 463-467.

- (2005). *Self-Regulated Learning: The Educational Legacy of Paul R. Pintrich*. Educational Psychologist. 40: 85-94.
- Schunk, D.H.;& Zimmerman, B. J. (1994). *Self Regulation of Learning and Performance: Issue and Education Application*, New York: Lawrenceceerlbaun Associates.
- (1998). *Self – Regulated Learning. From Teaching to Self- Reflective Practice*. New York: The Guilford Press.
- Senler, B. .;& Vura, S. S. (2014, October). *Pre-Service Science Teachers' Use of Self-Regulation Strategies*. Education and Development for All.152:551-554
- Schraw, G.; Kent, J.C.;& Kendall H. (2006, July - Decoember). *Promoting Self-Regulation in Science Education: Metacognition as Part of A Broader Perspective on Learning*. Research in Science Education. 1 (1): 1-27.
- Sharon, Z.; Joseph,T; & Elizabeth, D. R. (2011). *Encouraging Sef-Regulated Learning in The Classroom: A Review of Literature*.Metropolitan. Educational Research Consortium. Virginia Commonwealth University.
- Taylor, N.;& Corrigan, G. (2005, January). Empowerment and Confidence: Pre-Service Teachers Learning to Teach Science through A Program of Self-Regulated Learning. Canadian Journal of Science, Mathematics and Technology Education. 5(1): 41-60.
- Terry, O. (2009, December). *Assessment of Pre-service Physical Education Teacher Education (PETE) Students' Self-Regulation: Implications for Teacher Foundational Enhancement*. Dissertation, Ph.D. (Physical Performance and Development). Graduate School, University of New Mexico.
- (2012, August). *Effects of Increase Self-Regulated Learning Opportunities on Student Teacher' Motivation and Use of Metacognitive Skill*. Australian Journal of Teacher Education. 37(6): 101-117.
- Volet, S.; Mark, S.;& Joanne, T. (2008, April). *High-level Co-Regulation in Collaborative Learning: How Does It Emerge and How Is It Sustained*. Learning and Instruction. 19 (12): 128-143.
- Vrieling, E.; Bastiaens, T.;& Stijnen,P. (2012). *Promoting Self –Regulated Learning on Primary Teacher Education*. University Pers Maastricht.
- Wagner, D.;& Perels, F. (2015). *Evaluation of an Intervention Program to Foster Self-Regulated Learning and Academic Achievement in Latin Instruction*. International Scholarly Research Network. 12 (1). 1-13.

- Winne, P. H. (1996). *A Metacognitive View of Individual Differences in Self-Regulated Learning*. *Learning and Individual Differences*, 8.(4):327-353.
- (1997). *Experimenting to Bootstrap Self-Regulated Learning*. *Journal of Educational Psychology*, 89 (3): 397-140.
- Winter, F.I.;& Azevedo, R. (2005). *High-School Student Regulation 's of Learning during Computer-Based Science Inquiry*. *Journal Educational Computing Research*, 33 (2). 189-217.
- Zimmerman, B. J. (1989). *A Social Cognitive View of Self-Regulated Academic Learning*. *Journal of Educational Psychology*, 81(3): 329-339.
- (1990, August). *Self-Regulate Learning and Academic Achievement: An Over View*. *Educational Psychology*, 25(1). 329-339.
- (1998). *Developing Self-Fulfilling Cycles for Academic Regulation: An Analysis of Exemplary Instructional Models*. New York: Guilford Publications.
- (2002). *Becoming A Self-Regulated Learner: An overview. Theory into Practice*, 41(2): 64-70.
- Zimmerman, B. J.;& Martinez, P. M. (1990). *Student Differences in Self-Regulated Learning: Relating Grade, Sex, and Giftedness to Self-Efficacy and Strategy Use*. *Journal of Educational Psychology*, 82(1): 51-59.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อและประวัติของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1 ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และ (2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ชอลัดดา	ขวัญเมือง
1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์	บุญสถิรกุล
1.3 รองศาสตราจารย์จินตนา	ณ สงขลา
1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา	บุญมาโฮม
1.5 อาจารย์ ดร.นิรุทธิ์	วัฒนภาส

2. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 2 คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ชอลัดดา	ขวัญเมือง
2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์	บุญสถิรกุล
2.3 รองศาสตราจารย์จินตนา	ณ สงขลา
2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา	บุญมาโฮม
2.5 อาจารย์ ดร.นิรุทธิ์	วัฒนภาส

3. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 3 คือ ประกอบด้วย (1) แบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และ (2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์	บุญสถิรกุล
3.2 รองศาสตราจารย์ลิขิต	กาญจนาภรณ์
3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา	บุญมาโฮม
3.4 อาจารย์ ดร.นิรุทธิ์	วัฒนภาส
3.5 อาจารย์ ดร.พีรเทพ	รุ่งคุณากร

ประวัติของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ช่อลัดดา ขวัญเมือง

ตำแหน่ง: ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาฟิสิกส์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก

ปริญญาโท: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปริญญาเอก: การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติพันธ์ บุญสกริกุล

ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: การศึกษาระดับมัธยม (ค.บ.) เอกจิตวิทยาการปรึกษาและการสอน
ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท: Counseling and Student Service (M.Ed.)
University of North Texas, USA.

ปริญญาเอก: Curriculum and Instruction: Students with Learning Disabilities
(D.Ed.) University of Central Florida, USA.

3. รองศาสตราจารย์จินตนา ณ สงขลา

ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะวิทยาลัยการฝึกหัดครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาการมัธยมศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปริญญาโท: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและ
การแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์

ตำแหน่ง: ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท: Master of Education สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยโมนาช ออสเตรเลีย

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา บุญมาโฮม

ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวและการศึกษาพิเศษ
และผู้อำนวยการผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการพัฒนาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาไทยและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปริญญาโท: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและ
การแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. อาจารย์ ดร.นิรุทธ์ วัฒนโภาส

ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาจิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปริญญาโท: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการปรึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาเอก : การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและ
การพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

7. อาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร

ตำแหน่ง: อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการพัฒนานุชน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี: ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปริญญาโท: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาเอก : การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการ
พัฒนานุชน มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข
ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามในแบบสอบถาม
ความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การตั้งเป้าหมาย	ฉันสามารถตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	1.00
	ฉันตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมายว่ามีผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	1.00
	ฉันสามารถบอกจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูของตนเองได้อย่างชัดเจน	0.60
	ฉันสามารถประเมินผลการเรียนที่คาดหวังในรายวิชาต่างๆได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	1.00
	ฉันตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้ใกล้เคียงกับความสามารถของฉัน	1.00
	ฉันสามารถตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	0.80
	ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของฉัน	1.00
	ฉันตั้งจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพครูของฉันอย่างชัดเจน	0.60
	ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพครู	1.00
การวางแผน	ฉันรู้ว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ฉันมีผลการเรียนรู้ที่ดี	0.60
	ฉันรู้ถึงวิธีการปฏิบัติที่จะช่วยให้ฉันบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้	1.00
	ฉันสามารถกำหนดช่วงเวลาการปฏิบัติตนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาต่างๆได้	0.80
	ฉันจัดตารางเวลาในการเรียนรู้และการทำงาน	0.80
	ฉันตระหนักถึงแผนในการเรียนรู้ที่ฉันเขียนไว้	1.00
	ฉันปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่เขียนไว้อย่างเคร่งครัด	1.00
	ฉันรู้ว่าต้องเรียนรู้เพิ่มเติมอะไรบ้างเพื่อที่จะทำให้ฉันได้ประกอบอาชีพครู	1.00

ตาราง 20 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความคำถาม	ค่า IOC
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้	1.00
	ฉันมั่นใจว่าฉันจะมีผลการเรียนรู้ที่ดีกว่าในอดีต	1.00
	ฉันให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	1.00
	ฉันมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้	0.60
	ฉันกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	1.00
	ฉันมั่นใจว่าสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ได้ถึงแม้จะมีอุปสรรคเกิดขึ้น	1.00
	ฉันปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอ	1.00
	ฉันเชื่อว่าในอนาคตฉันสามารถเป็นครูที่ดีได้	0.80
	ฉันมุ่งมั่นพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อจะประกอบอาชีพครู	0.80
การสังเกตตนเอง	ฉันสังเกตการกระทำของตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	0.80
	ฉันติดตามผลการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละวิชา	1.00
	ฉันสามารถบอกถึงสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน	1.00
	ฉันสามารถบอกความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละวันได้	1.00
	เมื่อฉันกระทำการสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ฉันจะประเมินติดตามผลที่เกิดขึ้นตามมา	1.00
	ฉันสามารถบอกความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้ได้	1.00
	ฉันสามารถบอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้ได้	1.00
	ฉันจดบันทึกสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน	0.80

ตาราง 20 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การสะท้อนตนเอง	ฉันหมั่นตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง	1.00
	ฉันนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จดบันทึกไว้มานำใช้ในการประเมินผล การเรียนรู้ของตนเอง	1.00
	ฉันสามารถบอกได้ว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้	0.80
	ฉันรู้ถึงสาเหตุที่จะทำให้ฉันประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	1.00
	เมื่อฉันประสบปัญหาในการเรียนรู้ ฉันสามารถบอกถึงสาเหตุของปัญหานั้นได้	1.00
	ฉันบอกกับตนเองถึงความก้าวหน้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน	0.60
	ฉันสามารถบอกถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของฉัน	1.00
การร่วมมือในการเรียนรู้	เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้ ฉันมีเพื่อนร่วมกลุ่มที่สามารถขอความช่วยเหลือได้	1.00
	ฉันพูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	1.00
	ฉันได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม	1.00
	ฉันได้พูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน	0.80
	ฉันร่วมมือติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนร่วมกลุ่ม	1.00
	ฉันได้พูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน	0.80
	ฉันร่วมมือติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนร่วมกลุ่ม	1.00
	ฉันให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมกลุ่มเมื่อพวกเขาเกิดปัญหาในการเรียนรู้	0.80

ตาราง 20 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การปรับ การเรียนรู้ ร่วมกัน	ฉันนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	0.80
	ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	1.00
	ฉันนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	0.60
	ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	0.80
	ฉันนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	0.60
	ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	0.60
	ฉันและเพื่อนได้ช่วยกันปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	0.80
	ฉันเต็มใจที่จะนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	1.00

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์แบบ
กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ค่า IOC
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีความจำเป็นต้องทำกับการเรียนรู้ของตนเองหรือไม่ อย่างไร	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีความสามารถในการทำกับการเรียนรู้ในระดับใดและมีลักษณะอย่างไร (สภาพปัจจุบัน)	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมีความสามารถในการทำกับการเรียนรู้ในระดับใดและมีลักษณะอย่างไร (สภาพที่คาดหวัง)	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมการทำกับการเรียนรู้หรือไม่ เพราะเหตุใด	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่เหมาะสมหรือไม่ และการตั้งเป้าหมายมีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการวางแผนในการเรียนรู้ที่เหมาะสมหรือไม่ และการวางแผนมีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่เหมาะสมหรือไม่ และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	1.00
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการสังเกตตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้หรือไม่ และการสังเกตตนเองมีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	0.80
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการประเมิน/สะท้อนตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้หรือไม่ และการประเมิน/สะท้อนตนเองมีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	0.80
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการร่วมมือกันในการเรียนรู้หรือไม่ และการร่วมมือกันในการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	0.80

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่า IOC
ท่านคิดว่านิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันมีการปรับการเรียนรู้ร่วมกันหรือไม่ และการปรับการเรียนรู้ร่วมกันมีความสำคัญต่อการทำกับการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร	0.60
ท่านคิดว่าการสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ให้แก่ นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรมี แนวทางอย่างไรและจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง	0.60

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามในแบบวัดการกำกับ
การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การตั้งเป้าหมาย	ฉันสามารถบอกเป้าหมายในการเรียนของฉันได้อย่างชัดเจน	1.00
	ฉันวางเป้าหมายในการเรียนของฉันใกล้เคียงกับความสามารถ	1.00
	ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับการประกอบอาชีพครูอย่างชัดเจน	0.60
	ในการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ ฉันได้คำนึงถึงการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต	0.60
	ทุกครั้งที่ฉันตั้งเป้าหมายฉันตระหนักถึงความคาดหวังของสังคมต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู	1.00
	จุดมุ่งหมายในการเป็นครูของฉันมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะครูที่ดีของสังคม	1.00
	การเป็นครูที่ดีของสังคมคือเป้าหมายในชีวิตของฉัน	0.80
	ฉันคิดว่าการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูจะส่งผลให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.60
การวางแผน	ฉันบอกได้ถึงพฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้ตัวฉันมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้อยิ่งขึ้น	1.00
	ฉันใช้เวลาปฏิบัติตามแผนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	0.80
	ฉันรู้ว่าฉันมีสิ่งต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อการประกอบวิชาชีพครู	1.00
	ฉันจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน	0.60
	ฉันสามารถบอกวิธีการปฏิบัติตนที่ส่งผลให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.80
	ฉันระบุถึงสิ่งที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมที่จะช่วยให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคม	0.80
	ฉันสามารถบอกวิธีการในการพัฒนาความรู้เพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.60
	ฉันวางแผนในการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเป็นครูที่ดี	0.80

ตาราง 22 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	ฉันเชื่อว่า ฉันต้องประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูได้	1.00
	ฉันให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ต่างๆ ในขณะที่เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	0.80
	ฉันมีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนในสาขาวิชาชีพครู	1.00
	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูได้	0.60
	ฉันมุ่งมั่นในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อจะเป็นครูที่ดีตามความคาดหวังของสังคม	0.80
	ฉันเห็นคุณค่าของการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.80
	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.60
	ฉันทุ่มเทความพยายามเพื่อจะเป็นครูที่ดีของสังคม	0.80
การสังเกตตนเอง	ฉันสามารถบอกถึงสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวันได้	1.00
	ฉันสามารถบอกถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเรียนในแต่ละวันได้	1.00
	ฉันลงมือจดบันทึกสิ่งที่ฉันเรียนรู้และปฏิบัติในแต่ละวันอย่างชัดเจน	1.00
	ฉันรู้ถึงผลของการกระทำของฉันที่มีต่อการเรียนรู้และพัฒนาตน	0.80
	ฉันพิจารณาพฤติกรรมของตนเองอยู่ถึงความเหมาะสมต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	1.00
	ฉันรู้ว่าฉันได้ลงมือปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่จะช่วยให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.80
	ฉันรู้ว่าการกระทำใดบ้างจะเป็นอุปสรรคหรือขัดขวางต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.80
	ฉันสังเกตความคิดของฉันที่มีต่อการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.80

ตาราง 22 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การสะท้อนตนเอง	ฉันนำข้อมูลที่สังเกตตนเองไว้มามีใช้ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของฉัน	1.00
	ฉันสามารถระบุพฤติกรรมของฉันที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้	0.80
	เมื่อฉันประสบปัญหาในการเรียนรู้ฉันสามารถระบุสาเหตุของปัญหาได้	1.00
	ฉันสามารถระบุถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของฉัน	1.00
	ฉันสามารถระบุถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครู ในอนาคตของฉัน	1.00
	ฉันสามารถระบุสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.80
	ฉันรู้วิธีการปฏิบัติตนต่อไปเพื่อช่วยพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.80
	ฉันสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่ขัดขวางต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตได้	0.80
การร่วมมือในการเรียนรู้	ฉันมีเพื่อนที่สามารถขอความช่วยเหลือ เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้	1.00
	ฉันพูดคุยกับเพื่อนเพื่อค้นหาวีธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	1.00
	ฉันพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน	1.00
	ฉันติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อน	0.80
	ฉันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นครูที่ดีของสังคม	1.00
	ฉันและเพื่อนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.60
	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่มช่วยให้ฉันเรียนรู้ถึงคุณลักษณะของครูที่ดีของสังคม	0.80
	ฉันได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมจากเพื่อน	0.60

ตาราง 22 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความถาม	ค่า IOC
การปรับ การเรียนรู้ ร่วมกัน	ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	1.00
	ฉันและเพื่อนร่วมกันค้นหาวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	1.00
	ฉันและเพื่อนช่วยกันปรับปรุงการเรียนรู้ของตนให้ดีขึ้น	0.60
	การปรับปรุงตนเองร่วมกับเพื่อนช่วยให้ฉันและเพื่อนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้มากขึ้น	0.80
	ฉันและเพื่อนร่วมกันพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี	1.00
	ฉันและเพื่อนร่วมกันค้นหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต	1.00
	ฉันนำข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกับเพื่อนเกี่ยวกับการเป็นครูที่ดีของสังคมมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน	1.00
	ความร่วมมือของฉันและเพื่อนช่วยให้ฉันพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	1.00

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (ค่า r) ของข้อคำถามในแบบวัดการกำกับการเรียนรู้ของ
นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า r
การตั้งเป้าหมาย	ฉันสามารถบอกเป้าหมายในการเรียนของฉันได้อย่างชัดเจน	0.33
	ฉันวางเป้าหมายในการเรียนของฉันใกล้เคียงกับความสามารถ	0.33
	ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับการประกอบอาชีพครูอย่างชัดเจน	0.32
	ในการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ ฉันได้คำนึงถึงการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต	0.39
	ทุกครั้งที่ฉันตั้งเป้าหมายฉันตระหนักถึงความคาดหวังของสังคมต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู	0.49
	จุดมุ่งหมายในการเป็นครูของฉันมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะครูที่ดีของสังคม	0.38
	การเป็นครูที่ดีของสังคมคือเป้าหมายในชีวิตของฉัน	0.41
	ฉันคิดว่าการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูจะส่งผลให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.33
การวางแผน	ฉันบอกได้ถึงพฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้ตัวฉันมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้อยิ่งขึ้น	0.40
	ฉันใช้เวลาปฏิบัติตามแผนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	0.63
	ฉันรู้ว่าฉันมีสิ่งต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อการประกอบวิชาชีพครู	0.38
	ฉันจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน	0.38
	ฉันสามารถบอกวิธีการปฏิบัติตนที่ส่งผลให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.35
	ฉันระบุถึงสิ่งที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมที่จะช่วยให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคม	0.64
	ฉันสามารถบอกวิธีการในการพัฒนาความรู้เพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.44
	ฉันวางแผนในการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการเป็นครูที่ดี	0.38

ตาราง 23 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความถาม	ค่า r
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	ฉันเชื่อว่า ฉันต้องประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูได้	0.44
	ฉันให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ต่างๆ ในขณะที่เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	0.35
	ฉันมีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนในสาขาวิชาชีพครู	0.34
	ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพครูได้	0.43
	ฉันมุ่งมั่นในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อจะเป็นครูที่ดีตามความคาดหวังของสังคม	0.34
	ฉันเห็นคุณค่าของการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.31
	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถเป็นครูที่ดีของสังคมได้	0.55
	ฉันทุ่มเทความพยายามเพื่อจะเป็นครูที่ดีของสังคม	0.44
การสังเกตตนเอง	ฉันสามารถบอกถึงสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวันได้	0.34
	ฉันสามารถบอกถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเรียนในแต่ละวันได้	0.38
	ฉันลงมือจดบันทึกสิ่งที่ฉันเรียนรู้และปฏิบัติในแต่ละวันอย่างชัดเจน	0.43
	ฉันรู้ถึงผลของการกระทำของฉันที่มีต่อการเรียนรู้และพัฒนาตน	0.38
	ฉันพิจารณาพฤติกรรมของตนเองอยู่ถึงความเหมาะสมต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.49
	ฉันรู้ว่าฉันได้ลงมือปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่จะช่วยให้ฉันเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.51
	ฉันรู้ว่าการกระทำใดบ้างจะเป็นอุปสรรคหรือขัดขวางต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.37
	ฉันสังเกตความคิดของฉันที่มีต่อการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.36

ตาราง 23 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความถาม	ค่า r
การสะท้อนตนเอง	ฉันนำข้อมูลที่สังเกตตนเองไว้มามีใช้ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของฉัน	0.40
	ฉันสามารถระบุพฤติกรรมของฉันที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้	0.32
	เมื่อฉันประสบปัญหาในการเรียนรู้ฉันสามารถระบุสาเหตุของปัญหาได้	0.37
	ฉันสามารถระบุถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของฉัน	0.42
	ฉันสามารถระบุถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตของฉัน	0.54
	ฉันสามารถระบุสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.32
	ฉันรู้วิธีการปฏิบัติตนต่อไปเพื่อช่วยพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.54
	ฉันสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่ขัดขวางต่อการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตได้	0.34
การร่วมมือในการเรียนรู้	ฉันมีเพื่อนที่สามารถขอความช่วยเหลือ เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้	0.31
	ฉันพูดคุยกับเพื่อนเพื่อค้นหาวีธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	0.34
	ฉันพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน	0.39
	ฉันติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อน	0.33
	ฉันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.37
	ฉันและเพื่อนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคม	0.41
	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่มช่วยให้ฉันเรียนรู้ถึงคุณลักษณะของครูที่ดีของสังคม	0.58
	ฉันได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมจากเพื่อน	0.33

ตาราง 23 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความถาม	ค่า r
การปรับ การเรียนรู้ ร่วมกัน	ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	0.61
	ฉันและเพื่อนร่วมกันค้นหาวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	0.46
	ฉันและเพื่อนช่วยกันปรับปรุงการเรียนรู้ของตนให้ดีขึ้น	0.43
	การปรับปรุงตนเองร่วมกับเพื่อนช่วยให้ฉันและเพื่อนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้มากขึ้น	0.35
	ฉันและเพื่อนร่วมกันพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี	0.47
	ฉันและเพื่อนร่วมกันคิดหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต	0.36
	ฉันนำข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกับเพื่อนเกี่ยวกับการเป็นครูที่ดีของสังคมมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน	0.41
	ความร่วมมือของฉันและเพื่อนช่วยให้ฉันพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	0.60

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์
 กิ่งโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณะการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม		
	ในฐานะที่ท่านเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู ขอให้ท่านระบุว่าการกำกับการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของท่านอย่างไร	1.00
	ขอให้ท่านอธิบายการกำกับการเรียนรู้ของท่านในปัจจุบัน	1.00
	ท่านคิดว่าการกำกับการเรียนรู้ของท่านในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูจะส่งผลต่ออนาคตในด้านใด	0.80
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม		
การตั้งเป้าหมาย	ท่านระบุเป้าหมายการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูไว้อย่างไร	1.00
	เป้าหมายในการเรียนรู้ที่ท่านตั้งไว้มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูของท่านอย่างไร	1.00
	เป้าหมายในการประกอบวิชาชีพครูของท่านมีความสัมพันธ์กับการเป็นครูที่ดีของสังคมอย่างไร	1.00
	ขอให้ท่านระบุว่าการตั้งเป้าหมายในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมมีความสำคัญต่อตัวท่านอย่างไร	1.00
การวางแผน	ขอให้ท่านระบุความสำคัญของการวางแผนในการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	1.00
	ท่านวางแผนในการเรียนรู้เพื่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้ไว้อย่างไร	1.00
	ท่านวางแผนในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมอย่างไร	1.00
	ท่านนำเสนอแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครูมาใช้ในการวางแผนของคุณอย่างไร	1.00
	ขอให้ท่านระบุความสำคัญของการวางแผนในการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	1.00

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	ขอให้ท่านระบุความพยายามเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของท่านในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครู	1.00
	ขอให้ท่านบอกความคิดของท่านเมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้	1.00
	ขอให้ท่านบอกความความรู้สึกของท่าน เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้	1.00
	ขอให้ท่านระบุความสำคัญของการเป็นครูที่ดีของสังคมต่อตัวท่าน	1.00
	การที่ท่านต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ของท่านในปัจจุบันอย่างไรบ้าง	1.00
การสังเกตตนเอง	ในแต่ละวันท่านได้สังเกตตนเองในเรื่องใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของตนเอง	1.00
	ขอให้ท่านระบุประโยชน์ของข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเอง	1.00
	ขอให้ท่านระบุผลกระทบจากการที่คนสังเกตตนเองในแต่ละวันต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของท่าน	1.00
	การสังเกตตนเองของท่านส่งผลต่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไร	1.00
	ท่านได้ปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่จะช่วยให้คนเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	1.00
การสะท้อนตนเอง	ขอให้ท่านประเมินว่า ท่านมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้หรือไม่ เพราะเหตุใด	1.00
	ขอให้ท่านระบุอุปสรรคหรือปัญหาที่ขัดขวางความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของท่าน	1.00
	ขอให้ท่านบอกถึงสิ่งที่ส่งเสริมให้ท่านเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคต	1.00
	ท่านคิดว่าความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของท่านจะส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตอย่างไรบ้าง	1.00

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ค่า IOC
การร่วมมือในการเรียนรู้	ขอให้ท่านระบุว่าการทำงานและเพื่อนมีความร่วมมือในการเรียนรู้ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของท่านอย่างไร	1.00
	ท่านได้รับข้อมูลจากเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง	0.80
	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่มส่งผลต่อการตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นครูที่ดีของสังคมของท่านอย่างไร	1.00
	ท่านและเพื่อนร่วมกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมอย่างไร	0.80
การปรับการเรียนรู้อยู่ร่วมกัน	ขอให้ท่านระบุพฤติกรรมที่แสดงถึงการที่ครูและเพื่อนร่วมกลุ่มได้พัฒนาการเรียนรู้อยู่ร่วมกัน	1.00
	ท่านและเพื่อนร่วมกลุ่มได้วางแผนทางในการปรับการเรียนรู้อยู่ของท่านตนเองและกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอย่างไร	0.80
	ท่านและเพื่อนร่วมกลุ่มได้ช่วยกันพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตอย่างไรบ้าง	1.00
	ท่านได้นำสิ่งใดบ้างที่ได้รับจากกลุ่มมาใช้ในการปรับการเรียนรู้อยู่ของท่านให้ดีขึ้น	1.00
คำถามหลังการเข้าร่วมกิจกรรม		
	หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ท่านมีการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปจากช่วงก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่บ้าง	1.00
	การที่ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ส่งผลต่อ การพัฒนาการเรียนรู้ในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาชีพครูอย่างไร	1.00
	การที่ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นครูที่ดีของสังคมในอนาคตอย่างไร	1.00
	ท่านได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการกำกับการเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ของท่านหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างไร	1.00

ตาราง 25 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

กิจกรรม	ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข	การดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
ความสำคัญของเป้าหมาย	1. ในใบงานทบทวนเหตุการณ์ คำถามข้อที่ 1 ซึ่งให้นิสิตนักศึกษาได้ทบทวนเหตุการณ์ในชีวิตของตนเองที่ผ่านมาเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก่อนการปฏิบัติ จากการทดลองใช้พบว่า นิสิตนักศึกษาสามารถวิเคราะห์โดยเขียนตอบได้อย่างละเอียดและชัดเจน แต่ในคำถามข้อที่ 2 ซึ่งให้นิสิตนักศึกษาได้คิดทบทวนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ตั้งเป้าหมายก่อนการปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นจากการไม่มีเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จ จากการทดลองใช้พบว่านิสิตนักศึกษาบางคนตอบคำถามได้ไม่ชัดเจน เช่น ไม่อธิบายรายละเอียด และนิสิตนักศึกษาบางคนขอให้ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามข้อดังกล่าว	การปรับคำถามข้อที่ 2 ในใบงานทบทวนเหตุการณ์ ให้มีความชัดเจนมากขึ้นโดยปรับแก้ไขเป็นคำถามดังนี้ 2.ขอให้นิสิตนักศึกษาทบทวนถึงเหตุการณ์สำคัญในชีวิต ดังนี้ 2.1 นิสิตนักศึกษาได้ปฏิบัติโดยไม่ได้ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน ขอให้อธิบายว่าการที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายส่งผลต่อพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างไรบ้าง 2.2 การที่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ตั้งเป้าหมายในเหตุการณ์สำคัญดังกล่าว ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง
	2. การจัดกิจกรรมในชั้นที่ 8 ซึ่งเป็นชั้นที่ให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของเป้าหมายใน ด้านความชัดเจน ความใกล้เคียงกับระดับความสามารถ และความท้าทายที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมาย จากการทดลองใช้พบว่า ควรให้นิสิต นักศึกษา ร่วมกันยกตัวอย่างเป้าหมายที่มีคุณลักษณะดังกล่าวด้วย เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมมากขึ้น	การปรับขั้นตอนการจัดกิจกรรมในชั้นที่ 8 โดยให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของเป้าหมายที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในด้านความชัดเจน ความใกล้เคียงกับระดับความสามารถและความท้าทาย รวมถึงให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างเป้าหมายที่มีคุณลักษณะดังกล่าว

ตาราง 25 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นสำคัญที่ควรต้องปรับปรุงแก้ไข	การดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
สร้างฝันด้วยตัวเรา	การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 4 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้นิสิตนักศึกษาได้คิดว่า “การที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ นิสิตนักศึกษามีเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้จากในปัจจุบันจนถึงเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูหลังจากจบการศึกษาอย่างไร” ลงใน “ใบงานสร้างฝันด้วยตัวเรา” จากการทดลองใช้พบว่า การที่นิสิตนักศึกษาตอบคำถามในข้อนี้อย่างละเอียดและชัดเจน ส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีข้อมูลที่นำไปวิเคราะห์ถึงเป้าหมายระยะสั้น เป้าหมายระยะกลาง และเป้าหมายระยะยาว ในกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 5 ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 ผู้วิจัยจึงควรกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาตอบคำถามอย่างชัดเจน	การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 4 ผู้วิจัยควรกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาระบุเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้จากในปัจจุบันจนถึงเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครู หลังจากจบการศึกษา อย่างละเอียดและชัดเจน
เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรา	การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปในหัวข้อเป้าหมายของสังคมเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพครู จากการทดลองใช้พบว่าควรปรับหัวข้อให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจมากยิ่งขึ้น	การปรับเป็น นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปในหัวข้อ คุณลักษณะของผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคม
	การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ว่าเป้าหมายใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความสำคัญแต่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ระบุไว้ จากการทดลองใช้พบว่า นิสิตนักศึกษาบางคนตอบคำถามโดยระบุถึงคุณลักษณะของครูที่มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมเท่านั้นแต่ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนถึงเป้าหมายที่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม	การกระตุ้นและเน้นย้ำให้นิสิตนักศึกษาคำนึกถึงการระบุถึงเป้าหมายที่ชัดเจนของตนเองในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ตาราง 25 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นสำคัญที่ควรต้องปรับปรุงแก้ไข	การดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
เส้นทางสู่ ปลายทาง	การจัดกิจกรรมในชั้นที่ 6 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยได้ร่วมกันอภิปรายว่า “องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูได้เสนอถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพอย่างไรบ้างและแนวทางหรือวิธีการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร” จากการทดลองใช้พบว่า นิสิตนักศึกษาสามารถอภิปรายโดยตอบคำถามอย่างกว้างๆ ดังนั้นในขั้นตอนนี้ หลังจากที่นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายแล้วผู้วิจัยควรเพิ่มเติมข้อมูลที่ละเอียดในประเด็นนี้แก่นิสิตนักศึกษาเพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น	ผู้วิจัยเพิ่มเติมข้อมูลแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูได้เสนอไว้
	ในใบงานเส้นทางสู่ปลายทาง ซึ่งให้นิสิตนักศึกษาเขียนแผนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยระบุถึงสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติ ช่วงเวลาในการปฏิบัติ การจัดเตรียมสถานที่/สภาพแวดล้อม ผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู จากการทดลองใช้พบว่า นิสิตนักศึกษาบางคนขอให้ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนในแต่ละประเด็นดังกล่าว ดังนั้นจึงควรปรับข้อความในใบงานเส้นทางสู่ปลายทางให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น	การปรับข้อความในใบงานเส้นทางสู่ปลายทาง โดยให้นิสิตนักศึกษาเขียนแผนการพัฒนาของตนเองที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และวิชาชีพครู โดยระบุถึง - สิ่งที่ต้องปฏิบัติ - ช่วงเวลาที่จะปฏิบัติ - สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปฏิบัติ - ผลที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู

ตาราง 25 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไข	การดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
พลังใจเพื่อความสำเร็จ	ในใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จ คำถามข้อที่ 2 ซึ่งถามว่า “นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีโอกาสในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตั้งไว้เพียงใด” และคำถามข้อที่ 4 ซึ่งถามว่า “สิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตนักศึกษาทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมคืออะไร” จากการทดลองใช้พบว่า นิสิตนักศึกษาบางส่วนต้องการให้ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามข้อดังกล่าว ดังนั้นจึงควรปรับข้อความในข้อคำถามนี้ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น	ในใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จเป็น ปรับข้อความคำถามข้อที่ 2 เป็น “นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีโอกาสในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตั้งไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด” การปรับคำถามข้อที่ 4 เป็น “นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมหรือไม่ อย่างไรบ้าง”
ติดตามตนจากผลที่ทำ	การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า “จากการตั้งเป้าหมายในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมซึ่งเป็นเป้าหมายระยะยาวที่มีความสัมพันธ์เป้าหมายในประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ถ้านิสิตนักศึกษามีการสังเกตตนเองอยู่เสมอจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าวอย่างไรบ้าง” พบว่าควรปรับภาษาหัวข้อประเด็นการอภิปรายให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น	การปรับภาษาของหัวข้อประเด็นการอภิปรายเป็น “ถ้านิสิตนักศึกษามีการสังเกตตนเองอยู่เสมอจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง”

ตาราง 25 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไข	การดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
ประเมิน ความก้าวหน้า	ไปงานประเมินความก้าวหน้านิสิตนักศึกษาบางคนตอบคำถามโดยละเอียดในบางข้อ และตอบไม่ละเอียดในบางข้อ ซึ่งส่วนใหญ่ นิสิต นักศึกษาจะตอบอย่างละเอียดในข้อต้นๆ และตอบไม่ค่อยละเอียดในข้อท้ายๆ	การกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาตอบคำถามในการประเมินความก้าวหน้าในทุกข้ออย่างละเอียด โดยให้นักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ถึงประโยชน์ของข้อมูลที่ได้จากการประเมินความก้าวหน้าเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบ

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันสามารถตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	3.14	0.96	4.58	0.61	0.46	2
ฉันตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมายว่ามีผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	3.32	0.91	4.58	0.61	0.38	7
ฉันสามารถบอกจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูของตนเองได้อย่างชัดเจน	3.17	1.82	4.50	0.73	0.42	4
ฉันสามารถประเมินผลการเรียนที่คาดหวังในรายวิชาต่างๆ ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	3.05	0.94	4.50	0.71	0.48	1
ฉันตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้ใกล้เคียงกับความสามารถของฉัน	3.19	0.92	4.49	0.68	0.41	5
ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่ทำลายความสามารถของฉัน	3.16	0.93	4.40	0.68	0.39	6
ฉันตั้งจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพครูของฉันอย่างชัดเจน	3.22	1.00	4.59	0.72	0.43	3
ฉันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพครู	3.29	0.95	4.50	0.70	0.37	8

จากตาราง 26 พบว่าในองค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมาย ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การสามารถประเมินผลการเรียนที่คาดหวังในรายวิชาต่างๆ ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มีค่า PNI_{modified} 0.48 ลำดับที่ 2 คือ การสามารถตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีค่า PNI_{modified} 0.46 ลำดับที่ 3 คือ การตั้งจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพครูของตนเองอย่างชัดเจน มีค่า PNI_{modified} 0.43 ลำดับที่ 4 คือ การสามารถบอกจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูของตนเองได้อย่างชัดเจน มีค่า PNI_{modified} 0.42 ลำดับที่ 5 คือ การตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ได้ใกล้เคียงกับความสามารถของตนเอง มีค่า PNI_{modified} 0.41 ลำดับที่ 6 คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่ทำลายความสามารถของตนเอง มีค่า PNI_{modified} 0.39 ลำดับที่ 7 คือ การตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมายว่ามีผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ มีค่า PNI_{modified} 0.38 และลำดับที่ 8 คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพครู มีค่า PNI_{modified} 0.37

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการวางแผน

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันรู้ว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ฉันมีผลการเรียนรู้ที่ดี	3.38	0.81	4.50	0.64	0.33	1
ฉันรู้ถึงวิธีการปฏิบัติที่จะช่วยให้ฉันบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้	3.40	0.80	4.47	0.74	0.31	2
ฉันสามารถกำหนดช่วงเวลาการปฏิบัติตนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาต่างๆได้	3.24	0.85	4.32	0.72	0.33	1
ฉันจัดตารางเวลาในการเรียนรู้และการทำงาน	3.41	0.93	4.34	0.80	0.27	4
ฉันตระหนักถึงแผนในการเรียนรู้ที่ฉันเขียนไว้	3.40	0.94	4.35	0.82	0.28	3
ฉันปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่เขียนไว้อย่างเคร่งครัด	3.30	0.88	4.33	0.84	0.31	2
ฉันรู้ว่าต้องเรียนรู้เพิ่มเติมอะไรบ้างเพื่อที่จะทำให้ฉันได้ประกอบอาชีพครู	3.53	0.84	4.43	0.75	0.25	5

จากตาราง 27 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการวางแผน ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดมี 2 ข้อ คือ การรู้ว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ตนเองมีผลการเรียนรู้ที่ดี และการสามารถกำหนดช่วงเวลาการปฏิบัติตนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาต่างๆได้ มีค่า PNI_{modified} 0.33 ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ การรู้ถึงวิธีการปฏิบัติที่จะช่วยให้ฉันบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ และการปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่เขียนไว้อย่างเคร่งครัด มีค่า PNI_{modified} 0.31 ลำดับที่ 3 คือ การตระหนักถึงแผนในการเรียนรู้ที่ฉันเขียนไว้ มีค่า PNI_{modified} 0.28 ลำดับที่ 4 คือ การจัดตารางเวลาในการเรียนรู้และการทำงานมีค่า PNI_{modified} 0.27 และลำดับที่ 5 คือ การรู้ว่าต้องเรียนรู้เพิ่มเติมอะไรบ้างเพื่อที่จะทำให้ตนเองได้ประกอบอาชีพครู มีค่า PNI_{modified} 0.25

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันเชื่อว่าฉันสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้	3.42	0.86	4.56	0.62	0.33	4
ฉันมั่นใจว่า ฉันจะมีผลการเรียนรู้ที่ดีกว่าในอดีต	3.43	1.02	4.55	0.70	0.33	4
ฉันให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	3.45	1.02	4.58	0.73	0.33	4
ฉันมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้	3.31	0.84	4.44	0.74	0.34	3
ฉันกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	3.30	0.87	4.48	0.67	0.36	2
ฉันมั่นใจว่าสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ได้ถึงแม้จะมีอุปสรรคเกิดขึ้น	3.39	0.85	4.53	0.64	0.34	3
ฉันปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอ	3.28	0.87	4.52	0.66	0.38	1
ฉันเชื่อว่าในอนาคตฉันสามารถเป็นครูที่ดีได้	3.55	1.00	4.62	0.66	0.30	5
ฉันมุ่งมั่นพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อจะประกอบอาชีพครู	3.53	0.91	4.55	0.70	0.29	6

จากตาราง 28 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอมีค่า PNI_{modified} 0.38 ลำดับที่ 2 คือ การกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นมีค่า PNI_{modified} 0.36 และลำดับที่ 3 มี 2 ข้อคือ การมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ และการมั่นใจว่าสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ได้ถึงแม้จะมีอุปสรรคเกิดขึ้น มีค่า PNI_{modified} 0.34 ลำดับที่ 4 มี 3 ข้อ คือ การเชื่อว่าตนเองสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ การมั่นใจว่าตนเองจะมีผลการเรียนรู้ที่ดีกว่าในอดีต และการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีค่า PNI_{modified} 0.33 ลำดับที่ 5 คือ การเชื่อว่าในอนาคตตนเองสามารถเป็นครูที่ดีได้ มีค่า PNI_{modified} 0.30 และลำดับที่ 6 คือ การมุ่งมั่นพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อจะประกอบอาชีพครู มีค่า PNI_{modified} 0.29

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการทำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการสังเกตตนเอง

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันสังเกตการกระทำของตนเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	3.34	0.72	4.43	0.68	0.33	1
ฉันติดตามผลการเรียนรู้ของตนเอง ในแต่ละวิชา	3.56	0.82	4.51	0.63	0.27	4
ฉันสามารถบอกถึงสิ่งที่ฉันปฏิบัติ เกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน	3.40	0.79	4.49	0.65	0.32	2
ฉันสามารถบอกความก้าวหน้าของ การเรียนรู้ในแต่ละวันได้	3.35	0.83	4.47	0.66	0.33	1
เมื่อฉันกระทำการสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ ฉันจะประเมินติดตามผลที่ เกิดตามมา	3.39	0.82	4.50	0.61	0.33	1
ฉันสามารถบอกความคิดของตนเอง ที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้	3.39	0.81	4.47	0.65	0.32	2
ฉันสามารถบอกความรู้สึกของตนเอง ที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้	3.53	0.79	4.55	0.59	0.29	3
ฉันจดบันทึกสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับ การเรียนรู้ในแต่ละวัน	3.41	0.94	4.50	0.74	0.32	2

จากตาราง 29 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการสังเกตตนเอง ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด มี 3 ข้อ คือ การสังเกตการกระทำของตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ การสามารถบอกความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในแต่ละวันได้ และเมื่อตนเองกระทำการสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้จะประเมินติดตามผลที่เกิดตามมา มีค่า PNI_{modified} 0.33 ลำดับที่ 2 มี 3 ข้อ คือ การสามารถบอกถึงสิ่งที่ตนเองปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน การสามารถบอกความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้ และการจดบันทึกสิ่งที่ฉันปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน มีค่า PNI_{modified} 0.32 ลำดับที่ 3 คือ การสามารถบอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องที่กำลังเรียนรู้ มีค่า PNI_{modified} 0.29 ลำดับที่ 4 คือ การติดตามผลการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละวิชา มีค่า PNI_{modified} 0.27

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการสะท้อนตนเอง

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันหมั่นตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง	3.38	0.86	4.47	0.62	0.32	3
ฉันนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จดบันทึกไว้มานำใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	3.25	0.85	4.45	0.64	0.37	1
ฉันสามารถบอกได้ว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้	3.38	0.93	4.49	0.61	0.33	2
ฉันรู้ถึงสาเหตุที่จะทำให้ฉันประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	3.46	0.84	4.55	0.59	0.32	3
เมื่อฉันประสบปัญหาในการเรียนรู้ฉันสามารถบอกถึงสาเหตุของปัญหานั้นได้	3.46	0.82	4.55	0.58	0.32	3
ฉันบอกกับตนเองถึงความก้าวหน้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน	3.38	0.80	4.50	0.62	0.33	2
ฉันสามารถบอกถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของฉัน	3.51	0.84	4.54	0.61	0.29	4

จากตาราง 30 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการสะท้อนตนเอง ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จดบันทึกไว้มานำใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองมีค่า PNI_{modified} 0.37 ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ การสามารถบอกได้ว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และการบอกกับตนเองถึงความก้าวหน้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ในแต่ละวัน มีค่า PNI_{modified} 0.33 ลำดับที่ 3 มี 3 ข้อ คือ การหมั่นตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง การรู้ถึงสาเหตุที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเมื่อตนเองประสบปัญหาในการเรียนรู้ สามารถบอกถึงสาเหตุของปัญหานั้นได้ มีค่า PNI_{modified} 0.32 และลำดับที่ 4 คือ การสามารถบอกถึงอุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีค่า PNI_{modified} 0.29

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการร่วมมือในการเรียนรู้

ข้อความถาม	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้ ฉันมีเพื่อนร่วมกลุ่มที่สามารถขอความช่วยเหลือได้	3.34	0.92	4.58	0.65	0.37	3
ฉันพูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	3.28	0.90	4.52	0.66	0.38	2
ฉันได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม	3.30	0.93	4.60	0.63	0.39	1
ฉันได้พูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน	3.23	0.89	4.45	0.70	0.38	2
ฉันร่วมมือติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนร่วมกลุ่ม	3.23	0.91	4.47	0.69	0.38	2
ความคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่มช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	3.33	0.84	4.56	0.61	0.37	3
ฉันและเพื่อนร่วมกลุ่มให้เวลากับการวางแผนในการเรียนรู้ร่วมกัน	3.25	0.90	4.50	0.68	0.38	2
ฉันให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมกลุ่มเมื่อพวกเขาเกิดปัญหาในการเรียนรู้	3.49	0.88	4.60	0.63	0.32	4

จากตาราง 31 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการร่วมมือในการเรียนรู้ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม มีค่า PNI_{modified} 0.39 ลำดับที่ 2 มี 4 ข้อ คือ การพูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การได้พูดคุยกับเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละคน การร่วมมือติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนร่วมกลุ่ม และการที่ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มให้เวลากับการวางแผนในการเรียนรู้ร่วมกัน มีค่า PNI_{modified} 0.38 ลำดับที่ 3 มี 2 ข้อ คือ เมื่อตนเองมีปัญหาในการเรียนรู้มีเพื่อนร่วมกลุ่มที่สามารถขอความช่วยเหลือได้ และความคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่มช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ มีค่า PNI_{modified} 0.37 ลำดับที่ 4 คือ การให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมกลุ่มเมื่อพวกเขาเกิดปัญหาในการเรียนรู้ มีค่า PNI_{modified} 0.32

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการกำกับการเรียนรู้ในองค์ประกอบด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง		ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} I-D/D	ลำดับ
	D	S.D.	I	S.D.		
ฉันนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	3.51	0.86	4.53	0.72	0.29	4
ฉันมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน	3.48	0.90	4.57	0.66	0.31	2
ฉันให้ความร่วมมือกับเพื่อนเพื่อช่วยกันปรับการเรียนรู้ของกลุ่มให้ดีขึ้น	3.46	0.84	4.52	0.63	0.31	2
ในระหว่างการเรียนรู้ ฉันและเพื่อนพยายามช่วยกันปรับปรุงการเรียนรู้ร่วมกัน	3.44	0.73	4.46	0.66	0.30	3
ฉันและเพื่อนได้ร่วมกันค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	3.42	0.98	4.54	0.79	0.33	1
ฉันประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่มเพื่อน	3.45	0.78	4.48	0.66	0.30	3
ฉันและเพื่อนได้ช่วยกันปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	3.54	1.63	4.51	0.64	0.27	5
ฉันเต็มใจที่จะนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนมาปรับการเรียนรู้ของฉัน	3.68	0.79	4.62	0.60	0.26	6

จากตาราง 32 พบว่า ในองค์ประกอบด้านการปรับการเรียนรู้ร่วมกันข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ตนเองและเพื่อนได้ร่วมกันค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีค่า PNI_{modified} 0.33 ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ การมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเพราะได้รับความร่วมมือจากเพื่อน และการให้ความร่วมมือกับเพื่อนเพื่อช่วยกันปรับการเรียนรู้ของกลุ่มให้ดีขึ้น มีค่า PNI_{modified} 0.31 และลำดับที่ 3 มี 2 ข้อ คือ ในระหว่างการเรียนรู้ ตนเองและเพื่อนพยายามช่วยกันปรับปรุงการเรียนรู้ร่วมกัน และการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่มเพื่อน มีค่า PNI_{modified} 0.30 ลำดับที่ 4 คือ การนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มมาปรับการเรียนรู้ของตนเอง มีค่า PNI_{modified} 0.29 ลำดับที่ 5 คือ ตนเองและเพื่อนได้ช่วยกันปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีค่า PNI_{modified} 0.27 และลำดับที่ 6 คือ การเต็มใจที่จะนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนมาปรับการเรียนรู้ของตนเอง มีค่า PNI_{modified} 0.26

ภาคผนวก ง
รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูประกอบด้วยกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 12 ครั้ง เพื่อใช้ในการสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมและขั้นสรุปโดยผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และได้นำผลการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

การสังเคราะห์แนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย (Fermin; & Maria. 2004) และแนวคิดของชาร์อนและคนอื่นๆ (Sharon; et al. 2011) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งผลการสังเคราะห์ประกอบด้วย (1) การฝึกการตั้งเป้าหมาย (2) การฝึกการวางแผน (3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (4) การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (5) การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ (6) การสังเกตตัวเอง (7) การฝึกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ (8) การฝึกการสังเกตตนเอง และ (9) การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง

การนำแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ (1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน คือ การที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (2) การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (3) ความรับผิดชอบของสมาชิก คือ การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบและทำงานอย่างเต็มความสามารถ (4) การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มเพื่อพัฒนาพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และ (5) การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม คือ การที่นิสิตนักศึกษามีการวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อปรับและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างตารางแสดงรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วยชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาการกำกับกับการเรียนรู้ และองค์ประกอบของการกำกับกับการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมดังตาราง 33

ตาราง 33 รายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับ การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม						
			การฝึกการตั้งเป้าหมาย	การฝึกการวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การได้รับข้อมูลย้อนกลับ	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับกับการเรียนรู้	การสังเกตตัวแบบ	การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	การฝึกการสังเกตตนเอง	การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	การฟังและเกื้อกูลกัน	การปรึกษากันกันอย่างใกล้ชิด	ความรับผิดชอบของสมาชิก	การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล	การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	การตั้งเป้าหมาย	การวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การสังเกตตนเอง	การสะท้อนตนเอง	การร่วมมือในการเรียนรู้
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้สร้างสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง ร่วมกันและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม 3. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักการ สำคัญของการกำกับการเรียนรู้				✓																
2	ความสำคัญ ของ เป้าหมาย	1.เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมาย 2.เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของ การมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จ 3.เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของ เป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ	✓			✓	✓								✓							
3	สร้างฝัน ด้วยตัวเรา	1.เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาวិเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของ เป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว 2.เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และ เป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครู	✓												✓							

วัตถุประสงค์	ชื่อกิจกรรม		การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม						
			การฝึกการตั้งเป้าหมาย	การฝึกการวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การได้รับข้อมูลย้อนกลับ	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับการเรียนรู้	การสังเกตตัวเอง	การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	การฝึกการสังเกตตนเอง	การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	การฟังพาดและถือฤกษ์	การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด	ความรับผิดชอบของสมาชิก	การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล	การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	การตั้งเป้าหมาย	การวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การสังเกตตนเอง	การสะท้อนตนเอง	การร่วมมือในการเรียนรู้
4	เรียนรู้ ร่วมกัน เพื่อฝึก ของเรา	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ 2. เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาปรับเป้าหมายให้มีความ เหมาะสมมากขึ้น	✓								✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓
5	เส้นทางสู่ ปลายฝัน	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษารู้ถึงความสำคัญของการวางแผน ต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และ การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวัง ของสังคม 2.เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนา นิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู 3. เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาวางแผนของตนเองสู่ การประกอบวิชาชีพครูจากแนวทางหรือวิธีการที่สังคม ให้ความสำคัญ		✓			✓										✓					

ตาราง 33 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การสังเคราะห์แนวคิดของชาวอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มีนและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม						
			การฝึกการตั้งเป้าหมาย	การฝึกการวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การได้รับข้อมูลย้อนกลับ	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับการเรียนรู้	การสังเกตตัวแบบ	การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	การฝึกการสังเกตตนเอง	การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	การฟังและเกื้อกูลกัน	การปรึกษากันกันอย่างใกล้ชิด	ความรับผิดชอบของสมาชิก	การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล	การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	การตั้งเป้าหมาย	การวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การสังเกตตนเอง	การสะท้อนตนเอง	การร่วมมือในการเรียนรู้
6	ปรับ เส้นทาง สู่ปลายฝัน	1.เพื่อให้บัณฑิตศึกษาได้แลกเปลี่ยนและร่วมกัน วิเคราะห์เกี่ยวกับแผนที่วางไว้ใน ด้านความสอดคล้องกับ แนวทางของสังคมและความชัดเจนของแผน 2.เพื่อให้บัณฑิตศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกันมาใช้ในการปรับแผนเพื่อการประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม		✓							✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓
7	พลังใจ เพื่อ ความ สำเร็จ	1.เพื่อให้บัณฑิตศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของ แรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็น ครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2.เพื่อให้บัณฑิตศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการพัฒนาตนเองเพื่อ การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มี คุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม		✓		✓	✓											✓				

ตาราง 33 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม					
			เป้าหมายเชิงระบบ	การเฝ้าระวังการ	การเรียนรู้	การเฝ้าระวังการ	การเรียนรู้	การเฝ้าระวังการ	การเรียนรู้	การเฝ้าระวังการ	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้	การเรียนรู้
8	รวมพลังใจ	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2.เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม		✓							✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓
9	ติดตามตนจากผลที่ทำ	1.เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม 2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการสังเกตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ			✓			✓	✓								✓				

ตาราง 33 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การสังเคราะห์แนวคิดของชาวอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม					
			วางแผนกิจกรรม	หาแหล่งเรียนรู้	รู้วิธีการหาใจตรงแรงบันดาลใจ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ	ปรับเปลี่ยนหรือใช้วิธีการ
10	ทบทวนเพื่อพบทิศทาง	1. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากบันทึกการสังเกตตนเอง 2. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงการแสดงพฤติกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 3. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษามีแนวทางในการปรับการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม			✓				✓		✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓
11	ประเมินความก้าวหน้า	1. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและหลักการของการประเมินตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม 2. เพื่อให้บัณฑิตศึกษานำข้อมูลจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินตนเอง 3. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัยเกี่ยวกับตนเองและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของตน				✓				✓								✓			

ตาราง 33 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การสังเคราะห์แนวคิดของชาวอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มีนและมาเรีย เพื่อสร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้								การใช้แนวคิดการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อสร้างเสริมการ กำกับร่วมกันในการเรียนรู้					องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อการสร้างเสริม						
			การฝึกการตั้งเป้าหมาย	การฝึกการวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การได้รับข้อมูลย้อนกลับ	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับการเรียนรู้	การสังเกตตัวเอง	การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	การฝึกการสังเกตตนเอง	การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	การฟังและเกื้อกูลกัน	การปรึกษากันกันอย่างใกล้ชิด	ความรับผิดชอบของสมาชิก	การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล	การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	การตั้งเป้าหมาย	การวางแผน	การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	การสังเกตตนเอง	การสะท้อนตนเอง	การร่วมมือในการเรียนรู้
12	กระจุก มหัศจรรย์	1.เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีถึงความสำคัญของการสะท้อนตนเอง 2.เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสะท้อนตนเอง 3.เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษานำผลการสะท้อนตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นมาใช้ในการปรับการเรียนรู้ของตนเอง				✓					✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 1: การปฐมนิเทศ

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☒ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ การกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังพาดและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การสร้างคุณค่าและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างกับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกับผู้อื่น และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกันภายใต้บรรยากาศที่เป็นมิตรจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาลำบากเปิดเผยตนเอง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้โดยการร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ในช่วงแรกของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ควรให้นิสิตนักศึกษาได้รับทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และสร้างข้อตกลงร่วมกันของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเห็นคุณค่าของการนำสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

นอกจากนี้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักการสำคัญของการทำกับการเรียนรู้ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำกับตนเองในการเรียนรู้ของและทำกับการร่วมกันในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างสัมพันธภาพที่ดีซึ่งกันและกัน
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลงร่วมกันและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักการสำคัญของการทำกับการเรียนรู้

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายต้อนรับและแนะนำตนเองกับนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูดังนี้

- 1.1 เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้
- 1.1 เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ฝึกการทำกับการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มีประสิทธิภาพในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
- 1.2 เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ในปัจจุบัน และการเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคมระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน

2. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการทำกับการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องรู้จักและคุ้นเคยซึ่งกันและกัน เปิดเผยตนเองเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทำกับการเรียนรู้ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและเปิดใจยอมรับบุคคลรอบข้างซึ่งจะนำไปสู่การทำกับการเรียนรู้ของแต่ละคนภายใต้บรรยากาศของการร่วมมือกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในตลอดเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผู้วิจัยแจก “เอกสารสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู” ให้กับนิสิตนักศึกษาทุกคนพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาสอบถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงร่วมกันในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

4. ผู้วิจัยแจกกระดาษขนาด 10×10 ซม. ให้นิสิตนักศึกษาทุกคนคนละ 1 แผ่น และให้นิสิตนักศึกษาเขียนประโยคแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับวิชาชีพครู เช่น ครูเป็นผู้สร้างคนดีและคนเก่ง เป็นต้น ลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้โดยไม่ต้องระบุ ชื่อและนามสกุล และนำมาติดที่บอร์ดหน้าห้อง

5. ผู้วิจัยสุ่มรายชื่อนิสิตนักศึกษาขึ้นมาหนึ่งคน แล้วให้นิสิตนักศึกษาคนดังกล่าวออกมาเลือกประโยคตนเองสนใจ พร้อมทั้งบอกเหตุผลที่สนใจประโยคดังกล่าว

6. นิสิตนักศึกษาที่เป็นเจ้าของประโยคที่ถูกเลือกออกมาแนะนำตัว พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยคดังกล่าว และบอกถึงเหตุผลที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพครูหลังจากนั้นให้นิสิตนักศึกษาคนดังกล่าวเป็นผู้เลือกกระดาษแผ่นต่อไปจนครบทุกคน

7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันบอกถึงข้อดีของการประกอบวิชาชีพครูในอนาคตทั้งต่อตนเองและสังคม

8. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ในระหว่างการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

(ขั้นสรุป)

9. นิสิตนักศึกษายกถึงความรู้สึก และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้

10. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้และกล่าวขอบคุณนิสิตนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือและนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์

1. กระดาษขนาด 10×10 เซนติเมตร

2. เอกสารสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

การประเมินผล

สังเกตจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น พฤติกรรมที่นิสิตนักศึกษาแสดงออกและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

สาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของ
นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้ฝึกการกำกับการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มีประสิทธิภาพในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้แลกเปลี่ยนความความคิดและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ในปัจจุบันและการเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคมระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน

ข้อตกลงร่วมกัน

1. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตนเองในแต่ละครั้ง
2. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
3. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความตั้งใจและสนับสุนนให้กำลังใจเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
4. นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทุกคนให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น และอภิปรายร่วมกันในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อกิจกรรมที่จัดขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 2: ความสำคัญของเป้าหมาย

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☒ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☒ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☒ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☒ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องใช้เป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้เป็นมาตรฐานในการกำกับกับการเรียนรู้ของตนเองและใช้ในการประเมินการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะนำไปสู่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้หรือปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพต่อการกำกับกับการเรียนรู้ มีลักษณะดังนี้

1. เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนซึ่งจะช่วยให้เกิดแรงกระตุ้นในการกำกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และช่วยในการติดตามความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย
2. เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ที่มีความใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตนเองซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมาย
3. เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายซึ่งจะส่งผลต่อความพยายามที่ใช้ในการเรียนรู้และเมื่อนิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่มีความท้าทายนักศึกษาจะเกิดความพึงพอใจและความพยายามเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายที่มีความท้าทายมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมาย
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จ
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาช่วยกันยกตัวอย่างประโยคหรือข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับคำว่า “เป้าหมาย” ที่นิสิตนักศึกษามีความประทับใจหรือชื่นชอบในประโยคดังกล่าว พร้อมทั้งบอกเหตุผล
2. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เป้าหมาย” โดยให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น

3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า “เป้าหมาย”

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

4. นิสิตนักศึกษาคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตของตนเองที่ผ่านมาเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายลงใน “ใบงานทบทวนเหตุการณ์” ซึ่งมีประเด็นดังนี้

4.1 เหตุการณ์ใดบ้างที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก่อนการปฏิบัติและตั้งเป้าหมายว่าอย่างไร

4.2 การที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายดังกล่าว ส่งผลต่อการปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาและผลที่เกิดขึ้นตามมาอย่างไร

4.3 การที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายส่งผลต่อพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างไรบ้าง

4.4 การที่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ตั้งเป้าหมายในเหตุการณ์สำคัญดังกล่าวส่งผลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง

5. นิสิตนักศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์เหตุการณ์เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายของตนเองต่อเพื่อนร่วมห้อง

6. นิสิตนักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเพื่อสรุปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการปฏิบัติตนของนิสิตนักศึกษาและผลที่เกิดขึ้นตามมา

(ขั้นสรุป)

7 นิสิตนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จและวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการการตั้งเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จของบุคคลดังกล่าว ในประเด็นดังนี้

8.1 บุคลิกภาพของบุคคลดังกล่าว

8.2 บุคคลดังกล่าวมีเป้าหมายในด้านใด

8.3 เป้าหมายของบุคคลดังกล่าวมีลักษณะอย่างไร

8.4 การตั้งเป้าหมายส่งผลต่อการปฏิบัติหรือความพยายามของบุคคลดังกล่าวอย่างไร

9 นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของเป้าหมายที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จใน 3 ด้านดังนี้

8.1 ความชัดเจน

8.2 ความใกล้เคียงกับระดับความสามารถ

8.3 ความท้าทาย

รวมถึงให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างเป้าหมายที่มีคุณลักษณะดังกล่าว

9. ผู้วิจัยและนิสิตนักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเพื่อสรุปประเด็นในหัวข้อ “ความสำคัญของการการตั้งเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จ”

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานทบทวนเหตุการณ์

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการมีเป้าหมายกับการประสบความสำเร็จ

3. ผลการนำเสนอลักษณะของเป้าหมายที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จ

ชื่อ- นามสกุล..... รหัส.....

ใบงานทบทวนเหตุการณ์

1. ขอให้นิสิตนักศึกษาทบทวนถึงเหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก่อนการปฏิบัติ

1.1 นิสิตนักศึกษาตั้งเป้าหมายในชีวิตอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 การที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายดังกล่าวส่งผลต่อการปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ผลที่เกิดขึ้นจากการมีเป้าหมายต่อการประสบความสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 3: สร้างฝันด้วยตัวเรา

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☒ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังพาดและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☒ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การตั้งเป้าหมายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการกำกับกับการเรียนรู้และช่วยให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ แต่ในบริบทของการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูนั้น นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องตระหนักถึงการตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของตนเองในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาและการตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในวิชาชีพครูและควรตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการเรียนรู้กับเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูเมื่อจบการศึกษาในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองในช่วงที่เป็นนิสิตนักศึกษาสู่การทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครู

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษอภิปรายร่วมกันดังนี้
 - 1.1 เป้าหมายในด้านใดบ้างที่นิสิตนักศึกษาคิดว่ามีความสำคัญต่อตนเองและต้องการจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าว
 - 1.2 นิสิตนักศึกษาคิดว่าการประสบความสำเร็จในแต่ละเป้าหมายดังกล่าวจะต้องใช้เวลานานเท่าใด
2. นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เหตุการณ์ของแต่ละคนเกี่ยวกับการมีเป้าหมายในประเด็นดังนี้
 - 2.1 เหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองและใช้ช่วงระยะเวลาสั้นในการประสบความสำเร็จ
 - 2.2 เหตุการณ์ที่นิสิตนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองและใช้ช่วงระยะเวลายาวนานในการประสบความสำเร็จ
3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายกับระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

 4. นิสิตนักศึกษาคิดเกี่ยวกับการที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ นิสิตนักศึกษามีเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้จากในปัจจุบันจนถึงเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูหลังจากจบการศึกษาอย่างไรบ้าง แล้วเขียนลงใน “ใบงานสร้างฝันด้วยตัวเรา” ที่ผู้วิจัยแจกให้และนำเสนอต่อเพื่อนร่วมห้อง

5. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองได้เขียนไว้ในข้างต้นว่าเป็นเป้าหมายใดใน 3 ประเภทดังนี้

5.1 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ภายใน 1 ภาคการศึกษา

5.2 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จโดยใช้เวลามากกว่า 1 ภาคการศึกษา แต่อยู่ในช่วงของการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

5.3 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ในช่วงหลังจากที่จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

(ขั้นสรุป)

6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูที่ตั้งไว้

7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกันและวิเคราะห์ถึงการส่งผลต่อพฤติกรรมในการช่วยเหลือด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

สื่อ /อุปกรณ์ ใบงานสร้างฝันด้วยตัวเรา

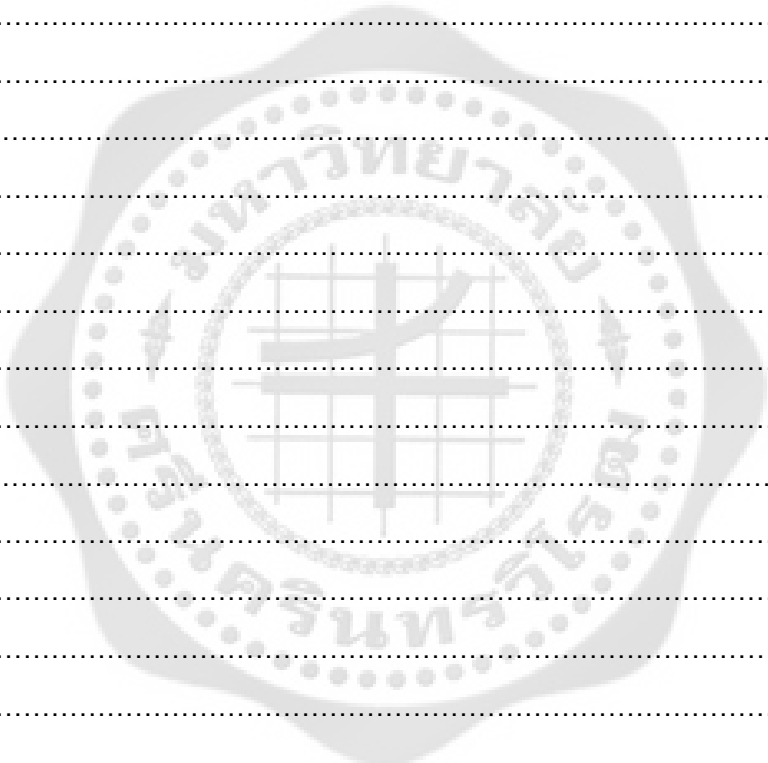
การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออกและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. การบอกถึงความสัมพันธ์ของเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว

3. ผลการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายการทำงานในวิชาชีพครู

1. ขอให้ท่านวิเคราะห์ว่า การที่ตนเองเข้ามาศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์
ท่านมีเป้าหมายในการเรียนรู้จากในปัจจุบันไปสู่เป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูหลังจาก
จบการศึกษาอย่างไร

(ที่มาภาพประกอบ : <http://californiasupplementalexam.com/wp-content/uploads/2014/01/Goal.jpg>)

2. ขอให้ท่านวิเคราะห์เกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองได้เขียนไว้ในข้อ 1 ว่าเป็นเป้าหมายในประเภทใด

2.1 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ภายใน 1 ภาคการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จโดยใช้เวลามากกว่า 1 ภาคการศึกษา แต่อยู่ในช่วงของการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 เป้าหมายที่สามารถประสบความสำเร็จได้ในช่วงหลังจากที่จบการศึกษา จากคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 4 : เรียนรู้ร่วมกันเพื่อฝันของเรา

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☒ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☒ การฟังและเกื้อกูลกัน ☒ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☒ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☒ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☒ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☒ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☒ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☒ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 นั้นประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลักที่สำคัญได้แก่ การกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ โดยการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างด้านการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาแต่ละบุคคล นิสิตนักศึกษาจึงควรแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละคนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน เช่น การช่วยเหลือกันเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและการนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันไปใช้ปรับปรุงกับการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม

ดังนั้นการตั้งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพนิสิตนักศึกษาจึงควรรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมกลุ่ม แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้และการคำนึงถึงเป้าหมายของสังคมเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพครู ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีความสำคัญ

ต่อการปรับเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ “เป้าหมายหรือความคาดหวังของสังคมเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพครู” โดยช่วยกันบอกถึงคุณลักษณะของผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูตามที่สังคมคาดหวัง เช่น องค์กรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูไว้อย่างไร
2. นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคม

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์เป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูที่ตั้งไว้จากการทำกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมาถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคม โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน

3.2 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนำเสนอเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ และความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จในเป้าหมายต่อเพื่อนสมาชิก โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที

3.3 เพื่อนสมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดว่า เป้าหมายใดบ้างที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมและเป้าหมายใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความสำคัญแต่นิสิตนักศึกษาไม่ได้ระบุไว้ โดยนำเสนอเรียงตามลำดับจนครบทุกคนในกลุ่ม

4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นของการปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนปรับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมมากขึ้นและเพิ่มเติมเป้าหมายที่มีความสำคัญในฐานะของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูโดยคำนึงถึงเป้าหมายของสังคมและเขียนลงใน “ใบงานปรับเป้าหมายสู่ปลายฝัน”

6. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำเสนอเป้าหมายที่ได้ปรับและเพิ่มเติมต่อสมาชิกกลุ่มอีกครั้ง

(ขั้นสรุป)

7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันบอกถึงความคิดและความรู้สึกต่อการได้แลกเปลี่ยนเป้าหมายกับเพื่อนร่วมกลุ่ม และการได้ปรับและเพิ่มเติมเป้าหมายของตนเองและเพื่อนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานปรับเป้าหมายสู่ปลายฝัน

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. ผลการวิเคราะห์เป้าหมายของตนเองกับความสอดคล้องกับเป้าหมายของสังคมเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 5 : เส้นทางสู่ปลายทาง

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☒ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☒ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☒ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การวางแผนเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้ที่มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู ซึ่งนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องตระหนักถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูได้เสนอไว้ และนำแนวทางดังกล่าวมาปรับใช้ในการวางแผนการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ในการวางแผนนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติ การจัดเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ การเตรียมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ การวางแผนที่มีความละเอียดและชัดเจนจะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการกำกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของตนเองและช่วยให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวางแผนที่มีประสิทธิภาพมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การคำนึงถึงตั้งเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. การระบุวิธีการที่ช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในเป้าหมาย โดยระบุถึงพฤติกรรมที่ตนเองต้องปฏิบัติให้ชัดเจน
3. การระบุช่วงใช้เวลาในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
4. การจัดเตรียมด้านสภาพแวดล้อมหรือสถานที่ที่ใช้ในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษารู้ถึงความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวางแผนของตนเองสู่การประกอบวิชาชีพครูจากแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญ

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การวางแผน” และความสัมพันธ์ที่มีต่อคำว่า “เป้าหมาย”
2. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปประเด็นเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการวางแผน
3. นิสิตนักศึกษาร่วมกันคิดเชื่อมโยงถึงความสัมพันธ์ของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายโดยให้นิสิตนักศึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ตนเองมีการวางแผนและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

4. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น ใน 2 ประเด็น ดังนี้
 - 4.1 จากการตั้งเป้าหมายในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคิดว่าการวางแผนมีความเกี่ยวข้องกับประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าวอย่างไร
 - 4.2 การที่นิสิตนักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคควรเริ่มเตรียมตัวหรือวางแผนในการพัฒนาด้านตนเอง

ตั้งแต่ปัจจุบันนี้เป็นนิตินักศึกษาวิชาชีพครู หรือจะเริ่มวางแผนในช่วงหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว เพราะเหตุใด

5. นิตินักศึกษาร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของการวางแผนต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

6. นิตินักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันอภิปรายว่า องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูได้เสนอถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิตินักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพอย่างไรบ้าง และแนวทางหรือวิธีการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร

7. นิตินักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าจากการอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิตินักศึกษาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เสนอไว้ นิตินักศึกษาจะนำแนวทางดังกล่าวมาปรับใช้ในการวางแผนการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไรบ้าง

8. นิตินักศึกษาแต่ละคนวิเคราะห์เป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตนเองได้ตั้งไว้เพื่อให้เกิดความตระหนักเกี่ยวกับการวางแผนโดยให้นิตินักศึกษาการเขียนแผนพัฒนาของตนเองที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายดังกล่าว ลงในใบงาน “เส้นทางสู่ปลายฝัน” โดยระบุถึง

8.1 สิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติ

8.2 การระบุช่วงเวลาในการปฏิบัติ

8.3 การจัดเตรียมสถานที่/สภาพแวดล้อม

8.4 ผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และ

การประกอบวิชาชีพครู

(ขั้นสรุป)

9. นิตินักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของแผนที่ได้เขียนในครั้งนี้อต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิตินักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

สื่อ /อุปกรณ์ ใบงานเส้นทางสู่ปลายฝัน

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิตินักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. การบอกถึงแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครู

3. ผลการนำแนวทางหรือวิธีการที่สังคมให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพครูมาปรับใช้ในการวางแผนของตนเอง

ชื่อ- นามสกุล.....รหัส.....

ขอให้นิสิตนักศึกษาเขียนแผนการปฏิบัติในการพัฒนาของตนเองเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้และเป้าหมายในการเป็น
ครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยระบุถึงสิ่งที่ท่านต้องปฏิบัติ ช่วงเวลาในการปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ	ช่วงเวลาที่ จะปฏิบัติ	สถานที่หรือ สภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมในการปฏิบัติ	ผลที่จะเกิดขึ้นจาก การปฏิบัติต่อการเรียนรู้ ในปัจจุบัน	ผลที่จะเกิดขึ้นจาก การปฏิบัติต่อการประกอบ วิชาชีพครูในอนาคต

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 6 :ปรับเส้นทางสู่ปลายทาง

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☒ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☒ การฟังและเกื้อกูลกัน ☒ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☒ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☒ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☒ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☒ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☒ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☒ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูควรตระหนักถึงความสำคัญของแผนที่ได้วางไว้ เนื่องจากแผนดังกล่าวเป็นแนวทางการกำกับกับการเรียนรู้เพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายการเรียนรู้ระหว่างการเรียนรู้เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และการเป็นครูคุณภาพที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพในการกำกับกับการเรียนรู้นั้น นอกจากนิสิตนักศึกษาจะเป็นผู้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติของตนเองแล้วนิสิตนักศึกษาควรคำนึงถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรได้บัญญัติไว้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับแผนที่ได้วางไว้เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลที่สำคัญเพิ่มเติมจากเพื่อนร่วมกลุ่มโดยการช่วยกันตรวจสอบความชัดเจนความเหมาะสมของแผนในการเรียนรู้ที่แต่ละคนได้เขียนไว้ และการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ต่างๆ ที่เพื่อนนิสิตนักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการปรับแผนในการเรียนรู้ของตนเองให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับแผนที่วางไว้ในด้านความสอดคล้องกับแนวทางของสังคมและความชัดเจนของแผน
2. เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันมาใช้ในการปรับแผนเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนในกิจกรรมครั้งนี้ผ่านมาว่า แผนที่นิสิตนักศึกษาได้เขียนไว้มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไรบ้าง

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

2. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 5 คน
3. สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนำเสนอแผนของตนเองที่ได้เขียนไว้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งที่ผ่านมาต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที หลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนและให้ข้อเสนอแนะต่อสมาชิกที่นำเสนอในประเด็นดังนี้
 - 3.1 การวางแผนโดยตระหนักถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาสู่การเป็นครูคุณภาพที่องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับได้เสนอไว้และนำมาปรับใช้ในการวางแผนได้อย่างเหมาะสม
 - 3.2 ความละเอียดชัดเจนของแผนที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
 - 3.3 กลยุทธ์หรือแนวทางอื่นๆ เพิ่มเติมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติและผลที่คาดว่าจะได้รับ

4. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับแผนของตนเองอีกครั้งและเขียนลงใน “ใบงานปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน”

5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนนำเสนอแผนที่ตนเองได้ปรับใหม่ให้มีความเหมาะสมมากขึ้นต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่มอีกครั้ง

6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนที่ได้ปรับให้มีความเหมาะสมมากขึ้นต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

(ขั้นสรุป)

7. นิสิตนักศึกษาช่วยกันบอกถึงสิ่งที่นิสิตนักศึกษาควรร่วมมือกันในการปฏิบัติให้ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

8. นิสิตนักศึกษابอกความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อการเข้าร่วมกลุ่มและประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในกิจกรรมครั้งนี้

สื่อ /อุปกรณ์ ใบงานปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. ผลการนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันมาใช้ในการปรับแผนเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ชื่อ- นามสกุล.....รหัส.....

ใบงานปรับเส้นทางสู่ปลายฝัน

ขอให้นิสิตศึกษานำข้อมูลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มมาใช้ในการปรับแผนการปฏิบัติให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

โดยคำนึงถึงแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาสู่การเป็นครูที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและความชัดเจนของแผน

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ	ช่วงเวลาในการปฏิบัติ	การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม	การส่งผลต่อการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	การส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ	ช่วงเวลาในการปฏิบัติ	การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม	การส่งผลต่อการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู	การส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 7 : พลังใจเพื่อความสำเร็จ

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☒ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☒ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☒ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังพาและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☒ การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การสร้างแรงจูงในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้ เนื่องจากแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นแรงผลักดันให้นิสิตนักศึกษาทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ เมื่อมีปัญหาหรืออุปสรรคเกิดขึ้นนิสิตนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้จะพยายามแก้ไขปัญหหรือฝ่าฟันอุปสรรคนั้นเพื่อประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการทำงานในวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้ได้

ดังนั้นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูจึงควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และแรงจูงใจเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม เพื่อให้ตนเองมีความพยายามในพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาวិเคราะห์ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการพัฒนาตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาดูคลิปวิดีโอที่แสดงถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการมีแรงจูงใจ และให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับแรงจูงใจของบุคคลดังกล่าว
2. นิสิตนักศึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์ที่จะต้องทำในสิ่งที่ยากหรือท้าทาย แต่นิสิตสามารถประสบความสำเร็จได้เพราะมีแรงจูงใจ และให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ประเด็นดังนี้
 - 2.1 นิสิตนักศึกษาให้คุณค่าหรือความสำคัญกับเรื่องนั้นอย่างไร
 - 2.2 นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังต่อโอกาสในการประสบความสำเร็จในเรื่องนั้นอย่างไรบ้าง
 - 2.3 นิสิตนักศึกษาต้องใช้ความพยายามมากเพียงใดจึงประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว
 - 2.4 เมื่อมีอุปสรรคหรือปัญหาเกิดขึ้นนิสิตนักศึกษาทำอย่างไรกับปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

3. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาระดมความคิดในประเด็นดังนี้
 - 3.1 สังคมคาดหวังถึงครูที่ดีว่ามีคุณลักษณะอย่างไร

3.2 การที่นิสิตนักศึกษาที่มีแรงจูงใจโดยทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มศักยภาพให้คุณค่ากับการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต จะส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันอย่างไรบ้าง

4. นิสิตศึกษาร่วมกันยกตัวอย่างบุคคลที่ประกอบวิชาชีพครูซึ่งมีแรงจูงใจที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครู และวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวในประเด็นดังนี้

4.1 แรงจูงใจของบุคคลดังกล่าวคืออะไร

4.2 แรงจูงใจดังกล่าวส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวอย่างไร

5. นิสิตศึกษาวิเคราะห์แรงจูงใจของตนเองลงใน “ใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จ” ในประเด็นดังนี้

5.1 การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับนิสิตนักศึกษาอย่างไร

5.2 นิสิตศึกษาคิดว่าตนเองมีโอกาสนในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตั้งไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด

5.3 เมื่อต้องเจอกับอุปสรรคหรือปัญหา นิสิตศึกษาคิดว่าตนเองมีความพยายามในการฝ่าฟันหรือแก้ไขปัญหหรือไม่ อย่างไร

5.4 นิสิตศึกษาคิดว่าตนเองทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมหรือไม่ อย่างไรบ้าง

(ขั้นสรุป)

6. นิสิตศึกษาร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับผลของการมีแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายเกี่ยวกับการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมว่าจะส่งผลดีอย่างไรบ้างในประเด็นดังนี้

6.1 ผลดีต่อตนเอง

6.2 ผลดีต่อผู้อื่นและสังคม

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การบอกถึงความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการพัฒนาตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ชื่อ- นามสกุล.....รหัส.....

ใบงานพลังใจเพื่อความสำเร็จ

ขอให้นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์แรงจูงใจของตนเองในประเด็นต่อไปนี้

การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับท่านอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าตนเองมีโอกาสนในการประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมที่ตั้งไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

เมื่อต้องเจอกับอุปสรรคหรือปัญหา ท่านคิดว่าตนเองมีความพยายามในการฝ่าฟันหรือแก้ไขปัญหาหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าตนเองทุ่มเทความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

(ที่มาภาพประกอบ: <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn>)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 8 : รวมพลังใจ

การสังเคราะห์แนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☒ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☒ การฟังและเกื้อกูลกัน ☒ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☒ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☒ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☒ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☒ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☒ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☒ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

แรงจูงใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในด้านความทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้และการไม่ท้อถอยเมื่อพบเจออุปสรรคในการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถกำกับกับการเรียนรู้ของตนเองได้และเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นนิสิตนักศึกษาควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้นิสิตนักศึกษามีความร่วมมือในการเรียนรู้ ช่วยเหลือและให้กำลังใจต่อกันในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาทุกคนการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาทบทวนเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งที่ผ่านมาถึงความสำคัญของแรงจูงใจต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

2. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 5 คน โดยให้สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนนำเสนอรายละเอียดต่อกลุ่ม คนละประมาณ 5 นาทีในประเด็นดังนี้

2.1 แรงจูงใจของตนเองในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมคืออะไร

2.2 การมีแรงจูงใจในการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างไร

เพื่อนสมาชิกในกลุ่มซักถามสมาชิกที่นำเสนอเกี่ยวกับการทุ่มเทความพยายามในการเรียนรู้และการฝ่าฟันอุปสรรคในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

3. สมาชิกของแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ถึงแรงจูงใจหรือสิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตมีความร่วมมือในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังและอธิบายว่าส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างไรลงใน “ใบงานรวมพลังใจ”

4. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย

(ขั้นสรุป)

5. นิสิตนักศึกษาช่วยกันบอกผลดีของการที่นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจในการร่วมมือในการเรียนรู้ว่าจะส่งผลดีต่อการทำกับการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมอย่างไร

สื่อ /อุปกรณ์ ใบงานรวมพลังใจ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นการแสดงออกและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 9 : ติดตามตนจากผลที่ทำ

การสังเคราะห์แนวคิดของซารอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☒ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☒ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☒ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ☒ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การสังเกตตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษาทำการสังเกตตนเองในด้านการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาจากพฤติกรรมของตน รวมถึงการสังเกตความคิดและความรู้สึกต่อ พฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองโดยมีการจดบันทึกรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้รู้ว่าตนเองกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแผนในการเรียนรู้ที่ใฝ่หวังไว้หรือไม่ ซึ่งการสังเกตตนเองจะให้นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อนำไป ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนตามความเป็นจริงในขั้นตอนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
2. เพื่อให้นิสิตศึกษามีแนวทางในการสังเกตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามให้นิสิตนักศึกษาด้วยกันอภิปรายว่า “ในแต่ละวันที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษาเคยสังเกตตนเองหรือไม่และเคยสังเกตตนในด้านใดบ้าง”
2. นิสิตนักศึกษาด้วยกันแสดงความคิดเห็นว่า ถ้า นิสิตนักศึกษามีการสังเกตตนเองอยู่เสมอจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง
3. นิสิตนักศึกษาและผู้วิจัยร่วมกันสรุปความสำคัญของการสังเกตตนเอง

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

4. นิสิตนักศึกษาด้วยกันระดมความคิดเห็นในการสังเกตตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องสังเกตตนเองในด้านใดบ้างและการสังเกตตนเองจะทำให้ นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างไรบ้าง
5. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนฝึกสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเอง โดยให้นิสิตนักศึกษาสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองในช่วงที่ผ่านมาลงใน “ใบงานติดตามตนเองที่ทำ” ซึ่งมีประเด็นดังนี้
 - 5.1 นิสิตนักศึกษาได้ปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่ส่งผลดีต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
 - 5.2 นิสิตนักศึกษาได้ปฏิบัติสิ่งใดบ้างที่ส่งผลเสียต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
 - 5.3 นิสิตนักศึกษามีความคิดอย่างไรต่อการปฏิบัติดังกล่าว
 - 5.4 นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกอย่างไรต่อการปฏิบัติดังกล่าว
6. ตัวแทนนิสิตศึกษานำเสนอผลการฝึกการสังเกตตนเองต่อเพื่อนร่วมห้อง (ขั้นสรุป)
7. นิสิตนักศึกษาด้วยกันอภิปรายในประเด็นดังนี้
 - 7.1 ถ้า นิสิตนักศึกษาสังเกตตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ การคิดและความรู้สึกต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทุกวัน จะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง

7.2 ถ้านักศึกษาไม่สังเกตตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ การคิดและความรู้สึกต่อพฤติกรรมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทุกวัน จะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไรบ้าง

2. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสังเกตตนเองอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาและการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ดังนั้นตั้งแต่ววันนี้เป็นต้นไป ขอให้นิสิตนักศึกษาสังเกตเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองทุกวัน และบันทึกผลการสังเกตตนเองตามความเป็นจริงลงใน “แบบบันทึกการสังเกตตนเอง” ที่ผู้วิจัยแจกให้รวมถึงเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาสอบถามเพิ่มเติม

3. นิสิตนักศึกษابอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฝึกสังเกตตนเอง

สื่อ /อุปกรณ์

1. ใบงานติดตามตนเองที่ทำ
2. แบบบันทึกการสังเกตตนเอง

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออกและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การบอกความสำคัญของการสังเกตตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. ผลการกรอกข้อมูลในแต่ละประเด็นในแบบบันทึกการสังเกตตนเอง

ชื่อ- นามสกุล.....รหัส.....

ใบงานติดตามตนเองที่ทำ

ขอให้นิสิตนักศึกษาบันทึกผลการสังเกตตนเองอย่างละเอียดและชัดเจนในตารางด้านล่างนี้

สิ่งที่ปฏิบัติและส่งผลดีต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็น ครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	ความคิดต่อการปฏิบัติ	ความรู้สึกต่อการปฏิบัติ

สิ่งที่ปฏิบัติและส่งผลเสียต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และ การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	ความคิดต่อการปฏิบัติ	ความรู้สึกต่อการปฏิบัติ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 10: ทบทวนเพื่อพบทิศทาง

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☒ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☒ การฝึกการสังเกตตนเอง ☐ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☒ การฟังและเกื้อกูลกัน ☒ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☒ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☒ การใช้ทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ☒ การวิเคราะห์การเรียนรู้ ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ☒ การสังเกตตนเอง ☐ การสะท้อนตนเอง ☒ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☒ การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองและจดบันทึกอย่างละเอียดชัดเจนเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมความคิดและความรู้สึกต่อการเรียนรู้ของตนเองถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ทบทวนว่า ตนเองได้แสดงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคตหรือไม่ ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองยังช่วยให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับพฤติกรรม การเรียนรู้ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาควรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการบันทึก การสังเกตตนเองกับเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อช่วยกันตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในด้านความละเอียด ชัดเจนในการบันทึกข้อมูล การแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งนิสิตนักศึกษาแต่ละคนสามารถนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนร่วมกลุ่มไปใช้ในการปรับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของ

ตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากบันทึกการสังเกตตนเอง
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงการแสดงพฤติกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีแนวทางในการปรับการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการสังเกตตนเองในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษาได้บันทึกการสังเกตตนเองทุกวันหรือไม่และจากการบันทึกการสังเกตตนเองส่งผลให้นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไรบ้าง
2. ตัวแทนนิสิตนักศึกษายกตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองในประเด็นดังนี้

- 2.1 การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับแนวทางของสังคมในการพัฒนา
นิสิตนักศึกษาสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
- 2.2 การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลตามมาอย่างไรบ้าง

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

3. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
4. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองต่อสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ ความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อการปฏิบัติ โดยกำหนดเวลาในการนำเสนอคนละประมาณ 5 นาที และให้สมาชิกกลุ่มร่วมกัน สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรือ

อุปสรรคและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้โดยคำนึงถึงปัจจัยทางสังคมที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการประกอบวิชาชีพครูเพิ่มเติม

(ขั้นสรุป)

6. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนบอกต่อกลุ่มว่า ตนเองจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในช่วงของการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมต่อไปอย่างไร

7. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนร่วมกลุ่มเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองและการเรียนรู้ร่วมกัน

8. นิสิตนักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการสังเกตตนเองและการจดบันทึกต่อการประเมินการเรียนรู้ของตนเองในกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อ /อุปกรณ์ แบบบันทึกการสังเกตตนเอง

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. ผลการนำข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนกันมาใช้ในการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองเพื่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

3. ผลการกรอกข้อมูลของแต่ละประเด็นในแบบบันทึกการสังเกตตนเอง

แบบบันทึกการสังเกตตนเอง

ชื่อ..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลาที่บันทึก.....

สิ่งที่ปฏิบัติและส่งผลดีต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็น ครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	ความคิดต่อการปฏิบัติ	ความรู้สึกต่อการปฏิบัติ

สิ่งที่ปฏิบัติและส่งผลเสียต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และ การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	ความคิดต่อการปฏิบัติ	ความรู้สึกต่อการปฏิบัติ

**รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู**

ครั้งที่ 11: ประเมินความก้าวหน้า

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☒ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☒ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☐ การฟังและเกื้อกูลกัน ☐ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☐ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☐ การใช้ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ☐ การวิเคราะห์การเรียนรู้ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☒ การสะท้อนตนเอง ☐ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☐ การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

การสะท้อนตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับกับการเรียนรู้ ซึ่งการสะท้อนตนเองเป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าหรือผลในการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงการประเมินสาเหตุของการประสบความสำเร็จและการไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยนิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองกับความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ผลจากการประเมินตนเองจะส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและช่วยให้นิสิตนักศึกษามีแรงจูงใจในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป การสะท้อนตนเองประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.การประเมินตนเอง คือ การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองกับความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. การระบุสาเหตุ คือ การประเมินถึงสาเหตุของความก้าวหน้าหรือความไม่ก้าวหน้าในการเรียนรู้
- 3.การแสดงความรู้สึกต่อตนเองคือ การที่บุคคลรับรู้ถึงความรู้สึกของตนเองซึ่งเป็นผลกระทบจากการแสดงพฤติกรรมของตนและจะส่งผลกระทบต่อการแสดงพฤติกรรมในครั้งต่อไป

4. การปรับการเรียนรู้ คือการตระหนักถึงสิ่งที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนในการเรียนรู้ที่ช่วยให้ตนเองสามารถกำกับพฤติกรรมการเรียนรู้ได้มากขึ้น เช่นการเลือกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและหลักการของการประเมินตนเองต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม
2. เพื่อให้นิสิตศึกษานำข้อมูลจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินตนเอง
3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัยเกี่ยวกับตนเองและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของตน

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษาร่วมกันอภิปรายว่า จากเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้เกี่ยวกับการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดและนิสิตนักศึกษาคิดว่าความก้าวหน้าดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยด้านใดบ้าง
2. นิสิตนักศึกษาร่วมกันสรุปถึงปัจจัยภายในตนเองและปัจจัยภายนอกทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าในการประสบความสำเร็จ

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

3. นิสิตนักศึกษานำ “แบบบันทึกการสังเกตตนเอง” ขึ้นมาทบทวนข้อมูลที่ได้นบันทึกไว้อย่างละเอียดอีกครั้ง และร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกตตนเองมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาเพื่อไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมอย่างไรบ้าง
4. นิสิตนักศึกษาประเมินตนเองลงใน “ใบงานประเมินความก้าวหน้า” โดยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนประเมินความก้าวหน้าของตนเองในประเด็นดังนี้

4.1 พฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

4.2 นิสิตนักศึกษาคิดว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่ชัดเจนหรือไม่อย่างไร

4.3 ปัจจัยภายนอกทางสังคมหรือปัจจัยภายนอกที่ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

4.4 ปัจจัยภายในตนเองที่ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

4.5 ปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคตและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4.6 สิ่งที่ควรปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต
(ขั้นสรุป)

5. นิสิตนักศึกษายกถึงความคิดและความรู้สึกของตนเองต่อผลการประเมินตนเอง

6. นิสิตนักศึกษาวิเคราะห์ถึงข้อดีของการประเมินตนเองต่อความก้าวหน้าในเรียนรู้ของตนเองในขณะที่เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูและการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

สื่อ /อุปกรณ์ ใบงานประเมินความก้าวหน้า

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. ผลการนำข้อมูลจากการสังเกตตนเองมาใช้ในการประเมินตนเองได้

3. ผลการนำเสนอปัจจัยเกี่ยวกับตนเองและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของตนเอง

3. ปัจจัยภายในที่ช่วยให้ท่านเกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ
สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัจจัยทางสังคมหรือปัจจัยภายนอกที่ช่วยให้ท่านเกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และ
การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะ
สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคตและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. สิ่งที่ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมให้เพื่อให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่
การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ที่มาภาพประกอบ: <https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn>

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับกับการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่ 12 : กระบวนการสะท้อน

การสังเคราะห์แนวคิดของชาอรอนและคนอื่นๆ และแนวคิดของเฟอร์มินและมาเรียเพื่อ สร้างเสริมการกำกับตนเองในการเรียนรู้	การใช้แนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมการกำกับร่วมกัน ในการเรียนรู้	องค์ประกอบของการกำกับ การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
☐ การฝึกการตั้งเป้าหมาย ☐ การฝึกการวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ☒ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ☐ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับกับการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตัวเอง ☐ การฝึกการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ☐ การฝึกการสังเกตตนเอง ☒ การฝึกการประเมินและสะท้อนตนเอง	☒ การฟังและเกื้อกูลกัน ☒ การปรึกษากันอย่างใกล้ชิด ☒ ความรับผิดชอบของสมาชิก ☒ การใช้ทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ☒ การวิเคราะห์การเรียนรู้ ของกลุ่ม	☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การวางแผน ☐ การสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ☐ การสังเกตตนเอง ☒ การสะท้อนตนเอง ☒ การร่วมมือในการเรียนรู้ ☒ การปรับการเรียนรู้ ร่วมกัน

แนวคิดหลัก

หลังจากที่นิสิตนักศึกษาได้ประเมินผลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้หรือความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ นิสิตนักศึกษาควรสะท้อนผลการประเมินต่อตนเองเพื่อให้ตนเองตระถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติของตนเอง และการสะท้อนจากผู้อื่นเพื่อนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากผู้อื่นมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองให้มีความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้มากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองและการปรับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงยังช่วยเสริมกำลังใจต่อกันในแก้ไขเพื่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสะท้อนตนเอง
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสะท้อนตนเอง

3. เพื่อให้นิสิตนักศึกษา นำหลักการสะท้อนตนเองและรับผลการสะท้อนจากผู้อื่นมาใช้ในการเรียนรู้ของตนเอง

ระยะเวลา 60 นาที

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

(ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม)

1. นิสิตนักศึกษา ทบทวนเกี่ยวผลการประเมินตนเองจากการทำกิจกรรมเมื่อครั้งที่ผ่านมา
2. นิสิตนักศึกษา ช่วยกันยกตัวอย่างปัจจัยภายนอกทางสังคมและปัจจัยภายในตนเองที่ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้และนำไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

(ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม)

3. ผู้วิจัยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
4. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนนำเสนอผลการประเมินตนเองต่อสมาชิกกลุ่มคนละประมาณ 5 นาที โดยบอกถึง
 - 4.1 ความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อผลการประเมิน
 - 4.2 ปัจจัยภายนอกทางสังคมและปัจจัยภายในตนเองที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนรู้
 - 4.3 ปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการประสบความสำเร็จ
5. หลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางหรือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครู ที่ช่วยแก้ไขปัญหหรืออุปสรรคของสมาชิกที่นำเสนอ
6. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนบอกต่อกลุ่มว่า ตนเองจะนำสิ่งที่ได้จากการระดมความคิดไปใช้ในการปรับการเรียนรู้ให้มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเพื่อไปสู่การเป็นครูที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้อย่างไร และบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจในการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้และเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ได้ตั้งไว้
7. นิสิตนักศึกษาทั้งหมดนั่งเป็นวงกลมและร่วมกันบอกว่าจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างไรบ้าง และการเข้าร่วมกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันและการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคตอย่างไรบ้าง

8. นิสิตนักศึกษาทุกคนหลับตาลงและคิดทบทวนถึงความตั้งใจของตนเองในการกำกับการเรียนรู้เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพครู และทบทวนถึงความช่วยเหลือซึ่งกันและกันกลุ่มเพื่อนเพื่อประสบความสำเร็จในการเป็นครูที่ดีของสังคมร่วมกัน

9. นิสิตนักศึกษาคิดประโยคที่แสดงถึงการให้กำลังใจเพื่อนๆ ในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่ดีของสังคมต่อไปและเขียนลงในกระดาษรูปหัวใจที่ผู้วิจัยแจกให้

10. เมื่อนิสิตนักศึกษาทุกคนเขียนประโยคของตนเองเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษเวียนไปยังด้านขวามือของตนเองและให้ทุกคนอ่านประโยคในกระดาษที่ตนเองได้รับเมื่ออ่านเสร็จแล้วให้ส่งเวียนด้านขวาต่อไปจนกว่าจะได้รับกระดาษของตนเองคืน

(ขั้นสรุป)

11. ตัวแทนนิสิตนักศึกษายกความคิดและความรู้สึกของตนเองหลังจากที่ได้อ่านข้อความของเพื่อนๆ

12. ผู้วิจัยสรุปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 12 ครั้งและกล่าวขอบคุณนิสิตนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของตนเองและขอให้นิสิตนักศึกษานำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในฐานะนิสิตนักศึกษาและในฐานะครูในอนาคตต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์ กระดาษรูปหัวใจ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมจากการที่นิสิตนักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. การนำผลการสะท้อนที่ได้จากผู้อื่นมาใช้ในการปรับการเรียนรู้ของตนเองได้

ตาราง 34 ข้อมูลอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิต
นักศึกษาสาขาราชภัฏ (การศึกษาเชิงคุณภาพในระยะที่ 1)

คนที่	ชื่อ	ระยะเวลาในการสอน นิสิตนักศึกษาราชภัฏ
1	รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนามรณ	42 ปี
2	รองศาสตราจารย์จินตนา ณ สงขลา	40 ปี
3	รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ บุญสถิตกุล	30 ปี
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์	7 ปี
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัลยา กาญจนามรณ	40 ปี
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรรัตน์ ชีรเวทย์	34 ปี
7	อาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร	12 ปี

ตาราง 35 ข้อมูลนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการทำกับ
การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู (การศึกษาเชิงคุณภาพในระยะที่ 1)

คนที่	มหาวิทยาลัย	เพศ
1	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ชาย
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	หญิง
3	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ชาย
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	หญิง
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	หญิง
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	หญิง
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	หญิง
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	หญิง
9	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	หญิง
10	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	หญิง
11	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	หญิง
12	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	หญิง
13	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	หญิง
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	หญิง
15	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	หญิง
16	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	หญิง
17	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	หญิง

ภาคผนวก จ

ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบระดับการตั้งเป้าหมายของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.65	.56	4.22	.30	-9.92	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.48	.35	4.36	.40	-24.75	.00

จากตาราง 36 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการตั้งเป้าหมายสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการตั้งเป้าหมายสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการตั้งเป้าหมายเพิ่มสูงขึ้นโดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการตั้งเป้าหมายสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบระดับการวางแผนของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.49	.54	4.33	.28	-9.95	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.27	.40	4.31	.38	-21.33	.00

จากตาราง 37 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการวางแผนสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการวางแผนสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการวางแผนเพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการวางแผนสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มทดลองในระลอกก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.75	.63	4.39	.32	-8.98	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.71	.31	4.46	.35	-30.74	.00

จากตาราง 38 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูเมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นโดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบระดับการสังเกตตนเองของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.69	.64	4.22	.34	-8.55	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.34	.31	4.31	.36	-28.25	.00

จากตาราง 39 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการสังเกตตนเองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการสังเกตตนเองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการสังเกตตนเองเพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูระดับการสังเกตตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบระดับการสะท้อนตนเองของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.50	.64	4.20	.31	-8.66	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.21	.35	4.27	.35	-27.55	.00

จากตาราง 40 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการสะท้อนตนเองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการสะท้อนตนเองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการสะท้อนตนเองเพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการสะท้อนตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบระดับการร่วมมือในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ในระย่ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.58	.65	4.26	.31	- 8.48	.00
กลุ่มทดลอง.ราชภัฏนครปฐม	28	2.22	.42	4.26	.34	-22.23	.00

จากตาราง 41 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการร่วมมือในการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการร่วมมือในการเรียนรู้สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการร่วมมือในการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการร่วมมือในการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มทดลองในระยะก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.58	.66	4.34	.44	-8.44	.00
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.31	.33	4.31	.41	-22.38	.00

จากตาราง 42 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบดังกล่าวแสดงถึงผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อนำมาใช้กับนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูส่งผลให้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูทั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสร้างเสริมระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันเพิ่มสูงขึ้น โดยนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูมีระดับการปรับการเรียนรู้ร่วมกันสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในระย่ก่อนการทดลอง

กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	2.60	.56	1.60	.12
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	2.36	.28		

จากตาราง 43 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะก่อนการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีระดับการกำกับการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมการกำกับการเรียนรู้นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบระดับการกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในระยะหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง ม.เกษตรศาสตร์	16	4.28	.26	-.47	.63
กลุ่มทดลอง ม.ราชภัฏนครปฐม	28	4.32	.32		

จากตาราง 44 ผลการทดสอบปรากฏว่า ในระยะหลังการทดลองนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีระดับการกำกับการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริม
การกำกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู นิสิตนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม
มีระดับการกำกับการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	ปวีณา ยอดสิน
วันเดือนปีเกิด	6 กรกฎาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80/ 1 หมู่ 4 ต.สามควายเผือก อ.เมือง จ.นครปฐม
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) เกียรตินิยมอันดับ2 วิชาเอกสังคมศึกษา วิชาโทภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2551	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2559	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ